

ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА МИТНИЦИТЕ

Отразена деноминацията от 5.07.2000 г.

Обн. ДВ. бр.149 от 17 Декември 1998г., попр. ДВ. бр.154 от 28 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.25 от 19 Март 1999г., изм. ДВ. бр.14 от 18 Февруари 2000г., изм. ДВ. бр.4 от 12 Януари 2001г., доп. ДВ. бр.82 от 25 Септември 2001г., доп. ДВ. бр.79 от 16 Август 2002г., изм. ДВ. бр.94 от 24 Октомври 2003г., изм. ДВ. бр.96 от 30 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.68 от 22 Август 2006г.

Част първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Дял първи. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЛИЦАТА

Глава първа. ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 1. (1) За прилагане на митническото законодателство и предвид разпоредбите на чл. 18 и 70 във връзка с чл. 202 от Закона за митниците, наричан по-нататък "закона", представителството може да бъде:

1. пряко - когато представителят действа от името и за сметка на друго лице на базата на нотариално заверено пълномощно, в което задължително следва да бъдат посочени обемът на представителната власт и митническото учреждение, пред което важи пълномощното, или

2. косвено - когато представителят действа от свое име и за сметка на друго лице на базата на нотариално заверено пълномощно, в което задължително следва да бъде посочен обемът на представителната власт и митническото учреждение, пред което важи пълномощното.

(2) Когато представителят е юридическо лице, той посочва със заповед служителите с точните им паспортни данни и длъжностите им, на които се делегират правата по осъществяване на представителната власт на юридическото лице за съответното, посочено в същата заповед, пълномощно.

Чл. 2. Когато представителят е упълномощен от чуждестранно лице, той трябва

да представи на компетентните митнически органи заверен и легализиран превод на актовете, от които произтичат както неговите представителни права, така и представителните права на чуждестранното лице, подписало пълномощното, и които дават възможност за точна идентификация на тези лица и на техните правомощия.

Чл. 3. (1) Митническите учреждения водят регистри на представителите, в които съхраняват копие от съответното пълномощно и приложенията към него.

(2) Всяка промяна в правния статут на представляваното лице или на представителя трябва да бъде съобщена в 7-дневен срок от настъпването ѝ в митническото учреждение, в което е регистърът по ал. 1, за да бъде вписана в него.

Чл. 4. (1) Представителят е длъжен да се легитимира с пълномощно и с документите, от които произтичат неговите представителни права.

(2) Представителите се подписват, като прибавят към имената си от чие име, за чия сметка и в какво качество действат.

(3) Митническото учреждение следи за представителната власт служебно и може по всяко време да иска удостоверяване на представителната власт от представителя.

Чл. 5. При изключителни обстоятелства, ако представителят не е в състояние да изпълни задълженията си, да защити правата и законните интереси на представлявания или представителството бъде прекратено, началникът на митническото учреждение може по искане на заинтересуваното лице да удължи срока за извършване на съответното действие или процедура, ако това е допустимо от митническите разпоредби.

Раздел II. Митнически агенти

Чл. 6. Лицата, които желаят да осъществяват пряко или косвено представителство пред митническите органи като митнически агенти, трябва да получат разрешение от министъра на финансите.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Разрешението за митнически агент се издава от министъра на финансите на физически лица, търговски дружества и еднолични търговци по предложение на директора на Агенция "Митници", съпроводено със становище на комисия, определена със заповед на министъра на финансите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Комисията по ал. 1 се състои от нечетен брой членове. В състава ѝ се включват най-малко трима представители на Централното митническо управление, един представител на данъчната администрация, един представител на Министерството на финансите и по един представител на Българската търговско-промишлена палата и на Българската стопанска камара. В комисията могат да бъдат включени и други лица - представители на браншови организации на

митническите агенти. Комисията се председателства от представител на Централното митническо управление.

(3) Комисията по ал. 1 заседава веднъж на 3 месеца, като при необходимост може да заседава и по-често. Тя приема решенията си с обикновено мнозинство на присъстващите, а при равен брой гласове решаващ е гласът на председателя.

(4) В разрешението на министъра на финансите се определят едно или няколко митнически учреждения - митници, митнически бюра и митнически пунктове - основни изпълнители на митническия надзор и контрол, съгласно чл. 7, ал. 6 от закона, за които е валидно разрешението и в които митническият агент може да осъществява своята дейност.

(5) Разрешението се издава и за лицето, желаещо да осъществява дейност като митнически агент. В случаите, когато се издава разрешение на търговец, то обхваща и физическите лица, които го представляват съгласно Търговския закон.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Разрешенията се издават от министъра на финансите в двумесечен срок от датата на постъпване на предложението от директора на Агенция "Митници" и влизат в сила от деня на издаването им.

(7) Министърът на финансите уведомява заинтересуваното лице за решението си.

(8) Разрешенията на министъра на финансите могат да бъдат временни - за срок до 1 година, или безсрочни.

(9) Министърът на финансите може, при спазване на процедурата по чл. 20, да отменя дадените от него временни или безсрочни разрешения.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Всяко лице, което желае да осъществява дейност като митнически агент, трябва да подаде искане до директора на Агенция "Митници", като приложи към него следните документи:

1. когато искането се подава от търговец:

а) удостоверение от съда за актуалното състояние на търговското дружество или едноличния търговец;

б) копие на документ за Единния идентификационен код (ЕИК) по Единния държавен регистър на стопанските и други субекти "Булстат" в Република България;

в) удостоверение от териториалното управление на данъчната администрация по местоседалището на лицето, че то няма задължения към държавата;

г) свидетелство за съдимост - за физическите лица, представляващи търговеца, съгласно решението за съдебна регистрация;

д) копие от диплома за завършената последна степен на образование на физическите лица, представляващи търговеца, съгласно решението за съдебна регистрация;

е) документ за платена такса по чл. 22;

2. когато искането се подава от физическо лице, към него се прилагат:

а) копие от документ за самоличност;

б) документ за адресна регистрация;

в) свидетелство за съдимост;

г) копие от диплома за завършената последна степен на образование;

д) документ за платена такса по чл. 22.

(2) Физическите лица по ал. 1, т. 1 и 2 представят професионална

автобиография, придружена с документ за квалификация и преквалификация в областта на митническата дейност - ако притежават такива.

(3) В искането трябва да бъдат посочени и митническото учреждение, където се намира седалището на търговеца, или адресът на физическото лице, както и митническите учреждения - митници, митнически бюра и митнически пунктове - основни изпълнители на митническия надзор и контрол, съгласно чл. 7, ал. 6 от закона, в които лицето желае да осъществява дейност като митнически агент.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Исканията се регистрират в Централното митническо управление, разглеждат се по реда, по който са постъпили, и ако искането и приложените към него документи отговарят на изискванията, се представят за разглеждане на комисията.

(5) При вземане на решенията комисията по чл. 7 взема предвид професионалния опит и квалификация на лицата в митническата дейност.

Чл. 9. (1) Разрешението се издава временно - за срок 1 година, когато лицето не е било титуляр на постоянно разрешение за митнически агент, както и в случаите, когато разрешението е било отменено на основанията, посочени в чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и чл. 19.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Два месеца преди изтичане на срока по ал. 1 митническият агент подава искане до директора на Агенция "Митници", ако желае да продължи дейността си в митническите учреждения, за които е имал временно разрешение.

(3) Към искането по ал. 2 лицето следва да приложи:

1. за търговци - документите по чл. 8, ал. 1, т. 1;
2. за физически лица - документите по чл. 8, ал. 1, т. 2.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Искането за получаване на постоянно разрешение се изпраща за проучване и становище на съответния(те) директор(и) на регионална(и) митническа(и) дирекция(и), в състава на която(които) е(са) митническото(ите) учреждение(я), за което(които) агентът е имал временно разрешение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Министърът на финансите издава постоянно разрешение, като се спазва процедурата, предвидена в чл. 7, или прави мотивиран отказ в двумесечен срок от датата на получаване на предложението на директора на Агенция "Митници". Постоянното разрешение и отказът влизат в сила от деня на издаването им.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) До вземане на решение от министъра на финансите по ал. 2 действието на временното разрешение не се преустановява. Митническият агент може да осъществява дейност въз основа на временно съгласие, което се издава от директора на Агенция "Митници".

Чл. 11. (1) Митническите агенти, които искат да осъществяват дейност и в други митнически учреждения, които не са включени в разрешението на министъра, трябва да подадат искане, придружено от документите по чл. 8, ал. 1, за да им бъде издадено разрешение за митнически агент за конкретните митнически учреждения.

(2) Искането по ал. 1 се разглежда по реда на чл. 7.

Чл. 12. (1) Всеки митнически агент е длъжен в срок до 2 месеца, считано от датата на издаване на разрешението, и за всяко митническо учреждение, за което това разрешение е издадено, да представи на началника на всяко съответно митническо учреждение писмено:

1. адреса, на който ще се съхраняват документите, посочени в чл. 13;
2. телефони, телефаксове, електронна поща и други средства за комуникация;
3. образец от печата му и спесимен(и) от подписа(ите) на лицата, които го представляват, съгласно Търговския закон.

(2) Митнически агент, който не е изпълнил задължението по ал. 1, няма право да започва извършване на дейността си.

(3) Митническият агент е длъжен в срок 3 дни след промяната на средствата за комуникация по ал. 1, т. 2 да представи писмено на началника на всяко митническо учреждение, за което има издадено разрешение, данните за новите средства за комуникация.

Чл. 13. (1) Всеки митнически агент е длъжен да съхранява в помещение, намиращо се в района на действие на митница или митническо учреждение, за което е издадено разрешението, следните документи:

1. дневник за отчитане на извършената дейност като агент;
2. документите за всяка операция, свързана с митническото оформяне, като:
 - а) документ за възлагане на митническото оформяне на стоката;
 - б) копие на митническата декларация;
 - в) копие на транспортния документ;
 - г) копие на опаковъчен лист, ако има такъв;
 - д) фактура или друг равностоен документ за заплащане на извършената услуга;
 - е) други документи, ако има такива, както и цялата кореспонденция, свързана с митническото оформяне на стоката.

(2) Документите по ал. 1, т. 2 се съхраняват за срок, определен в чл. 84, ал. 4 от закона.

Чл. 14. (1) Митническият агент изготвя митническата декларация, представя стоките и всички необходими документи за проверка и при необходимост обезпечава митните сборове съгласно действащите разпоредби.

(2) Когато митническият агент действа от името и за сметка на друго лице, той трябва да представи пред началника на съответното митническо учреждение пълномощно, което трябва да съдържа номера на разрешението за митнически агент. Ако в пълномощното е предвидено, митническият агент може да определи своите служители, които ще могат да извършват митническо оформяне на стоките, със заповед, която също се депозира пред началника на съответното митническо учреждение.

(3) Когато митническият агент действа от свое име и за сметка на друго лице, той депозира пред началника на съответното митническо учреждение пълномощно, което трябва да съдържа номера на разрешението за митнически агент. Ако в пълномощното е предвидено, митническият агент може да определи своите служители, които ще могат да извършват митническо оформяне на стоките, със заповед, която също се депозира пред началника на съответното митническо учреждение.

Чл. 15. (1) При промяна в съдебната регистрация митническият агент е длъжен в 7-дневен срок да уведоми за това началника на митническото учреждение. Ако до 2 месеца след уведомяването митницата не предприеме никакви действия, тази промяна се счита за мълчаливо приета.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) В случай на промяна на представителите на търговеца по съдебна регистрация митническият агент в 7-дневен срок подава искане с новите лица. В този случай митническият агент получава временно съгласие за упражняване на дейността от директора на Агенция "Митници", ако това е допустимо според обстоятелствата. Временните съгласия се отменят с вземане на решение от министъра на финансите по искането.

Чл. 16. Митническите агенти - титуляри на временни разрешения или на временни съгласия, имат същите права и задължения, както и агентите, които са получили постоянни разрешения.

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Директорът на Агенция "Митници" може да предложи общо или частично, окончателно или временно отменяне на разрешението.

(2) Частично отменяне е изменение на разрешението, с което се ограничава териториалният обхват на действие на митническия агент, а временно отменяне е изменение на разрешението, с което се спира дейността на митническия агент за определен период.

Чл. 18. (1) Министърът на финансите отменя даденото разрешение в следните случаи:

1. по искане на митническия агент;
2. при смърт или поставяне под запрещение на одобрените лица;
3. при ликвидация или обявяване в несъстоятелност на търговеца;
4. когато е констатирана липса на дейност като митнически агент в продължение на 1 година.

(2) Министърът на финансите може да отменя издаденото разрешение и частично, когато то е дадено за няколко митнически учреждения и в едно или няколко от тях не е осъществявана дейност в продължение на 1 година.

Чл. 19. Издаденото разрешение може да бъде отменено и:

1. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) когато директорът на Агенция "Митници" не е информиран за настъпили промени в дружеството по чл. 15, ал. 2, ако е изминал 1 месец от тяхното настъпване;

2. когато са констатирани нарушения на закона, на правилника за неговото прилагане, както и на други нормативни актове, прилагани или възложени за изпълнение на митническите органи.

Чл. 20. За отменяне на издаденото разрешение се прилага следната процедура:

1. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) при настъпване на обстоятелства по чл. 18, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и по чл. 19, т. 2 директорът на регионалната митническа дирекция, където

митническият агент извършва дейност или където е неговото седалище или адрес на управление, в месечен срок от констатирането им уведомява директора на Агенция "Митници";

2. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) директорът на Агенция "Митници" след проучване изпраща предложението си на комисията по чл. 7; той информира заинтересувания митнически агент с препоръчано писмо, като му предлага да даде писмено обяснение пред комисията в случаите по чл. 18, ал. 1, т. 4 и по чл. 19, т. 2;

3. председателят на комисията уведомява заинтересувания за датата, на която комисията ще разглежда предложението, най-малко 15 дни преди заседанието ѝ;

4. заинтересуваният има право да се запознае с досието си;

5. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) комисията разглежда постъпилото предложение и приема решение, което изпраща на директора на Агенция "Митници";

6. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) директорът на Агенция "Митници" изпраща на министъра на финансите своето предложение и становището на комисията;

7. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) министърът на финансите взема решение в двумесечен срок от датата на уведомяването му от директора на Агенция "Митници". Решението на министъра на финансите влиза в сила от деня на издаването му;

8. министърът на финансите уведомява писмено заинтересувания за решението си.

Чл. 21. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) (1) В Централното митническо управление се води специален регистър на митническите агенти.

(2) Регистърът по ал. 1 е публичен.

(3) Справки за данни, съдържащи се в регистъра, се правят по писмено искане и след представяне на документ за платена такса съгласно чл. 12 от закона в размер 10 лв.

Чл. 22. За покриване на административните разходи, свързани с процедурите по този раздел, се събира такса съгласно чл. 12 от закона в размер 200 лв.

Раздел III. Косвено представителство

Чл. 23. Косвеният представител може да извършва само действията, за които е овластен с пълномощното.

Чл. 24. За извършване на действията в рамките на представителната власт е необходимо митническите органи да впишат в регистъра си пълномощното.

Чл. 25. Номерът от регистъра се вписва от митническия орган върху оригинала на пълномощното, който се връща на представителя, а заверено от митническия орган копие на пълномощното се прилага към регистъра.

Чл. 26. Вписването и заверката по чл. 25 се извършват с личния митнически

печат, подпис и посочване на името и презимето и длъжността на митническия орган.

Глава втора. РЕШЕНИЯ

Чл. 27. (1) Решенията по прилагането на митническите разпоредби са писмени индивидуални административни актове на компетентните за издаването им митнически органи.

(2) Решението трябва да бъде издадено в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството, с изключение на изрично посочени други срокове в закона или в правилника.

Чл. 28. Решенията се връчват на лицата, за които се отнасят, или на този, който има право да представлява получателя.

Чл. 29. В решението за обезсилване, отменяне или изменение на вече взето решение следва да се посочи по какви причини е станало обезсилването, отменянето или изменението.

Чл. 30. Когато в закона или в правилника не е определен точно компетентният за дадено решение орган, счита се, че компетентен е митническият орган, пред който е възникнал проблемът, изискващ вземане на решение.

Глава трета. ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 31. (1) В искането за предоставяне на информация относно прилагането на митническото законодателство се посочват обстоятелствата, които обосновават интереса на съответното лице от получаване на информация, и се предоставят документите, които удостоверяват действително предстоящите вносни или износни операции.

(2) Митническите органи имат право да поискат допълнителни данни във връзка с удостоверяването на действително предстоящите вносни или износни операции.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Директорът на Агенция "Митници" определя условията и реда за заплащане на направените разходи за извършване на анализ, специализирана експертиза, връщане на стоките на молителя и други.

Глава четвърта. ОБВЪРЗВАЩА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I.

Процедура за предоставяне на обвързваща информация

Чл. 32. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) По инициатива на заинтересуваните лица директорът на Агенция "Митници" или упълномощено от него лице издава обвързваща информация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Искането за обвързваща тарифна информация трябва да се отнася само за един вид стоки, а искането за обвързваща информация за произхода - за една конкретна стока и конкретните обстоятелства за придобиване на нейния произход.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Искането за обвързваща тарифна информация съдържа:

1. име на титуляря, адрес на управление, телефон и факс, код БУЛСТАТ;
2. име на молителя, адрес, телефон и факс, код БУЛСТАТ в случаите, когато молителят не е титуляр;

3. митническата номенклатура, определена в чл. 2, ал. 2 от Постановление № 289 на Министерския съвет от 2001 г. за приемане на комбинираната номенклатура и въвеждане на Интегрираната митническа тарифа на Република България (обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 84 и 117 от 2002 г., бр. 55 и 109 от 2003 г., бр. 46, 104 и 109 от 2004 г.; попр., бр. 115 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2005 г.), в рамките на която трябва да бъде определено класирането; когато молителят желае класирането да бъде определено по една от номенклатурите, определени в чл. 20, параграф 3, буква "в" и параграф 6, буква "в" от Регламент № 2913 на Съвета от 1992 г., тя трябва да е изрично посочена в искането;

4. търговското наименование и производителя на стоката, подробното ѝ описание с цел нейното идентифициране и определяне на класирането им в митническата номенклатура;

5. състав на стоките и методите за изследване, използвани за установяването му, когато класирането зависи от това;

6. мостри, снимки, планове, чертежи, каталози или всякаква друга документация, която би улеснила митническите органи при определяне на правилното класиране в митническата номенклатура;

7. предпологаемото класиране;

8. съгласие за предоставяне в превод на български език на приложените документи, ако това бъде поискано;

9. посочване на данните, които са поверителни;

10. посочване от молителя дали по негова информация вече е подавана молба или е издавана обвързваща тарифна информация за идентични или сходни стоки;

11. съгласие предоставената информация да се включи в базата данни на Агенция "Митници" и на Европейската комисия и за разпространяване чрез интернет на елементите от обвързващата тарифна информация, в т. ч. фотографии, скици, брошури, с изключение на информацията, която молителят е определил за поверителна, при спазване на разпоредбите относно защита на информацията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Искането за обвързваща тарифна информация се подава в Централното митническо управление по образец съгласно приложение № 1.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Искането за обвързваща информация за произхода трябва да съдържа:

1. име на титуляря, адрес на управление, телефон и факс, код БУЛСТАТ;
2. име на молителя, адрес, телефон и факс, код БУЛСТАТ и пълномощно от титуляря в случаите, когато молителят не е титуляр;
3. посочване от молителя областта на прилагане или целите, за които ще се използва обвързващата информация, с оглед уточняване на конкретните правила за произход, които следва да се приложат (непреференциален, преференциален - обща система на преференции, споразумение за свободна търговия);
4. подробно описание на стоката и нейното класиране в Митническата тарифа;
5. състав на стоката и методите за изследване, използвани за установяването му, цената на производител, когато това е необходимо;
6. условията, които позволяват определянето на произхода на стоката, използваните материали и техния произход, тарифното класиране, съответстващите стойности и описание на обстоятелствата (правила за смяна на тарифното класиране, добавена стойност, описание на операции или процеси или всякакви други специфични правила), които дават възможност тези условия да бъдат изпълнени; по-конкретно - посочване на точното правило за произход, което следва да се приложи, и предполагаемия произход на стоката;
7. мостри, снимки, планове, чертежи, каталози или други документи по състава на стоката и съдържащите се в нея материали, които улесняват описанието на производствените процеси или извършената обработка;
8. съгласие за предоставяне в превод на български език на приложените документи, когато това бъде поискано;
9. посочване на данните, които са поверителни;
10. посочване от молителя дали по негова информация вече е подавана молба или е издавана обвързваща тарифна информация или информация за произхода на стоки или материали, идентични или сходни на посочените в т. 4 и 6.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато Централното митническо управление прецени, че молбата не съдържа всички данни, необходими за издаване на решение, то приканва писмено молителя да предостави нужната информация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Данните от обвързващата тарифна информация, в т. ч. фотографии, скици, брошури и други, могат да се разпространяват чрез интернет с изключение на поверителната информация, посочена в клетки 3 и 8 на издадената информация.

Чл. 33. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Обвързващата информация се издава от директора на Агенция "Митници" или упълномощено от него лице в срок не по-дълъг от 90 дни от датата на получаване на молбата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) В случаите по чл. 32, ал. 5 срокът по ал. 1 започва да тече от деня, в който Централното митническо управление е получило необходимата информация за издаване на решението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Обвързващата информация се издава на формуляр съгласно приложение № 1а (обвързваща тарифна информация) или приложение № 2 (обвързваща информация за произхода).

Раздел II. Правна сила на обвързващата информация

Чл. 34. (1) Обвързващата информация може да се ползва само от титуляря или от негов представител при условията на чл. 18 и 70 от закона.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) При изпълнение на митническите формалности за даден вид стоки титулярят информира за притежаването на обвързваща информация за тези стоки, като прилага към митническата декларация заверено от Централното митническо управление копие от обвързващата информация.

(3) Титулярят на обвързващата информация може да я използва за конкретни стоки само когато е в състояние да докаже пред митническите органи, че въпросните стоки отговарят във всяко отношение на описаните в представената информация.

Раздел III. Разпоредби, прилагани при прекратяване валидността на обвързващата информация

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) Титулярят на обвързваща информация, която престава да е валидна по причини, определени в чл. 23, ал. 5, т. 2 и 3 и чл. 23, ал. 6, т. 2 или 3 от закона, може да продължи ползването ѝ в срока по чл. 23, ал. 7 от закона, при условие че за въпросните стоки титулярят е сключил окончателни, подлежащи на изпълнение договори за покупка или продажба на стоките на базата на обвързващата информация, когато тя е била валидна.

(2) За целта титулярят на обвързваща информация уведомява митническите органи за намерението си, като им предоставя всякакви необходими документи, улесняващи проверката за изпълнение на условието по ал. 1.

(3) В особени случаи, когато ползването на обвързващата информация в удължения срок на валидност влезе в противоречие с действието на новоприети мерки на търговската политика, както и в случаите, когато условията по ал. 1 и 2 не са изпълнени, митническите органи информират писмено титуляря за невъзможността да бъде продължено ползването на обвързващата информация.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато се касае за продукти, за които при извършването на митническите формалности се представят лицензи и сертификати за внос или износ, вместо срока по чл. 23, ал. 7 от закона се прилага срокът на валидност на представените сертификати или лицензи.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Дял втори. ОБЛАГАНЕ НА СТОКИТЕ ПРИ НЕТЪРГОВСКИ ОБМЕН

Чл. 38. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Дял трети.
ПРОИЗХОД НА СТОКИТЕ

Глава пета.
НЕПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД

Раздел I.
Общи положения

Чл. 39. При определянето на непреференциалния произход на стоките се прилагат разпоредбите на тази глава, освен при износ на стоки, когато в страната на вноса се прилагат други критерии за придобиване на непреференциален произход и/или изисквания по отношение на документите за неговото удостоверяване.

Раздел II.
Обработки или преработки, които придават произход

Чл. 40. (1) Тази глава определя обработките или преработките, които придават на съответния продукт произход от страната, в която са извършени.

(2) "Страна" означава Република България или друга държава, съюз от държави, регион или част от държава.

Чл. 41. (1) Текстилните материали и изделията от тях от раздел XI на Митническата тарифа, които са включени в приложение № 4, придобиват произход в резултат на обработката или преработката, посочена в приложението за всеки конкретен продукт. Уводните бележки по приложение № 4 са дадени в приложение № 3.

(2) Останалите текстилни материали и изделия от тях, включени в раздел XI на Митническата тарифа, придобиват произход в резултат на обработка или преработка, довела до класирането на получения продукт в позиция от Митническата тарифа, различна от позициите на използваните материали без произход.

(3) Не са достатъчни за придобиване на произход следните обработки или преработки, независимо дали са довели до класиране на продукта в позиция от Митническата тарифа, различна от позициите на използваните материали:

1. операции за осигуряване запазването на стоките в добро състояние по време на транспорта и складирането им, като проветряване, разстилане, сушене, отстраняване на повредени части и други подобни операции;

2. прости операции по обезпращаване, пресяване, сортиране, подреждане, класиране, съчетаване (включително комплектуване), измиване и нарязване;

3. сменяне на опаковките, разделяне и събиране на пратките, поставяне в торби,

сандъци, каси, кутии, поставяне върху картони, табла и други, както и други прости операции за опаковане;

4. прикрепяне на марки, етикети или други подобни отличителни знаци върху стоките или техните опаковки;

5. просто събиране на части от стоките за съставяне на завършен продукт;

6. комбинация от две или повече операции, посочени в т. 1-5.

Чл. 42. (1) Стоките, различни от текстилните материали и изделията от тях, които са включени в приложение № 5, придобиват произход в резултат на обработката или преработката, посочена в приложението за всеки конкретен продукт. В това приложение са посочени и обработките и преработките, които не придават произход. Уводните бележки по приложение № 5 са дадени в приложение № 3.

(2) За всички останали стоки, различни от текстилните материали и изделията от тях, които не са включени в приложение № 5, при определянето на произхода им се преценява всеки отделен процес или операция за установяване на обработката или преработката по чл. 31, ал. 1 от закона.

Чл. 43. Когато в приложения № 4 и 5 като условие за придобиване на произход е предвидено стойността на материалите без произход да не надвишава определен процент от цената на производителя на получения продукт, при изчисляването на процента:

1. "стойност" означава митническата стойност в момента на вноса на използваните материали без произход или, ако тя не е известна и не може да се установи - първата установима цена, платена за тези материали в страната на преработката;

2. "цена на производител" означава цената "exworks" на получения продукт, намалена с вътрешните данъци, такси и акцизи, които се възстановяват или могат да бъдат възстановени, когато този продукт бъде изнесен;

3. "цена, придобита в резултат на комплектуване" означава увеличението на стойността в резултат на самото комплектуване заедно с операции за довършване и проверка, както и на включването на каквито и да е части, произхождащи от страната, където са извършени въпросните операции, включително печалбата и общите разходи, направени в тази страна в резултат на операциите.

Раздел III.

Произход на резервните части

Чл. 44. (1) Счита се, че внасяните или изнасяните резервни части, предназначени за поставена преди това под режим внос или износ стока, включена в раздели XVI, XVII и XVIII на Митническата тарифа, имат същия произход като съответната стока, ако:

1. това е необходимо за вноса в страната на получателя;

2. включването на резервната част в стоката в етапа на производството не би попречило на същата стока да получи произход от Република България или от страната

на производството.

(2) АLINEЯ 1 се прилага за резервни части, които са необходими за правилното функциониране на стоката, характерни са за нея и са предназначени за нормалното ѝ поддържане и за заменяне на части от същия вид, които са повредени или не могат повече да се използват.

Чл. 45. (1) Когато нормативен акт изисква доказване на произхода на резервни части по чл. 44, документът за удостоверяване на произхода следва да съдържа декларация на износителя, че резервните части са предназначени за нормалното поддържане на съответната стока, поставена преди това под режим внос или износ, точните данни на стоката и номера на документа за произход на стоката.

(2) Независимо от представянето на документ за произход на стоката при внос митническите органи могат в случаи на основателни съмнения да поискат други доказателства, включително:

1. фактурата или копие от фактурата за съответната стока, включена в раздели XVI, XVII и XVIII на Митническата тарифа, която е била поставена под режим внос преди внасянето на тези резервни части;

2. договора или копие от договора или какъвто и да е друг документ, показващ, че доставката е извършена като част от обикновеното сервизно поддържане.

Раздел IV.

Документи за доказване на произхода

Чл. 46. (1) Когато нормативен акт изисква при вноса на дадена стока да се доказва нейният произход чрез представяне на сертификат за произход, той трябва да отговаря на следните условия:

1. да бъде издаден от компетентния за това орган или организация в страната на издаването;

2. да съдържа всички необходими данни за идентифициране на продукта, за който се отнася, и по-специално:

а) броя и вида на колетите, тяхната маркировка и номерация;

б) описание на продукта;

в) бруто и нето тегло на продукта или други данни, като брой или обем, когато продуктът подлежи на значителни промени в теглото по време на транспорта или когато теглото му не може да се определи, или когато продуктът обикновено се обозначава с такива мерни единици;

г) наименованието на изпращача;

3. да удостоверява недвусмислено, че продуктът, за който се отнася, произхожда от определена страна.

(2) Когато не се изисква доказване на произхода със сертификат за произход, произходът може да бъде удостоверен чрез декларация на износителя, доставчика или на друго компетентно лице върху фактурата, договора или превозните документи.

Чл. 47. (1) Сертификатът за произход, издаден от компетентните за това

организации на Република България, трябва да отговаря на изискванията, определени в чл. 46.

(2) Сертификатите за произход се издават по писмено искане на заинтересуваното лице.

(3) Когато търговската практика го изисква, в допълнение към оригинала могат да се издават един или повече екземпляри, отбелязани като копия.

(4) Всеки сертификат следва да носи сериен номер, който да го идентифицира.

(5) Компетентните организации, издаващи сертификатите, съхраняват исканията и копията на сертификатите за срок не по-кратък от 2 години.

Глава шеста.

ПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД ПО МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА ПРЕФЕРЕНЦИАЛНИ ТАРИФНИ МЕРКИ

Чл. 48. Преференциалният произход на стоките - предмет на тарифните преференции по международните споразумения за въвеждане на преференциални тарифни мерки, по които Република България е страна, се определя с правилата за произход, предвидени в съответните споразумения.

Глава седма.

ПРЕФЕРЕНЦИАЛЕН ПРОИЗХОД ПО ОБЩАТА СИСТЕМА ЗА ПРЕФЕРЕНЦИИ

Раздел I.

Дефиниция на понятието стоки с произход

Чл. 49. За целите на тази глава:

1. "производство" означава всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване или специфични операции;

2. "материал" означава всеки елемент, суровина, компонент или част, използвана в производството на продукта;

3. "продукт" означава продуктът, който се произвежда, дори да е предназначен за последващо използване в друга производствена операция;

4. "стоки" означава както материали, така и продукти;

5. "митническа стойност" означава стойността, определена съгласно глава шеста от закона;

6. "цена на производител" означава цената "exworks", заплатена на производителя, в чието предприятие е извършена последната обработка или преработка, при условие че цената включва стойността на всички използвани материали, намалена с вътрешните данъци, такси и акцизи, които се възстановяват или могат да бъдат възстановени, когато полученият продукт се изнесе;

7. "стойност" означава митническата стойност в момента на вноса на използваните материали без произход, или, ако това не е известно и не може да бъде установено, първата установима цена, платена за материалите в страната-бенефициент, по смисъла на чл. 50.

Чл. 50. (1) При прилагане на тарифните преференции в рамките на Общата система за преференции, които България едностранно предоставя за стоки с произход от развиващите се страни, наричани по-нататък "страни-бенефициенти", за произхождащи от страна-бенефициент се считат:

1. стоки, изцяло получени в тази страна;
2. стоки, получени в тази страна, в чието производство са използвани продукти с произход от друга страна, която не е бенефициент, или с неизвестен произход, при условие че продуктите са претърпели достатъчна обработка или преработка.

(2) Изцяло получени в определена страна-бенефициент продукти са:

1. минерални продукти, добити от нейните почви или от нейното морско дъно;
2. растителни продукти, отгледани в страната;
3. живи животни, родени и отгледани в страната;
4. продукти, получени от живи животни, отгледани в страната;
5. продукти от лов и риболов, извършен в страната;
6. продукти от морския риболов и други морски продукти, добити извън вътрешните морски води и териториалното море от кораби, регистрирани в страната и плаващи под нейно знаме;
7. продукти, получени или произведени на борда на кораби-заводи от продукти, посочени в т. 6, при условие че тези кораби-заводи са регистрирани в тази страна и плават под нейно знаме;
8. употребявани продукти, събрани в страната и годни само за възстановяване на суровините;
9. отпадъци и скрап, получени от производствени операции, извършвани в страната;
10. продукти, извлечени от морското дъно или от неговите недра извън вътрешните морски води или териториалното море, при условие че тази страна има изключителни права да експлоатира това морско дъно или неговите недра;
11. стоки, произведени в страната изключително от продуктите, посочени в т. 1 - 10.

(3) За прилагането на ал. 2 в митническата територия на страна-бенефициент се включват нейните вътрешни морски води и териториалното ѝ море.

(4) Продуктите по ал. 1, т. 2 се считат достатъчно обработени или преработени, когато в получената стока стойността им не превишава 50 на сто от цената на производител за стоката и ако останалите вложени материали:

1. са с произход от страната-бенефициент, в която е получена стоката;
2. са с произход от страната-бенефициент, в която е получена стоката, и от една или няколко други страни-бенефициенти.

(5) Не са достатъчни за придобиване на произход от страна-бенефициент, независимо от спазването на изискването по ал. 4, следните обработки или преработки:

1. операции, осигуряващи запазването на продуктите в добро състояние по време на транспорта и съхраняването (проветряване, разстилане, изсушаване,

охлаждане, поставяне в сол, серен диоксид или друг воден разтвор, отстраняване на повредени части и подобни операции);

2. прости операции, състоящи се в обезпрашаване, пресяване, сортиране, класиране, съчетаване (включително комплектуване), измиване, боядисване, нарязване;

3. смяна на опаковки, разделяне и събиране на пратки, поставяне в бутилки, торби, кутии, каси, прикрепване върху картони, табла и други прости операции за опаковане;

4. прикрепване на марки, етикети или други подобни отличителни знаци върху продуктите или техните опаковки;

5. просто смесване на продукти от един и същ или от различен вид, където една или повече съставни части от сместа не отговарят на условията в този раздел за придобиване на произход;

6. просто сглобяване на части или продукти за съставяне на завършен продукт;

7. комбинация от две или повече операции, посочени в т. 1-6;

8. заколване на животни.

Чл. 51. Енергията, горивата, машините, съоръженията и инструментите, използвани при производството на дадена стока, както и материалите, които не влизат и не са предназначени да влязат в крайния състав на стоката, не се вземат предвид при определянето на произхода на стоката от страната-бенефициент.

Чл. 52. Принадлежностите, резервните части и инструментите, представляващи част от нормалната комплектровка на стока, включена в раздели XVI, XVII или XVIII на Митническата тарифа, които се изпращат заедно с нея и са включени в цената или не са фактурирани отделно, се считат за едно цяло със съответната стока.

Чл. 53. Комплектите, дефинирани в Правило 3 от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система, се считат с произход от страната-бенефициент, когато:

1. всички съставлящи ги артикули са с произход от тази страна, или

2. съдържат артикули с произход от тази страна и артикули без произход, ако общата стойност на артикулите без произход не превишава 15 на сто от цената на производител на комплекта.

Чл. 54. (1) Тарифните преференции по чл. 50, ал. 1 се прилагат за стоки с произход от страна-бенефициент, директно транспортирани до Република България.

(2) Директно транспортирани до Република България са стоките, които са транспортирани:

1. без преминаване през територията на която и да е друга страна, освен през територията на друга страна-бенефициент в случаите по чл. 50, ал. 4, т. 2;

2. през териториите на други страни със или без претоварване или временно складиране в тези страни, при условие че:

а) стоките през цялото време са се намирали под митнически контрол в страната на транзита или складирането, и

б) не са претърпели други операции освен разтоварване, повторно натоварване или операции, целящи запазването на стоките в добро състояние;

3. без прекъсване по тръбопроводи и електропроводи през територията на друга страна.

(3) Обстоятелствата по ал. 2, т. 2 се удостоверяват чрез представяне на:

1. един транспортен документ, издаден в изнасящата страна-бенефициент, който обслужва преминаването през транзитната страна, или

2. документ, издаден от митническите органи в транзитната страна, съдържащ:

а) точно описание на стоките;

б) датите на разтоварване и повторно натоварване на стоките, данни за корабите или другите използвани транспортни средства;

в) условията, при които стоките са били съхранявани в транзитната страна, или

3. други писмени доказателства - при липса на документите по т. 1 и 2.

Чл. 55. (1) При внос в Република България стоките, изпратени от страна-бенефициент за изложба в друга страна, могат да ползват тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1, ако съответстват на изискванията по тази глава и ако:

1. износителят е изпратил стоките от страната-бенефициент до страната, където се организира изложбата, и

2. стоките са били продадени или по друг начин е била прехвърлена собствеността от износителя на българско лице, и

3. стоките са били доставени в Република България в състоянието, в което са били изпратени за изложбата, и

4. стоките след изпращането им за изложбата не са били използвани за друга цел освен за демонстрация.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват пред митническите органи със сертификата за произход форма А, предвиден в чл. 56, в който са посочени наименованието и адресът на изложбата, и с други писмени доказателства. При необходимост могат да бъдат изисквани допълнителни доказателства за вида на стоките и за условията, при които те са били изложени.

(3) Алинея 1 се прилага за всякаква търговска, индустриална, селскостопанска или занаятчийска изложба, панаир или подобна публична изява, която:

1. не е организирана за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед продажбата на чуждестранни стоки, и

2. по време на която стоките се намират под митнически контрол.

Раздел II.

Доказване на произхода

Чл. 56. (1) При внос в Република България стоките с произход от страна-бенефициент ползват тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1, ако бъде представен сертификат за произход форма А, по образец - приложение № 6, издаден от митническите или други органи или организации, оправомощени за това в страната-бенефициент.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат, при условие че страната-бенефициент:

1. съобщава на Централното митническо управление в Република България

имената и адресите на органите или организациите, оправомощени за издаване на сертификатите за произход форма А, като представя и образци от печатите, използвани от тези органи или организации, и имената и адресите на органите или организациите, на които е възложена проверката на сертификатите за произход форма А, и

2. се съгласи да оказва съдействие на българските митнически органи за проверка на автентичността на сертификатите за произход форма А и достоверността на информацията във връзка с произхода на стоките при условията и по реда на чл. 64.

(3) В случаите по ал. 1 в попълването на клетка 2 от сертификата форма А не е задължително, но в клетка 12 като страна получател следва да бъде посочена Република България. В клетка 11 трябва да бъде посочена датата на издаване на сертификата, а подписът на лицето, което е заверило сертификата, трябва да бъде саморъчен.

Чл. 57. (1) Сертификатът за произход форма А трябва да е издаден в момента на износа на стоките от страната-бенефициент.

(2) В изключителни случаи сертификатът за произход форма А може да бъде издаден и след като износът е осъществен, ако това се дължи на несъзнателни грешки или пропуски или на други особени обстоятелства. В тези случаи сертификатът се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е издаден впоследствие чрез един от следните изрази: "ISSUED RETROSPECTIVELY" "DELIVRE A POSTERIORI".

Чл. 58. В случай на кражба, изгубване или унищожаване на сертификата за произход форма А за ползване на тарифни преференции по чл. 50, ал. 1 се приема негов дубликат, ако е издаден от оправомощените органи или организации в страната-бенефициент, които са издали първоначалния сертификат за произход форма А, и ако в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е дубликат чрез една от следните думи "DUPLICATE" "DUPLICATA", и са посочени датата на издаване и серийният номер на първоначалния сертификат. Дубликатът влиза в сила от датата на издаване на първоначалния сертификат.

Чл. 59. Заместващ сертификат форма А, издаден в замяна на един или повече сертификати форма А, се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако е издаден от митническите органи на транзитната страна, под чийто контрол са се намирили стоките, и ако:

1. в горната дясна клетка е посочено името на междинната страна, в която е издаден;

2. в клетка 1 е посочено името на реекспортъора;

3. името на крайния получател може да се посочи в клетка 2;

4. в клетка 4 е отбелязано, че сертификатът е заместващ, с един от следните изрази "REPLACEMENT CERTIFICATE" "CERTIFICAT DE REPLACEMENT", като са посочени серийният номер и датата на издаване на първоначалния сертификат;

5. в клетка 10 е посочена фактурата на реекспортъора;

6. клетка 11 е заверена от митническите органи, издали заместващия сертификат форма А;

7. към заместващия сертификат е приложено фотокопие от оригиналния

сертификат форма А.

Чл. 60. (1) Сертификатът за произход форма А трябва да се представи на българските митнически органи, пред които стоките са предявени за митническо оформяне, не по-късно от 10 месеца от датата на издаването му.

(2) Сертификати за произход форма А, представени на митническите органи след изтичането на срока за валидност по ал. 1, се приемат за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, ако:

1. неспазването на срока се дължи на непреодолима сила или на непредвидими обстоятелства, или

2. стоките са били предявени за митническо оформяне преди изтичането на срока на валидност на съответния сертификат.

Чл. 61. Сертификатът за произход форма А се представя на митническите органи при вноса, като се прилага към митническата декларация по чл. 68 от закона. Митническите органи могат да изискат да се приложи и превод на сертификата, както и писмено изявление на вносителя, че стоките отговарят на изискванията за прилагане на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1.

Чл. 62. Сертификатът за произход форма А се приема за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1 независимо от наличието на:

1. несъществени несъответствия между данните в сертификата и в документите, представени на митническите органи за изпълнение на формалностите по вноса на стоките - ако е установено по съответния ред, че сертификатът отговаря на представените стоки;

2. явни технически грешки в сертификата - ако не породят съмнения за верността на изявленията, направени в него.

Чл. 63. Независимо от спазването на изискванията по тази глава, сертификатите форма А не се приемат за ползване на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, когато:

1. в резултат на проверка, извършена при условията на чл. 64, е установено, че сертификатът не е автентичен и достоверен с оглед ползването на тарифните преференции по чл. 50, ал. 1, или

2. не е получен отговор на запитването в срока по чл. 64, ал. 4 или отговорът не съдържа достатъчно информация относно автентичността на сертификата и верността на съдържащата се в него информация за произхода на стоките, освен ако това се дължи на непреодолима сила или непредвидими обстоятелства.

Чл. 64. (1) Проверка на сертификатите за произход форма А се извършва избирателно или при основателни съмнения относно автентичността на документа или верността на информацията за произхода на стоките.

(2) В случаите по ал. 1 българските митнически органи отправят искане за извършване на проверка до компетентните органи в изнасящата страна-бенефициент, в което, ако е необходимо, посочват формалните или фактическите основания за

искането. Към искането се прилагат сертификатът за произход форма А и другите придружителни документи.

(3) Митническите органи могат да решат да отложат предоставянето на преференциите, посочени в чл. 50, ал. 1, до получаване на резултатите от проверката и да предложат на вносителя освобождаване от стоките, при условие че бъдат обезпечени дължимите митни сборове.

(4) Резултатите от извършената проверка трябва да бъдат съобщени на българските митнически органи в срок до 10 месеца след датата, на която е изпратено искането. Отговорът трябва да посочва недвусмислено дали сертификатът за произход форма А е автентичен и достоверен с оглед ползването на тарифните преференции, посочени в чл. 50, ал. 1.

Дял четвърти. МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ

Глава осма. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 65. (1) При прилагането на разпоредбите на чл. 34 - 43 от закона и на този дял следва да се имат предвид бележките, дадени в приложение № 7. Разпоредбите, към които препраща първата колона на приложение № 7, се прилагат съгласно съответната бележка във втората колона.

(2) Когато при определяне на митническата стойност е необходимо да се направи позоваване на общоприети счетоводни принципи, се прилагат разпоредбите на приложение № 8.

Чл. 66. (1) За целите на тази глава:

1. "споразумението" означава Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията, сключено в рамките на многостранните преговори от 1973 до 1979 г. и към което препраща чл. 37, ал. 1 от закона;

2. "произведени стоки" означава стоки, които са отгледани, изработени или добити;

3. "идентични стоки" означава стоки, произведени в същата страна, които са еднакви във всяко отношение, включително физически характеристики, качество и добро име; наличието на минимални различия не следва да бъде пречка за това стоки, които по принцип отговарят на определението, да бъдат разглеждани като идентични;

4. "сходни стоки" означава стоки, произведени в същата страна, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат еднакви характеристики и еднакви съставни материали, които им позволяват да изпълняват едни и същи функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговията; качеството на стоките, тяхното добро име и наличието на търговска марка са едни от факторите, които следва да се вземат предвид, за да се определи дали стоките са сходни;

5. "стоки от същия клас или вид" означава стоки, които попадат в група или гама от стоки, произведени от конкретна промишленост или промишлен сектор, и

включва идентични или сходни стоки.

(2) "Идентични стоки" и "сходни стоки", според случая, не включват стоки, които съдържат инженеринг, разработка, художествено оформление, дизайн, чертежи и скици, за които не е била направена корекция по чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона поради факта, че тези елементи са били разработени в Република България.

Чл. 67. (1) При прилагане на чл. 35, ал. 1, т. 4 и чл. 36, ал. 2, т. 3 от закона, в съответствие със Споразумението за прилагане на чл. VII от ГАТТ - 1994, лица следва да се считат за свързани само ако:

1. са служители или ръководители на предприятие на другото лице;
2. са законно признати като партньори в своята дейност;
3. са служител и работодател;
4. някое лице притежава, контролира или държи пряко или косвено 5 на сто или повече от дяловете или акциите с право на глас в двете дружества;
5. едното от тях контролира пряко или непряко другото;
6. двете са пряко или непряко контролирани от трето лице;
7. съвместно контролират пряко или непряко трето лице, или
8. са членове на едно и също семейство; лица се считат за членове на едно и също семейство само ако се намират помежду си в една от следните родствени връзки:
 - а) съпруг и съпруга;
 - б) родител и дете;
 - в) брат и сестра (било ако и двамата родители са общи или само единият от тях);
 - г) дядо или баба и внук или внучка;
 - д) чичо или леля и племенник или племенница;
 - е) тъст или тъща и зет, както и свекър или свекърва и снаха;
 - ж) брат или сестра на съпругата или съпруга.

(2) За целите на този дял лица, които са в делови отношения помежду си, като едното от тях е единствен агент, единствен дистрибутор или единствен концесионер на другото, както и да се нарича то, се считат за свързани, ако отговарят на критериите по ал. 1.

Чл. 68. При определяне на митническата стойност по чл. 35 от закона на стоки, за които цената не е била действително платена към момента на остойностяване за митнически цели, като общо правило за база на митническата стойност се взема договорената за плащане цена към този момент.

Чл. 69. (1) (Предишен текст на чл. 69 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато стоки, декларирани за внос в Република България, са част от по-голямо количество от същите стоки, доставяни по един договор, реално платената или подлежащата на плащане цена за целите на чл. 35, ал. 1 от закона е онази цена, която се отнася към общата цена в същото съотношение, в което декларираното количество се отнася към общото доставяно количество. Разпределяне на реално платената или подлежащата на плащане цена се прилага и в случай на изгубване на част от пратка или когато стоките, подлежащи на остойностяване, са били повредени, преди да бъдат поставени под режим

внос в Република България.

(2) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) След поставянето на стоките под режим внос корекция от продавача в полза на купувача на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките може да се вземе предвид за определянето на тяхната митническа стойност съгласно чл. 35 от закона, ако е представено убедително доказателство пред митническите органи, че:

1. тези стоки са били дефектни в момента, регламентиран в чл. 73 от закона;
2. продавачът е извършил корекцията съгласно договорно задължение за гаранция, предвидено в договора за продажба, сключен преди поставянето на стоките под режим внос;
3. дефектите на стоките не са били вече взети предвид в съответния договор за продажба.

(3) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, коригирана в съответствие с ал. 2, може да бъде взета предвид само ако тази промяна е направена в срок 12 месеца от датата на приемане на декларацията за поставяне под режим внос.

Чл. 70. Когато реално платената или подлежащата на плащане цена за целите на чл. 35, ал. 1 от закона включва суми за акцизи, данъци и такси в страната на произход или на износ, засягащи внасяните стоки, тези суми не се включват в митническата стойност, ако на митническите органи могат да се предоставят достатъчни доказателства, че стоките са били или ще бъдат освободени от тези акцизи, данъци и такси в полза на купувача.

Чл. 71. (1) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) За целите на чл. 35 от закона обстоятелството, че стоките, които са обект на продажба, са декларирани за внос в Република България, се разглежда като достатъчен признак, че те са били продадени за износ за митническата територия на Република България. В случай на последователни продажби преди остойностяването само последната продажба, водеща до въвеждането на стоките на митническата територия на Република България, или продажба, осъществена на митническата територия на Република България преди деклариране на стоките за внос, представлява такъв признак. Когато е декларирана цена, която се отнася до продажба, осъществена преди последната продажба, на базата на която стоките са въведени на митническата територия на Република България, на митническите органи следва да бъдат представени достатъчно доказателства, че тази продажба на стоки е за износ за същата митническа територия. В тези случаи се прилагат разпоредбите на чл. 98 - 102.

(2) Когато стоките са били използвани в друга страна в интервала от време между продажбата и декларирането им за внос в Република България, митническата стойност може да не бъде договорната стойност.

(3) Купувачът не следва да отговаря на други условия освен на условието да бъде страна по договора за продажба.

Чл. 72. Когато при прилагането на чл. 35, ал. 1, т. 2 от закона е установено, че продажбата или цената на внасяни стоки е обект на условия или съображения,

стойността на които може да бъде определена по отношение на остойността на стоки, тази стойност се разглежда като непряко плащане от купувача на продавача и част от реално платената или подлежащата на плащане цена, ако условията или съображенията не се отнасят до фактор, по отношение на който към реално платената или подлежащата на плащане цена следва да се направи добавка съгласно чл. 38 от закона.

Чл. 73. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 1 от закона митническата стойност се определя, като се използва договорната стойност на идентични стоки, продадени на същото търговско равнище и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойността. Когато такива продажби не могат да се установят, се използва договорната стойност на идентични стоки, продадени на друго търговско равнище и/или в други количества, като се направи корекция, за да се отчетат разликите в търговското равнище и/или количествата, при условие че такава корекция може да бъде направена на базата на доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията, независимо от това дали тя води до увеличаване или до намаляване на стойността.

(2) Когато разходите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 5 от закона, са включени в договорната стойност, се прави корекция, за да се отчетат значителни различия, които биха могли да съществуват в такъв тип разходи между внасяните стоки и въпросните идентични стоки, поради разлики в разстоянията и вида на транспорта.

(3) Ако при прилагането на този член се намери повече от една договорна стойност на идентични стоки, за определяне на митническата стойност се използва най-ниската от тях.

(4) При прилагането на този член договорната стойност на идентични стоки, произведени от друго лице, се взема предвид само в случай че не може да се намери договорна стойност за идентични стоки, произведени от същото лице, което е произвело и стоките, подлежащи на остойността.

(5) За целите на този член договорната стойност на внесени идентични стоки означава митническата им стойност, предварително определена по чл. 35 от закона, коригирана съгласно ал. 1 и 2 от този член на правилника.

Чл. 74. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 2 от закона митническата стойност се определя, като се използва договорната стойност на сходни стоки, продадени на същото търговско равнище и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойността. Когато такива продажби не могат да се установят, се използва договорната стойност на сходни стоки, продадени на друго търговско равнище и/или в други количества, като се направи корекция, за да се отчетат разликите в търговското равнище и/или количествата, при условие че такава корекция може да бъде направена на базата на доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията, независимо от това дали тя води до увеличаване или до намаляване на стойността.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Когато разходите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 5 от закона, са включени в договорната стойност, се прави корекция, за да се отчетат значителни различия, които биха могли да съществуват в такъв тип разходи между внасяните стоки и въпросните сходни стоки, поради разлики в разстоянията и вида на транспорта.

(3) Ако при прилагането на този член се намери повече от една договорна стойност на сходни стоки, за определяне на митническата стойност се използва най-ниската от тях.

(4) При прилагането на този член договорната стойност на сходни стоки, произведени от друго лице, се взема предвид само в случай че не може да се намери договорна стойност за сходни стоки, произведени от същото лице, което е произвело и стоките, подлежащи на остойносттаване.

(5) За целите на този член договорната стойност на внесени сходни стоки означава митническата им стойност, предварително определена по чл. 35 от закона, коригирана съгласно ал. 1 и 2 от този член на правилника.

Чл. 75. (1) Ако:

1. внасяните стоки или внесени идентични или сходни стоки се продават в Република България в непроменено състояние, митническата стойност на внасяните стоки, определена по реда на чл. 36, ал. 2, т. 3 от закона, се основава на единичната цена, по която се продава най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки по същото или приблизително по същото време, по което се внасят стоките, подлежащи на остойносттаване, на лица, несвързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като от единичната цена се приспадат:

а) комисионите, които обикновено са платими или е договорено да бъдат платени, или добавките, които обикновено се правят за печалба, и за общи разходи (включително преките и непреките разходи за реализация на въпросните стоки) във връзка с продажби в Република България на вносни стоки от същия клас или вид;

б) обичайните разходи за транспорт и застраховка, както и други свързани с тях разходи в Република България;

в) мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България във връзка с вноса или продажбата на стоките;

2. нито внасяните стоки, нито идентични, нито сходни вносни стоки се продават по същото време или приблизително по времето на вноса на стоките, подлежащи на остойносттаване, митническата стойност на внасяни стоки, определена по този член, следва да се основава, при спазване разпоредбите на ал. 1, т. 1, на единичната цена, по която внасяните стоки или идентични или сходни вносни стоки се продават в Република България в състоянието, в което се внасят, на най-ранната дата след внасянето на стоките, подлежащи на остойносттаване, но не по-късно от 90 дни след датата на внасянето им.

(2) Ако нито внасяните стоки, нито идентични или сходни вносни стоки се продават в Република България в непроменено състояние, по искане на декларатора, митническата стойност следва да се базира на единичната цена, по която внасяните стоки след по-нататъшна преработка се продават в най-голямото сборно количество на лица в Република България, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като се отчита добавената стойност от преработката и се приспадат елементите, предвидени в ал. 1, т. 1.

(3) За целите на този член единичната цена, по която внасяните стоки се продават в най-голямото сборно количество, е цената, по която са продадени най-голям брой единици при продажби на лица, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки, на първото търговско равнище след вноса, на което такива продажби се

реализират.

(4) Каквато и да е продажба в Република България на лице, което доставя пряко или косвено, безплатно или по намалени цени за употреба във връзка с производството и продажбата за износ на внасяните стоки, който и да е от елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2 от закона, не следва да се взема предвид при определяне на единичната цена за целите на този член.

(5) За целите на ал. 1, т. 2 "най-ранната дата" следва да бъде датата, на която са осъществени продажби на внасяните стоки или на идентични или сходни вносни стоки в достатъчно количество, за да се установи единичната цена.

Чл. 76. (1) При прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 4 от закона митническите органи не могат да изискват от лице, което няма постоянно местопребиваване или седалище в Република България, или да го задължават да предоставя за проверка или да разрешава достъп до каквато и да е счетоводна или друга документация за целите на определяне на митническата стойност. Независимо от това съобщенията от производителя на стоките сведения за целите на определяне на митническата стойност по този член могат да бъдат проверявани в друга държава от митническите органи на Република България със съгласието на производителя и при условие, че бъдат уведомени предварително компетентните органи на тази държава и те не се противопоставят на проучването.

(2) Разходите за материали и производство или тяхната стойност съгласно чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а" от закона включват разходите за елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 1, букви "б" и "в" от закона. Те също така включват стойността, съответно разпределена, на всички стоки и услуги, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2 от закона, които са били доставени пряко или косвено от купувача за употреба във връзка с производството на внасяните стоки. Стойността на елементите, изброени в чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона, които са разработени в Република България, се включва само до размера, в който такива елементи се заплащат от производителя.

(3) Когато за целите на определяне на изчислена стойност се използва друга информация, различна от информацията, предоставена от производителя или от негово име, ако деклараторът пожелае това, митническите органи следва да го информират за източника на тази информация, за използваните данни и за изчисленията, извършени на базата на тези данни, при спазване условията на чл. 17, ал. 1, т. 5 от закона.

(4) "Общите разходи" съгласно чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "б" от закона включват преките и непреките разходи за производството и продажбата на стоките за износ, които не са обхванати в чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а" от закона.

Чл. 77. Когато контейнерите, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "б" от закона са обект на многократно внасяне, разходите за тях, по желание на декларатора, се разпределят съобразно общоприетите счетоводни принципи.

Чл. 78. За целите на чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "г" от закона, стойността на проучвания и предварителни скици, свързани с дизайна, не се включва в митническата стойност.

Чл. 79. Когато митническата стойност се определя по методи, различни от

договорната стойност, чл. 39, т. 6 от закона се прилага, като се отчита съответната специфика.

Глава девета.

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО РОЯЛТИ И ЛИЦЕНЗНИ ТАКСИ

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) За целите на чл. 38, ал. 1, т. 3 от закона се приема, че роялти и лицензионни такси означават по-специално плащане за използване на права, отнасящи се до:

1. производството на внасяните стоки (по-специално патенти, образци, модели и производствено ноу-хоу), или
2. продажбата за износ на внасяни стоки (по-специално запазени марки, запазени образци), или
3. използването или препродажбата на внасяни стоки (по-специално авторски права, производствени процеси, неотделимо въплътени във внасяните стоки).

(2) Без да нарушава чл. 38, ал. 5, т. 1 и 2 от закона, когато митническата стойност на внасяни стоки се определя съгласно чл. 35 от закона, роялти или лицензионната такса трябва да се прибави към действително платената или подлежащата на плащане цена само когато това плащане е свързано с остойността на стоките и представлява условие за продажбата на тези стоки.

Чл. 81. (1) Когато внасяните стоки са само съставки или части от стоки, произведени в Република България, корекция на реално платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прави само ако роялти или лицензна такса се отнася за тези стоки.

(2) Когато внасяните стоки са в некомплектен вид или следва да претърпят само минимална преработка преди препродажба, като разреждане или опаковане, това не следва да бъде основание роялти или лицензна такса да не се счита като отнасяща се за тези стоки.

(3) Ако роялти или лицензни такси се отнасят частично до внасяните стоки и частично до други съставки или съставни части, добавени към стоките след внасянето им, или до дейности или услуги, извършени след вноса, съответно разпределение следва да се направи само на базата на обективни и подлежащи на количествена оценка данни в съответствие с бележката към чл. 38, ал. 2 от закона, дадена в приложение № 7.

Чл. 82. Роялти или лицензна такса, отнасяща се до правото да се използва търговска марка, се прибавя към реално платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки само когато:

1. роялти или лицензна такса се отнася за стоки, които са препродадени в същото състояние или които са обект само на минимална преработка след внасянето;
2. стоките са продавани под търговска марка, поставена преди или след внасянето, за която се заплащат роялти или лицензна такса, и
3. купувачът не може да получи такива стоки от други доставчици, които не са свързани с продавача.

Чл. 83. Когато купувачът плаща роялти или лицензни такси на трето лице, условията по чл. 80, ал. 2 следва да се считат за изпълнени само ако продавачът или свързано с него лице изисква от купувача да направи това плащане.

Чл. 84. Когато методът на изчисляване на сумата на роялти или на лицензна такса е основан на цената на внасяните стоки, може да се приеме, при липса на доказателства за противното, че плащането на роялти или на лицензна такса е свързано със стоките, подлежащи на остойносттаване. Когато сумата на роялти или лицензна такса е изчислена независимо от цената на внасяните стоки, плащането на роялти или лицензна такса въпреки това може да бъде свързано със стоките, подлежащи на остойносттаване.

Глава десета.

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВХОДНИЯ ГРАНИЧЕН ПУНКТ

Чл. 85. (1) За целите на чл. 38, ал. 1, т. 5 и чл. 39, т. 1 от закона входен граничен пункт, от който стоките се считат въведени на митническата територия на Република България, е:

1. за стоки, превозвани по море или по р. Дунав - пристанището на разтоварване или пристанището на претоварване, ако претоварването се удостоверява от митническите органи в това пристанище;

2. за стоки, превозвани с железопътен транспорт или с автомобилен транспорт - мястото, където се намира първото митническо учреждение;

3. за стоки, превозвани по въздуха - първата аерогара, в която има митническо учреждение.

(2) Митническата стойност на стоки, въведени на митническата територия на Република България и след това превозвани по море или по р. Дунав до друг граничен пункт на тази територия, се определя на базата на първия входен граничен пункт на митническата територия на Република България, при положение че стоките се превозват пряко по обичайния път до тяхното местоназначение.

(3) Когато условията по ал. 2 не са изпълнени, за входен граничен пункт се счита мястото на митническата територия на Република България, за което са предназначени стоките, посочено в ал. 1.

Глава единадесета.

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ТРАНСПОРТНИТЕ РАЗХОДИ

Чл. 86. При прилагане на чл. 38, ал. 1, т. 5 и чл. 39, т. 1 от закона:

1. когато стоките се превозват със същия вид транспорт след входния граничен пункт до място във вътрешността на страната и транспортните разходи са дадени общо, те се разпределят пропорционално на изминатото разстояние извън и на територията на Република България, ако пред митническите органи не бъде доказано какви транспортни разходи биха били платени до входния граничен пункт на Република

България, съгласно ставките по общите каталози за международен превоз на стоки;

2. когато стоките са фактурирани по единна цена франко място във вътрешността на страната, която съответства на цената до входен граничен пункт, транспортните разходи в Република България не се приспадат; такова приспадане може да се направи, ако пред митническите органи бъде доказано, че цената франко българска граница би била по-ниска от единната цена франко упоменатото място;

3. когато транспортът е безплатен или е осигурен от купувача, в митническата стойност се включват транспортните разходи до входния граничен пункт, изчислени на базата на ставките за превоз, които обичайно се прилагат за същия вид транспорт.

Чл. 87. (1) Всички пощенски такси по отношение на стоките, изпратени по пощенски път, събрани до местоназначението им, се включват в митническата стойност на тези стоки, с изключение на допълнителните пощенски такси, събрани в Република България.

(2) При определяне стойността на пратки, които нямат търговски характер, пощенските такси не се добавят към декларираната стойност.

Глава дванадесета.

МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ НА НОСИТЕЛИ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ В ОБОРУДВАНЕ ЗА ЕЛЕКТРОННА ОБРАБОТКА НА ДАННИ

Чл. 88. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Глава тринадесета.

ПРЕВРЪЩАНЕ НА ЧУЖДЕСТРАННАТА ВАЛУТА В ЛЕВОВЕ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА МИТНИЧЕСКАТА СТОЙНОСТ

Чл. 89. За целите на чл. 90 и 91:

1. "определен курс" е курсът на съответната валута към българския лев, определен от Българската народна банка;

2. "публикуван" е курсът на съответната валута към българския лев, обявен най-малко в два централни всекидневника;

3. "валута" е всяка парична единица, използвана като разчетно средство между централните банки или на международния пазар.

Чл. 90. (1) Когато факторите, използвани за определяне на митническата стойност на стоки, са изразени в момента на остойностяване във валута, различна от българския лев, курсът на съответната валута към българския лев, който следва да се използва, за да се определи тази стойност в левове, е курсът, определен в предпоследната сряда от месеца и публикуван в този или на следващия ден.

(2) Курсът, определен в предпоследната сряда на месеца, следва да се използва

през следващия календарен месец, освен ако не бъде заменен от курса, определен по чл. 91.

(3) Когато в предпоследната сряда не е определен курс, посочен в ал. 1, или е определен, но не е публикуван в този или на следващия ден, счита се, че последният определен курс за въпросната валута, публикуван през последните 14 дни, е курсът, определен в тази сряда.

Чл. 91. (1) Когато курс, определен в последната сряда на месеца и публикуван в този или на следващия ден, се различава с 5 на сто или повече от курса, установен в съответствие с чл. 90 за влизане в сила от следващия месец, той следва да замени последния курс като курс, който следва да се прилага за целите на чл. 42 от закона, от първата сряда на този месец.

(2) Когато в течение на период на прилагане, както е постановено в предходните разпоредби, курс, регистриран в сряда и публикуван в този или на следващия ден, се различава с 5 на сто или повече от курса, използван в съответствие с тази глава, той замества последния курс и влиза в употреба от следващата сряда като курс, използван за прилагане чл. 42 от закона. Заместващият курс се използва за остатъка от текущия месец, при положение че този курс не е заменен в резултат на действия на разпоредбите на изречение първо на тази алинея.

(3) Когато не е определен курс в сряда или е определен, но не е публикуван в този или на следващия ден, като определен курс за прилагане на ал. 1 и 2 следва да бъде последният определен и публикуван курс преди тази сряда.

Чл. 92. Когато митническите органи разрешат на декларатор да набави или представи на по-късна дата някои подробности, отнасящи се до декларацията за внос във формата на периодична декларация, това разрешение може, по желание на декларатора, да предвижда да бъде използван единен курс за целите на превръщането на чуждестранната валута в левове на елементите, образуващи митническата стойност. В този случай използваният курс е курсът, установен с тази глава, който е приложим на първия ден от периода, покрит от въпросната декларация.

Глава четиринадесета. ОПРОСТЕНИ ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА НЯКОИ БЪРЗОРАЗВАЛЯЩИ СЕ СТОКИ

Чл. 93. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 94. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 95. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 96. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 97. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Глава петнадесета. ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ЕЛЕМЕНТИТЕ И ДОКУМЕНТИ, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ПРЕДСТАВЯТ

Чл. 98. (1) Когато е необходимо да се установи митническа стойност за целите на чл. 34-43 от закона, митническата декларация за внасяните стоки следва да бъде придружена от декларация за елементите, отнасящи се до митническата стойност, наричана по-нататък "декларация за стойността". Декларацията за стойността се попълва на формуляр ДС-1, отговарящ на образца, даден в приложение № 10, придружен от един или повече формуляри ДС-2, отговарящи на образца, даден в приложение № 11.

(2) Декларацията по ал. 1 се прави само от лице, което има постоянно местопребиваване или място на стопанска дейност в Република България и което разполага със съответните факти.

(3) Митническите органи могат да не предявят изискване за представяне на декларацията в посочената в ал. 1 форма, когато митническата стойност на въпросните стоки не може да бъде определена според разпоредбите на чл. 35 от закона. В такива случаи лицето по ал. 2 следва да предостави или да осигури да бъде предоставена на митническите органи друга такава информация, каквато може да бъде поискана за целите на определяне на митническата стойност по друг член от закона, във форма и по начин, предписани от митническите органи.

(4) Подаването в митническото учреждение на декларацията, изисквана по ал. 1, без да се накърнява възможното прилагане на наказателни разпоредби, е равностойно на поемане на отговорност от лицето по ал. 2 по отношение на:

1. точността и пълнотата на данните, посочени в декларацията;
2. автентичността на документите, представени в подкрепа на тези данни, и
3. предоставянето на всяка допълнителна информация или документи, необходими за установяване на митническата стойност на стоките.

(5) Този член не се прилага за стоки, за които митническата стойност се определя по системата на опростени процедури, установена в съответствие с разпоредбите на чл. 93 - 97.

Чл. 99. (1) Митническите органи не изискват цялата или част от декларацията, предвидена по чл. 98, ал. 1, освен когато това е съществено за правилното облагане с вносни митни сборове:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) ако митническата стойност на внасяните стоки в една пратка не превишава равностойността в левове на 10 000 евро, при условие че не се касае за раздробени или повтарящи се пратки от един и същ изпращач до един и същ получател, или
2. ако вносет няма търговски характер, или
3. ако представянето на въпросните данни не е необходимо за прилагане на Митническата тарифа на Република България или ако миттата, предвидени в нея, не са дължими на основание на нормативен акт.

(2) В случай на продължителен трафик на стоки, доставяни от един и същ продавач на един и същ купувач при едни и същи търговски условия, митническите органи могат да не изискват попълването на всички данни по чл. 98, ал. 1 в декларацията за стойността към всяка митническа декларация, но са длъжни да го изискват всеки път, когато обстоятелствата се променят, и най-малко веднъж годишно.

(3) Освобождаването, предоставяно по този член, може да бъде прекратено и да се изисква представяне на декларация за стойността, ако се установи, че някое от условията, необходими за такова освобождаване, не е било изпълнено или вече не се изпълнява.

Чл. 100. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) При деклариране по електронен път или когато стоките са обект на обща, периодична и рекапитулативна декларация, митническите органи могат да разрешават различни форми на представяне на данните, изисквани за определяне на митническа стойност.

Чл. 101. Лицето по чл. 98, ал. 2 представя на митническите органи копие от фактурата, на базата на която е декларирана стойността на внасяните стоки. Когато митническата стойност е декларирана писмено, това копие се задържа от митническите органи.

Чл. 102. (1) Митническите органи не следва да определят митническата стойност на внасяните стоки въз основа на метода на договорната стойност, ако, съобразно процедурата по ал. 2, имат достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона, или, съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) Когато митническите органи имат съмненията по ал. 1, те могат да поискат допълнителна информация съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3. Ако съмненията им остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения, и му дават реална възможност да отговори. Крайното решение, както и мотивите, на които то се основава, се съобщават писмено на заинтересуваното лице.

Дял пети.

Глава шестнадесета. ПРЕГЛЕД НА СТОКИТЕ И ВЗЕМАНЕ НА МОСТРИ ОТ ЗАИНТЕРЕСУВАНО ЛИЦЕ

Чл. 103. (1) Прегледът на стоките по чл. 49 от закона се разрешава на заинтересуваното лице чрез устно искане, освен ако митническите органи според

обстоятелствата сметнат, че е необходимо писмено искане.

(2) Вземането на мостри се разрешава само след писмено искане в 2 екземпляра от заинтересуваното лице, представено на съответните митнически органи, което да съдържа следните данни:

1. името и адреса на лицето;
2. местонахождението на стоките;
3. причините за вземане;
4. номера на манифеста;
5. данни за предходния митнически режим;
6. данни за идентификация на транспортното средство, в което се намират стоките;
7. количеството на мострите;
8. всички други данни, необходими за идентификация на стоката;
9. дата и подпис.

(3) Митническите органи отбелязват разрешението върху искането, представено от заинтересуваното лице, като посочват количеството на мострите, което може да бъде взето, и задържат първия екземпляр от искането.

(4) Прегледът на стоките и вземането на мостри се извършва под контрола на митническите органи.

(5) Заинтересуваното лице поема риска и разходите за разопаковането, тегленето, повторното опаковане и всяка останала операция със стоките. То също заплаща разходите, свързани с анализа.

(6) По отношение на взетите мостри се извършват всички формалности с оглед да им бъде дадено митническо направление.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато изпитването на мострите доведе до тяхното унищожаване или безвъзвратна загуба, за тях не възниква митническо задължение. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 180, ал. 7 от закона по отношение на отпадъците и остатъците.

(8) За целите на митническия надзор и във връзка с ал. 6 реално взетото количество мостри се отбелязва върху митническия манифест.

Глава седемнадесета. МАНИФЕСТИРАНЕ

Чл. 104. (1) Митническият манифест съгласно приложение № 12 се подава най-малко в 2 еднообразни екземпляра в зависимост от нуждите на митническия контрол и се подписва от лицето, което го подава.

(2) Митническият манифест се проверява, подписва, подпечатва, номерира, регистрира се в специален регистър и се задържа от митническите органи с цел да се проконтролира дали на стоките, за които той се отнася, ще бъде дадено митническо направление в определените в чл. 56 от закона срокове.

(3) Митническият манифест за стоки, които преди да бъдат представени пред митническите органи, са превозвани под режим транзит, може да представлява екземплярът на транзитния документ, предназначен за получаващото митническо учреждение, при условие че този документ съдържа всички необходими данни и/или

стоките няма да се съхраняват във временен склад.

(4) Митническите органи могат да разрешат митническия манифест да бъде подаден и по електронен път. В този случай митническият манифест получава формата на разпечатка от митническата информационна система, като се прилагат разпоредбите на ал. 1 и 2 и се отчита съответната специфика.

(5) При установяване на грешки в митническия манифест след завеждането му в митническото учреждение поправки в него могат да се извършват само с разрешение на началника на митническото учреждение.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Ако при приемането на манифестираните стоки във временен склад или в случай че стоките не постъпват във временен склад - преди извършване на формалностите за получаване на допустимо митническо направление се установят повредени стоки, стоки с повредени амбалажи или в повече стоки, те се отварят и се проверяват в присъствието на лицето, подало манифеста, и на митнически служител, а в случаите на временно складиране - и в присъствието на лицето, което управлява склада. За проверката се съставя констативен акт в толкова екземпляра, колкото са необходими за целите на митническия контрол, но не по-малко от 3. Актът се подписва от лицето, подало манифеста, и от митнически служител, а в случаите на временно складиране - и от лицето, което управлява склада. При необходимост могат да бъдат привлечени и компетентни лица относно количеството и качеството на стоките, които също подписват констативния акт.

(7) Оказалите се в повече стоки, доколкото те не са предмет на митническо нарушение, се вписват служебно в манифеста.

(8) За оказалите се при приемането липси и други нередовности се съставя констативен акт по реда на ал. 6.

Чл. 105. (1) До момента, в който стоките получат митническо направление, лицето, подало манифеста, е длъжно при всяко искане от страна на митническите органи да представи отново всички стоки, за които е подаден манифест и които не са разтоварени от превозното средство, в което се намират.

(2) Лицата, при които стоките след тяхното разтоварване се намират последователно с цел да се осигури преместването или складирането им, са отговорни за представяне отново на всички стоки в непроменено състояние при всяко искане от митническите органи.

Чл. 106. Не се подава митнически манифест:

1. за багажа, който се превозва заедно с пътника, ако се вдигне веднага, без да се поставя във временен склад;

2. за локомотивите, вагоните и другите жп превозни средства, както и за принадлежностите им, които преминават границите, съгласно железопътните конвенции;

3. за превозните средства, които извършват превоз на пътници и стоки през границите;

4. за горивните и смазочните материали, които се превозват през границите в нормалните тендери и резервоари на локомотивите и моторните превозни средства, както и във вагоните-агрегати, обслужващи хладилни влакови секции, когато извършват международни превози;

5. за стоките, които при въвеждането им на митническата територия на страната се поставят под режим транзит;

6. за износните стоки, освен ако това е необходимо за целите на митническия контрол;

7. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) при необходимост и в други случаи, определени от директора на Агенция "Митници".

Чл. 107. Митнически манифест се подава служебно от митническите органи:

1. за стоки, които са задържани, иззети, отнети в полза на държавата, изоставени или се считат за изоставени, или са оставени и намерени, съгласно чл. 4, ал. 3 от закона;

2. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) при необходимост и в други случаи, определени от директора на Агенция "Митници".

Глава осемнадесета. ВРЕМЕННО СКЛАДИРАНЕ НА СТОКИ

Чл. 108. (1) Когато местата, посочени в чл. 58, ал. 1 от закона, са били предварително одобрени от митническите органи за временно складиране на стоки, тези места се наричат "временни складове".

(2) Митническите органи могат да изискват временните складове да бъдат с двойно заключване, като единият ключ се държи от митническите органи.

(3) Търговците, които управляват временни складове, трябва да водят отчетност, включваща всички данни за идентификацията и за движението на стоките.

(4) Искането за издаване на разрешение за откриване и управление на временен склад се подава от търговеца, който ще го управлява, съгласно образец по приложение № 13, до началника на съответната митница, в чийто район се намира мястото, подлежащо на одобряване. Искането трябва да бъде придружено от всички документи, посочени в него. Митническите органи могат да изискват и други документи, необходими им за издаване на разрешението.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Разрешението за откриване и управление на временен склад се издава от началника на митницата съгласувано с директора на съответната регионална митническа дирекция и се съобщава на заинтересуваното лице в 30-дневен срок от датата на получаване на искането.

Чл. 109. (1) Разпоредбите на чл. 108, ал. 2, 3, 4 и 5 не се отнасят до временните складове, управлявани от митническите органи.

(2) Когато митническите органи откриват временен склад, който се управлява от самите тях, те определят помещение или място, съставляващо склада. На решението се дава публичност, без ограничение за начините на огласяване, включително и чрез публикуване в средствата за масово осведомяване.

Чл. 110. (1) Разрешението за откриване и управление на временен склад се издава съгласно образца по приложение № 14 само на търговци по смисъла на

Търговския закон и влиза в сила от датата на издаването му.

(2) Разрешението по ал. 1 е с неограничен срок, като в него се посочва митническото учреждение, което ще осъществява надзора на временния склад. Митническите органи могат да посочат в разрешението стоки, които не се допускат за временно складиране.

(3) Разрешението по ал. 1 се отменя от митническите органи, когато:

1. не са спазени едно или повече от условията, посочени в разрешението;
2. е налице писмено искане за това от заинтересуваното лице;
3. временният склад не функционира или не се ползва, за да се оправдае съществуването му;
4. заинтересуваното лице е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на митническите разпоредби;
5. търговецът прекрати търговската си дейност.

Чл. 111. (1) (Предишен текст на чл. 111 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Стоките се поставят във временен склад въз основа на митническия манифест съгласно приложение № 12.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Лицето, което управлява временния склад, е длъжно незабавно след приемане на стоките във временния склад да подпише и завери митническия манифест.

Чл. 112. Търговецът, получил разрешение да управлява временен склад, е длъжен:

1. да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване във временния склад;
2. да складира и съхранява стоките по начин, позволяващ на митническите органи да ги идентифицират съгласно митническия манифест;
3. да осигури запазването на взетите мерки за идентификация на съхраняваните стоки;
4. да осигури запазването на стоките в непроменено състояние;
5. да заплати дължимите митни сборове за стоките, в случай на възникване на митническо задължение, включително и вследствие на неизпълнение на нормативните разпоредби или на някое от изискванията на митническите органи, посочени в разрешението за откриване на временен склад и в митническия манифест;
6. да представя при поискване от митническите органи цялата съхранявана при него документация за стоките.

Чл. 113. (1) С изключение на случаите по ал. 2, митническите органи изискват от търговците, които управляват временни складове, обезпечение в размер 15 на сто от митните сборове на съхраняваните във временните складове стоки. Обезпечението може да бъде и общо. Сумата на обезпечението се определя от митническите органи в разрешението и се коригира периодично. Митническите органи изискват и справка за оборота, която се изготвя от търговеца, одобрен да управлява временния склад. При откриване на временен склад обезпечението се определя въз основа на предвижданото количество стоки, които ще бъдат съхранявани, посочено от търговеца, който ще

управлява временния склад. Изискването за обезпечение трябва да бъде отразено в разрешението по чл. 110.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Не се изисква обезпечение за стоките, съхранявани във временни складове, когато временните складове:

1. се намират в охраняваните райони на аерогарите и пристанищата, открити за международни превози;

2. се управляват от Национална компания "Железопътна инфраструктура" и съхраняваните стоки са превозени или приети за превоз от лицензирани железопътни превозвачи;

3. се управляват от "Български пощи" - ЕАД, и се използват за съхраняване на пощенски пратки;

4. се управляват от митническите органи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Директорът на Агенция "Митници" може да определи:

1. друг размер на обезпечението или да реши да не се поиска обезпечаване;

2. стоките, за които не се прилага ал. 2.

Чл. 114. (1) В случаи на липси по време на съхраняването на стоките търговецът, който управлява временен склад, е длъжен да заплати дължимите митни сборове за стоките.

(2) В случаи на фири и загуби, произтичащи от естествени процеси, търговецът, който управлява временния склад, отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, освен когато тези фири и загуби са доказани въз основа на протокол от компетентно лице, изготвен в присъствието на търговеца, който управлява временния склад, и на митнически служител и заверен от тях.

(3) Търговецът, който управлява временния склад, не отговаря за заплащането на дължимите митни сборове за стоките, които са унищожени или безвъзвратно загубени поради непреодолима сила или злополука, установени с доказателства от компетентни лица и приети от митническите органи.

Чл. 115. (1) Стоките могат да напускат временния склад само след разрешение от страна на митническото учреждение, което осъществява надзора.

(2) Лицето, което може да поиска даване на митническо направление както за стоките, поставени във временен склад, така и за тези, които получават митническо направление, без да бъдат поставени във временен склад, се определя в следната последователност:

1. лицето по външнотърговския договор, фактура или друг подобен документ, или

2. лицето, на чието име са издадени или прехвърлени превозните документи, или

3. всяко друго лице, обвързано със стоките.

Чл. 116. (1) Таксите за складиране на стоки в складове, управлявани от митническите органи, са следните:

1. при складиране в закрити помещения - за всеки календарен ден - по 0,35 лв. за 100 кг или за част от 100 кг;

2. при складиране върху открити площи - за всеки календарен ден - по 0,20 лв. за 1 кв. м.

(2) Таксите по ал. 1, т. 1 се изчисляват, като се взема бруто тегло, включващо опаковката и палетите на цялата пратка.

(3) Когато таксите се изчисляват върху квадратен метър, заетата площ се получава като произведение от най-голямата дължина и най-голямата широчина на площта, върху която са складираны стоките, съответно тяхната опаковка и палети. Произведението се закръглява на следващото цяло число.

(4) След изтичане на 10 календарни дни, включително деня на постъпване на стоката в склада, таксите по ал. 1 се събират в двоен размер, а след изтичане на 20 календарни дни, включително деня на постъпване на стоката в склада - в троен размер.

Чл. 117. Не се заплащат такси за складираны стоки в складовете, управлявани от митническите органи, в следните случаи:

1. когато стоките са престояли в складовете поради извършване на митническа проверка - за дните на извършване на проверката;

2. когато стоките са престояли в складовете поради спор с митническите органи във връзка с митническото им оформяне - за дните до решаване на спора и ако решението е в полза на заинтересуваното лице.

Глава деветнадесета. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛАГАНИ ЗА СТОКИТЕ, ПРЕВОЗВАНИ ПО ВОДА ИЛИ ПО ВЪЗДУХ

Раздел I. Обща разпоредба

Чл. 118. Когато пристигащите от чужбина стоки се въвеждат на митническата територия на Република България по вода или по въздух и са изпратени с един транспортен документ със същия вид транспорт без претоварване до друго пристанище или летище в страната, стоките се представят пред митническите органи по смисъла на чл. 47 от закона в пристанището или летището, където те се разтоварват.

Раздел II. Специални разпоредби, прилагани за придружавания и ръчния багаж на пътници

Чл. 119. За целите на раздел II употребените термини означават:

1. "българско летище" е всяко летище, разположено на митническата територия на Република България;

2. "българско международно летище" е летище, одобрено от компетентните власти, открито за международен въздушен транспорт на митническата територия на Република България;

3. "вътрешен полет" е движението на самолет между две български летища без междинни кацания, което не започва и не завършва на летище извън Република България;

4. "българско пристанище" е всяко пристанище, разположено на митническата територия на Република България;

5. "вътрешно плаване" е движение между две български пристанища, без междинни спирания на кораб, който прави рейсове между две или повече пристанища, намиращи се на митническата територия на Република България;

6. "увеселителен кораб" е частен плавателен съд, предназначен за пътувания, чийто маршрут зависи от желанията на ползвателя;

7. "самолет за туризъм или делово пътуване" е частен самолет, предназначен за пътувания, чийто маршрут зависи от желанията на ползвателя;

8. "багаж" са предметите, пренасяни от пътниците по какъвто и да е начин по време на тяхното пътуване.

Чл. 120. За целите на прилагане на разпоредбите на този раздел при въздушния транспорт багажът се счита за:

1. "придружаван" - ако е бил предаден и регистриран в отправното летище и не е достъпен за пътника по време на полета, както и по време на междинни кацания;

2. "ръчен" - ако пътникът го внася в кабината на самолета.

Чл. 121. Всички проверки и формалности, прилагани за:

1. ръчния и придружавания багаж на пътници, които летят със самолет, идващ от летище извън Република България, и който след междинно кацане на българско летище продължава към друго българско летище, се извършват на последното, ако то е българско международно летище; в този случай се прилагат разпоредбите, валидни за багажа на пътници, които идват от чужбина, когато лицето, което носи такъв багаж, не може да докаже пред митническите органи статута на съдържащите се в багажа стоки като местни стоки;

2. ръчния и придружавания багаж на пътници, които летят със самолет, който прави междинно кацане на българско летище, преди да продължи към летище извън Република България, се извършват в отправното летище, ако то е българско международно летище; в този случай ръчният багаж може да се провери и на летището, на което самолетът извършва междинно кацане;

3. багажа на пътници, които използват кораби в международен рейс, изпълняван от един и същи кораб, се извършват в българско пристанище, в което въпросният багаж съответно се товари или разтоварва.

Чл. 122. Всички проверки и формалности, отнасящи се до багажа на пътници на борда на:

1. увеселителни кораби се извършват в което и да е българско пристанище независимо от произхода и направлението на кораба;

2. самолети за туризъм или делово пътуване се извършват:

а) в първото българско летище на пристигане, което трябва да бъде българско международно летище за полети, идващи от летище извън Република България, когато самолетът след междинно кацане продължава за друго българско летище;

б) на последното българско международно летище за полети, идващи от българско летище, когато самолетът след междинно кацане продължава за летище извън Република България.

Чл. 123. (1) Когато на българско летище пристигне багаж в самолет, пристигащ от летище извън Република България, и на същото летище се прехвърля в друг самолет, който продължава по вътрешен полет в Република България:

1. проверките и формалностите, валидни за придружавания багаж, се извършват на летището на пристигане по вътрешния полет в Република България, ако последното е българско международно летище;

2. проверките на ръчния багаж се извършват на първото българско международно летище; допълнителна проверка на ръчния багаж може да бъде извършена на българското летище на пристигане по вътрешния полет в Република България в изключителни случаи, когато такава проверка се налага вследствие на проверката на придружавания багаж;

3. проверки на придружавания багаж могат да се извършват и на първото българско летище в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на ръчния багаж.

(2) Когато на българско летище се товари багаж в самолет, който лети по вътрешен полет в Република България, за прехвърляне на друго българско летище в самолет, пътуващ до летище извън Република България:

1. проверките и формалностите, валидни за придружавания багаж, се извършват на отправното летище за вътрешния полет в Република България, ако то е българско международно летище;

2. проверките на ръчния багаж се извършват на последното българско международно летище, като предварителни проверки на такъв багаж могат да се правят на отправното летище за вътрешния полет в Република България само в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на придружавания багаж;

3. допълнителни проверки на придружавания багаж могат да се извършват и на последното българско летище в изключителни случаи, когато това се налага вследствие на проверката на ръчния багаж.

(3) Проверките и формалностите, приложими за багажа, пристигащ на българско летище от чужбина на борда на редовен или чартърен самолет и претоварен на същото българско летище в самолет за туризъм или за делово пътуване, който продължава по вътрешен полет в Република България, се извършват на летището на пристигане на самолета от чужбина по редовния или чартърния полет.

(4) Проверките и формалностите, приложими за багажа, който се товари на българско летище в самолет за туризъм или за делово пътуване, извършващ вътрешен полет, с цел претоварване в друго българско летище на самолет, осъществяващ редовен или чартърен полет до летище извън Република България, се извършват на отправното българско летище за самолета по редовния или чартърния полет.

(5) Митническите органи в случаите на претоварване в български

международни летища могат да извършват проверки на придружавания багаж, когато багажът:

1. идва от летище извън Република България и се претоварва в българско международно летище на самолет, пътуващ за друго българско международно летище;
2. е бил натоварен на самолет в българско международно летище за претоварване в друго българско международно летище на самолет, който лети за чужбина.

Чл. 124. Компетентните органи за граничен контрол и дружествата, управляващи и стопанисващи пристанищата и летищата, създават необходимата организация, за да осигурят:

1. при пристигане - пътниците да не могат да прехвърлят стоки, преди да е извършена проверка на ръчния багаж;
2. при заминаване - пътниците да не могат да прехвърлят стоки, след като е била извършена проверка на ръчния багаж;
3. при пристигане - да се избегне прехвърлянето на стоки, преди да е била извършена проверка на придружавания багаж;
4. при заминаване - да се избегне прехвърлянето на стоки, след като е извършена проверка на придружавания багаж.

Чл. 125. Придружаван багаж, регистриран на българско летище, се идентифицира с етикет, поставен в съответното летище. Видът и техническите му характеристики трябва да бъдат в съответствие с установените международни норми.

Дял шести.

ДЕКЛАРИРАНЕ ПО НОРМАЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Глава двадесета.

ПИСМЕНО ДЕКЛАРИРАНЕ ПО НОРМАЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Раздел I.

Общи положения

Чл. 126. Екземпляр от документите, приложени към митническата декларация, се задържа от митническите органи, освен ако с нормативен акт е предвидено друго или ако документите могат да бъдат използвани от заинтересуваното лице за други операции. В последния случай митническите органи вземат необходимите мерки за ограничаване на последващото използване на въпросните документи само по отношение на количеството или стойността на стоките, за които остават валидни.

Чл. 126а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато митническата декларация обхваща две или повече стоки, данните за всяка стока се

считат за отделна декларация.

(2) Съставните части на индустриалните инсталации, включени в един код по Комбинираната номенклатура на Република България, се считат за една стока.

Чл. 126б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, подаването в митническото учреждение на митническа декларация, подписана от декларатора или от негов представител, прави декларатора отговорен съгласно действащите разпоредби за:

1. точността на данните, посочени в декларацията;
2. автентичността на приложените документи;
3. спазване на всички задължения, свързани с поставянето на стоките под съответния митнически режим.

(2) Когато декларирането се извършва по електронен път при условията и по реда на чл. 83, ал. 3 от закона:

1. саморъчният подпис може да бъде заменен с други идентификационни методи, които могат да се базират на използване на кодове;
2. подадените митнически декларации могат да бъдат заверени директно от митническата информационна система вместо поставянето на митнически печат и подпис на митническия служител.

(3) При условията и по реда на чл. 83, ал. 3 от закона някои от данните от писмената митническа декларация могат да бъдат заменени чрез изпращане на тези данни по електронен път в подходяща кодирана форма.

Чл. 126в. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) Митническата декларация се подава в митническото учреждение, където са представени стоките, освен когато в закона и в правилника е предвидено друго. Декларацията може да се подаде едновременно с представянето на стоките.

(2) Началникът на митническото учреждение може да разреши подаване на митническа декларация, преди деклараторът да е в състояние да представи стоките. В този случай митническите органи определят според обстоятелствата срок за представяне на стоките. При непредставяне на стоките в определения срок декларацията се счита за неподадена.

(3) Предварително подадената по ал. 2 митническа декларация се приема след представянето на стоките в митническото учреждение или на друго място, предварително определено в писмено споразумение между декларатора и директора на съответната регионална митническа дирекция.

Чл. 126г. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) Декларацията се подава в митническото учреждение в дните и часовете в рамките на работното време. По молба на декларатора и за негова сметка началникът на митническото учреждение може да разреши подаването на декларацията да се извърши извън определените дни и часове.

(2) Всяка декларация, подадена извън митническото учреждение пред негов компетентен служител на място, предварително определено в писмено споразумение между декларатора и директора на съответната регионална митническа дирекция, се счита за подадена в митническото учреждение.

Чл. 127. (1) За целите на прилагане на чл. 69 от закона митническите декларации се приемат, при условие че са попълнени съгласно изискванията на митнически режим и ако към тях са приложени всички документи, нормативно определени за разрешаване на съответния митнически режим.

(2) Митническа декларация се приема с регистрирането ѝ в митническото учреждение. Митническият служител, приел декларацията, вписва регистрационния номер и датата на нейното приемане, като ги заверява с подпис и печат.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) За целите на ал. 2 митническите учреждения водят регистри по съответните митнически режими по образец и ред, определени от директора на Агенция "Митници".

Чл. 128. Митническите органи могат да разрешат или да изискат поправките по чл. 71 от закона да се извършат чрез подаване на нова декларация, предназначена да замени първоначалната. В този случай за дата на прилагане на разпоредбите на митническия режим, под който стоките са декларираны, се счита датата на приемане на първоначалната митническа декларация. Новата декларация има същия регистрационен номер и дата на приемане както първоначалната митническа декларация.

Раздел II. Формуляри

Чл. 129. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Официалният образец на писмено деклариране по нормална процедура за поставяне на стоки под митнически режим или реекспортирането им в случаите по чл. 180, ал. 5 от закона е Единният административен документ (ЕАД), одобрен от министъра на финансите съгласно чл. 68, ал. 1 от закона. Министърът на финансите може да определи и други случаи на използване на ЕАД.

(2) Когато разпоредбите за съответния митнически режим позволяват, за целта по ал. 1 могат да се използват и други формуляри.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността за:

1. неподаване на писмената митническа декларация съгласно разпоредбите на чл. 137-147 за внос, износ, временен внос или временен износ;

2. неподаване на декларацията по ал. 1, когато се прилагат специалните разпоредби на чл. 148 и 149 по отношение на пощенските пратки;

3. (доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) използване на специални формуляри за облекчаване на декларирането в специфични случаи, когато митническите органи са издали писмено разрешение за това;

4. неподаване на декларацията по ал. 1 в случаите на поети от Република България ангажименти по международни споразумения за опростяване на формалностите при търговията със стоки;

5. използване от декларатора на товарни списъци за спазване на формалностите при транзит в случаите на пратки, включващи повече от един вид стоки;

6. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) отпечатване на митническа декларация за поставяне под режим внос, износ или транзит и на документ, удостоверяващ местния статут на стоките, които не се превозват под режим транзит, от митническата

информационна система или от информационната система на декларатора на обикновена хартия, когато условията на режима позволяват;

7. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) отпечатване на митническа декларация с формата на ЕАД, когато се използва информационна система за обработка на декларации.

(4) Когато в нормативен акт се упоменава декларация за износ, реекспорт или внос, или декларация за поставяне на стоки под друг митнически режим, може да се изискват други документи само ако са:

1. изрично създадени с нормативни актове или предвидени от тези актове;
2. изисквани по силата на международни споразумения;
3. изисквани по молба на деклараторите, за да им дадат възможност да получат определени привилегии или облекчения;
4. изисквани за прилагането на специфични нормативни актове, които не могат да се приложат само с използването на документа по ал. 1.

Чл. 129а. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 129, ал. 3, митническите органи могат да не изискват представянето на един или повече формуляри на ЕАД, предвидени за използване при митническото оформяне за поставяне под режим внос или износ, ако въпросната информация е налична на друг информационен носител.

Чл. 129б. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) Когато митническият режим транзит се предшества от друго митническо оформяне, може да се представят комплекти от формуляри на ЕАД и ДЕАД едновременно за режим транзит и предшестващото митническо оформяне.

(2) Когато се прилага ал. 1, всяко лице носи отговорност по отношение на данните за митническото оформяне, което е заявило като декларатор отговорно лице или техен представител.

(3) За целите на ал. 1, когато деклараторът използва ЕАД, издаден по време на предшестващото митническо оформяне, той е длъжен преди подаването на своята декларация да провери верността на данните за онези клетки, за които носи отговорност, и за тяхната приложимост по отношение на стоките и исканото оформяне и при необходимост да ги допълни.

(4) В случай че деклараторът установи несъответствия между стоките и попълнените данни, той трябва незабавно да уведоми митническото учреждение и да попълни нова митническа декларация.

Чл. 129в. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато ЕАД се използва за няколко митнически режима, митническите органи трябва да се уверят, че данните в декларацията по отношение на отделните режими съответстват.

Раздел III.

Документи, придружаващи митническата декларация (Загл. изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 130. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Документите, които трябва да придружават митническата декларация за поставяне под режим внос, са:

1. фактура съгласно разпоредбите на чл. 101, въз основа на която е декларирана митническата стойност, проформа-фактура или друг вид фактура за митнически цели;
2. декларация за стойността по чл. 98, когато такава се изисква;
3. документи, изисквани за прилагане на преференциалните тарифни мерки или други мерки, водещи до отклонение от общите правила за облагане, по отношение на декларираните стоки (сертификат за произход, сертификат за движение на стоките, становища и др.);
4. превозни документи, когато стоките се превозват като непридружавани пратки и/или документи за предходния митнически режим;
5. застрахователна полица, ако стоките са застраховани;
6. спецификация, опаковъчен лист или равностоеен документ с описание на съдържанието - при необходимост;
7. документ, издаден от компетентен държавен орган, когато стоките са предмет на специален режим за внос, уреден със закон или с друг нормативен акт (удостоверение за внос, разрешителни и др.);
8. ветеринарен, фитосанитарен или друг вид сертификат съответно за стоки от животински, растителен или друг произход;
9. документ за прехвърляне на права (цесия), разписка за задържане на стоки - ако са издадени.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За прилагане на разпоредбите за поставяне на декларираните стоки под режим внос митническите органи могат да изискват и други документи, в това число търговски договори, лабораторни анализи, разходни норми и други подобни. Когато една стока е представена в две или повече опаковки, митническите органи могат да изискат представянето на опаковъчен лист или равностоеен документ, описващ съдържанието на всяка опаковка.

(3) За стоките, облагани по реда на чл. 87 от закона, не се изискват документите, посочени в ал. 1, т. 2 и 3.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато за стоките се прилага единната митническа ставка в съответствие с уводните разпоредби на Комбинираната номенклатура на Република България или се прилага освобождаване от вносни митни сборове, документите по ал. 1, т. 1, 2 и 3 не се изискват, освен ако митническите органи сметат, че те са необходими за целите на прилагането на разпоредбите за поставяне под режим внос.

Чл. 131. (1) Митническата декларация за режим транзит трябва да бъде придружена от превозен документ. Отправното митническо учреждение може да не изисква представянето на този документ в момента на оформяне на режима, но представянето му е задължително при поискване от митническото учреждение или от друга компетентна служба по време на превоза.

(2) При условията на разпоредбите за евентуално прилагане на опростени процедури митническият документ за изнасяне или реекспортиране на стоките от митническата територия на Република България или друг равностоеен документ се представя в отправното митническо учреждение заедно с транзитната митническа

декларация, за която се отнася.

(3) Митническите органи при необходимост могат да изискват представяне на документ за предходния митнически режим.

Чл. 132. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Документите, които трябва да придружават митническата декларация за поставяне под митнически икономически режим, са:

1. за режим митническо складиране:
 - а) за склад тип Д - документите по чл. 130, ал. 1, т. 1 и 2;
 - б) за останалите типове складове не се изискват документи;
2. за режим активно усъвършенстване - писмено разрешение за конкретния митнически режим или копие от искането за разрешаване, когато се прилага чл. 334г, ал. 1, както и:
 - а) по системата с възстановяване - документите по чл. 130, ал. 1;
 - б) по системата с отложено плащане - документите по чл. 130, ал. 1, т. 1 и 2;
3. за режим обработка под митнически контрол - документите по чл. 130, ал. 1, т. 1 и 2, както и писмено разрешение за конкретния митнически режим или копие от искането за разрешаване, когато се прилага чл. 334г, ал. 1;
4. за режим временен внос - писмено разрешение за конкретния митнически режим или копие от искането за разрешаване, когато се прилага чл. 334г, ал. 1, както и:
 - а) с частично освобождаване от митни сборове - документите по чл. 130, ал. 1;
 - б) с пълно освобождаване от митни сборове - документите по чл. 130, ал. 1, т. 1 и 2;
5. за режим пасивно усъвършенстване - документите по чл. 133, ал. 1, както и писмено разрешение за конкретния митнически режим или копие от искането за разрешаване, когато се прилага чл. 334г, ал. 1.

(2) Разпоредбите на чл. 130, ал. 2 се прилагат и при декларации за поставяне под всеки митнически икономически режим с отчитане на съответната специфика.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническите органи могат да допуснат писменото разрешение за митническия режим или копие от искането за разрешаване да не придружават митническата декларация, но да останат на тяхно разположение.

Чл. 133. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Документите, които трябва да придружават митническата декларация за поставяне под режим износ, са:

1. фактура или проформа-фактура или друг равностоеен документ, указващ стойността на стоките;
2. документи, предназначени за страната на вноса (сертификат за произход, разрешително и др.);
3. превозни документи, когато стоките се превозват като непридружавани пратки;
4. документи за предходния митнически режим, ако има такъв;
5. спецификация, опаковъчен лист или равностоеен документ с описание на съдържанието - при необходимост;
6. документ, издаден от компетентен държавен орган, когато стоките са предмет на специален режим за износ, уреден със закон или с друг нормативен акт (удостоверение за износ, разрешителни и др.);

7. ветеринарен, фитосанитарен или друг вид сертификат съответно за стоки от животински, растителен или друг произход;

8. документ за прехвърляне на права (цесия), разписка за задържане на стоки - ако са издадени.

(2) За прилагане на разпоредбите за поставяне на декларираните стоки под режим износ митническите учреждения могат да изискват и други документи, в това число търговски договори, лабораторни анализи, разходни норми и други подобни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и при реекспорт, като се отчита съответната специфика.

Глава двадесет и първа. ДЕКЛАРИРАНЕ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ

Чл. 134. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При условията и по реда на чл. 83, ал. 3 от закона декларирането пред митническите органи може да се извърши по електронен път.

(2) Деклариране по електронен път означава деклариране чрез:

1. обмен на EDI стандартни съобщения с митническите органи, или

2. въвеждане на информацията, изисквана за изпълнение на митническите формалности в митническата информационна система.

(3) При определяне на условията за деклариране по електронен път се включват и мерки за проверка на източника на данните и за защитата им срещу риска от неправомерен достъп, загуба, промяна или унищожаване.

Чл. 135. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато декларирането се извършва по електронен път, данните от писмената митническа декларация се заменят с изпращане в определени за целта митнически учреждения на данни в кодирана или друга форма, съответстващи на данните, които се изискват за писмената митническа декларация.

(2) Когато декларирането по електронен път се извършва по реда на чл. 134, ал. 2, т. 1, митническата декларация се счита за подадена, след като EDI съобщението е получено от митническите органи.

(3) Деклараторът се уведомява за приемането на митническата декларация по ал. 2 чрез съобщение-отговор, съдържащо най-малко идентификационните данни на полученото съобщение, регистрационния номер на митническата декларация и датата на приемането ѝ.

(4) В случаите по ал. 2 деклараторът се уведомява за разрешението за вдигане на стоките чрез съобщение-отговор, съдържащо най-малко данните за идентификация на декларацията и датата на разрешаване вдигането на стоките.

(5) Когато декларирането по електронен път се извършва по реда на чл. 134, ал. 2, т. 2, ал. 2, 3 и 4 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 136. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато хартиено копие на митническата декларация се изисква за извършване на други формалности, по

искане на декларатора то се разпечатва и заверява или от съответното митническо учреждение, или в съответствие с чл. 126б, ал. 2, т. 2.

Чл. 136а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При условията и по реда на чл. 134 документите, изисквани за поставяне под митнически режим, могат да бъдат подадени по електронен път.

Глава двадесет и втора. УСТНО ДЕКЛАРИРАНЕ ИЛИ ДЕКЛАРИРАНЕ ЧРЕЗ ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ

Раздел I. Устно митническо деклариране

Чл. 137. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Декларирането за режим внос може да се извърши устно в следните случаи:

1. за стоки с нетърговски характер:
 - а) пренасяни от пътници;
 - б) изпратени на физически лица, или
 - в) други случаи с незначителна стойност, когато това е разрешено от директора на Агенция "Митници" или от упълномощено от него длъжностно лице;
2. за стоки с търговски характер:
 - а) чиято обща стойност на пратка и на декларация не надвишава 100 евро или равностойността им в друга валута, и
 - б) пратката не е част от регулярна серия от подобни пратки, и
 - в) стоките не се превозват от независим превозвач като част от по-голям превоз;
3. за стоки, посочени в чл. 141, ал. 1, когато подлежат на облекчение като връщани стоки;
4. за стоки, посочени в чл. 142, т. 1 и 2.

Чл. 138. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Декларирането за режим износ може да се извърши устно в следните случаи:

1. за стоки с нетърговски характер:
 - а) пренасяни от пътници, или
 - б) изпратени на физически лица;
2. за стоките, посочени в чл. 137, т. 2;
3. за стоки, посочени в чл. 143, т. 2;
4. други случаи с незначителна стойност, когато това е разрешено от директора на Агенция "Митници" или от упълномощено от него длъжностно лице.

Чл. 139. (1) Разпоредбите на чл. 137 и 138 не се прилагат, когато лицето, което оформя стоките, действа за сметка на друго лице в качеството си на негов представител.

(2) Когато митническите органи са убедени, че данните, обявени при устното

деклариране, не са верни или не са пълни, те могат да изискат писмена декларация.

Чл. 140. (1) (Предишен текст на чл. 140 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато устно декларираните стоки в съответствие с чл. 137 и 138 подлежат на облагане с вносни или износни митни сборове, митническите органи издават на заинтересуваното лице съответния документ по чл. 799 или 800, удостоверяващ заплащането им.

(2) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Документът по ал. 1 трябва да включва най-малко следните данни:

1. пълно описание на стоките с цел еднозначното им идентифициране, което може да включва и тарифна глава;
2. фактурна стойност и/или количество на стоките, когато е подходящо;
3. описание на събраните вземания;
4. датата, на която е изготвен документът;
5. митническото учреждение, което го е издало.

Чл. 141. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Декларирането за режим временен внос може да се извърши устно при спазване разпоредбите на чл. 329, ал. 4:

1. за следните стоки:

а) (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) животни при лятна паша или при друга паша, или за извършване на работа, или за превоз и други стоки, отговарящи на условията по чл. 491, ал. 2, т. 1;

б) опаковки по чл. 495, ал. 1, т. 1, носещи постоянните и незаличими маркировки на лице, установено извън митническата територия на Република България;

в) оборудване за производство на продукции и излъчване на репортажи, разпространявани по радио или по телевизия, както и превозни средства, специално приспособени за тези цели, и тяхното оборудване, внасяни от чуждестранни обществени или частни организации, одобрени от митническите органи, които издават разрешението за поставяне под режим на внасяните оборудване и превозни средства;

г) инструменти и апаратура, необходими на лекари при оказване помощ на пациенти, които очакват трансплантация на органи, съгласно чл. 493;

2. за стоките по чл. 144;

3. за други стоки - с разрешение на директора на Агенция "Митници" или на упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Стоките по ал. 1 могат също да се декларират устно и за реекспорт с цел приключване на временен внос.

Раздел II.

Деклариране чрез други действия

Чл. 142. Следните стоки, когато не са изрично декларирани пред митническите органи, се считат, че са декларирани за режим внос с действията по чл. 145:

1. стоки с нетърговски характер, намиращи се в багажа на пътник с право на облекчения или съгласно глава петдесет и втора, раздел II или като връщани стоки;

2. транспортни средства с право на облекчение като връщани стоки;
3. (нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) стоки с незначително икономическо значение, освободени от задължението да бъдат превозени до митническо учреждение, в съответствие с чл. 45, ал. 3 от закона, при условие че не подлежат на облагане с вносни митни сборове.

Чл. 143. Следните стоки, когато не са изрично декларирани, се считат, че са декларирани за режим износ с действието по чл. 145:

1. стоки с нетърговски характер, неподлежащи на облагане с износни митни сборове, които се намират в багажа на пътник;
2. транспортни средства, регистрирани на митническата територия на Република България и предназначени да бъдат върнати;
3. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) стоки с незначително икономическо значение, когато това е разрешено от директора на Агенция "Митници" или от упълномощено от него длъжностно лице.

Чл. 144. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Следните стоки, когато не са декларирани писмено или устно, се считат за декларирани за режим временен внос с действието по чл. 145 в съответствие с чл. 503:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) лични вещи на пътници и внасяните от тях стоки за спортни цели, посочени в чл. 488е;
2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) транспортните средства по чл. 487 - 488в, както и материали, необходими за отдых на морския персонал съгласно чл. 488ж, т. 1.

(2) Когато не са декларирани писмено или устно, стоките по ал. 1 се считат за декларирани за реекспорт с цел приключване на временен внос с действието по чл. 145.

Чл. 145. За целите на чл. 142-144 действието, което се счита за деклариране, може да приеме следните форми:

1. за стоките, превозени до митническото учреждение или до друго място, определено или одобрено в съответствие с чл. 45, ал. 1 от закона:
 - а) преминаването през зеления или "нищо за деклариране" коридор в митническите учреждения, където се използват два коридора;
 - б) преминаването през митническо учреждение, в което не се използват два коридора, без доброволно да извърши деклариране;
 - в) (нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) поставяне на предното стъкло на пътническото превозно средство на стикер с надпис "нищо за деклариране";
2. за стоките, освободени от задължението да бъдат превозени до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3 от закона, при изнасянето им в съответствие с чл. 143 или реекспортирането им в съответствие с чл. 144, ал. 2 - самият акт на пресичане на границата на митническата територия на Република България.

Чл. 146. (1) Когато са изпълнени условията по чл. 142, 143 и 144, се счита, че стоките са представени пред митническите органи по смисъла на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено в момента на

извършване на действието по чл. 145.

(2) Когато при проверка се установи, че действието по чл. 145 е извършено, без декларираните стоки да отговарят на условията по чл. 142, 143 и 144, съответните стоки се считат за неправомерно въведени или изнесени.

Чл. 147. Разпоредбите на чл. 137-144 не се прилагат за стоки, за които може да се поиска възстановяване на митни сборове или други платени суми или подлежат на забрани и ограничения или на други специфични формалности.

Раздел III. Пощенски пратки

Чл. 148. (1) Следните пощенски пратки се считат за декларирани пред митническите органи:

1. за режим внос в момента, в който са въведени на митническата територия на Република България:

- а) пощенски картички и писма, съдържащи само лична кореспонденция;
- б) писма, написани с Брайлов шрифт;
- в) печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни митни сборове;
- г) всякакви други пратки (писма или колети), изпратени по пощата, които са освободени от задължението да бъдат превозени до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3, т. 1 от закона;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за режим внос в момента, в който са представени пред митническите органи, всякакви други пратки, различни от посочените в т. 1, изпратени с писмо или колет по пощата, ако са придружени от етикет CN22 и/или от декларация CN23 и/или CP 72;

3. за режим износ в момента, в който са приети от пощенската служба, изпращани с писмо или колет и не подлежат на облагане с износни митни сборове;

4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за режим износ в момента на представянето им пред митническите органи, изпращани с писмо или колет и подлежат на облагане с износни митни сборове, при условие, че са придружени от етикет CN22 и/или от декларация CN23 и/или CP 72.

(2) Получателят в случаите по ал. 1, т. 1 и 2 и изпращачът в случаите по ал. 1, т. 3 и 4 се считат за декларатор, и когато е необходимо за длъжник. Пощенските служби се считат за декларатор, съответно - за длъжник, когато при предаване на стоките на получателя събират митните сборове.

(3) За целите на ал. 1 се счита, че стоките, неподлежащи на облагане с митни сборове, са представени пред митническите органи по смисъла на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено:

1. при внос, когато стоките са доставени на получателя;
2. при износ, когато стоките са приети от пощенската служба.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато една пратка, която не е освободена от задължението да бъде превозена до митническото учреждение съгласно разпоредбите на чл. 45, ал. 3 от закона, бъде изпратена по пощата като писмо или колет без етикет CN22 и/или декларация CN23 и/или CP 72 или когато декларацията

е непълна, митническите органи определят формата, в която митническата декларация трябва да бъде изготвена или допълнена.

Чл. 149. Разпоредбите на чл. 148 не се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за пратки, съдържащи стоки с търговски характер с обща стойност, надвишаваща 800 евро или равностойността им в друга валута;
2. за пратки, съдържащи стоки с търговски характер, които представляват част от регулярна серия от подобни пратки;
3. когато митническата декларация се прави писмено, устно или по електронен път;
4. за пратки със стоки, посочени в чл. 147.

Раздел IV. Експресни и други пратки

Чл. 150. (1) Декларирането за поставяне под митнически режим на експресни и други пратки може да се извърши с превозен, търговски или друг равностоен документ, когато:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) общата стойност на пратката не надвишава 50 евро или равностойността им в друга валута;
2. пратката не е част от регулярна серия от подобни пратки, и
3. стоката не е част от по-голяма пратка, предназначена за същия получател.

(2) Декларирането за поставяне под митнически режим може да се извърши с превозен, търговски или друг равностоен документ и в случаите на стоки, представляващи ковчези, съдържащи телата на починали, и урни с праха на починали, както и цветята, венците и други предмети за украса, които обикновено ги съпътстват.

(3) По искане на заинтересуваното лице декларирането на стоките по ал. 1 и 2 може да се извърши с ЕАД.

Чл. 151. Когато се прилага чл. 150, се счита, че стоките са представени пред митническите органи по реда на чл. 69 от закона, декларацията е приета и разрешението за вдигане на стоките е дадено в момента на декларирането.

Дял седми. ПРОВЕРКА НА СТОКИТЕ, РЕЗУЛТАТИ И ДРУГИ МЕРКИ, ВЗЕМАНИ ОТ МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

Чл. 152. (1) Проверката на стоките се извършва в митническото учреждение в рамките на работното му време.

(2) Началникът на митническото учреждение при писмено искане на декларатора може да разреши проверката на стоките да се извърши на място или по време, различно от посочените в ал. 1. Възникналите в този случай разходи са за сметка

на декларатора.

Чл. 153. (1) Когато митническите органи решат да извършат проверка на стоките, те уведомяват декларатора или неговия представител за това.

(2) Когато решат да проверят само част от стоките, митническите органи уведомяват декларатора или неговия представител кои стоки искат да проверят.

Чл. 154. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Деклараторът или негов представител, определен да присъства на проверката, трябва да оказва необходимото съдействие за улесняване на нейното извършване. Ако митническите органи преценят неговото съдействие като незадоволително, те могат да изискат от декларатора да определи друго лице, което е в състояние да окаже необходимото съдействие.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато деклараторът откаже да присъства на проверката на стоките или да определи лице, което да е в състояние да окаже необходимото съдействие, митническите органи определят срок за изпълнение на искането им.

(3) При неспазване на срока по ал. 2 за целите на прилагането на чл. 81, т. 1, буква "а" от закона митническите органи пристъпват към проверката на стоките за сметка на декларатора и на негова отговорност, като, ако е необходимо, ползват услугите на компетентно лице или на друго лице, определено съгласно действащите разпоредби.

(4) Резултатите от проверката, проведена при условията, посочени в ал. 2 и 3, имат същата валидност, както ако проверката е била извършена в присъствието на декларатора.

(5) Вместо мерките по ал. 2, 3 и 4 началникът на митническото учреждение може да разреши да се анулира декларацията, когато е ясно, че отказът на декларатора да присъства при проверката на стоките или да определи лице, което да е в състояние да окаже необходимото съдействие, не пречи, нито се стреми да попречи на митническите органи да установят нарушение на разпоредбите за поставянето на стоките под съответния митнически режим и не избягва и не цели да избегне прилагането разпоредбите на чл. 72, ал. 1 или на чл. 86, ал. 2 от закона.

Чл. 155. (1) Когато митническите органи решат да вземат проби от стоките, те уведомяват декларатора или неговия представител за това.

(2) Пробите се вземат от митническите органи. Те могат да поискат това да се извърши под техен контрол от декларатора или от определено от него лице. Пробите се вземат в съответствие с методите, определени от действащите разпоредби.

(3) Количеството на взетите проби не трябва да превишава онова, което е необходимо за анализ или подробно изследване, включително за последващ контролен анализ.

(4) За процедурата по вземане на проби митническите органи попълват документ по образец съгласно приложение № 15.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пробите трябва да бъдат представителни по отношение на цялата стока. В зависимост от това дали тя е

еднородна, или не, могат да се вземат една или няколко проби от една и съща стока. В случай че една и съща стока се представя в няколко качества или партиди, пробите следва да се вземат от всяка партида или с точното указание относно качеството или партидата, за която се отнасят. Взетите проби се маркират със залепен или прикачен етикет по образец съгласно приложение № 15а.

(6) Пробите се изпращат до мястото за анализ или контрол от митническите органи. Пробите се придружават с попълнен от митническите органи документ по образец съгласно приложение № 16, документа по ал. 4, копия от митническата декларация и придружаващите я документи.

(7) Контролните проби по ал. 3 могат да останат на съхранение в митническото учреждение или да бъдат изпратени за съхранение заедно с основните проби.

Чл. 156. (1) Деклараторът или определеното от него лице да присъства при вземането на проби, оказва всякакво съдействие на митническите органи, необходимо за улесняване на операцията.

(2) Когато деклараторът откаже да присъства при вземането на проби или да определи лице, което да присъства, или когато не окаже на митническите органи необходимото съдействие за улесняване на операцията, се прилагат разпоредбите на чл. 154.

(3) Когато процедурата по вземане на проби се извършва в присъствието на двете страни, деклараторът или определеното от него лице попълва кл. 11 на документа по приложение № 15.

Чл. 157. Когато митническите органи вземат проби за анализ или подробно изследване, те могат да разрешат вдигането на стоките, без да изчакат резултатите от анализа или изследването, ако не съществуват други причини, за да не се разреши вдигането, и при условие, че ако е възникнало или е вероятно да възникне митническо задължение, съответните митни сборове са били вече взети под отчет и заплатени или обезпечени.

Чл. 158. (1) Количеството на взетите от митническите органи проби не се намалява от декларираното количество.

(2) В случай на деклариране на стоки за износ, временен износ или пасивно усъвършенстване деклараторът може да замести количеството, взето като проба, с идентична стока с цел допълване на пратката.

Чл. 159. (1) Ако не е разрушена от анализа или от подробното изследване, взетата проба се връща на декларатора по негово искане и за негова сметка, след като задържането ѝ повече не е необходимо, по-специално след като са изчерпани всички възможности и срокове за обжалване от декларатора на решението на митническите органи, взето на базата на резултатите от анализа или подробното изследване.

(2) Когато деклараторът не си поиска обратно пробите, те могат да бъдат или унищожени, или запазени от митническите органи. Митническите органи могат да разпоредят на декларатора да прибере останалите количества от пробите.

Чл. 160. (1) Когато митническите органи извършват документен контрол на митническата декларация и придружаващите я документи или проверка на стоките, те трябва да отбележат задължително поне върху екземпляра, който остава у тях, или на прикрепен към него документ обхвата и резултатите от документния контрол или проверката. При проверка на част от стоките върху декларацията се отбелязват подробни данни за проверената част от пратката. Когато деклараторът или представителят му не са присъствали, митническите органи задължително отразяват това в декларацията.

(2) Ако резултатите от документния контрол на митническата декларация и придружаващите я документи и/или от проверката на стоките не отговарят на данните, посочени в декларацията, митническите органи отбелязват задължително поне върху екземпляра, който остава у тях, или на прикрепен към него документ данните, които трябва да се вземат предвид при облагането на въпросните стоки, и ако е необходимо - за изчисляване на сумите за възстановяване или други суми, заплащани при износа и за прилагането на други разпоредби на митническия режим, под който стоките се поставят.

(3) Резултатите от проверката на митническите органи трябва, когато е необходимо, да посочват средствата за идентифициране. Резултатите трябва да бъдат датирани и да съдържат данни за служителя, извършил проверката.

Чл. 161. Когато митническите органи нито извършват документен контрол, нито проверка на стоките, разпоредбите на чл. 160 не се прилагат.

Чл. 162. (1) Даването на разрешение за вдигане на стоките поражда вземането под отчет на вносните митни сборове, определени в съответствие с данните, обявени в митническата декларация. Когато митническите органи считат, че започнатата проверка може да доведе до размер на митните сборове, по-голям от определения в съответствие с данните, обявени в митническата декларация, те изискват учредяване на обезпечение с размер, достатъчен да покрие разликата. Вместо да учреди обезпечение, деклараторът може да поиска незабавно вземане под отчет размера на митните сборове, който митническите органи считат, че може да възникне в резултат на проверката.

(2) Когато в резултат на извършената проверка митническите органи определят размер на митните сборове, различен от размера, получен от данните, обявени в декларацията, даването на разрешение за вдигане на стоките поражда незабавно вземане под отчет на така определения размер.

(3) Когато митническите органи се съмняват дали не трябва да се приложат забрани или ограничения, като това не може да се установи преди получаване на резултатите от извършената проверка, за стоките не може да бъде дадено разрешение за вдигане.

(4) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Без да се нарушават разпоредбите на ал. 1, митническите органи могат да не изискват учредяване на обезпечение за стоки, които са обект на искане за тарифна квота, при условие че към момента на приемане на декларацията за поставяне под режим внос тарифната квота не е критична съгласно чл. 218, т. 1.

Чл. 163. (1) Разрешението за вдигане се дава при спазване на разпоредбите на чл. 80 от закона, като се вземат предвид мястото, където се намират стоките, и специалните разпоредби и мерки за извършване на митнически надзор над стоките.

(2) Разрешението по ал. 1 при писмено деклариране става, като върху декларацията, а когато е необходимо - и върху прикрепен към нея документ, се вписва текстът "Разрешавам вдигането на стоките", датата, на която разрешението се дава, и срокът за вдигане на стоките.

(3) Митническият служител, разрешил вдигането, заверява данните по ал. 2 с подпис и с личен печат.

Чл. 164. (1) Когато митническите органи не са били в състояние да разрешат вдигането на стоките по една от причините, изложени в чл. 81, т. 1, букви "б" и "в" от закона, те определят на декларатора срок за удовлетворяване на изискванията.

(2) Когато при обстоятелствата, изложени в чл. 81, т. 1, буква "б" от закона, деклараторът не е представил изискваните документи в срока, посочен в ал. 1, въпросната декларация се смята за невалидна и се анулира от митническите органи. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 72, ал. 4 от закона.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При обстоятелствата, изложени в чл. 81, т. 1, буква "в" от закона и при спазване на мерките, взети съгласно чл. 72, ал. 1 или чл. 180 от закона, когато деклараторът не е заплатил, нито е обезпечил митните сборове в срока, посочен в ал. 1, митническите органи могат да предприемат нормативно предвидените действия по продажбата на стоките. В този случай и ако законът позволява, стоките се продават при необходимост и с принудителна продажба, освен ако междувременно не бъдат изпълнени поставените условия. Митническите органи уведомяват декларатора за предприетите действия.

(4) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите по ал. 1 - 3 митническите органи могат да преместят стоките за сметка и под отговорността на декларатора в определени от тях помещения.

Чл. 165. (1) Митническата декларация може да бъде анулирана след разрешението за вдигане на стоките съгласно чл. 72, ал. 3 от закона, когато:

1. се установи, че стоките са били декларирани погрешно за митнически режим, пораждащ вносно митническо задължение, вместо да бъдат поставени под друг митнически режим, и в срок 3 месеца от датата на нейното приемане деклараторът е подал писмено искане за анулиране, доказващо, че:

а) използването на стоките не е нарушило изискванията на митническия режим, под който е трябвало да бъдат поставени;

б) при декларирането им стоките са били предвидени за друг митнически режим и са отговаряли на всички изисквания на този режим, и

в) стоките ще бъдат незабавно поставени под режима, за който са били предвидени, чрез подаване на нова декларация. В този случай за дата на прилагане на разпоредбите на митническия режим, под който стоките са декларирани, се счита датата на приемане на анулираната декларация;

2. се установи, че стоките са били декларирани погрешно вместо други стоки за митнически режим, пораждащ вносно митническо задължение, и в срок 3 месеца от нейното приемане деклараторът е подал писмено искане за анулиране, доказващо, че:

а) първоначално декларираните стоки не са били използвани по друг начин освен по разрешения от първоначалния им статут и този статут е бил възстановен, и

б) стоките, които е трябвало да бъдат декларирани за първоначалния митнически режим, са могли да бъдат представени при подаване на първоначалната декларация пред същото митническо учреждение и са били декларирани за същия митнически режим като първоначално предвидения;

3. (нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) е издадено разрешение с обратно действие в съответствие със:

а) разпоредбите на чл. 208 за поставяне под режим внос с благоприятно тарифно третиране или с намалена или нулева ставка на митото поради специфичното предназначение на стоките;

б) разпоредбите на чл. 334г за митнически икономически режим;

4. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) се връщат стоки, поръчани по пощата, и в срок 3 месеца от приемане на декларацията деклараторът е подал писмено искане за анулиране, доказващо, че стоките са били изпратени на адреса на доставчика или на друг адрес, посочен от доставчика.

(2) Когато обстоятелствата налагат, митническите органи могат да продължат 3-месечния срок по ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Митническата декларация може да бъде анулирана след разрешението за вдигане на стоките съгласно чл. 72, ал. 3 от закона и в случаи на износ, временен износ или пасивно усъвършенстване, когато:

1. за стоките, подлежащи на облагане с износни митни сборове, възстановяване на вносни митни сборове (или други износни суми) или други мерки по износа, деклараторът:

а) представи на митническото учреждение на износа доказателства, че стоката не е напуснала митническата територия на Република България;

б) върне на митническото учреждение на износа всички екземпляри на митническата декларация заедно с всички документи, издадени му при приемане на декларацията;

в) представи на митническото учреждение на износа доказателства, или че е върнал получените по декларацията за износ възстановени суми и други облекчения, или че са предприети всички необходими мерки да не бъдат възстановени митните сборове и използвани облекченията, и

г) в съответствие с действащите разпоредби е спазил всички други изисквания, поставени от митническото учреждение на износа;

2. за стоките, различни от посочените в т. 1, митническото учреждение на износа е било уведомено в съответствие с чл. 609, че декларираните стоки не са напуснали митническата територия на Република България.

(4) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) При анулирането на декларацията в случаите по ал. 3 се отстраняват всякакви корекции върху експортния лиценз или предварителния сертификат, придружаващ митническата декларация.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато съгласно чл. 180, ал. 5 от закона се изисква представяне на митническа декларация при реекспорт на стоки, разпоредбите на ал. 5 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(6) (Предишна ал. 5, доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато местни стоки са били поставени под режим митническо складиране по смисъла на чл. 104, ал. 1, т. 2 от закона,

анулиране на митническата декларация може да бъде поискано и допуснато, при условие че са били взети всички други мерки, предвидени в специалните разпоредби, при неспазване изискванията на полученото направление. Ако до изтичане на срока, определен за приключване на режим митническо складиране, не е подадено искане за получаване на друго митническо направление, митническите органи предприемат мерките, предвидени в специалните разпоредби.

Чл. 166. Когато митническите органи продават стоки, които не са вдигнати в определения в разрешението срок, продажбата се извършва в съответствие с действащите разпоредби.

Чл. 167. (1) Митническата проверка на стоките и валутните ценности, декларирани от пътници, се извършва чрез проверка на обявените данни, а по преценка на митническите органи - чрез проверка на багажите и личен преглед на пътника.

(2) Проверка на багажите се извършва в присъствието на пътника или на упълномощено от него лице.

(3) Личен преглед се извършва:

1. на места или в определени помещения, забранени за влизане, които са осветени и отоплени, обзаведени са със закачалки и шкафове за облеклото и вещите на лицето, на което се извършва прегледът, и са снабдени със санитарен възел за измиване преди и след провеждане на личния преглед;

2. в присъствието на трето лице от същия пол като проверяваното лице, ако това е поискано от него, в случаите, когато не се касае за неотложна проверка за оръжие;

3. личната проверка започва с оглед на главата, обувките и частите на горното облекло; ако митническият служител има сериозни съмнения, че укриваната стока се намира в конкретна част на облеклото или обувките, най-напред се извършва проверка на тези части на облеклото или на обувките;

4. след проверката на главата, обувките и частите на горното облекло митническият служител продължава с преглед на съблеченото бельо;

5. проверката на някои телесни кухини и места, закрити с превръзка, трябва да бъде извършена само от лекар, извикан от митническото учреждение, в присъствието на митнически служител;

6. личен преглед на непълнолетно лице и на лице, поставено под ограничено или пълно запрещение, може да се извърши само в присъствието на законния представител или в присъствието на лице, което го придружава.

(4) Констатациите за личен преглед се оформят с протокол.

Дял осми.

ОПРОСТЕНИ ПРОЦЕДУРИ

Глава двадесет и трета. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 168. (1) Процедурата за опростено деклариране съгласно чл. 82, ал. 1, т. 1 от закона позволява на митническите органи при основателни причини да приемат опростена митническа декларация, която не съдържа някои от данните или към която не са приложени някои от документите, които се изискват за поставяне под съответния митнически режим.

(2) Процедурата за облекчено деклариране съгласно чл. 82, ал. 1, т. 2 от закона дава възможност за поставяне на стоки под даден митнически режим чрез представяне на облекчена декларация с последващо представяне на допълнителна декларация, която според обстоятелствата може да бъде обща, периодична или рекапитулативна.

(3) Процедурата за оформяне на място съгласно чл. 82, ал. 1, т. 3 от закона дава възможност поставянето на стоките под даден митнически режим да се извърши при заинтересуваното лице или на друго място, определено или одобрено от митническите органи.

(4) Опростените процедури по ал. 2 и 3 се използват с разрешение на митническите органи, което се дава:

1. в случаите по ал. 2 - от началника на съответната митница;
2. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) в случаите по ал. 3 - от директора на съответната регионална митническа дирекция.

Чл. 169. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато се прилагат опростени процедури при деклариране по електронен път, разпоредбите на чл. 126б, ал. 2 и чл. 134 - 136а се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Глава двадесет и четвърта. ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА РЕЖИМ ВНОС

Раздел I. Опростено деклариране

Чл. 170. Декларациите за режим внос, които митническите органи могат да приемат по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за поставяне под режима, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетки: 1 (първо и второ подразделение), 14, 21, 31, 37, 40 и 54 на Единния административен документ, както и:

1. описание на стоките, което да дава възможност на митническите органи за бързо и еднозначно определяне на позицията или подпозицията от Митническата тарифа на Република България, под която да бъдат класирани;

2. когато стоките подлежат на облагане с адвалорни митни сборове, тяхната митническа стойност или в случай че деклараторът не е в състояние да декларира тази стойност - предварителни данни за стойността, които се приемат от митническите органи, ако е взета предвид цялата налична информация на декларатора;

3. всички други данни, които митническите органи считат, че са необходими за идентификация на стоките и за прилагане на разпоредбите за режим внос, както и за определяне на обезпечението на митническото задължение преди даване на

разрешението за вдигане на стоките.

Чл. 171. (1) Декларациите за режим внос, които митническите органи могат да приемат по искане на декларатора, без към тях да бъдат приложени някои от изискваните документи, следва да бъдат придружени най-малко от документите, които трябва да бъдат представени преди даването на разрешение за вдигане на стоките.

(2) В отклонение от разпоредбите на ал. 1 декларация, към която не са приложени един или повече документи, изисквани преди даване на разрешението за вдигане на стоките, може да бъде приета, след като митническите органи се убедят, че:

1. съответният документ съществува и е валиден;

2. документът не може да се приложи към декларацията по независещи от декларатора причини;

3. всяко забавяне на приемането на декларацията ще попречи на вдигането на стоките или ще доведе до облагането им с по-високи ставки.

(3) Данните за неприложените документи по ал. 2 във всички случаи се посочват в декларацията.

Чл. 172. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Митническите органи определят срок, ненадвишаващ един месец от датата на приемането на опростената митническа декларация, в който срок деклараторът да обяви данните или да представи документите, липсващи при приемането на декларацията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случай че липсващият документ по ал. 1 е документ, изискван за прилагане на нулева или намалена ставка на вносно мито, по искане на декларатора митническите органи могат да дадат допълнителен срок за представяне на документа, ако имат основателна причина да се убедят, че стоките по опростената декларация могат да отговорят на изискванията за такава нулева или намалена ставка на вносно мито. Този допълнителен срок не може да надвишава 4 месеца и не може да бъде удължаван.

(3) Когато липсващите данни, които трябва да се обявят, или документите, които трябва да се представят, се отнасят до митническата стойност, митническите органи могат в отклонение на ал. 1, ако това се оказва абсолютно необходимо, да определят по-дълъг срок или да удължат първоначално определения срок в разумни граници.

(4) Когато за стоките, поставени под режим внос, са предвидени намалени или нулеви ставки на вноските мита в рамките на тарифни квоти или при условие че не е възстановена ставката по Митническата тарифа на Република България в рамките на тарифни плафони или други преференциални тарифни мерки, ползването на тарифната квота или преференциалната тарифна мярка се допуска след представяне пред митническите органи на документа, от който зависи ползването на намалените или нулевите ставки. Документът във всички случаи трябва да бъде представен:

1. преди тарифната квота да бъде изчерпана, или

2. в другите случаи преди датата, на която преференцията се прекратява.

(5) При условията на ал. 1-4 документът, от който зависи ползването на нулеви или намалени ставки на вносно мито, може да се представи след датата, на която изтича срокът на валидност на нулевите или намалените ставки, ако декларацията за съответните стоки е била приета преди тази дата.

Чл. 173. (1) Приемането от митническите органи на опростена митническа декларация не следва да пречатства или да забавя вдигането на стоките, декларираны по този начин, освен ако не съществуват други основания за това. При условията на чл. 162 вдигането на стоките се извършва в съответствие с условията, определени в ал. 2-5.

(2) Когато отложеното представяне на данни или документи, липсващи в момента на приемане на декларацията, не може да окаже влияние върху размера на митните сборове, дължими за обявените в декларацията стоки, митническите органи незабавно вземат под отчет дължимия размер на митните сборове, изчислен по обичайния начин.

(3) Когато в съответствие с чл. 170 митническата декларация съдържа предварителна митническа стойност, митническите органи:

1. незабавно вземат под отчет размера на дължимите митни сборове, изчислени на базата на тази предварителна стойност;

2. изискват, ако е необходимо, представяне на обезпечение, което да покрие разликата между размера по т. 1 и размера, който в крайна сметка може да бъде дължим за стоките.

(4) Когато при обстоятелства, различни от посочените в ал. 3, отложеното представяне на данни или документи, липсващи в момента на приемането на декларацията, може да окаже влияние върху размера на дължимите митни сборове за стоките, обявени в декларацията, и то:

1. ако отложеното представяне на липсващи данни или документи може да доведе до прилагане на мита с намалени ставки, митническите органи:

а) незабавно вземат под отчет дължимите вносни митни сборове по намалените ставки;

б) изискват представяне на обезпечение, което да покрива разликата между размера по буква "а" и размера, който би бил дължим, ако вноските митни сборове за въпросните стоки са изчислени по нормалната ставка;

2. ако отложеното представяне на липсващи данни или документи може да доведе до допускане на стоките с нулеви ставки на митата или с освобождаване от вносни митни сборове, митническите органи изискват представяне на обезпечение, покриващо размера на митните сборове, изчислен по нормалната ставка.

(5) Като се запазва възможността за последващи промени, които могат да възникнат по-специално в резултат на окончателното определяне на митническата стойност, деклараторът има право вместо да представи обезпечение, да поиска незабавно вземане под отчет на:

1. размера на митните сборове, който в крайна сметка може да бъде дължим за стоките, в случаите на прилагане на ал. 3, т. 2 или ал. 4, т. 1, буква "б", или

2. размера на митните сборове, изчислен по нормалната ставка, в случаите на прилагане на ал. 4, т. 2.

Чл. 174. Ако към момента на изтичането на срока по чл. 172 деклараторът не е представил необходимите данни за окончателно определяне на митническата стойност на стоките или не е успял да представи липсващите данни или документи, митническите органи незабавно вземат под отчет като дължими митни сборове за въпросните стоки размера на обезпечението, представено в съответствие с разпоредбите на чл. 173, ал. 3, т. 2, чл. 173, ал. 4, т. 1, буква "б" или чл. 173, ал. 4, т. 2.

Чл. 175. (1) Опростената митническа декларация, приета при условията, посочени в чл. 170 - 173, се заменя с нова митническа декларация, която отговаря на условията на чл. 68 от закона.

(2) В случая по ал. 1 за дата на прилагане на разпоредбите на режим внос се счита датата на приемане на опростената митническа декларация.

Раздел II. Облекчено деклариране

Чл. 176. (1) В съответствие с условията и по начина, определени с чл. 177 и 178, митническите органи могат да разрешат на декларатора на основание на писмено искане, съдържащо цялата необходима информация, да декларира стоките за режим внос в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да съдържа най-малко данните, необходими за идентификация на стоките, и може да бъде под формата на:

1. опростена митническа декларация върху формуляр на Единния административен документ, или

2. търговски или друг документ, придружен с писмено искане за поставяне на стоките под режим внос.

(3) Когато обстоятелствата позволяват, митническите органи могат да разрешат искането, посочено в ал. 2, т. 2, да бъде заменено от общо искане за подобни операции за определен период. Данните за разрешението, дадено в отговор на такова общо искане, се отбелязват на търговския или на друг документ, представян съгласно ал. 1.

(4) Облекчената декларация трябва да бъде придружена от всички документи, представянето на които може да се изиска за поставянето на стоките под режим внос. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 171, ал. 2.

(5) Този член се прилага при спазване на условията по чл. 194.

Чл. 177. (1) Разрешението по чл. 176 се дава на декларатора от началника на съответната митница, при условие че е възможно да се гарантира ефикасен контрол за спазване на забраните или ограниченията по вноса или други разпоредби относно режим внос.

(2) Разрешението се отказва, когато лицето, направило искането:

1. е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на разпоредбите на митническото законодателство;

2. извършва вносни операции само епизодично.

(3) Разрешението може да бъде отказано, когато молителят действа за сметка на друго лице, което извършва вносни операции само епизодично.

(4) При условията на чл. 21 от закона даденото вече разрешение може да бъде отменено, когато възникнат случаите по ал. 2 и 3.

Чл. 178. Разрешението по чл. 176 трябва:

1. да посочва митническото учреждение или учреждения, компетентни да приемат облекчени декларации;

2. да определя формата и съдържанието на облекчените декларации;
3. да определя стоките, за които се прилага, и данните, които трябва да се съдържат в облекчената декларация за идентифициране на стоките;
4. да посочва обезпечението, което да бъде представено от лицето, получило разрешението, за да се обезпечи всяко митническо задължение, което би могло да възникне;
5. да определя формата и съдържанието на допълнителната декларация и срока за подаването ѝ пред митническите органи, определени за тази цел.

Раздел III. Оформяне на място

Чл. 179. (1) Разрешение за използване на процедура за оформяне на място се дава в съответствие с условията и по начина, посочени с чл. 180, 181 и 182, на всяко лице, което иска стоките да бъдат оформени за внос в негови помещения или на други места, посочени в чл. 168, и което представи пред митническите органи писмено искане за това, съдържащо всички необходими данни за даване на разрешението.

(2) Разрешението по ал. 1 се дава по отношение на стоките:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) поставени под режим транзит, за които молителят има разрешение да използва опростени процедури в получаващото митническо учреждение в съответствие с чл. 292-294;

2. поставени преди това под митнически икономически режим при условията на чл. 194;

3. които, след като са били представени пред митническите органи съгласно чл. 47 от закона, се предадат в тези помещения или на други места в съответствие с транзитна процедура, различна от посочената в т. 1;

4. въведени на митническата територия на Република България, без да се изисква представянето им пред митническите органи, съгласно разпоредбите на чл. 48 от закона.

Чл. 180. (1) Разрешението, посочено в чл. 179, се дава от директора на съответната регионална митническа дирекция, при условие че:

1. материалната отчетност на молителя дава възможност на митническите органи за извършване на ефективен контрол, и по-специално - на последващ контрол;

2. е възможно да се гарантира ефективен контрол за спазване на забраните или ограниченията по вноса или други разпоредби относно режим внос.

(2) Разрешението се отказва, когато молителят:

1. е извършил съществено нарушение или повторно нарушение на митническото законодателство;

2. извършва вносни операции само епизодично.

Чл. 181. (1) При условията на чл. 21 от закона митническите органи могат да се въздържат от отменяне на разрешението, когато:

1. титулярят на разрешението изпълни задълженията си в поставения от тях

срок, или

2. неизпълнението на дадено задължение е без действителни последици за правилното прилагане на режима.

(2) Разрешението се отменя при възникване на случая, посочен в чл. 180, ал. 2, т. 1.

(3) Разрешението може да бъде отменено при възникване на случая, посочен в чл. 180, ал. 2, т. 2.

Чл. 182. (1) За да осигури възможност на митническите органи да се убедят в правилното протичане на операциите, титулярят на разрешението, посочено в чл. 179, е длъжен:

1. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 1 и 3, и когато стоките се оформят на режим внос, при пристигането им на определеното за тази цел място:

а) надлежно да уведоми митническите органи за това пристигане по форма и начин, определени от тях, за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

2. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 1 и 3, и когато оформянето на стоките на режим внос е предшествано от временно складиране на стоките по смисъла на чл. 57 от закона на същото място, преди изтичане на срока, определен в чл. 56 от закона:

а) надлежно да уведоми митническите органи по форма и начин, определени от тях, за желанието си да оформи стоките на режим внос за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

3. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 2:

а) надлежно да уведоми митническите органи по форма и начин, определени от тях, за желанието си да оформи стоките на режим внос, за целите на получаване на разрешение за вдигане на стоките; уведомяване не се изисква, когато стоките, които ще бъдат оформени на режим внос, са били вече поставени под режим митническо складиране в склад от тип D;

б) да впише стоките в материалната си отчетност;

4. в случаите, посочени в чл. 179, ал. 2, т. 4, при пристигането на стоките на определеното за тази цел място да впише стоките в материалната си отчетност;

5. да държи на разположение на митническите органи от момента на вписването в материалната отчетност, посочено в т. 1, 2, 3 и 4, всички документи, представянето на които се изисква за прилагането на разпоредбите относно режим внос.

(2) При условие че това няма да повлияе на контрола на правилното протичане на операциите, митническите органи могат:

1. да разрешат уведомяването, посочено в ал. 1, т. 1, 2 и 3, да се извърши непосредствено преди пристигането на стоките;

2. при определени особени обстоятелства, обусловени от характера на въпросните стоки и ускорения темп на операциите, да освободят титуляря на разрешението от задължението да уведомява митническото учреждение за всяко пристигане на стоки, при условие че предостави на същото учреждение цялата информация, която то сметне за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките при възникване на нужда от това; в този случай вписването на стоките в материалната отчетност на въпросното лице е равносилно на разрешение за

тяхното вдигане.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) С разрешение на директора на Агенция "Митници" вписването в материалната отчетност, посочено в ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4, може да бъде заменено от всяка друга формалност, предлагаща подобна гаранция. Вписването трябва да показва датата, на която е извършено, и данните, необходими за идентифицирането на стоките.

Чл. 183. Разрешението, посочено в чл. 179, трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата за оформяне на място, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;
2. формата на задълженията по чл. 182 и данните за обезпечението, което заинтересуваното лице трябва да осигури;
3. срока за вдигане на стоките;
4. срока, в който допълнителната декларация трябва да се подаде пред компетентното митническо учреждение, определено за тази цел;
5. условията, при които стоките, при необходимост, ще бъдат предмет на допълнителна декларация с общ, периодичен или рекапитулативен характер.

Глава двадесет и пета. ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМ МИТНИЧЕСКО СКЛАДИРАНЕ

Раздел I. Опростено деклариране

Чл. 184. (1) Декларациите за поставяне под режим митническо складиране, които митническото учреждение за поставяне под режима може да приема по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, трябва да съдържат най-малкото данните, необходими за идентифицирането на стоките, за които се отнася декларацията, включително тяхното количество.

(2) Разпоредбите на чл. 171, 172 и 175 се прилагат и при режим митническо складиране, като се отчита съответната специфика.

Раздел II. Облекчено деклариране

Чл. 185. (1) В съответствие с условията и начина, посочени в чл. 186, митническите органи могат да разрешат на декларатора въз основа на писмено искане да декларира стоките за поставяне под режима в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да съдържа данните, посочени в чл. 184, ал.

1, и може да бъде под формата на:

1. опростена митническа декларация от типа, посочен в чл. 184, или
2. търговски или друг документ, придружен от искане за поставяне под режима.
- (3) Когато процедурата по ал. 1 и 2 се прилага за митнически склад от тип D, облекчената декларация трябва също да включва данни за вида на стоките, достатъчно подробни, за да позволят тяхното бързо и еднозначно класиране и тяхната митническа стойност.
- (4) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Процедурата по ал. 1 и 2 не се прилага за склад от тип F, както и за поставяне под режим на местни селскостопански продукти, независимо в какъв тип митнически склад те се намират.
- (5) Процедурата по ал. 2, т. 2 се прилага за складове от тип B, като изключва възможността да се използва търговски документ. Когато използваният документ не съдържа изискваните данни за поставяне под режима, те трябва да са посочени в придружаващото искане.

Чл. 186. (1) Искането по чл. 185, ал. 1 се изготвя в писмена форма и съдържа всички данни, необходими за даване на разрешението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато обстоятелствата позволяват, искането по чл. 185, ал. 1 може да бъде заменено от общо искане по отношение на операции, осъществявани за определен период. В този случай искането се изготвя съгласно условията по чл. 329 - 331 и се подава заедно с искането за откриване и управление на митнически склад или като изменение на първоначалното разрешение за откриване и управление на митнически склад, подадено пред митническите органи, разрешили режима.

(3) Разрешението по чл. 185, ал. 1 се дава на заинтересуваното лице, при условие че това няма да повлияе на правилното протичане на операциите.

(4) Разрешението се отказва, когато:

1. не се гарантира правилното протичане на операциите;
2. заинтересуваното лице поставя стоки под режима само епизодично;
3. заинтересуваното лице е извършило съществено нарушение или повторно нарушение на митническото законодателство.

(5) При условията на чл. 21 от закона разрешението може да бъде отменено, когато възникнат основанията за отказ по ал. 4.

Чл. 187. (1) Разрешението по чл. 185, ал. 1 трябва да посочва специалните правила за прилагането на процедурата, и по-специално:

1. митническото учреждение или учреждения за поставяне под режима;
2. формата и съдържанието на облекчената декларация.

(2) В случая по ал. 1 подаването на допълнителна митническа декларация не се изисква.

Раздел III. Оформяне на място

Чл. 188. (1) Разрешението за използване на процедурата за оформяне на място се дава в съответствие с условията и по начина, определен в ал. 2 и в чл. 189 и 190.

(2) Процедурата за оформяне на място не се прилага за складове от тип В и F.

(3) Разпоредбите на чл. 186 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 189. (1) За да позволи на митническите органи да осигурят правилното протичане на операциите, при пристигането на стоките на определеното за целта място титулярят на разрешението трябва:

1. надлежно да уведоми надзорното митническо учреждение за пристигането на стоките по форма и начин, определени от него;

2. да впише стоките в материалната си отчетност; това вписване трябва да съдържа най-малко данните, използвани за идентифициране на стоките в обичайната практика, включително и тяхното количество;

3. да държи на разположение на надзорното митническо учреждение всички документи относно поставянето на стоките под режим митническо складиране.

(2) Разпоредбите на чл. 182, ал. 2 се прилагат и при режим митническо складиране.

Чл. 190. (1) Разрешението по чл. 188, ал. 1 трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;

2. формата на задълженията по чл. 189;

3. срока за вдигане на стоките.

(2) В случаите по ал. 1 подаване на допълнителна митническа декларация не се изисква.

Глава двадесет и шеста.

ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМИ АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ, ОБРАБОТКА ПОД МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ ИЛИ ВРЕМЕНЕН ВНОС

Раздел I.

Опростено деклариране

Чл. 191. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Декларациите за поставяне под митнически икономически режим, различен от пасивно усъвършенстване или от митническо складиране, които митническото учреждение за поставяне под режима може да приема по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, или без да бъдат придружени от документите по чл. 132, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетки 1 (първо и второ подразделение), 14, 21, 31, 37, 40 и 54 на Единния административен документ и в клетка 44 - данни за разрешението или когато се прилага чл. 334г, ал. 1 - данни за искането.

(2) Разпоредбите на чл. 171, 172 и 175 се прилагат, като се отчита съответно спецификата.

(3) В случаите на поставяне под режим активно усъвършенстване при прилагане на система с възстановяване разпоредбите на чл. 173 и 174 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел II.

Облекчено деклариране и оформяне на място

Чл. 192. Разпоредбите на чл. 176 - 183 и чл. 186 се прилагат, като се отчита съответно спецификата за стоки, декларирани за митнически икономически режими от тази глава.

Глава двадесет и седма.

ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМ ПАСИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Чл. 193. Разпоредбите на чл. 195-202, прилагани за стоки, декларирани за износ, се прилагат, като се отчита съответната специфика и за стоки, декларирани за износ под режим пасивно усъвършенстване.

Глава двадесет и осма.

ПРИКЛЮЧВАНЕ НА МИТНИЧЕСКИ ИКОНОМИЧЕСКИ РЕЖИМ

Чл. 194. (1) В случаите на приключване на митнически икономически режим, различен от пасивно усъвършенстване и от митническо складиране, могат да се прилагат опростените процедури за внос, износ и реекспорт. В случаите на реекспорт разпоредбите на чл. 195-202 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(2) Опростените процедури по чл. 170 - 183 могат да се прилагат и при оформянето под режим внос на стоки, които са под режим пасивно усъвършенстване.

(3) В случаите на приключване на режим митническо складиране могат да се прилагат опростените процедури за внос, износ или реекспорт.

(4) Независимо от разпоредбите на ал. 3:

1. за стоките, поставени под режима в склад от тип F, не се разрешава опростена процедура;

2. за стоките, поставени под режима в склад от тип B, могат да се прилагат единствено процедурите за опростено и облекчено деклариране;

3. издаването на разрешение за склад от тип D води до автоматичното прилагане на процедурата за оформяне на място за режим внос. В случаите, когато заинтересуваното лице иска да се ползва от прилагането на елементите за облагане, които не могат да бъдат контролирани без физическа проверка на стоките, тази процедура не може да бъде прилагана. В този случай могат да се използват други процедури, включващи представяне на стоките пред митническите органи.

Чл. 194а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато на едно и също лице са издадени две или повече разрешения за ползване на митнически икономически режими и един от режимите се приключва с поставяне под друг режим чрез оформяне на място, допълнителна митническа декларация не се изисква.

Глава двадесет и девета. ДЕКЛАРИРАНЕ ЗА ИЗНОС

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 195. (1) Формалностите, извършвани в митническото учреждение на износа съгласно чл. 605, могат да бъдат опростени в съответствие с разпоредбите на тази глава.
(2) Разпоредбите на чл. 606 и 609 се прилагат и за тази глава.

Чл. 195а. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) При спазване разпоредбите на раздели III и IV митническите органи могат да разрешат при облекчено деклариране и оформяне на място вместо Единен административен документ да се използва търговски или административен документ или друг носител на информация.

(2) Документът или носителът на информация по ал. 1 трябва да съдържа най-малко данните, които са необходими за идентификацията на стоката и думите "Опростен износ", и да бъде придружен от искане за поставяне под режим.

(3) Когато обстоятелствата позволяват, митническите органи могат да разрешат искането по ал. 2 да се замени от общо искане, което обхваща износните операции за определен период. В този случай върху всеки документ или носител на информация по ал. 1 трябва да е вписан номерът на разрешението от митническите органи за прилагане на тази процедура.

(4) В случаите по ал. 1 търговският или административният документ служи като доказателство за износ по същия начин като формуляр 3 на Единния административен документ.

(5) Когато се използват други носители на информация, ал. 4 се прилага, като се отчита съответната специфика.

Раздел II. Опростено деклариране

Чл. 196. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Декларациите за износ, които митническото учреждение може да приеме по искане на декларатора, без да съдържат някои от данните, изисквани за режима, трябва да съдържат най-малко данните, посочени в клетки 1 (първо и второ подразделение), 2, 14, 17а, 31, 33, 38, 44, и 54 на Единния административен документ, както и всяка допълнителна информация, която митническите органи сметат за необходима за идентифициране на стоките и прилагане

на разпоредбите за износ, както и за определяне размера на обезпечението, което може да бъде изискано, преди стоките да бъдат изнесени. Когато за стоките се прилагат износни митни сборове или други мерки, които се отнасят до селскостопанската политика, се изисква цялата информация за точното прилагане на тези митни сборове или мерки.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническите органи могат да позволят на декларатора да не попълва клетки 17а и 33, при условие че:

1. декларира, че изнасянето на въпросните стоки не е обект на забрани или ограничения и митническите органи нямат причини за съмнение по отношение на това, и

2. описанието на стоките позволява тяхното бързо и еднозначно класиране в Митническата тарифа на Република България.

(3) В клетка 44 на формуляр 3 трябва да бъде вписан текстът "Опростен износ".

(4) Разпоредбите на чл. 171-175 се прилагат и при режим износ, като се отчита съответната специфика.

Чл. 196а. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато се прилага чл. 602, заместващата декларация може да се подаде в митническото учреждение, където е установен износителят. Опростената декларация трябва да включва митническото учреждение, където ще бъде подадена заместващата декларация. Митническото учреждение, където е подадена опростената митническа декларация, изпраща екземпляри 1 и 2 на митническото учреждение, където се подава заместващата декларация.

Раздел III. Облекчено деклариране

Чл. 197. (1) На основание на писмено искане, съдържащо цялата информация, изисквана за даване на разрешението, митническите органи могат да разрешат на декларатора в съответствие с условията и реда, установени в чл. 177 и 178, които се прилагат, като се отчита съответната специфика, да декларира стоките за износ в облекчена форма при представянето им пред митническите органи.

(2) Облекчената декларация трябва да бъде под формата на опростен Единен административен документ, съдържащ най-малко данните, необходими за идентифицирането на стоките. Разпоредбите на чл. 196, ал. 3 и 4 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Раздел IV. Оформяне на място

Чл. 198. На основание на писмено искане разрешението за използване на процедурата за оформяне на място може да се даде при условията и по начина, посочени в чл. 199, на всяко лице, наричано по-нататък "одобрен износител", което иска да извършва износни операции в своите помещения или на други места, определени или

одобрени от митническите органи.

Чл. 199. Разпоредбите на чл. 180 и 181 се прилагат, като се отчита съответната специфика.

Чл. 200. (1) За да осигури възможност на митническите органи да се убедят в правилното протичане на операциите преди заминаването на стоките от определеното за тази цел място, одобреният износител, посочен в чл. 198, трябва:

1. надлежно да уведоми митническите органи за това заминаване по форма и по начин, определени от тях, за да получи разрешение за вдигане на стоките;

2. (изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) да впише стоките в материалната си отчетност; с разрешение на директора на Агенция "Митници" това вписване може да бъде заменено от всяка друга формалност, предлагаща подобна гаранция; вписването трябва да показва датата, на която е извършено, и данните, необходими за идентифицирането на стоките;

3. да държи на разположение на митническите органи всички документи, представянето на които може да бъде изискано за прилагането на разпоредбите относно износа на стоките.

(2) При определени особени обстоятелства, обусловени от характера и ускорения темп на операциите, митническите органи могат да освободят одобрения износител от изискването да уведомява компетентното митническо учреждение за всяко заминаване на стоки, при условие че му предостави цялата информация, която то сметне за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките при възникване на нужда от това. В този случай вписването на стоките в материалната отчетност на одобрения износител е равносилно на разрешение за вдигане на стоките.

Чл. 201. (1) За да се удостовери, че стоките действително са напуснали митническата територия на Република България, като доказателство се използва формуляр 3 на Единния административен документ.

(2) В разрешението за използване на процедура за оформяне на място трябва да е указано, че формуляр 3 на Единния административен документ се заверява предварително.

(3) Предварителната заверка по ал. 2 може да се извърши по един от следните начини:

1. клетка А може да бъде подпечатана предварително с печата на компетентното митническо учреждение и подписана от служител на учреждението;

2. одобреният износител може да подпечата декларацията, като използва специален печат, отговарящ на образаца в приложение № 29.

(4) Преди заминаването на стоките одобреният износител трябва:

1. да изпълни процедурите, посочени в чл. 200;

2. да посочи върху формуляр 3 на Единния административен документ данните за вписването на стоките в материалната отчетност и датата, на която това е извършено.

(5) Клетка 44 на формуляр 3 на ЕАД, попълнена в съответствие с ал. 3, трябва да включва:

1. номера на разрешението и наименованието на издалото го митническо

учреждение;

2. текста "Опростен износ".

Чл. 202. (1) Разрешението по чл. 198 трябва да посочва специалните правила за прилагане на процедурата за оформяне на място, и по-специално да определя:

1. стоките, за които се прилага;
2. формата на задълженията по чл. 200;
3. момента на вдигане на стоките;
4. съдържанието на формуляр 3 на Единния административен документ и начина, по който ще бъде заверен;
5. процедурата за представяне на допълнителната декларация и срокът, в който тя трябва да бъде подадена.

(2) Разрешението трябва да включва задължението на одобрения износител да вземе всички необходими мерки, за да осигури съхраняването на специалния печат или на формулярите, заверени предварително с печата на митническото учреждение на износа.

Част втора. МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

Дял първи. ВНОС

Глава тридесета. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 203. Внесените стоки губят статута си на местни стоки, ако вносните митни сборове за тях са били възстановени или опростени:

1. в рамките на режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване;
2. в съответствие с разпоредбите на чл. 861, когато стоките са били дефектни или не са съответствали на сключения търговски договор;
3. когато стоките са били изнесени, реекспортирани или са получили друго митническо направление, позволяващо това възстановяване или опрощаване.

Чл. 204. (1) Когато местни стоки са изнесени под покритието на карнет АТА по реда на чл. 618, вносът на тези стоки може да се извърши под покритието на карнет АТА.

(2) В случая по ал. 1 митническото учреждение, където стоките се поставят под режим внос, извършва следните формалности:

1. проверяват се данните, попълнени в полета от "А" до "G" на отрязъка за реимпорт;
2. попълва се талонът и поле "Н" на отрязъка за реимпорт;

3. задържа се отрязъкът за реимпорт.

(3) Когато формалностите по приключване на временния износ се извършват пред митническо учреждение, различно от входното, превозът на стоките от входното митническо учреждение до митническото учреждение, където тези формалности се извършват, се осъществява без допълнителни формалности.

Глава тридесет и първа. ВНОС НА СТОКИ СЪС СПЕЦИФИЧНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Чл. 205. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат, когато е предвидено, че стоките, поставени под режим внос с благоприятно тарифно третиране или с намалена или нулева ставка на мито поради специфичното им предназначение, са предмет на митнически надзор за използването им по определено специфично предназначение.

(2) За целите на тази глава:

1. "единно разрешение" е разрешение, което се отнася до митнически учреждения на територията на две или повече регионални митнически дирекции, в района на които стоките ще се използват по определено специфично предназначение;

2. "отчетност" са водените от титуляря или за негова сметка търговски, данъчни и други счетоводни документи и регистри;

3. "отчети" са данните, съдържащи независимо върху какъв носител цялата необходима информация и технически подробности, даващи възможност на митническите органи да осъществяват надзор и контрол на операциите;

4. "компетентни митнически органи" са директорите на регионални митнически дирекции.

Чл. 206. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Предоставянето на благоприятно тарифно третиране в съответствие с чл. 28 от закона се извършва с писмено разрешение, когато е предвидено, че стоките са предмет на митнически надзор за използването им по определено специфично предназначение. Когато стоки се поставят под режим внос с намалена или нулева ставка на митото поради специфичното им предназначение и действащите разпоредби изискват стоките да останат под митнически надзор в съответствие с чл. 88 от закона, писмено разрешение за ползване на режима е задължително за целите на митническия надзор за използването на стоките по определеното специфично предназначение.

(2) Исканията се подават писмено съгласно образеца по приложението към чл. 329, ал. 1 в регионалното митническо управление, в чийто район стоките ще се използват по определено специфично предназначение. Искане за подновяване или за промяна на издадено разрешение може да бъде подадено в свободна писмена форма.

(3) При особени обстоятелства компетентните митническите органи могат да разрешат митническата декларацията за режим внос при деклариране по нормалната процедура чрез писмена декларация или по електронен път да се счита за искане за разрешение, при условие че:

1. искането се отнася до едно митническо учреждение, и

2. лицето, подало искането, определя стоките изцяло за предвиденото специфично предназначение, и

3. правилното провеждане на операциите е гарантирано.

(4) Когато компетентните митнически органи сметат, че информацията в искането е недостатъчна, те могат да изискват допълнителни данни от лицето, подало искането.

(5) В случаите по ал. 3 компетентните митнически органи изискват при спазване разпоредбите на чл. 130 искането да бъде придружено от документ, изготвен от декларатора, който да съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес на лицето, което подава искането, на декларатора и на оператора;

2. описание на специфичното предназначение;

3. техническо описание на стоките, продуктите, получени от тяхното използване за определеното специфично предназначение, и начините за идентифицирането им;

4. оценка на рандемана или на метода, чрез който той ще бъде определен;

5. предвиждания срок за използване на стоките по определеното специфично предназначение;

6. мястото на използване на стоките по определеното специфично предназначение.

(6) Когато е подадено искане за единно разрешение, в съответствие с процедурата по ал. 7 - 11 се извършва предварително съгласуване със засегнатите регионални митнически управления.

(7) Искането за единно разрешение се подава до регионалното митническо управление, в чийто район е мястото:

1. където се води основната отчетност на лицето за целите на последващия контрол и където ще се извършват част от операциите, които ще се включат в разрешението, или

2. където основната част от стоките ще се използват по определеното специфично предназначение.

(8) Регионалното митническо управление по ал. 7 изпраща копие от искането и проекта на разрешението до засегнатите регионални митнически управления, в чийто район ще се извършват операции по използване на стоки по определеното специфично предназначение. Засегнатите регионални митнически управления в 15-дневен срок потвърждават датата на получаване.

(9) Засегнатите регионални митнически управления уведомяват за възраженията си в срок 30 дни, считано от датата на получаване проекта на разрешението. При наличие на възражения, изпратени в 30-дневния срок, искането може да бъде отхвърлено.

(10) Когато в срока по ал. 9 регионалното митническо управление по ал. 7 не е получило възражения по проекта на разрешение, разрешението може да бъде издадено. Копие от издаденото разрешение се изпраща на засегнатите регионални митнически управления.

(11) Лицето, подало искането, се уведомява за решението за издаване на разрешение или за причините за отхвърляне на искането в срок 30 дни от датата на подаване на искането или от датата на получаване на поисканата допълнителна информация по ал. 4 в компетентното регионално митническо управление.

Чл. 207. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Разрешението по чл. 206, ал. 1 се издава от директора на регионалната митническа дирекция, в която е подадено искането, по образец съгласно приложението към чл. 329, ал. 1.

(2) Разрешението по ал. 2 се издава на местни лица, при условие че:

1. предвижданите дейности са в съответствие с определеното специфично предназначение и с разпоредбите на чл. 210 за прехвърляне на стоките и правилното провеждане на операциите е осигурено;

2. лицето, което подава искането, осигурява всички необходими гаранции за правилното провеждане на операциите, които ще се извършат, и то ще поеме следните задължения:

а) изцяло или частично да използва стоките по определеното специфично предназначение или да ги прехвърли и да представи доказателство за такова използване, или да ги прехвърли в съответствие с действащите разпоредби;

б) да не предприема действия, несъвместими с предвидената цел по определеното специфично предназначение;

в) да уведомява компетентните митнически органи за всички фактори, които могат да повлияят на разрешението;

3. може да бъде осигурен ефективен митнически надзор и административните мерки, които ще бъдат предприети от митническите органи, съответстват на икономическата обосновка на режима;

4. се водят и съхраняват съответните отчети;

5. е представено обезпечение - в случаите, когато митническите органи сметат това за необходимо.

(3) В случаите на искане по чл. 206, ал. 3 разрешението се дава на местни лица чрез приемане на митническата декларация, при спазване на другите условия, определени в ал. 1.

(4) Разрешението трябва да включва следната информация:

1. идентификационни данни на титуляря на разрешението;

2. когато е необходимо - тарифния номер по Комбинираната номенклатура на Република България или по Интегрираната митническа тарифа, вид и описание на стоките и на операциите по специфичното предназначение и разпоредби относно рандемана;

3. средства и методи за идентификация и за митнически надзор, включващи мерки за:

а) съвместно складиране, за което се прилага чл. 351, ал. 2 - 5, като се отчита съответната специфика;

б) смесено складиране на стоки, които са предмет на митнически надзор за използването им по определено специфично предназначение, от глави 27 и 29 от Комбинираната номенклатура на Република България или на такива продукти със сурови нефтени масла от тарифна подпозиция 270900; когато тези стоки не се класират в една и съща 8-значна подпозиция, не са със същото търговско качество и не са със същите технически и физически характеристики, смесеното складиране може да се разреши само когато цялото смесено количество бъде подложено на една от обработките, посочени в допълнителните забележки 4 и 5 от глава 27 на Комбинираната номенклатура на Република България;

4. срока, в който стоките трябва да бъдат използвани по определеното специфично предназначение;

5. митническите учреждения, където стоките ще се декларират за режим внос, и надзорното митническо учреждение;
6. местата, където стоките трябва да бъдат използвани по определеното специфично предназначение;
7. обезпечението, което трябва да се представи, когато е необходимо;
8. срока на валидност на разрешението;
9. възможността за прехвърляне на стоките в съответствие с чл. 210, ал. 1, когато това е приложимо;
10. формалностите за прехвърляне на стоките в съответствие с чл. 210, ал. 2, когато това е приложимо;
11. разрешените опростени процедури в съответствие с чл. 82 от закона, когато това е приложимо;
12. методите за комуникация.

(5) При спазване разпоредбите на чл. 208 разрешението влиза в сила от датата на издаването му или от по-късна дата, определена в него. Срокът на валидност не може да превишава 3 години, считано от датата на влизането му в сила, с изключение на случаите, когато са налице надлежно доказани причини.

Чл. 208. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Компетентните митнически органи могат да издадат разрешение с обратно действие. При спазване разпоредбите на ал. 2 и 3 това разрешение влиза в сила от датата на подаване на искането.

(2) Когато искането е за подновяване на разрешение за същия вид операции и стоки, разрешение може да се издаде с обратно действие от датата, на която е изтекло първоначалното разрешение.

(3) В изключителни случаи разрешението може да бъде с обратно действие от дата преди датата на подаване на искането, но не повече от една година, считано от тази дата, при условие че се докаже съществуването на икономическата необходимост и когато:

1. искането не е свързано с опит за измама или с явна небрежност, и
2. отчетността на лицето, подало искането, потвърждава, че всички изисквания на предвидените в разрешението мерки могат да се считат за изпълнени, и, при необходимост - за целите на избягване на подмяна, стоките могат да бъдат идентифицирани за съответния период, и тази отчетност позволява проверка за спазването на предвидените мерки, и
3. всички формалности по отношение на стоките е възможно да бъдат изпълнени, включително при необходимост - анулиране на декларацията.

Чл. 209. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Изтичането на срока на валидност на разрешението не засяга стоки, които са били поставени под режим внос по силата на това разрешение преди изтичането на неговия срок.

Чл. 210. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Прехвърлянето на стоки между различни места, определени в едно разрешение, може да се извърши без митнически формалности.

(2) Прехвърлянето на стоки между двама титуляри на разрешения се извършва съгласно формалностите за преместване, определени в приложението към чл. 334к, ал. 3, като се отчита съответната специфика.

(3) С приемането на стоките лицето, на което се прехвърлят, става титуляр на задълженията по тази глава по отношение на прехвърлените стоки.

(4) Лицето, което прехвърля стоките, се освобождава от задълженията си, когато са изпълнени следните условия:

1. лицето, на което се прехвърлят стоките, ги е получило и е било информирано, че стоките, за които са прехвърлени задълженията, са предмет на митнически надзор за използването им по определено специфично предназначение;

2. митническият контрол е преминал в надзорното митническо учреждение на лицето, на което се прехвърлят стоките; в случай че не е предвидено друго от компетентните митнически органи, това става, когато лицето, на което се прехвърлят стоките, ги е завело в неговите отчети.

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В случаи на прехвърляне от авиокомпания, които извършват международни превози на материали за поддръжката или ремонта на въздухоплавателни превозни средства по споразумения за обмен или за собствени нужди, се използва въздушна товарителница или равностоен документ.

(2) Въздушната товарителница или равностойният документ трябва да съдържат най-малко следната информация:

1. наименованието на авиокомпанията изпращач;
2. наименованието на отправното летище;
3. наименованието на авиокомпанията получател;
4. наименованието на получаващото летище;
5. описанието на материалите;
6. броя на стоките.

(3) Информацията по ал. 2 може да бъде предоставена в кодирана форма или в указан приложен документ.

(4) Въздушната товарителница или равностойният документ трябва да носят на лицевата страна следната индикация с главни печатни букви: "СПЕЦИФИЧНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ".

(5) Авиокомпанията изпращач задържа екземпляр от въздушната товарителница или равностойния документ като част от нейните отчети и по начин, определен от митническите органи в отправното летище, изпраща друг екземпляр на компетентното митническо учреждение.

(6) Авиокомпанията получател задържа екземпляр от въздушната товарителница или равностойния документ като част от нейните отчети и по начин, определен от митническите органи в получаващото летище, изпраща друг екземпляр на компетентното митническо учреждение.

(7) Материалите в непроменено състояние и екземплярите на въздушната товарителница или на равностойния документ трябва да бъдат предадени на авиокомпанията получател на място, определено от компетентните митнически органи. Авиокомпанията получател завежда материалите в своите отчети.

(8) Задълженията по ал. 1 - 7 се прехвърлят от авиокомпанията изпращач на

авиокомпанията получател от момента на предаване на материалите в непроменено състояние и на екземплярите на въздушната товарителница или на равностойния документ на авиокомпанията получател.

Чл. 212. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Компетентните митнически органи могат при определени от тях условия да допуснат изнасянето на стоките или тяхното унищожаване.

(2) Когато стоките се изнасят, те се считат за чуждестранни стоки от момента на приемане на износната митническа декларация.

(3) В случаи на унищожаване се прилага чл. 180, ал. 7 от закона.

Чл. 213. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато компетентните митнически органи се съгласят, че използването на стоките по предназначение, различно от определеното в разрешението, е оправдано, такова използване, различно от износ или унищожаване, води до възникване на митническо задължение.

Чл. 214. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Стоките по чл. 205, ал. 1 остават под митнически надзор и подлежат на облагане с вносни митни сборове до:

1. първото им използване по определеното специфично предназначение;

2. изнасянето, унищожаването или използването им по друго предназначение в съответствие с чл. 212 и 213.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1, когато стоките са подходящи за повторно използване и с цел избягване на злоупотреба компетентните митнически органи сметат това за необходимо, митническият надзор продължава за срок до 2 години след датата на първото използване на стоките по определеното специфично предназначение.

(3) Отпадъци и остатъци, получени в резултат на обработка или преработка на стоки, и загуби от естествени фири се считат за стоки, използвани по определеното специфично предназначение.

(4) За отпадъци и остатъци, получени в резултат на унищожаване на стоки, митническият надзор приключва, когато тези отпадъци и остатъци получат допустимо митническо направление.

Чл. 215. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава тридесет и втора. УПРАВЛЕНИЕ НА ТАРИФНИТЕ МЕРКИ

Чл. 216. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато тарифните мерки по чл. 26, ал. 1, т. 4, 5 и 6 от закона са за определено количество или стойност, те се ползват в съответствие с принципа "първ пристигнал - първ обслужен" по ред,

определен от министъра на финансите.

Чл. 217. Ако митническите органи анулират митническа декларация за внос на стоки, за които е разрешено ползването на тарифна квота, съответното количество или стойност на стоката се възстановява веднага към наличните за ползване.

Чл. 218. Тарифната квота се счита за:

1. некритична:

а) ако тарифната квота за същите стоки, определена през предходните две години за минимален период от 6 месеца, не е била изчерпана преди последния работен ден на седмия месец на определения за съответната квота период през тези 2 години, и

б) ако началният обем на новата квота не е по-малък от всяка от квотите през двете предходни години;

2. критична:

а) при изчерпване на 95 на сто от обема на дадена некритична тарифна квота, или

б) по решение на компетентните органи.

Дял втори.

МИТНИЧЕСКИ СТАТУТ НА СТОКИТЕ И ТРАНЗИТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Глава тридесет и трета.

МИТНИЧЕСКИ СТАТУТ НА СТОКИТЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Чл. 219. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При спазване разпоредбите на чл. 179 от закона и на изключенията по ал. 2 всички стоки, които се намират на митническата територия на Република България, се считат за местни стоки, освен ако е удостоверено, че те нямат местен статут.

(2) Не се считат за местни стоките, които:

1. се въвеждат на митническата територия на Република България в съответствие с чл. 44 от закона; като изключение от тази разпоредба в съответствие с чл. 45, ал. 4 от закона въведените на митническата територия на Република България стоки се считат за местни, освен ако е удостоверено, че те нямат местен статут, когато по отношение на въздушния транспорт те са били натоварени или претоварени на разположено на митническата територия на Република България летище с направление към друго летище на митническата територия на Република България, когато превозът се осъществява под покритието на един-единствен превозен документ, издаден в страната;

2. са временно складиращи или са били внесени в свободна зона с контрол тип I по смисъла на чл. 620 или в свободен склад;

3. са били поставени под режим с отложено плащане или в свободна зона с

контрол тип II по смисъла на чл. 620.

Чл. 220. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) По свое желание деклараторът на режим транзит може да отбележи в транзитния документ, че подлежащата на превоз стока има местен статут, чрез вписване на думата "БЪЛГАРСКА" срещу съответната стока, удостоверено с личния му подпис, като това трябва да бъде направено по такъв начин, че недвусмислено да се отнася само за местните стоки, в случаите, когато под покритието на транзитния документ ще се превозват едновременно местни и чуждестранни стоки. За доказване достоверността на вписването деклараторът трябва да представи документи, потвърждаващи, че стоката е местна. След като митническите органи се уверят в достоверността на вписването, то се заверява с подпис и личен печат на компетентен митнически служител, като се отбелязва и датата.

Глава тридесет и четвърта. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА РЕЖИМ ТРАНЗИТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Чл. 221. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Стоките с повишен риск са определени в приложение № 25. Когато разпоредба на правилника препраща към това приложение, мерките, свързани със стоките, които са посочени в него, се прилагат само когато количеството на тези стоки надвишава определеното минимално количество. Агенция "Митници" най-малко веднъж годишно анализира обхвата на стоките по приложение № 25 и при необходимост прави предложение за неговото изменение.

Чл. 222. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на този дял се счита, че:

1. "отправно митническо учреждение" е митническото учреждение, където е приета декларацията за поставяне под режим транзит;
2. "получаващо митническо учреждение" е митническото учреждение, където поставените под режим транзит стоки трябва да бъдат представени, за да завърши режимът;
3. "гаранционно митническо учреждение" е митническото учреждение, където е прието обезпечението;
4. "входно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките се въвеждат на митническата територия на Република България;
5. "изходно митническо учреждение" е граничното митническо учреждение, през което стоките напускат митническата територия на Република България;
6. (отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 223. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При превози по вода по искане на заинтересувано лице режимът транзит може да се оформи с ЕАД, като по отношение на обезпечението се прилага чл. 101, т. 1 от закона и корабните

каргоманифести/товарителници могат да бъдат използвани за товарни списъци.

Чл. 224. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим транзит се прилага по отношение на стоки, превозвани по въздух, само ако те се натоварват или претоварват на летище в Република България.

Чл. 225. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Разпоредбите на глави 24 и 25 от закона и разпоредбите на този дял се прилагат, като се отчита съответната специфика и за другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, различни от митните сборове.

(2) По искане на заинтересувано лице или при възникнала административна необходимост отговорното лице вписва в транзитната декларация общия размер на митните сборове и другите събирани от митническите органи държавни вземания за стоките, без да се отчитат предвидени тарифни преференции, облекчения и освобождавания.

Чл. 226. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Обезпечението при режим транзит може да бъде учредено с банкова гаранция, издадена от банка със седалище в Република България, представляваща договор за поръчителство и отговаряща на условията на чл. 193 от закона и на този дял, или с паричен депозит при спазване разпоредбите на чл. 191 от закона и на този дял.

(2) Обезпеченията се приемат в български левове.

Чл. 227. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато режим транзит не е приключен, отправното митническо учреждение уведомява поръчителя във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 12 месеца считано от датата на приемане на транзитната декларация.

(2) Когато режимът не е приключен, отправното митническо учреждение известява поръчителя в срок до 3 години считано от датата на приемане на транзитната декларация, че той е или може да бъде длъжен за сумите, за които той отговаря по отношение на съответната транзитна операция. В това известие се посочват най-малко номерът и датата на транзитната декларация, наименованието на отправното митническо учреждение, наименованието/името на отговорното лице, датата на възникване на митническото задължение и размерът на дължимите суми. В случаите, когато поръчителят се известява, че е длъжен да заплати сумите, за които той отговаря, известието трябва да бъде изпратено, след като отговорното лице не може да бъде открито на посочения от него адрес или е отказало доброволно да заплати дължимите митни сборове и други държавни вземания. Тези обстоятелства се посочват в известието.

(3) Ако поръчителят не е бил уведомен в срока по ал. 1 или е бил уведомен, но не е получил известие в срока по ал. 2, той се освобождава от поетите с договора за поръчителство задължения и приетата от гаранционното митническо учреждение гаранция се връща.

(4) Когато поръчителят е бил уведомен и/или известен по реда ал. 1 и 2 и след това дължимите суми по съответната транзитна операция са заплатени или

задължението е погасено по друг начин, или режим транзит е приключен, митническите органи уведомяват поръчителя за това.

Чл. 228. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Предприелото мерки за уведомяване отпратно митническо учреждение информира гаранционното митническо учреждение за всички случаи на възникване на митническо задължение във връзка с транзитни декларации, които са били приети от отпратното митническо учреждение, а също така и за предприетите спрямо длъжника действия по събиране на митническото задължение и другите държавни вземания.

Чл. 229. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Характеристиките на формулярите, различни от ЕАД, използвани при режим транзит, са посочени в приложение № 18б.

Чл. 230. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 231. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 232. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 233. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 234. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 235. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 236. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 237. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 238. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава тридесет и пета.

ФУНКЦИОНИРАНЕ НА РЕЖИМ ТРАНЗИТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Раздел I.

Еднократно обезпечение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 239. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Еднократното обезпечение трябва да покрива пълния размер на митническото задължение и на другите публични държавни вземания, които могат да възникнат, изчислен на основата на най-високите ставки за вида на съответните стоки, без да се отчитат тарифни преференции, облекчения и освобождавания за стоките. Размерът на еднократното обезпечение не може да бъде по-малък от минималния размер, когато такъв размер е указан в колона 5 на приложение № 25.

(2) Еднократното обезпечение с паричен депозит се учредява пред отправното митническо учреждение и се освобождава, когато режимът транзит е приключен.

(3) Еднократното обезпечение с паричен депозит може да се освободи в получаващото митническо учреждение, ако в него са извършени необходимите формалности за завършване на транзитната операция и при съгласие на ръководителя на отправното митническо учреждение. В този случай върху предназначения за връщане в отправното митническо учреждение екземпляр на транзитната декларация служебно се вписват текст "Депозитът е освободен от получаващото митническо учреждение" и дата, които се заверяват с подпис и печат.

(4) Еднократно обезпечение, учредено чрез поръчителство, може да бъде във формата на сертификати за еднократно обезпечение (еднократна гаранция със сертификати) в размер 14 000 лв., издадени от поръчителя в полза на лица, които имат намерение да действат като отговорни лица. Отговорността на поръчителя се ангажира до 14 000 лв. за всеки сертификат.

Чл. 240. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Еднократното обезпечение, учредено чрез поръчителство (еднократна гаранция), трябва да съответства на образеца по приложение № 22. Когато отправното митническо учреждение е различно от гаранционното митническо учреждение, последното запазва екземпляр (заверено копие) на гаранцията. Оригиналът на гаранцията се представя от отговорното лице пред отправното митническо учреждение, където той се задържа. Когато данните, които се отнасят до гаранцията, се обменят между отправното и гаранционното митническо учреждение чрез използване на информационни технологии и мрежи за пренос на данни, оригиналът на гаранцията се задържа от отправното митническо учреждение.

Чл. 240а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) В случая по чл. 239, ал. 4 еднократната гаранция със сертификати трябва да съответства на образеца по приложение № 21. Гаранцията се приема от гаранционното митническо учреждение по чл. 277, ал. 2, т. 1.

(2) Сертификатът за еднократно обезпечение се изготвя върху формуляр, съответстващ на образеца по приложение № 26. Поръчителят указва в сертификата неговата крайна дата на валидност, която не може да бъде повече от една година, считано от датата на издаването му.

(3) Поръчителят може да издава сертификати за еднократно обезпечение, които не са валидни за транзитна операция, отнасяща се до стоки, обхванати в списъка по приложение № 25. За тази цел поръчителят трябва да впише диагонално в сертификатите за еднократно обезпечение текста "Ограничена валидност".

(4) Когато гаранционното митническо учреждение обменя информация,

отнасяща се до гаранцията, с отправното митническо учреждение чрез използване на информационни технологии и мрежи за пренос на данни, поръчителят им предоставя съгласно указанията от конкретните митнически органи всички изискуеми данни по отношение на сертификатите за еднократно обезпечение, които той издава.

(5) Отговорното лице трябва да предостави на отправното митническо учреждение достатъчен брой сертификати за еднократно обезпечение, необходими за покриване пълния размер, предвиден в чл. 239, ал. 1. Тези сертификати се задържат от отправното митническо учреждение.

Чл. 240б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Гаранционното митническо учреждение прекратява еднократното обезпечение, когато условията, валидни към момента на приемане на договора за поръчителство, вече не са изпълнени. Поръчителят също може да прекрати еднократното обезпечение по всяко време.

(2) Прекратяването влиза в сила на 16-ия ден, следващ деня, когато е получено уведомлението, в зависимост от случая - от поръчителя или от гаранционното митническо учреждение. Считано от датата на влизане в сила на прекратяването издадените сертификати за еднократно обезпечение не могат да бъдат използвани за поставяне на стоки под режим транзит.

(3) За прекратяването и датата на влизането му в сила незабавно се уведомяват митническите учреждения.

Раздел II.

Транспортни средства и декларации (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 241. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Предмет на една транзитна декларация могат да бъдат само стоки, които са натоварени или трябва да бъдат натоварени на едно транспортно средство и са предназначени да бъдат превозени от едно отправно митническо учреждение до едно получаващо митническо учреждение.

(2) За прилагането на този член се считат като представляващи едно превозно средство, при условие че те превозват стоки, които трябва да бъдат отправени заедно:

1. пътно превозно средство, придружено от едно или повече ремаркета или полуремаркета;

2. влакова композиция с множество железопътни вагони;

3. кораби, съставляващи обща композиция;

4. контейнерите, натоварени върху едно превозно средство по смисъла на този член.

(3) Едно превозно средство може да бъде използвано за натоварване на стоки при няколко отправни митнически учреждения, както и за разтоварване при различни получаващи митнически учреждения.

Чл. 242. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Вместо допълнителни формуляри като описателна част на транзитната

декларация могат да се използват товарни списъци, изготвени в съответствие и по образца съгласно приложения № 18 и 18а, които са неразделна част на декларацията.

Чл. 243. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г., в сила от 01.12.2006 г.) (1) Транзитната декларация се подава по електронен път в отправното митническо учреждение по реда на чл. 83, ал. 3 от закона.

(2) Митническите органи при спазване на определените за целта процедури приемат писмена транзитна декларация по реда на чл. 68 от закона, когато:

1. митническата информационна система не функционира;

2. информационната система на отговорно лице не функционира.

(3) Използването на писмена транзитна декларация в случаите по ал. 2, т. 2 се допуска след получаване на разрешение от митническите органи.

(4) Когато стоките се пренасят от пътници, които нямат директен достъп до митническата информационна система и по тази причина транзитната декларация не може да бъде подадена в отправното митническо учреждение по електронен път, митническите органи разрешават на пътниците да използват писмена транзитна декларация.

(5) Когато се прилага ал. 4, митническите органи осигуряват въвеждането в митническата информационна система на данните от писмената транзитна декларация, които са необходими за осъществяването на обмена на информацията между митническите учреждения.

Чл. 244. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г., в сила от 01.12.2006 г.)

Чл. 245. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 246. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 247. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 248. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел III.

Формалности в отправното митническо учреждение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 249. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Поставените под режим транзит стоки трябва да бъдат превозени до получаващото митническо учреждение по икономически обоснован маршрут.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 280а, за посочените в приложение № 25 стоки или когато митническите органи или отговорното лице сметат за

необходимо, отправното митническо учреждение определя задължителен маршрут, като в клетка 44 на транзитната декларация се посочват най-малкото основни населени места (пътни артерии) по маршрута, отчитайки предоставените от отговорното лице данни.

Чл. 250. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Отправното митническо учреждение определя срок, в който стоките трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение, като се отчитат определеният маршрут, разпоредбите, регламентиращи превозите, и другите приложими разпоредби, както и предоставената от отговорното лице информация.

(2) Определеният от отправното митническо учреждение срок не може да бъде по-голям от 5 дни.

(3) Когато стоките се представят в получаващото митническо учреждение след изтичането на определения от отправното митническо учреждение срок и когато неспазването му се дължи на надлежно обосновани за получаващото митническо учреждение обстоятелства, които са настъпили извън волята на превозвача или на отговорното лице, се приема, че срокът е спазен.

Чл. 251. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Като се отчитат разпоредбите на ал. 6, разрешаване вдигането на стоките, поставяни под режим транзит, се дава след пломбиране.

(2) Пломбирането се извършва:

1. на товарното помещение - когато превозното средство е било одобрено въз основа на прилагането на други разпоредби или е признато от отправното митническо учреждение като годно за пломбиране;

2. на всяка отделна опаковка (колет) - в останалите случаи.

(3) Пломбите трябва да отговарят на характеристиките, описани в приложение № 18в.

(4) Транспортните средства могат да бъдат признати като подходящи за пломбиране, при условие че товарните помещения:

1. могат да бъдат пломбирани по лесен и ефективен начин;

2. са конструирани така, че никакви стоки не могат да бъдат извадени или поставени, без да остават видими следи от това и без да се повредят пломбите;

3. нямат скрити помещения (тайници), където могат да бъдат укрити стоки;

4. са лесно достъпни за проверка от митническите органи.

(5) Всяко пътно превозно средство, ремарке, полуремарке или контейнер, одобрени за превоз на стоки под митническа пломба в съответствие с разпоредбите на международен договор, страна по който е Република България, се считат за годни за пломбиране.

(6) Като се отчитат други възможни мерки за идентификация, отправното митническо учреждение може да допусне превоз без пломбиране, когато описанието на стоките в транзитната декларация или в допълнителните документи позволява тяхната идентификация. Описанието на стоките се счита за позволяващо тяхната идентификация, когато то е достатъчно подробно, за да позволи лесно установяване на тяхното количество и на техния вид. Когато допуска превоз без пломбиране, отправното митническо учреждение вписва в клетка "D. Контрол от отправното митническо учреждение" на транзитната декларация след "Поставени пломби: Брой:" думата

"Освободено".

Чл. 252. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато транзитната декларация се обработва в отправното митническо учреждение чрез информационна система, формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация се заместват от придружаващ транзитен документ по образец и при условия и по ред, определени съгласно чл. 83, ал. 3 от закона.

(2) Към придружаващия транзитен документ при необходимост може да се прилага списък на стоките по образец, определен съгласно чл. 83, ал. 3 от закона. Този списък представлява неразделна част на придружаващия транзитен документ.

(3) В случаите по ал. 1 отправното митническо учреждение задържа транзитната декларация и разрешава вдигането на стоките, предоставяйки придружаващия транзитен документ на отговорното лице.

(4) При условията и по реда на чл. 83, ал. 3 от закона придружаващият транзитен документ може да бъде отпечатван от информационната система на отговорното лице.

(5) Когато разпоредбите на този дял се отнасят до екземпляри на транзитната декларация, придружаваща пратката, тези разпоредби се прилагат за придружаващия транзитен документ, като се отчита съответната специфика.

Чл. 253. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 254. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел IV.

Формалности по време на превоза (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 255. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Превозът на стоките, поставени под режим транзит, се извършва под покритието на формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация, които се предоставят на отговорното лице от отправното митническо учреждение.

Чл. 255а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Превозвачът е длъжен да извърши съответни вписвания във формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация и да ги представи заедно с пратката на най-близките до превозното средство митнически органи в следните случаи:

1. когато се променя задължителният маршрут и се прилагат разпоредбите на чл. 249, ал. 2;

2. при скъсване на пломба по време на превоза по причини, независещи от волята на превозвача;

3. при претоварване на стоките върху друго превозно средство; такова претоварване трябва да се извършва под надзора на митническите органи, но

последните могат да разрешат то да се извърши и без надзор;

4. при неизбежна опасност, изискваща незабавното частично или пълно разтоварване на превозното средство;

5. по повод на всяко събитие, инцидент или произшествие, което може да има влияние върху спазването на задълженията на отговорното лице или на превозвача.

(2) Когато митническите органи са убедени, че транзитната операция може да продължи нормално, и след като вземат необходимите мерки, те заверяват формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация.

Раздел V.

Формалности в получаващото митническо учреждение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 256. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Стоките и формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация се представят в получаващото митническо учреждение.

(2) След представянето и след като стоките се поставят във временен склад или получат допустимо митническо направление, получаващото митническо учреждение регистрира формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация и отбелязва в тях датата на пристигане и резултатите от извършената проверка.

(3) По искане на отговорното лице, за да послужи за доказателство за завършването на режима, в съответствие с чл. 259, ал. 3 получаващото митническо учреждение заверява допълнителен формуляр № 5 или копие на формуляр № 5 на транзитната декларация, вписвайки думите "Алтернативно доказателство".

(4) При спазване разпоредбите на чл. 66а от закона транзитната операция може да завърши в митническо учреждение, различно от това, което е предвидено в транзитната декларация. Това митническо учреждение става получаващо, като вписва в клетка "I. Контрол от получаващото митническо учреждение" на формуляр № 5 на транзитната декларация в допълнение към обичайно вписваните данни текста "Различия: Стоките са представени в митническо учреждение (код и наименование)".

Чл. 257. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Получаващото митническо учреждение издава квитанция по искане на лицето, което представя формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация.

(2) Образецът, по който се изготвя квитанцията по ал. 1, е посочен в приложение № 19. Квитанцията може да бъде изготвена и по образца, намиращ се в долната част на гърба на формуляр № 5 на транзитната декларация.

(3) Квитанцията трябва да бъде предварително попълнена от заинтересуваното лице. Тя може да съдържа и други данни, отнасящи се до пратката. Квитанцията не може да служи за доказателство за завършване на режима по смисъла на чл. 259, ал. 3.

Чл. 258. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Митническите органи в получаващото митническо учреждение връщат без забавяне формуляр № 5 на транзитната декларация на митническите органи в отправното митническо учреждение.

Чл. 258а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За координацията и контрола на транзитните документи може да бъде създаден специализиран център по транзита.

(2) Центърът по ал. 1 се създава със заповед на директора на Агенция "Митници", в която се определят неговите функции и задачи.

Раздел VI.

Контрол на завършването на режима (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 259. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато формуляр № 5 на транзитната декларация не се върне в отправното митническо учреждение в срок един месец, считано от датата на приемане на транзитната декларация, митническите органи уведомяват за това отговорното лице и изискват от него да се представи доказателство за завършването на режима.

(2) Когато се прилагат разпоредбите на чл. 263 - 265в и митническите органи в отправното митническо учреждение не са получили съобщението "уведомление за пристигане" в срока, определен за представяне на стоките в получаващото митническо учреждение, тези органи уведомяват отговорното лице и изискват от него да представи доказателство за завършването на режима.

(3) Доказателството по ал. 1 може да представлява заверен от митническите органи в получаващото митническо учреждение документ, съдържащ данни за идентификация на съответните стоки и удостоверяващ, че те са били представени в получаващото митническо учреждение, или в случай на прилагане на чл. 292 - пред одобрения получател.

(4) Режим транзит се счита за завършен, ако отговорното лице представи митнически документ, удостоверяващ, че стоките са получили митническо направление в чужбина, или негово копие или фотокопие, съдържащо данни за идентификация на съответните стоки. Копието или фотокопието на този документ трябва да бъде надлежно заверено или от органа, който е заверил оригиналния документ, или от официални органи на съответната държава.

Чл. 260. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато в срок 3 месеца считано от датата на приемане на транзитната декларация, митническите органи в отправното митническо учреждение не разполагат с доказателство, че режимът е завършил, те започват незабавно процедура за издирване с цел събиране на необходимите данни за приключване на режима, както и за установяване на обстоятелствата, свързани с възникването на митническото задължение, определянето на длъжника и вземането под отчет.

(2) Процедура по ал. 1 започва незабавно, когато отправното митническо учреждение е уведомено предварително, че режимът не е завършен, или то разполага с информация, водеща до съмнение за това.

(3) Когато се прилагат разпоредбите на чл. 263 - 265в, митническите органи започват също така незабавно процедурата за издирване, когато не са получили съобщението "уведомление за пристигане" в определения за представяне в

получаващото митническо учреждение на стоките срок или когато не са получили съобщението "резултати от проверката" в 6-дневен срок, следващ получаването на съобщението "уведомление за пристигане".

(4) Процедурата за издирване започва и когато впоследствие се установи, че доказателството за завършване на режима е фалшифицирано и е необходимо да се изпълни тази процедура, за да се постигнат целите на ал. 1.

(5) За да започнат процедура за издирване, митническите органи в отправното митническо учреждение изпращат искане, придружено от всички данни, необходими на митническите органи в получаващото митническо учреждение.

(6) Митническите органи в получаващото митническо учреждение отговарят незабавно на искането.

(7) Когато чрез процедурата за издирване се установи, че режимът е завършил нормално, митническите органи в отправното митническо учреждение уведомяват за това отговорното лице.

(8) Без да се нарушава прилагането на административнонаказателните разпоредби, когато чрез процедурата за издирване се установи, че режимът не е завършил нормално, митническите органи в отправното митническо учреждение предприемат всички необходими действия по събиране на дължимите митни сборове и другите държавни вземания.

Чл. 261. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 262. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VII.

Обмен между митническите органи на данни за транзит чрез използване на информационни технологии и мрежи за пренос на данни (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 263. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Без да се нарушават специфични обстоятелства и разпоредбите, отнасящи се до режима транзит, които при необходимост се прилагат, като се отчита съответната специфика, обменът на данни между митническите органи по реда на чл. 264 - 265в се извършва чрез използване на информационни технологии и мрежи за пренос на данни.

(2) Разпоредбите на чл. 264 - 265а не се прилагат към опростените процедури, приложими към някои видове превози, предвидени в чл. 266, т. 7.

Чл. 264. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) В допълнение към изискванията за сигурност по чл. 134, ал. 3 митническите органи определят и поддържат адекватни мерки за сигурност за ефективното, надеждното и сигурното функциониране на цялостната транзитна система.

(2) За да се осигури нивото на сигурност по ал. 1, всяко въвеждане, промяна и

изтриване на данни трябва да бъде записано заедно с информация за причината и точното време на извършване на такава обработка и информация, идентифицираща лицето, извършило обработката. В допълнение първоначалните данни или всякакви други данни, които са били предмет на тази обработка, се съхраняват най-малко за период 3 календарни години считано от края на годината, в която е извършена обработката, или за по-голям период, когато това е предвидено от други разпоредби.

(3) Периодично митническите органи проверяват указаната сигурност.

(4) Митническите органи се информират взаимно за всяко съмнение за нарушаване на сигурността.

Чл. 265. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При разрешаване вдигането на стоките от отправното митническо учреждение уведомява декларираното за транзитната операция получаващо митническо учреждение посредством съобщение "предварително уведомление за пристигане". Това съобщение се базира на данни, извлечени от транзитната декларация, които при необходимост могат да бъдат изменени или допълнени.

Чл. 265а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Получаващото митническо учреждение задържа придружаващия транзитен документ и чрез съобщение "уведомление за пристигане" уведомява отправното митническо учреждение за пристигането на стоките в деня на представянето им в получаващото митническо учреждение. Това съобщение не може да служи за доказателство за завършването на режима по смисъла на чл. 259, ал. 3.

(2) Получаващото митническо учреждение изпраща съобщение "резултати от проверката" на отправното митническо учреждение не по-късно от работния ден, следващ деня, в който стоките са представени в получаващото митническо учреждение.

Чл. 265б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Проверката на стоките се извършва на основата на съобщението "предварително уведомление за пристигане", получено от отправното митническо учреждение.

Чл. 265в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Структурата и съдържанието на съобщенията по чл. 265 и 265а се определят от директора на Агенция "Митници".

Глава тридесет и шеста.

ОПРОСТЕНИ ФОРМАЛНОСТИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Раздел I.

Общи разпоредби за опростените формалности (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 266. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) По искане на отговорното лице или на получателя в зависимост от случая митническите органи могат да разрешат чрез издаването на конкретно разрешение за всеки отделен случай следните опростени формалности:

1. използване на обща гаранция или на освобождаване от обезпечение;
2. използване на специални товарни списъци;
3. използване на пломби от специален модел;
4. освобождаване от задължителен маршрут;
5. статут на одобрен изпращач;
6. статут на одобрен получател;
7. прилагане на опростени процедури при превоз на стоки:
 - а) с железопътен транспорт или чрез големи контейнери;
 - б) по въздух;
 - в) по тръбопроводи и електропроводи;
8. прилагане на други опростени процедури, основани на чл. 103, ал. 2 от закона.

Чл. 267. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Разрешение по чл. 266 се издава само на лица, които:

1. са местни лица, и
2. ползват регулярно режим транзит и за които митническите органи знаят, че могат да изпълняват свързаните с този режим свои задължения или, в случаите по чл. 266, т. 6 - получават регулярно поставени под режим транзит стоки, и
3. не са извършвали тежки или повторни нарушения на митническото и данъчното законодателство.

(2) За регулярно по смисъла на ал. 1, т. 2 се счита извършването като отговорно лице на не по-малко от 15 транзитни операции средномесечно, а в случаите по чл. 266, т. 6 - получаването най-малко на 30 пратки средномесечно, поставени под режим транзит.

(3) Директорът на Агенция "Митници" със заповед може да променя количествените критерии по ал. 2.

(4) За целите на този дял за "тежко нарушение" се счита нарушение по чл. 233, 234, 234а и 235 от закона, когато предметът на нарушението е в големи размери, а за "повторно" се счита нарушение по чл. 233, 234, 234а, 235 и 238а от закона, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за някое от тези нарушения, а по чл. 238а от закона - в 3-месечен срок.

(5) С цел да се обезпечи правилното администриране на опростените формалности, разрешение се издава само когато:

1. митническите органи могат да осигурят надзора и контрола върху режима, без нуждите на съответните лица да водят до възникване на големи административни разходи, и
2. лицата водят търговски книжа, регистри и стоково-материална отчетност, които позволяват на митническите органи да извършват ефективен контрол.

Чл. 268. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Искането за

разрешаване използването на опростени формалности, наричано по-нататък "искането", се прави в писмена форма. Искането се подписва от лицето, като в него се посочва датата на подаване.

(2) Искането трябва да съдържа всички данни, на основата на които митническите органи могат да проверят, че всички предпоставки за разрешаване на исканите опростени формалности са изпълнени.

Чл. 269. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Искането се подава пред компетентните за издаване на съответното разрешение митнически органи.

(2) Разрешението се издава или искането се отхвърля не по-късно от 3 месеца считано от датата на получаване на искането.

(3) Компетентните митнически учреждения за издаването на предвидените в този дял разрешения за опростени формалности са посочени за всяка опростена формалност при режим транзит.

(4) Независимо от ал. 3 директорът на Агенция "Митници" със заповед може да определи или да промени митническите учреждения за издаване на разрешения за опростени формалности при режим транзит, за конкретни стоки или при специфични случаи.

Чл. 270. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Оригиналът на разрешението, подписано и датирано от компетентния митнически орган, а при необходимост - едно или повече копия от разрешението, се връчват на неговия титуляр.

(2) В разрешението се посочват условията за използване на опростените формалности, задълженията и методите за контрол. Разрешението влиза в сила от датата на издаването му.

(3) В случаите на опростените формалности по чл. 266, т. 3, 4 и 7 разрешението се представя при поискване от отправното митническо учреждение.

Чл. 271. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Титулярят на разрешението е длъжен да уведомява митническите органи за всяко събитие, възникнало след издаване на разрешението, което може да има влияние върху неговото действие или върху съдържанието му.

(2) В решението за отменяне или за изменение на разрешението винаги се посочва датата на влизането му в сила.

Чл. 272. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи съхраняват исканията и приложенията към тях документи, както и копия на издадените разрешения.

(2) При отхвърляне на искане или при отменяне или обезсилване на дадено разрешение искането и съответните решения и различните приложения документи се съхраняват за срок 5 години считано от края на календарната година, в която искането е било отхвърлено или разрешението е било обезсилено или отменено.

Чл. 273. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II.

Обща гаранция и освобождаване от обезпечение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 274. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Отговорното лице използва обща гаранция или освобождаване от задължението за представяне на обезпечение в рамките на определен референтен размер.

(2) За целите на прилагането на ал. 1 за всяка транзитна операция се изчислява сумата на задължението, което би могло да възникне. Когато необходимите данни не са на разположение, сумата се изчислява в размер 14 000 лв., при условие че друга известна на митническите органи информация не води до определяне на друг размер.

(3) Референтният размер съответства на сумата на задължението, което би могло да възникне по отношение на стоките, поставяни от отговорното лице под режим транзит за период една седмица.

(4) При определянето на референтния размер в сътрудничество със заинтересуваното лице гаранционното митническо учреждение анализира данни от търговската и счетоводната документация на лицето за всички стоки, превозени или планирани да бъдат превозени за период от 3 до 12 месеца. За да се изчисли референтният размер, трябва да се имат предвид най-високите ставки, отнасящи се до стоките, без да се отчитат евентуални преференции по отношение на митните сборове и на другите публични държавни вземания, които биха се взели предвид при поставяне на същите стоки под режим внос, като получената сума се разделя на броя на седмиците от анализирания период.

(5) Гаранционното митническо учреждение извършва най-малко веднъж годишно проверка на референтния размер, включително на основата на информация от отправните митнически учреждения, и при необходимост определя нов размер.

(6) Отговорното лице следи общият размер на обезпечението за транзитните операции, за които режимът не е завършил, да не превишава референтния размер. Когато референтният размер се окаже недостатъчен за покриване на тези транзитни операции, отговорното лице е длъжно да уведоми гаранционното митническо учреждение.

Чл. 275. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Размерът на общата гаранция е равен на референтния размер по чл. 274.

(2) Размерът на общата гаранция може да бъде намален:

1. на 50 на сто от референтния размер, когато отговорното лице докаже, че има добро финансово състояние и притежава достатъчен опит при използването на режим транзит;

2. на 30 на сто от референтния размер, когато отговорното лице докаже, че има добро финансово състояние, че притежава достатъчен опит при използването на режим транзит и че поддържа тясно сътрудничество с митническите органи.

(3) Разрешение за освобождаване от представяне на обезпечение може да бъде дадено, когато е доказано, че отговорното лице отговаря на изискванията за надеждност по ал. 2, т. 2, че контролира превозите и че има достатъчен финансов ресурс за изпълнение на своите задължения.

(4) При прилагането на ал. 2 и 3 се взимат предвид критериите по приложение № 18г.

Чл. 276. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За разрешаване ползването на обща гаранция за стоки по приложение № 25 отговорното лице трябва да докаже, освен че изпълнява условията по чл. 267 и че има добро финансово състояние, че разполага с достатъчно опит при използването на режим транзит, че поддържа тясно сътрудничество с митническите органи или че контролира превозите.

(2) Размерът на общата гаранция по ал. 1 може да бъде намален:

1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) на 50 на сто от референтния размер, когато отговорното лице докаже, че поддържа тясно сътрудничество с митническите органи и че контролира превозите;

2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) на 30 на сто от референтния размер, когато отговорното лице докаже, че поддържа тясно сътрудничество с митническите органи и че контролира превозите и че има достатъчен финансов ресурс за изпълнение на своите задължения.

(3) За целите на ал. 1 и 2 митническите органи прилагат критериите по приложение № 18г.

(4) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и когато искането за използване на обща гаранция се отнася не само за стоки по приложение № 25, но също така и за стоки, които не се съдържат в него.

(5) Правилата, които се отнасят до временната забрана за ползване на обща гаранция в намален размер или до ползване на общата гаранция по чл. 100, ал. 7 и 8 от закона, са посочени в приложение № 24.

Чл. 277. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Общата гаранция представлява договор за поръчителство в съответствие с образеца по приложение № 20, който се сключва между банка и гаранционно митническо учреждение.

(2) Гаранционни митнически учреждения са:

1. централното митническо управление - в случаите на освобождаване от задължението за представяне на обезпечение и когато гаранцията се отнася до транзитни операции, започващи в отправни митнически учреждения, намиращи се в повече от една регионална митническа дирекция;

2. съответното регионално митническо управление - когато гаранцията ще се отнася само до транзитни операции, започващи в отправни митнически учреждения в района на една регионална митническа дирекция.

(3) Разрешенията се издават и договорите за поръчителство се сключват от ръководителите на митническите учреждения по ал. 2.

Чл. 278. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) На основата на разрешението митническите органи предоставят на отговорното лице един или повече сертификати за обща гаранция или за освобождаване от обезпечение, наричани по-

нататък "сертификатите", изготвени, в зависимост от случая, върху формуляри, съответстващи на образа по приложение № 23 или 28, и които са оформени в съответствие с обяснителните бележки по приложение № 18д, чрез които се удостоверява наличието на обща гаранция или на разрешение за освобождаване от задължението за представяне на обезпечение.

(2) Оригиналът на сертификата се представя пред отправното митническо учреждение. Номерът на сертификата се вписва в транзитната декларация. Когато гаранционното митническо учреждение обменя с отправното митническо учреждение данни, които се отнасят до гаранцията, чрез използването на информационни технологии и мрежи за пренос на данни, сертификатът може да не се представя пред отправното митническо учреждение.

(3) Срокът на валидност на сертификата не може да превишава две години. Този срок може да бъде продължен еднократно от гаранционното митническо учреждение, като продължението не може да бъде за повече от две години.

Чл. 278а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При прекратяване на обща гаранция разпоредбите на чл. 240б, ал. 1 и ал. 2, изречение първо се прилагат, като се отчита съответната специфика.

(2) От датата на влизане в сила на отмяната от митническите органи на разрешението за обща гаранция или за освобождаване от задължението за представяне на обезпечение, или на прекратяването на гаранцията от гаранционното митническо учреждение или от поръчителя издадените сертификати не могат да бъдат използвани за поставяне на стоки под режим транзит и трябва да бъдат върнати незабавно от отговорното лице в гаранционното митническо учреждение.

(3) Гаранционните митнически учреждения уведомяват всички митнически учреждения за елементите за идентификация на валидните сертификати, които не са върнати.

(4) Алинея 3 се прилага също така към сертификатите, които са обявени за откраднати, изгубени или фалшиви.

Раздел III.

Специални товарни списъци. Използване на пломби от специален модел. Освобождаване от задължителен маршрут (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 279. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи могат да разрешат на отговорното лице да използва като товарни списъци специални списъци, които не отговарят на всички условия съгласно приложения № 18 и 18а. Използването на такива списъци може да бъде разрешено само когато те:

1. са изготвени от лица, които използват интегрирана електронна или автоматизирана система за обработка на данни за водене на тяхната отчетност, и
2. са оформени и попълнени по начин, предоставящ възможност за безпроблемно използване от митническите органи, и

3. съдържат за всяка стока изискуемите данни съгласно приложение № 18а.

(2) Разрешение може да бъде издадено и за използване на описателни списъци, които са съставени за целите на осъществяване на формалностите за изпращане/изнасяне, вместо товарните списъци по ал. 1, дори ако описателните списъци се изготвят от лица, които не използват интегрирана електронна или автоматизирана система за обработка на данни за водене на тяхната отчетност.

(3) Лицата, които използват интегрирана електронна или автоматизирана система за обработка на данни за водене на тяхната отчетност и на които в изпълнение на ал. 1 и 2 вече е разрешено да използват специални товарни списъци, могат да получат разрешение да използват тези списъци за транзитни операции, които се отнасят само до един вид стоки, в случаите, когато информационните програми на съответните лица изискват това.

(4) В случаите, когато лицето има издадено разрешение за опростени формалности по чл. 266, т. 1, разрешението се издава от съответното митническо учреждение по чл. 277, ал. 2, а в останалите случаи - от Централното митническо управление.

Чл. 280. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническите органи могат да разрешат на отговорното лице да използва пломби от специален модел за превозните средства или за колетите, при условие че тези пломби са приети от митническите органи като отговарящи на характеристиките съгласно приложение № 18в.

(2) Отговорното лице вписва в клетка "D. Контрол от отправното митническо учреждение" на транзитната декларация след думите "Поставени пломби: Брой:" вида, броя и номерата на поставените пломби. Пломбите се поставят преди вдигането на стоките.

(3) В случаите, когато отговорното лице има издадено разрешение за опростени формалности по чл. 266, т. 5, разрешенията се издават от съответните регионални митнически управления по чл. 281, ал. 2 съгласувано с Централното митническо управление, а в останалите случаи - от Централното митническо управление.

Чл. 280а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи могат да разрешат освобождаване от задължителен маршрут на отговорни лица, които вземат мерки, позволяващи на митническите органи да установяват във всеки момент мястото, където се намира пратката.

(2) Титулярят на освобождаване по реда на ал. 1 вписва в клетка 44 на транзитната декларация думите "Освободено от задължителен маршрут".

(3) Разрешения се издават от Централното митническо управление.

Раздел IV.

Статут на одобрен изпращач (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 281. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) На всяко

местно лице, което възнамерява да извършва транзитни операции, без да представя в отправното митническо учреждение стоките и транзитната декларация за тях, може да се предостави статутът на одобрен изпращач. Тази опростена формалност се разрешава само на лица, които ползват обща гаранция или разрешение за освобождаване от задължението за представяне на обезпечение.

(2) Предоставянето на статута по ал. 1 се извършва с разрешение, издадено от съответното митническо учреждение по чл. 277, ал. 2.

Чл. 282. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В разрешението се определят:

1. митническите учреждения, които ще бъдат компетентни като отправни митнически учреждения за изпращаните пратки;

2. срокът, в който, и начините, по които одобреният изпращач трябва да информира отправното митническо учреждение за транзитните операции, за да може митническото учреждение да извърши проверка преди отпътуването на стоките;

3. мерките за идентификация, които трябва да бъдат взети, като за тази цел митническите органи могат да предпришат одобреният изпращач да поставя на превозните средства или колетите пломби от специален, одобрен от тях модел, отговарящ на характеристиките по приложение № 18в;

4. видовете стоки и направления, за които тази процедура не се прилага.

Чл. 283. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се определя, че клетка "С. Отправно митническо учреждение" на формулярите на транзитната декларация трябва да бъде или:

1. предварително подпечатана с печата на отправното митническо учреждение и подписана от служител на това учреждение, или

2. подпечатана от одобрения изпращач със специален метален печат, одобрен от митническите органи и съответстващ на образеца по приложение № 29; отпечатъкът на този печат може да бъде изработен предварително в процеса на печатане на формулярите, когато това се извършва от одобрена за тази цел печатница.

(2) Одобреният изпращач е длъжен да попълни клетката по ал. 1, като впише датата на изпращане на стоките, а също така и да постави на декларацията номер съгласно установените в разрешението правила.

(3) Митническите органи могат да предпришат използването на формуляри, съдържащи определен знак, предназначен да ги индивидуализира.

Чл. 284. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Одобреният изпращач е длъжен да вземе всички необходими мерки за опазване на специалния печат или на заверените с печата на отправното митническо учреждение или със специалния печат формуляри. Тези мерки за съхраняване се предлагат от лицето в искането.

(2) При злоупотреба от което и да е лице с предварително подпечатаните с печата на отправното митническо учреждение или със специалния печат формуляри, без да се нарушават наказателните разпоредби, одобреният изпращач отговаря за плащането на дължимите митни сборове и други събирани от митническите органи държавни вземания, за превозваните и придружаваните с тези документи стоки.

Чл. 285. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Не по-късно от момента на изпращането на стоките одобреният изпращач оформя транзитната декларация, като при необходимост вписва в клетка 44 задължителния маршрут, определен съгласно чл. 249, ал. 2, и в клетка "D. Контрол от отправното митническо учреждение" - определения съгласно чл. 250 срок, в който стоките трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение, използваните мерки за идентификация, както и текста "Одобен изпращач".

(2) Когато митническите органи в отправното митническо учреждение извършат проверка преди отпътуването на пратката, те поставят своя заверка в клетка "D. Контрол от отправното митническо учреждение" на транзитната декларация.

(3) След изпращането на стоките формуляр № 1 на транзитната декларация се предоставя незабавно на отправното митническо учреждение. Митническите органи могат да предвидят в разрешението формуляр № 1 да бъде изпращан на отправното митническо учреждение непосредствено след съставянето на транзитната декларация. Останалите формуляри придружават стоките.

Чл. 286. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи могат да разрешат на одобрения изпращач да не подписва транзитните декларации, на които се поставя печатът по приложение № 29 и които са изготвени чрез интегрирана електронна или автоматизирана система за обработка на данни. Такова разрешение се дава, при условие че одобреният изпращач предварително е представил на тези органи писмен документ, с който той се задължава да бъде отговорно лице по всички транзитни операции, извършвани под покритието на транзитните декларации със специалния печат.

(2) Попълнените по реда на ал. 1 транзитни декларации трябва да съдържат в предназначенията за подписа на отговорното лице клетка думите "Освободен от подпис".

Чл. 287. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато транзитните декларации се представят пред отправното митническо учреждение, което прилага разпоредбите на чл. 263 - 265в, разрешения за ползване статута на одобрен изпращач се издават само ако лицата отговарят на условията по чл. 266 - 281 и подават своите транзитни декларации и обменят данни с митническите органи, използвайки информационни технологии.

(2) Одобреният изпращач подава транзитната декларация в отправното митническо учреждение преди вдигането на стоките.

(3) В разрешението се определя по-специално срокът за подаване от одобрения изпращач на транзитна декларация с цел митническите органи да могат да извършат евентуална проверка преди вдигането на стоките.

Чл. 288. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 289. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 290. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 291. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел V.

Статут на одобрен получател (Загл. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 292. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) На всяко лице, което има намерение да получава в своите помещения или в други определени места поставени под режим транзит стоки, без стоките и формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация да се представят в получаващото митническо учреждение, може да бъде предоставен статут на одобрен получател.

(2) Предоставянето на статута по ал. 1 се извършва с разрешение, което се издава от съответното регионално митническо управление, където се намират помещенията или местата, в които заинтересуваното лице има намерение да получава стоки, поставени под режим транзит. На лицето се издава сертификат по образец съгласно приложение № 30, с който то удостоверява този статут.

(3) Отговорното лице е изпълнило задълженията в съответствие с разпоредбите на чл. 102, ал. 1, т. 1 от закона и режим транзит завършва, когато при спазване на мерките за идентификация и в определения срок формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация, които са придружавали пратката, и стоките в непроменено състояние се предадат на одобрения получател в неговите помещения или в определените в разрешението места.

(4) За всяка пратка, която му е предадена при предвидените в ал. 2 условия, по искане на превозвача одобреният получател издава квитанция, като се спазва чл. 257 при отчитане на съответната специфика.

Чл. 293. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се определят по-специално:

1. получаващите митнически учреждения, компетентни за стоките, които одобреният получател приема;

2. срокът, в който, и начините, по които одобреният получател трябва да информира получаващото митническо учреждение за пристигането на стоките, за да може то да извърши евентуална проверка на пристигналите стоки;

3. видовете стоки и направления, за които тази процедура не се прилага.

(2) В разрешението се определя дали одобреният получател може без проверка от получаващото митническо учреждение да разполага със стоките от момента на пристигането им.

Чл. 294. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За пристигналите пратки в неговите помещения или в определените в разрешението места одобреният получател е длъжен:

1. да съобщи незабавно на получаващото митническо учреждение съгласно уточнените в разрешението начини за евентуално по-големи количества, липси, разменени стоки или други нередности, като например повредени пломби;

2. незабавно да изпрати в получаващото митническо учреждение формуляри № 4 и 5 на придружавалата стоките транзитна декларация, като посочи, освен ако тези данни се изпращат чрез информационни технологии, датата на пристигането и състоянието на евентуално поставените пломби.

(2) Получаващото митническо учреждение вписва във формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация данните по чл. 256.

Чл. 295. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато получаващото митническо учреждение прилага разпоредбите на чл. 263 - 265в, на определено лице може да се предостави статут на одобрен получател само ако то отговаря на условията по чл. 267 и извършва обмен на данни с митническите органи, използвайки информационни технологии.

(2) Одобреният получател уведомява получаващото митническо учреждение за пристигането на стоките преди тяхното разтоварване.

(3) В разрешението се уточняват начините и сроковете, в съответствие с които одобреният получател получава от получаващото митническо учреждение съобщението "предварително съобщение за пристигане" за целите на прилагането на чл. 265б, като се отчита съответната специфика.

Чл. 296. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 297. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 298. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 299. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VI. Други разпоредби

Чл. 300. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 301. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VII. Приложно поле на нормалните процедури и на опростените процедури

Чл. 302. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 303. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава тридесет и седма.
ОПРОСТЕНИ ПРОЦЕДУРИ ПРИ ПРЕВОЗИ, ОСЪЩЕСТВЯВАНИ С
ЖЕЛЕЗОПЪТЕН ТРАНСПОРТ ИЛИ ЧРЕЗ ГОЛЕМИ КОНТЕЙНЕРИ
(ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Раздел I.

Превози, осъществявани с железопътен транспорт (Загл. изм. - ДВ,
бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 304. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато под режим транзит се превозват стоки от лицензирани железопътни превозвачи под покритието на международна железопътна товарителница СИМ или товарителница СМГС, наричани по-нататък "железопътната товарителница", се прилагат опростени формалности съгласно разпоредбите на ал. 2, чл. 305 - 306е и чл. 312 - 312в.

(2) Железопътната товарителница е равностойна на транзитна декларация.

Чл. 305. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Железопътните превозвачи съхраняват в своите счетоводни центрове търговските си книги, които предоставят на разположение на митническите органи с цел извършване на контрола.

Чл. 305а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Железопътен превозвач, който приема за превоз стока, придружена от железопътна товарителница, равностойна на транзитна декларация, става отговорно лице за тази транзитна операция.

Чл. 305б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Железопътните превозвачи обозначават извършваните под режим транзит превози чрез етикет с пиктограма по образец съгласно приложение № 31. Етикетите се залепват върху железопътната товарителница, а също така и на вагона - при пълно натоварване, или върху колетите - в другите случаи. Етикетът може да бъде заменен с поставянето на печат със зелено мастило, който възпроизвежда съдържашата се в приложение № 31 пиктограма.

Чл. 305в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Железопътният превозвач може да пристъпи към изпълнение на превозния договор само с предварителното съгласие на отправното митническо учреждение в случаите, когато договорът е променен така, че превозът, който би трябвало да приключи:

1. извън митническата територия на Република България, ще приключи на тази територия;

2. на митническата територия на Република България, ще приключи извън тази територия.

(2) Във всички останали случаи железопътният превозвач може да пристъпи към изпълнение на променения договор, като незабавно уведоми отправното митническо учреждение за направената промяна.

Чл. 306. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническото учреждение, в чийто район се намира отправната гара, изпълнява функциите на отправно митническо учреждение.

(2) Всички екземпляри 1, 2, 3 и 5 на товарителницата СИМ или екземпляри 1, 2, 4 и 5 и допълнително товарно писмо на товарителницата СМГС се представят от железопътния превозвач в отправното митническо учреждение, където в предназначенията за митническите органи полета се вписва символът "Т" и се полага печатът на отправното митническо учреждение.

(3) Екземплярите на железопътната товарителница се връщат на заинтересуваното лице.

(4) Като общо правило и вземайки предвид прилаганите от железопътните превозвачи мерки за идентификация, отправното митническо учреждение не пломбира превозните средства или колетите.

Чл. 306а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническото учреждение, в чийто район се намира получаващата гара, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение.

(2) Железопътният превозвач представя в получаващото митническо учреждение екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или екземпляри 2 и 4 на товарителницата СМГС.

(3) Получаващото митническо учреждение заверява екземпляр 2 на товарителницата СИМ или екземпляр 2 на товарителницата СМГС, които връща незабавно на заинтересуваното лице. Екземпляр 3 или 4 на съответната товарителница се задържа.

Чл. 306б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на контрола железопътните превозвачи държат всички железопътни товарителници за транзитните операции на разположение на компетентните митнически органи.

Чл. 306в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз започва на митническата територия на Република България и трябва да завърши извън тази територия, в отправното митническо учреждение се извършват формалностите съгласно разпоредбите на чл. 306.

(2) Митническото учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която стоките напускат митническата територия на Република България, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение.

(3) В получаващото митническо учреждение по ал. 2 не се извършват формалности за режим транзит.

Чл. 306г. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз

започва извън митническата територия на Република България и трябва да завърши на тази територия, в получаващото митническо учреждение се извършват формалностите съгласно разпоредбите на чл. 306а.

(2) Митническото учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която превозваните стоки се въвеждат на тази територия, изпълнява функциите на отправно митническо учреждение.

(3) В отправното митническо учреждение по ал. 2 не се извършват формалности за режим транзит.

(4) Когато стоките се поставят под режим внос или под друг митнически режим в гара, различна от първоначално предвидената получаваща гара, митническото учреждение, в чийто район се намира тази гара, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение. Това митническо учреждение заверява екземпляри 2 и 3, както и допълнителен екземпляр 3 на товарителницата СИМ или екземпляри 2 и 4, както и допълнителен екземпляр 4 на товарителницата СМГС и вписва текста "Митнически оформено". След заверка това митническо учреждение връща незабавно екземпляри 2 и 3 на товарителницата СИМ или 2 и 4 на товарителницата СМГС, като задържа допълнителния екземпляр 3 или 4 в зависимост от използваната товарителница. Допълнителните екземпляри на товарителниците, осигурени от железопътния превозвач, се задържат.

(5) Процедурата по ал. 4, която допуска митническо оформяне в друга гара, не се прилага за акцизните стоки.

(6) В случая по ал. 4 митническите органи, компетентни за получаващата гара, могат да поискат последваща проверка на данните, вписани съответно в екземпляри 2 и 3 (СИМ) или 2 и 4 (СМГС) от митническите органи, компетентни за междинната гара.

Чл. 306д. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз започва и трябва да завърши извън митническата територия на Република България, митническите учреждения, изпълняващи функциите на отправно и получаващо, са посочените съответно в чл. 306г, ал. 2. и в чл. 306в, ал. 2.

(2) В отправните и получаващите митнически учреждения по ал. 1 не се извършват формалности за режим транзит.

Чл. 306е. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Стоките, които се превозват съгласно чл. 306г, ал. 1 или чл. 306д, ал. 1, се считат за чуждестранни.

Раздел II.

Превози чрез големи контейнери (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 307. (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При превозите на стоки, които железопътните превозвачи извършват чрез големи контейнери, с посредничеството на транспортно предприятие и под покритието на предавателни разписки, наричани по-нататък "предавателна разписка TR", се прилагат опростени формалности в съответствие с разпоредбите на чл. 308 - 312б. Тези

превози могат да включват и различни от железопътния видове транспорт от мястото на натоварване до най-близката подходяща гара и от най-близката подходяща гара до мястото на разтоварване, както и превози, които се извършват между тези две гари по вода.

Чл. 308. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За прилагането на чл. 307 - 312б:

1. "транспортно предприятие" е предприятие, което е създадено от железопътните компании като дружество, в което те участват, с цел извършване превози на стоки чрез големи контейнери под покритието на предавателни разписки TR;

2. "голям контейнер" е контейнер, който е:

а) устроен по такъв начин, че да може да бъде пломбиран ефикасно, когато пломбирането е необходимо за прилагането на чл. 309е, и

б) с размер на площта между четирите външни ъгъла на основата му не по-малка от 7 кв. м;

3. "предавателна разписка TR" е документът, който се съставя при сключването на договор за международен превоз, чрез който транспортното предприятие превозва един или няколко големи контейнера от един изпращач до един получател; всяка предавателна разписка TR като документ на INTERCONTAINER - INTERFRIGO (ICF) S.C. се идентифицира със сериен номер, разположен в горната дясна част; този номер е съставен от 8 цифри, предшествани от буквите TR; предавателната разписка TR се състои от следните екземпляри, изброени в последователната им номерация:

а) екземпляр 1 - за генералната дирекция на транспортното предприятие;

б) екземпляр 2 - за националния представител на транспортното предприятие в получаващата гара;

в) екземпляр 3А - екземпляр за митническите органи;

г) екземпляр 3В - екземпляр за получателя;

д) екземпляр 4 - екземпляр за генералната дирекция на транспортното предприятие;

е) екземпляр 5 - екземпляр за националния представител на транспортното предприятие в отправната гара;

ж) екземпляр 6 - екземпляр за изпращача.

Забележка. Всеки екземпляр на предавателната разписка TR, с изключение на екземпляр 3А, има по десния си край зелена ивица с приблизителна широчина 4 см.

4. "списък на големите контейнери", наричан по-нататък "списъка", е приложеният към предавателната разписка TR документ, представляващ неделима част от нея и с който се извършва превоз на няколко големи контейнера от определена отправна гара към определена получаваща гара, в които гари се извършват митническите формалности; списъкът се изготвя в толкова броя екземпляри, колкото предавателната разписка TR, за която той се отнася; броят на списъците се вписва в запазената за тази цел клетка, намираща се в горния десен ъгъл на предавателната разписка TR; в горния десен ъгъл на всеки списък се вписва серийният номер на съответната предавателна разписка TR;

5. "най-близка подходяща гара" са най-близко разположените до мястото на товарене или разтоварване железопътна гара или терминал, които са оборудвани за претоварване на големи контейнери по смисъла на т. 2.

Чл. 309. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Използваната от транспортното предприятие предавателна разписка TR е равностойна на транзитна декларация.

Чл. 309а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Чрез посредничеството на своя или на своите национални представители транспортното предприятие държи на разположение на митническите органи в своя или в своите счетоводни центрове, или в счетоводните центрове на неговия или на неговите национални представители търговските си книги с цел там да може да бъде извършен контрол.

(2) По искане на митническите органи транспортното предприятие или неговият, или неговите национални представители в най-кратък срок им предоставя всички документи, включително счетоводни, или всякаква друга информация за извършени или извършвани транзитни операции.

(3) В случаите, когато съгласно чл. 309 предавателните разписки TR са равностойни на транзитна декларация, транспортното предприятие или неговият, или неговите национални представители информират:

1. получаващите митнически учреждения за предавателните разписки TR, чийто екземпляр 1 е без митническа заверка;

2. отправните митнически учреждения за предавателните разписки TR, чийто екземпляр 1 не е върнат обратно и по отношение на които не им е възможно да установят дали пратката е била редовно представена на получаващото митническо учреждение, или, при прилагането на чл. 310, пратката е напуснала митническата територия на Република България с направление за чужбина.

Чл. 309б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При превозите по чл. 307, приети от транспортното предприятие, отговорно лице е съответният железопътен превозвач, който извършва превоза на митническата територия на Република България.

Чл. 309в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато трябва да бъдат извършени митнически формалности по време на осъществяван превоз от мястото на натоварване до отправната гара или от получаващата гара до мястото на разтоварване с транспорт, различен от железопътния, предавателната разписка TR може да покрива само един голям контейнер.

Чл. 309г. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Транспортното предприятие обозначава извършваните под режим транзит превози чрез етикет с пиктограма по образец съгласно приложение № 31. Етикетите се залепват върху предавателната разписка TR и на големите контейнери. Предвиденият етикет може да бъде заменен с поставянето на печат със зелено мастило, който възпроизвежда пиктограмата по приложение № 31.

Чл. 309д. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Транспортното

предприятие може да пристъпи към изпълнение на превозния договор само с предварителното съгласие на отправното митническо учреждение в случаите, когато договорът е променен така, че превозът, който би трябвало да приключи:

1. извън митническата територия на Република България, ще приключи на тази територия;

2. на митническата територия на Република България, ще приключи извън тази територия.

(2) Във всички останали случаи транспортното предприятие може да пристъпи към изпълнение на променения договор, като незабавно уведоми отправното митническо учреждение за направената промяна.

Чл. 309е. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Идентификацията на стоките се извършва съгласно разпоредбите на чл. 251 при спазване на общото правило отправното митническо учреждение да не извършва пломбиране на големите контейнери, когато мерките за идентификация са предприети от железопътните превозвачи. В случай на поставяне на пломби те се отбелязват в предназначената за митническите органи клетка на екземпляри 3А и 3В на предавателната разписка TR.

Чл. 310. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз, за който се прилага режим транзит, започва на митническата територия на Република България и трябва да завърши извън тази територия, предавателната разписка TR се представя в отправното митническо учреждение.

(2) Отправното митническо учреждение вписва в предназначената за митническите органи клетка на екземпляри 1, 2, 3А и 3В на предавателната разписка TR символа "Т" и полага печата на отправното митническо учреждение.

(3) Всички екземпляри на предавателната разписка TR се връщат на заинтересуваното лице.

(4) Митническото учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която стоките напускат митническата територия на Република България, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение.

(5) В получаващото митническо учреждение по ал. 4 не се извършват формалности за режим транзит.

Чл. 310а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз започва извън митническата територия на Република България и трябва да завърши на тази територия, митническото учреждение, в чийто район се намира граничната гара, през която превозваните стоки се въвеждат в страната, изпълнява функциите на отправно митническо учреждение.

(2) В отправното митническо учреждение по ал. 1 не се извършват формалности за режим транзит.

(3) Митническото учреждение, където се представят стоките, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение.

(4) Транспортното предприятие представя в получаващото митническо учреждение екземпляри 1, 2 и 3А на предавателната разписка TR.

(5) Получаващото митническо учреждение заверява екземпляри 1 и 2 на

предварителната разписка TR, които връща незабавно на транспортното предприятие. Екземпляр 3А се задържа.

(6) Когато стоките се поставят под режим внос или под друг митнически режим в гара, различна от първоначално предвидената получаваща гара, митническото учреждение, в чийто район се намира тази гара, изпълнява функциите на получаващо митническо учреждение. Това митническо учреждение заверява екземпляри 1, 2 и 3А на предавателната разписка TR, представена от транспортното предприятие, и вписва текста "Митнически оформено". След заверката екземпляри 1 и 2 се връщат незабавно на транспортното предприятие. Екземпляр 3А се задържа.

(7) В случаите по ал. 6 се прилагат разпоредбите на чл. 306г, ал. 5 и 6, като се отчита съответната специфика.

Чл. 310б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато превоз започва и трябва да завърши извън митническата територия на Република България, митническите учреждения, които изпълняват функциите на отправно и на получаващо митническо учреждение, са тези, посочени съответно в чл. 310а, ал. 1 и в чл. 310, ал. 4.

(2) В отправните и получаващите митнически учреждения по ал. 1 не се извършват формалности за режим транзит.

Чл. 311. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Стоките, които се превозват съгласно чл. 310а, ал. 1 или чл. 310б, ал. 1, се считат за чуждестранни.

Раздел III.

Други разпоредби. Приложно поле на нормалните и на опростените процедури (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 312. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Разпоредбите на чл. 242 и 279 се прилагат за товарни списъци, когато такива се прилагат към железопътната товарителница или към предавателната разписка TR. Броят на тези списъци се отбелязва в предвидената за описание на приложените документи клетка в зависимост от случая - на железопътната товарителница или на предавателната разписка TR. В товарния списък се вписва и номерът на вагона, за който се отнася железопътната товарителница, или номерът на контейнера, в който се намират стоките.

(2) В случаите по ал. 1 товарните списъци, приложени към железопътната товарителница или към предавателната разписка TR, са неразделна част от тях и имат същата правна сила при прилагането на формалностите по чл. 304 - 312а. Оригиналът на тези товарни списъци трябва да бъде заверен от отправната гара.

Чл. 312а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В случаите, когато се прилага режим транзит, разпоредбите на чл. 304 - 312а не изключват възможността за използване на процедурите по чл. 229 - 257, чл. 263 - 265в и чл. 279. Разпоредбите на чл. 305 и 305б или на чл. 309а и 309г остават приложими.

(2) В случая по ал. 1 в момента на изготвянето на железопътната товарителница или на предавателната разписка TR в предвидената за придружаващите документи

клетка се вписва регистрационният номер на транзитната декларация.

(3) Екземпляр 2 на товарителницата СИМ или екземпляр 2 на товарителницата СМГС, или екземпляри 1 и 2 на предавателната разписка TR трябва да бъдат заверени от железопътния превозвач, в чийто район е последната гара, обвързана с транзитната операция. Превозвачът поставя своя печат, след като се увери, че превозът на стоките е покрит от една или повече транзитни декларации.

(4) Когато транзитна операция се извършва под покритието на предавателна разписка TR съгласно разпоредбите на чл. 307 - 311, разпоредбите на ал. 1 - 3 и на чл. 304 - 306 не се прилагат за използваната за тази операция товарителница СИМ или товарителница СМГС. В клетката за приложените документи на железопътната товарителница се вписват текстът "Предавателната разписка TR" и нейният сериен номер.

Чл. 312б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато е разрешено транзитната декларация да не се представя в отправното митническо учреждение по отношение на стоки, предназначени да бъдат изпратени под покритието на товарителница СИМ, товарителница СМГС или на предавателна разписка TR съгласно разпоредбите на чл. 304 - 312а, митническите органи определят необходимите мерки за вписването в екземпляри 1, 2 и 3 на товарителницата СИМ, в екземпляри 1, 2, 4 и 5 на товарителницата СМГС или в екземпляри 1, 2, 3А и 3В на предавателната разписка TR на символа "Т".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато превозваните съгласно разпоредбите на чл. 304 - 312а стоки са предназначени за одобрен получател, може да се предвиди в отклонение от разпоредбите на чл. 292, ал. 3 и на чл. 294, ал. 1, т. 2 екземпляри 2 и 3 на товарителница СИМ, екземпляри 2 и 4 на товарителница СМГС и екземпляри 1, 2 и 3А на предавателна разписка TR да се предават на получаващото митническо учреждение от железопътния превозвач или от транспортното предприятие.

Чл. 312в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За стоките, които се превозват с вътрешна железопътна товарителница, режимът транзит се оформя с транзитна декларация, без да се прилагат опростените процедури.

Глава тридесет и седма.

"а" ОПРОСТЕНИ ПРОЦЕДУРИ ПРИ ПРЕВОЗ ПО ВЪЗДУХ И ПРИ ПРЕНАСЯНЕ ПО ЕЛЕКТРО-ПРОВОДИ И ТРЪБОПРОВОДИ (НОВА - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Раздел I.

Превози по въздух (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 312г. (1) На авиокомпания може да бъде разрешено да използва самолетния каргоманифест като транзитна декларация, когато съдържанието на този манифест съответства на допълнение 3 на приложение 9 към Конвенцията за международно

гражданско въздухоплаване (опростена процедура - 1-во ниво). Формата на каргоманифеста, както и отправните и получаващите летища за транзитните операции се уточняват в разрешението. Заверено копие на разрешението се предоставя от авиокомпанията на митническите органи във всяко от съответните летища.

(2) Каргоманифестът трябва да има дата и подпис на оторизирано длъжностно лице от авиокомпанията и в него да е вписан символът "Т".

(3) Каргоманифестът трябва да съдържа следната информация:

1. обща за каргоманифеста:

а) наименованието на авиокомпанията, която превозва стоките;

б) номера на полета;

в) датата на полета;

г) наименованието на летището на товарене (отправно летище) и на летището на разтоварване (получаващо летище), и

2. за всяка вписана в каргоманифеста пратка:

а) номера на въздушната товарителница (air waybill);

б) броя на колетите;

в) обичайното търговско описание на стоките и необходимите за идентификацията им данни;

г) бруто теглото.

(4) При консолидираните пратки на стоки описанието на стоките по ал. 3, т. 2, буква "в" се замества с вписването "Групаж" евентуално в съкратена форма. В този случай въздушните товарителници, които се отнасят до описаните в каргоманифеста пратки, трябва да съдържат обичайното търговско описание на стоките и необходимите за идентификацията им данни.

(5) Каргоманифестът се представя най-малко в два екземпляра на митническите органи в отправното летище, които задържат един екземпляр.

(6) Един екземпляр на каргоманифеста се представя на митническите органи в получаващото летище.

(7) Митническите органи в получаващото летище ежемесечно изпращат след заверка на митническите органи на всяко отправно летище изготвен от авиокомпаниите списък на каргоманифестите, които са били представени през изтеклия месец. Списъкът трябва да съдържа най-малко следната информация:

1. номера на каргоманифеста;

2. символа, който го определя като транзитна декларация, в съответствие с ал. 2;

3. наименованието (евентуално съкратено) на авиокомпанията, която е превозвала стоките;

4. номера на полета;

5. датата на полета.

(8) В разрешението може да бъде определено авиокомпаниите да изпращат съответстващите на ал. 7 данни на митническите органи във всяко отправно летище.

(9) В случай че се констатират нередовности по отношение на каргоманифестите в този списък, митническите органи в получаващото летище уведомяват за това митническите органи в отправното летище, както и издалия разрешението митнически орган, като посочват и въздушните товарителници за стоките, за които се отнасят тези констатации.

Чл. 312д. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) На авиокомпания може да бъде разрешено да използва манифест, предаван чрез система за обмен на данни, като транзитна декларация, ако тя извършва голям брой полети между летища в страната (опростена процедура - 2-ро ниво).

(2) В случаите по ал. 1 изготвеният в отправното летище манифест се препредава чрез системата за обмен на данни на получаващото летище. Манифестът трябва да съдържа данните по чл. 312г, ал. 3, както и символа "Т".

(3) Режим транзит се счита за завършил, когато предаденият чрез система за обмен на данни манифест е на разположение на митническите органи в получаващото летище и стоките са представени. Водените от авиокомпанията търговски книги трябва да съдържат най-малко данните по ал. 2. При необходимост митническите органи в получаващото летище изпращат получените чрез система за обмен на данни манифести на митническите органи в отправното летище за целите на контрола.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Без да се нарушават разпоредбите на чл. 227, 228, 259 и 260, както и разпоредбите на част шеста от закона:

1. авиокомпанията уведомява митническите органи за всяко нарушение или нередовност;

2. митническите органи в получаващото летище уведомяват за всяко нарушение или нередовност митническите органи в отправното летище, както и органа на издаване на разрешителното.

(5) Разрешенията се издават от Централното митническо управление.

Раздел II.

Пренасяне по електропроводи и тръбопроводи (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 312е. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При пренасяне на стоки по електропроводи и тръбопроводи се извършват формалностите по ал. 2 - 6 за режим транзит.

(2) Пренасяните по електропроводи и тръбопроводи стоки се считат за поставени под режим транзит:

1. с влизането им на митническата територия на Република България, когато влизането на тези стоки се извършва по електропроводи или тръбопроводи;

2. с включването им в електропроводите или тръбопроводите, когато тези стоки вече се намират на митническата територия на Република България.

(3) За стоките по ал. 2 местното лице, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, през който стоките влизат на митническата територия на Република България, или местното лице, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, от който започва пренасянето, е отговорното лице.

(4) За прилагането на чл. 102, ал. 2 от закона лицето, експлоатиращо електропровода или тръбопровода, по който стоките се движат, се счита за превозвач.

(5) Транзитната операция се счита за завършена, когато пренасяните по електропровода или тръбопровода стоки постъпят в инсталациите на получателя или в разпределителната мрежа на получателя и са вписани в търговските им книги.

(6) Лицата, които се занимават с изпращане, получаване и пренасяне на стоки,

трябва да държат водените от тях търговски книжа и регистри на разположение на митническите органи с цел осъществяване на контрол по отношение на транзитните операции по ал. 2 - 4, когато тези органи сметнат за необходимо, като тези органи могат периодично да искат да им бъдат предоставяни справки за транзитираните количества стоки.

Глава тридесет и осма. ПРЕВОЗИ, ИЗВЪРШВАНИ ПОД ПОКРИТИЕТО НА КАРНЕТ ТИР ИЛИ КАРНЕТ АТА

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 313. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Като общо правило превозваните на митническата територия на Република България под покритието на карнети ТИР или АТА стоки се считат за чуждестранни, освен ако надлежно е удостоверен местният им статут съгласно чл. 220.

Чл. 314. (1) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Този член се прилага, като се спазват специфичните разпоредби на конвенциите ТИР и АТА, както и на Истанбулската конвенция по отношение на финансовата отговорност на националните гарантиращи асоциации:

1. Асоциацията на българските предприятия за международни превози и пътищата (АЕБТРИ) - за карнетите ТИР, и

2. Българската търговско-промишлена палата (БТПП) - за карнетите АТА.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) При определени с договори между Централното митническо управление и гарантиращите асоциации по ал. 1 условия тези асоциации могат да издават карнети и да поръчителстват за тях, както и да поръчителстват за карнети, издадени от чуждестранните асоциации, членуващи в същите международни организации, в които членуват АЕБТРИ и БТПП.

(3) Когато бъде установено, че по време или във връзка с транзитна операция, извършвана под покритието на карнет ТИР или АТА, е допуснато нарушение или нередовност, дължимите митни сборове и другите държавни вземания за стоките се събират, без да се нарушават наказателните разпоредби.

Чл. 315. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато бъде установено, че по време или във връзка с транзитна операция, извършвана под покритието на карнет ТИР или АТА, е извършено нарушение или нередовност, митническите органи уведомяват за това съответната национална гарантираща асоциация и титуляря на съответния карнет.

(2) Доказателство за редовността на транзитна операция, извършена под покритието на карнет ТИР или АТА, трябва да се представи в срока, предвиден в чл. 11, ал. 2 от Конвенция ТИР или в чл. 7, ал. 1 и 2 от Конвенция АТА в зависимост от случая.

(3) Като доказателство за редовното осъществяване на транзитна операция под покритието на карнет ТИР или АТА митническите органи приемат:

1. представянето на заверен от митническите органи документ, който удостоверява, че стоките са били представени в получаващото митническо учреждение; този документ трябва да съдържа достатъчна информация за идентификацията на стоките;

2. представянето на издаден в чужбина митнически документ за поставяне на стоките под митнически режим в чужбина или копие на този документ, като копието трябва да бъде заверено или от органите, заверили оригиналния документ, или от официалните служби на съответната чужда държава; този документ трябва да съдържа достатъчно информация за идентификацията на стоките;

3. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) по отношение на Конвенция АТА и Истанбулската конвенция - чрез предвиденото в чл. 8 от Конвенция АТА, съответно в Приложение А, чл. 10 от Истанбулската конвенция, доказателство.

Чл. 316. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) За стоките, които се превозват под покритието на карнет АТА, не се прилагат разпоредбите за одобрените изпращач и получател и те задължително се представят заедно с международния митнически гаранционен документ в съответното отправно или получаващо митническо учреждение.

(2) Допуска се митническо оформяне на карнет ТИР или АТА, под чието покритие се транзитират стоки, когато тези стоки след митническото им оформяне от изходно митническо учреждение се връщат обратно на митническата територия на Република България и съответният карнет има достатъчен брой волети за транзитирането на стоките на тази територия.

Чл. 317. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 318. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) При необходимост директорът на Агенция "Митници" може да издава указания до митническите учреждения за оформянето на карнетите ТИР и АТА при превози на стоки под режим транзит, отчитайки специфични разпоредби на двете конвенции, както и издаваните във връзка с тях от съответните международни организации бележки, изменения, тълкувания и препоръки за работа.

Раздел II.

Разпоредби, отнасящи се до превози под покритието на карнети ТИР (Загл. изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 319. За целите на чл. 1, буква "h" от Конвенция ТИР "транзитно митническо учреждение" е всяко митническо учреждение, през което пътно превозно средство, съчленено превозно средство или контейнер, както те са определени в конвенцията, бъде внесено на или изнесено от митническата територия на Република България по време на операция ТИР, което, в зависимост от случая, е входното или изходното митническо учреждение.

Чл. 320. За прилагането на чл. 8, ал. 4 от Конвенция ТИР, когато пратка влиза на митническата територия на Република България или тръгва от разположено на тази територия отправно митническо учреждение, националната гарантираща асоциация става или е отговорна пред митническите органи солидарно с превозвача до получаващото митническо учреждение, разположено на митническата територия на Република България, или до изходното митническо учреждение, през което пратката напуска тази територия.

Чл. 321. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Във връзка с прилагането на чл. 38 от Конвенция ТИР директорът на Агенция "Митници" има право да изключи дадено лице от достъп до режима ТИР.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Директорът на Агенция "Митници" уведомява за своето решение по ал. 1 и за датата на влизането му в сила директорите на регионалните митнически дирекции и лицата, посочени в чл. 38 от Конвенция ТИР.

(3) Решението по ал. 1 се прилага по отношение на всички карнети ТИР, които се представят за оформяне на митническите учреждения и които са с титуляри, изключени от режима ТИР лица.

Чл. 322. (1) Превоз на стоки под покритието на карнет ТИР от отправно митническо учреждение на митническата територия на Република България се допуска само когато превозът ще бъде международен.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Карнетът ТИР се използва само за един превоз ТИР и само ако е задействан преди изтичане на посочения в поле 1 на корицата на карнета срок на валидност. Митническите органи не приемат за оформяне карнет ТИР, когато:

1. титулярят на карнета е изключен от режима ТИР;
2. карнетът е с изтекъл срок на валидност;
3. не се използва предвиденият за съответния вид стоки карнет;
4. липсва необходимото описание на стоките във волетите на карнета;
5. първата страница на корицата, както и полета 4 и 13, 14 и 15 на волетите са попълнени неправилно или непълно;
6. вписаното в поле 3 от корицата на карнета наименование на титуляря на карнета не е идентично с наименованието, вписано в поле 4 на волетите;
7. е изтекъл срокът на валидност на посоченото в поле 9 от корицата на карнета свидетелство за митническа годност на пътното превозно средство;
8. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) в поле 16 на волетите на карнета ТИР липсва точна идентификация на пломбите или няма заверка в поле 17.

(3) Митническите органи с решение на началника на съответното митническо учреждение имат право да не приемат за оформяне карнет ТИР и в други случаи, различни от посочените в ал. 2, когато не са спазени изисквания на Конвенция ТИР.

Чл. 323. (1) Когато под покритието на карнет ТИР се превозват стоки, за които е забранено използването на обща гаранция, входното или отправното митническо учреждение може да определи маршрут за превоза. Този маршрут може да се променя само по искане на титуляря на карнета ТИР и с разрешение на началника на

митническото учреждение, което се намира в близост до стоките, като се вписват необходимите данни в карнета ТИР и се уведомява незабавно входното или отправното митническо учреждение.

(2) В случаите на непреодолима сила превозвачът може да се отклони от определения маршрут. Стоките и карнетът ТИР трябва да се представят незабавно пред най-близкото митническо учреждение, до което се намират стоките. Това митническо учреждение уведомява незабавно входното или отправното митническо учреждение за това отклонение и вписва необходимите данни в карнета ТИР.

Чл. 324. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) За стоките, които се въвеждат на митническата територия на Република България под покритието на карнет ТИР, операция ТИР се счита за завършена по съответния определен ред от митническите органи в получаващото митническо учреждение и превозвачът се освобождава от отговорност, след като представените стоки се разтоварят и поставят във временен склад или получат исканото митническо направление.

Чл. 325. (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Превозите под режим ТИР могат да се извършват през няколко отправни и получаващи митнически учреждения, включително в различни държави, като техният общ брой не може да бъде по-голям от четири. Карнетът ТИР може да се оформя в получаващите митнически учреждения само ако е бил приет и оформен от всички предвидени отправни митнически учреждения. В тези случаи отделните партии стоки се вписват ясно отделени чрез черта една от друга в манифеста на стоките на всички волети, спазвайки последователността на товаренето или разтоварването. За всяко отправно, транзитно и получаващо митническо учреждение е необходима по една двойка волети.

Чл. 325а. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) По искане на получателите за стоките, превозвани под режим ТИР, митническите органи могат да предоставят статут на одобрен получател, като по този начин се разрешава да се получават стоки в помещенията на получателя или в други определени места.

(2) За предоставянето на статута по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 267 - 272, чл. 292, ал. 2 и чл. 293, като се отчита съответната специфика.

(3) Разрешението за одобрен получател се прилага само за операции ТИР, при които в помещенията, специално определени в разрешението, ще се извършва пълно разтоварване и превозът ТИР завършва.

Чл. 325б. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) По отношение на стоките, получавани в неговите помещения или в определените в разрешението места, одобреният получател следва да изпълнява в съответствие с процедурата, определена в разрешението, следните задължения:

1. да информира митническите органи в получаващото митническо учреждение за пристигането на стоките;

2. незабавно да информира митническите органи в получаващото митническо учреждение, ако е нарушена целостта на митническите пломби или има някакви други нередности, като липси, по-големи количества или разменени стоки;

3. незабавно да въведе резултатите от разтоварването в своите регистри;
4. незабавно да представи на митническите органи в получаващото митническо учреждение запис, съдържащ идентификационните данни и описание на състоянието на пломбите, както и датата на въвеждане в регистрите.

(2) Одобреният получател незабавно трябва да представи карнета ТИР в получаващото митническо учреждение.

(3) Митническите органи в получаващото митническо учреждение оформят карнета ТИР и в съответствие с процедурата, посочена в разрешението, връщат карнета ТИР на титуляря или на неговия представител.

(4) Датата на завършване на операция ТИР е датата на въвеждане в регистрите в съответствие с ал. 1, т. 3. В случаите по ал. 1, т. 2 датата на завършване на операция ТИР е датата на оформяне на карнета ТИР.

(5) По искане на титуляря на карнета ТИР одобреният получател издава квитанция под формата на копие от записа по ал. 1, т. 4. Квитанцията не може да бъде използвана като доказателство за завършване на операцията ТИР по смисъла на чл. 325в, ал. 2.

Чл. 325в. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) (1) Титулярят на карнета ТИР е изпълнил своите задължения по чл. 1, т. 14 от Конвенция ТИР, 1975 г., когато карнетът ТИР заедно с пътното превозно средство, съставът от пътни превозни средства или контейнерът и стоките се предадат в непроменен вид на одобрения получател в неговите помещения или в определените в разрешението места.

(2) Операция ТИР се счита за завършена по смисъла на чл. 1, т. 4 от Конвенция ТИР, 1975 г., когато са изпълнени изискванията на чл. 325б, ал. 1 и 2.

Раздел III.

Разпоредби, отнасящи се до процедурата по карнет АТА

Чл. 326. (1) В случаите на транзит на стоки под покритието на карнет АТА входното митническо учреждение освен обичайната проверка извършва и следното:

1. проверява данните в полета от "А" до "G" на поредната двойка сини отрязъци за транзит на карнет АТА;

2. попълва полета от 1 до 7 на двата поредни транзитни талона и ги заверява;

3. попълва поле "Н", букви "а" - "е" на двата отрязъка и ги заверява;

4. задържа първия отрязък за целите на митническия надзор.

(2) Изходното или получаващото митническо учреждение потвърждава редовното приключване на извършения под покритието на карнет АТА транзит чрез оформяне талона на транзитния отрязък - т. 1-6 на "Сертификата за приключване от получаващото митническо учреждение", и в отрязък - поле "Н", букви "f" и "g", откъсва отрязъка и го изпраща на митническото учреждение, посочено в поле "Н", буква "е" на същия.

Чл. 327. (1) Когато митническите органи установят, че е възникнало митническо задължение, се изпраща рекламационен иск до националната гарантираща асоциация.

Когато възникването на задължението е в резултат на това, че стоките - предмет на карнет АТА, не са били реекспортирани или не са били митнически оформени в определените за прилагането на Конвенция АТА срокове, този рекламационен иск се изпраща най-рано 3 месеца след датата на изтичане валидността на карнет АТА, но не по-късно от 1 година, считано от тази дата.

(2) В рекламационния иск се посочват размерите на митните сборове и на другите събирани от митническите органи държавни вземания по отношение на стоките - предмет на карнет АТА.

Глава тридесет и осма.

"а" ПРЕВОЗИ ПОД ПОКРИТИЕТО НА ОБРАЗЕЦ 302 (МАНИФЕСТ НАТО 302) (НОВА - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Чл. 327а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато в съответствие с разпоредбите на чл. 97, ал. 2, т. 4 от закона превозът на стока от едно до друго място на митническата територия на Република България се извършва под покритието на МАНИФЕСТ НАТО 302, този документ е равносвоен на транзитна декларация.

(2) Не се изисква представяне на обезпечение за превозваните по реда на ал. 1 стоки.

(3) Когато се установи, че по време или по повод на превоз, извършван под покритието на образец 302, е извършено нарушение или нередовност, събирането на митните сборове и на другите публични държавни вземания се извършва от отправното митническо учреждение, без това да засяга прилагането на наказателните разпоредби.

Дял трети.

МИТНИЧЕСКИ ИКОНОМИЧЕСКИ РЕЖИМИ

Глава тридесет и девета.

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I.

Определения

Чл. 328. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на прилагане разпоредбите на този дял:

1. "режим" е митнически икономически режим;
2. "разрешение" е разрешението, дадено от митническите органи за ползване на режима;
3. "единно разрешение" е разрешението, отнасящо се до митнически

учреждения на територията на две или повече регионални митнически дирекции, определени за поставяне под и/или приключване на режим, за складиране, за последователни операции по усъвършенстване и обработка или за ползване;

4. "титуляр" е титулярят на разрешение;

5. "надзорно митническо учреждение" е митническото учреждение, посочено в разрешението за осъществяване надзора на режима;

6. "митническо учреждение за поставяне под режим" е митническото учреждение или митническите учреждения, посочени в разрешението да приемат декларации за поставяне на стоките под режим;

7. "митническо учреждение за приключване на режим" е митническото учреждение или митническите учреждения, посочени в разрешението да приемат декларации за получаване на ново допустимо митническо направление за стоките след поставянето им под режим или в случаите на пасивно усъвършенстване на декларацията за внос;

8. "триъгълен трафик" е преместване, при което митническото учреждение за приключване е различно от митническото учреждение за поставяне под режим;

9. "отчетност" са водените от титуляря или за негова сметка търговски, данъчни, счетоводни и други книжа и регистри;

10. "отчети" са данните, съдържащи независимо върху какъв носител цялата необходима информация и технически подробности, даващи възможност на митническите органи да осъществяват надзор и контрол на режимите, в частност по отношение на движението на стоките и техния конкретен митнически статут; в случаите на режим митническо складиране отчетите се наричат "материална отчетност";

11. "основни компенсаторни продукти" са компенсаторните продукти, за чието производство е разрешен режимът;

12. "вторични компенсаторни продукти" са други компенсаторни продукти освен основните, посочени в разрешението, които са неизбежен страничен продукт от процеса на усъвършенстване;

13. "срок за приключване" е срокът за получаване на ново допустимо митническо направление за стоките или продуктите, включително за случаите на подаване на искане за възстановяване на вносни митни сборове след режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване, или за предоставяне/получаване на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове при режим внос след режим пасивно усъвършенстване.

Раздел II.

Искане за разрешаване (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 329. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Искането за разрешаване на режим се подава писмено по образец съгласно приложение № 32.

(2) Митническите органи могат да приемат искания за подновяване или промяна на разрешения, подадени в свободна писмена форма.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) С изключение на стоките от глава 1 до глава 24 включително от Комбинираната номенклатура на Република България искането за

разрешаване може да се извърши с митническата декларация или по електронен път при използване на нормалната процедура на деклариране в следните случаи:

1. за активно усъвършенстване, когато в съответствие с чл. 382 икономическите условия се считат за изпълнени, с изключение на искания, които се отнасят до еквивалентните стоки;

2. за обработка под митнически контрол, когато в съответствие с чл. 467, ал. 1 икономическите условия се смятат за изпълнени;

3. за временен внос, включително когато се използват карнети АТА или СРД;

4. за пасивно усъвършенстване:

а) когато операциите по усъвършенстване се отнасят до поправки, включително с използване на системата на стандартен обмен без предварителен внос;

б) за внос след пасивно усъвършенстване с използване на системата на стандартен обмен с предварителен внос;

в) за внос след пасивно усъвършенстване с използване на системата на стандартен обмен без предварителен внос, когато съществуващото разрешение не предвижда използването на тази система и митническите органи разрешават неговата промяна;

г) за внос след пасивно усъвършенстване, когато операциите по усъвършенстване се отнасят до стоки с нетърговски характер.

(4) Искането за разрешаване на режим временен внос може да се извърши чрез устно деклариране в съответствие с чл. 141 и при представяне на документа по чл. 331, ал. 3.

(5) Искането за разрешаване на режим временен внос може да се извърши чрез други действия на деклариране в съответствие с разпоредбите на чл. 144, ал. 1.

(6) Исканията за единно разрешение, с изключение за режим временен внос, се подават съгласно ал. 1.

(7) В отклонение от ал. 3, т. 3 и ал. 6 при временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове в съответствие с чл. 502 митническите органи изискват подаването на искане за разрешаване да бъде съгласно ал. 1.

Чл. 330. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Искането съгласно чл. 329 се подава:

1. за митническо складиране - до митническото учреждение, в чийто район се намира мястото, за което се иска да бъде одобрено като митнически склад или където складодържателят ще води основната отчетност;

2. за активно усъвършенстване и обработка под митнически контрол - до митническото учреждение, в чийто район ще се извършва операцията по усъвършенстването или обработката;

3. за временен внос - до митническото учреждение, в чийто район ще се ползват стоките, без да се нарушават разпоредбите на чл. 504, ал. 3;

4. за пасивно усъвършенстване - до митническото учреждение, в чийто район се намират стоките, които ще бъдат временно изнесени.

Чл. 331. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато информацията в искането е недостатъчна, митническите органи изискват допълнителни данни от лицето, подало искането.

(2) Когато искането може да се подава чрез митническа декларация, митническите органи изискват, без да се нарушават разпоредбите на чл. 132, искането да бъде придружено от документ, изготвен от декларатора, който да съдържа най-малко следната информация, доколкото тя е необходима и не може да се впише в писмената митническа декларация:

1. пълното име/наименование и адреса на лицето, което подава искането, на декларатора и на оператора;

2. вида на операциите по усъвършенстване, обработка или вида на ползване на стоките;

3. търговско наименование и/или техническо описание на стоките, на компенсаторните или обработените продукти и мерките за идентификация;

4. кодовете на икономическите условия съгласно приложение № 33;

5. очаквания рандеман или метода, по който той се определя;

6. срока за приключване на режима;

7. предложеното митническо учреждение за приключване на режима;

8. мястото на усъвършенстване, обработка или ползване;

9. предложените формалности за преместване;

10. в случаите на устно деклариране - стойността и количеството на стоките.

(3) При устно деклариране за временен внос документът по ал. 2 се представя в два екземпляра, като единият екземпляр се заверява от митническите органи и се връща на декларатора.

Раздел III.

Единно разрешение (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 332. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато се подава искане за единно разрешение, се изисква съгласието на митническите учреждения, а в случаите по чл. 329, ал. 7 - на Централното митническо управление, в съответствие с процедурите по ал. 2 и 3.

(2) В случаите на режим временен внос искането се подава до териториалното митническо управление, а в случаите по чл. 329, ал. 7 - до регионалното митническо управление, в чийто район ще се ползват първо стоките, без да се нарушават разпоредбите на чл. 504, ал. 3, а за останалите режими - до съответното регионално митническо управление, където се води основната отчетност на лицето за целите на последващия контрол и където се извършват поне част от предвидените в разрешението операции по складиране, усъвършенстване, обработка или временен износ.

(3) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато компетентните митнически органи не могат да бъдат определени по ал. 2, искането се подава до митническото учреждение, в чийто район е мястото, където лицето води основната отчетност за целите на последващия контрол на режима.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническите органи по ал. 2 изпращат копие от искането и проекта на разрешението до другите засегнати митнически органи, които в срок 15 дни потвърждават датата на получаване. Тези митнически органи съобщават възраженията си в срок 30 дни от датата на получаване

на проекта на разрешението. При наличие на възражения в този срок искането може да бъде отхвърлено в частта, по която са предявени възраженията.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническите органи могат да издадат разрешението, ако не са получили възражения по проекта на разрешението в 30-дневния срок по ал. 3. Те изпращат екземпляр от съгласуваното разрешение до всички засегнати митнически органи.

Чл. 333. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В отклонение от разпоредбите на чл. 332 не се изисква съгласие, но се уведомяват останалите засегнати митнически учреждения, когато:

1. единно разрешение се подновява, изменя се незначително, обезсилва се или се отменя;

2. се подава искане за единно разрешение за режим временен внос, без да се използва образецът по приложение № 32.

(2) Не се извършва уведомяване, когато:

1. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) в рамките на триъгълен трафик на стоки под режим активно или пасивно усъвършенстване ще се извършва преместване до различни митнически учреждения на територията на две или повече регионални митнически дирекции без използването на рекапитулативни информационни листове;

2. (предишна т. 1 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) се използват карнети АТА или СРD;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) режим временен внос се разрешава чрез устно деклариране или деклариране чрез други действия.

Раздел IV.

Икономически условия (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 334. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Разрешението се издава, при условие че са проверени икономическите условия от митническите органи, с изключение на случаите, когато икономическите условия се считат за изпълнени съгласно глава четиридесет и първа, четиридесет и втора или четиридесет и четвърта.

(2) За режим активно усъвършенстване проверката трябва да установи икономическата невъзможност за използване на местни стоки, като в частност се вземат предвид следните критерии, определени в приложение № 33:

1. в Република България не се произвеждат стоки, които имат същото качество и технически характеристики като стоките, предназначени да бъдат внесени за предвидените операции по усъвършенстване;

2. различията в цената между произведените в страната стоки и тези, които са предназначени за внос;

3. договорните задължения.

(3) За режим обработка под митнически контрол проверката трябва да установи дали използването на чуждестранни стоки способства за развитието на съответната дейност в Република България.

(4) За режим пасивно усъвършенстване проверката трябва да установи дали

осъществяването на операциите по усъвършенстване:

1. извън Република България няма да засегне съществено основните икономически интереси на местните лица, които извършват такива операции, или
2. в Република България е икономически невъзможно или неосъществимо поради технически причини или договорни задължения.

Раздел V.

Издаване на разрешение (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 334а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В случаите на подадени искания по чл. 329, ал. 1 разрешенията по приложение № 32 се издават от митническите органи, както следва:

1. за митническо складиране:
 - а) за митнически склад тип А и тип С - от регионалното митническо управление по местонахождението на складовите съоръжения;
 - б) за митнически склад тип В, тип D и тип Е - от Централното митническо управление;
2. за активно усъвършенстване и обработка под митнически контрол - от регионалното митническо управление или от териториалното митническо управление, в чийто район ще се извършва операцията по усъвършенстването или обработката;
3. за временен внос - от регионалното митническо управление или от териториалното митническо управление, в чийто район ще се ползват стоките;
4. за пасивно усъвършенстване - от регионалното митническо управление или от териториалното митническо управление, в чийто район се намират стоките, предназначени да бъдат временно изнесени.

(2) В случаи на подадени искания по чл. 329, ал. 3 разрешенията се издават от съответното митническо учреждение чрез приемане на митническата декларация.

(3) В случай на искания за подновявания или промяна разрешенията се издават от митническите учреждения съответно по ал. 1 или 2 - чрез всяка друга подходяща форма на решение.

(4) Независимо от ал. 1 директорът на Агенция "Митници" със заповед може да определи или да промени митническите учреждения за издаване на разрешения за конкретен режим, стоки или при специфични случаи.

Чл. 334б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи уведомяват лицето, подало искането, за издаденото разрешение в 30-дневен срок, а при разрешение за митнически склад - в 60-дневен срок от датата на приемане на искането или от датата на получаване на липсваща или допълнителна информация за издаване на разрешението, или за причините за отхвърляне на искането.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Сроковете по ал. 1 се прилагат и за единно разрешение, само когато то се издава по реда на чл. 333.

Чл. 334в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При спазване

разпоредбите на чл. 334г разрешението влиза в сила от датата на издаването му или от по-късна дата, посочена в него. При частните митнически складове митническите органи по изключение могат да уведомят заинтересуваното лице за съгласието си да издадат разрешение, преди то да бъде издадено.

(2) Разрешението за режим митническо складиране е безсрочно.

(3) За режими активно усъвършенстване, обработка под митнически контрол и пасивно усъвършенстване срокът на валидност на разрешението, с изключение на обосновани случаи, не може да надвишава 3 години, считано от датата на издаването му.

(4) В отклонение от ал. 3 за режим активно усъвършенстване на стоки от глава 1 до 24 включително от Комбинираната номенклатура на Република България срокът на валидност на разрешението не може да надвишава 6 месеца, считано от датата на издаването му.

Чл. 334г. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) С изключение на режим митническо складиране митническите органи могат да издадат разрешение с обратно действие. При спазване разпоредбите на ал. 2 и 3 разрешението с обратно действие влиза в сила не по-рано от датата, на която е подадено искането.

(2) Когато искането се отнася до подновяване на разрешение за същите операции и стоки, разрешението може да се издаде с обратно действие от датата, на която е изтекло първоначалното разрешение.

(3) В изключителни случаи разрешението може да бъде с обратно действие от дата преди датата на подаване на искането, но не повече от една година, считано от тази дата, при условие че се докаже икономическа необходимост, както и че:

1. искането не е свързано с опит за измама или с явна небрежност;

2. не се превишава срокът на валидност на разрешението, който би бил определен съгласно чл. 334в;

3. въз основа на отчетността, водена от лицето, което подава искането, всички отнасящи се до режима условия могат да се приемат за изпълнени, стоките могат да бъдат идентифицирани за съответния период и е възможно осъществяване на митнически контрол;

4. е възможно да бъдат изпълнени всички необходими формалности, свързани с разрешения митнически режим, включително анулиране на декларацията, отнасяща се за стоките, когато това е допустимо.

Раздел VI.

Други разпоредби за прилагане на режимите (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 334д. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Мерките на търговската политика, предвидени в нормативни актове, се прилагат за чуждестранните стоки, предназначени да бъдат поставени под режим, само когато тези мерки се отнасят до въвеждане на стоки на митническата територия на страната.

(2) Когато компенсаторните продукти, различни от посочените в приложение № 42, получени при активно усъвършенстване, се поставят под режим внос, мерките на

търговската политика са тези, които се прилагат при внос за вносните стоки.

(3) Когато обработените продукти, получени при режим обработка под митнически контрол, се поставят под режим внос, мерките на търговската политика за тези продукти се прилагат само когато такива мерки са предвидени за вносните стоки.

(4) Когато нормативните актове на Република България предвиждат мерки на търговската политика за внос, тези мерки не се прилагат за компенсаторните продукти при внос след пасивно усъвършенстване:

1. когато продължават да са с произход от Република България по смисъла на чл. 30 и чл. 31, ал. 1 от закона, или

2. в случаите на поправка, включително при прилагане на системата на стандартен обмен, или

3. при последващи операции по усъвършенстване в съответствие с чл. 127 от закона.

Чл. 334е. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При спазване разпоредбите на чл. 163, ал. 3 от закона надзорното митническо учреждение може да разреши декларирането да се извърши пред друго митническо учреждение, различно от посоченото в разрешението. Надзорното митническо учреждение определя начина, по който то следва да бъде уведомено.

Чл. 334ж. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За целите на чл. 94, ал. 3 от закона за поставяне на стоките под режим се изисква обезпечение на митническото задължение, което може да възникне за стоките, чийто размер се определя, както следва:

1. за режим митническо складиране - 15 на сто от размера на вносните митни сборове, като за складовете тип F не се изисква обезпечение;

2. за режим активно усъвършенстване - 10 на сто от размера на вносните митни сборове, като случаите на ишлема се освобождават от обезпечаване;

3. за режим обработка под митнически контрол - 10 на сто от размера на вносните митни сборове;

4. за режим временен внос - при спазване разпоредбите на чл. 505, ал. 1, пълният размер на вносните митни сборове, а за машини и съоръжения, допускани на режим временен внос за обработка на суровини и материали - 20 на сто от размера на вносните митни сборове при представяне на доказателства, удостоверяващи запазването на собствеността им от чуждестранната страна по сключения договор или поръчка.

(2) Обезпечението се представя пред надзорното митническо учреждение.

(3) Общото обезпечение по чл. 188 от закона се представя пред митническото учреждение, където е подадено искането за разрешаване на режима.

(4) Директорът на Агенция "Митници" може да определи друг размер на обезпечението или да реши да не се изисква обезпечаване.

Чл. 334з. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се посочва дали и при какви условия стоките, поставени под режим с отложено плащане, както и компенсаторните или обработените продукти могат да бъдат премествани до друго място или до помещенията на друг титуляр без приключване на

режима. С изключение на режим временен внос в тези случаи се изисква водене на отчети.

(2) Преместване не е допустимо, когато мястото на изпращане или получаване е митнически склад тип В.

Чл. 334и. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Преместването между различни места, определени в разрешението, може да се извърши без митнически формалности.

(2) Преместването от митническото учреждение за поставяне под режим до предприятието на титуляря или оператора или до мястото на ползване може да се извърши с декларацията за поставяне под режима.

Чл. 334к. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Преместване от един титуляр до друг титуляр може да се извършва само ако вторият има разрешение за използване на процедурата за оформяне на място, приложима и за поставяне на преместваните стоки или продукти под режим. При пристигане на стоките или продуктите в помещенията на втория титуляр митническите органи трябва да бъдат уведомени и стоките или продуктите да бъдат вписани в отчетите по чл. 182. В този случай не се изисква допълнителна декларация.

(2) В случаите на временен внос преместване от един титуляр до друг може също да се извърши, когато последният поставя стоките под режим с писмена митническа декларация по нормалната процедура.

(3) Формалностите за преместване, които следва да бъдат извършени, са посочени в приложение № 45. При получаването на стоките или продуктите вторият титуляр е задължен да ги постави под режим.

Чл. 334л. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Преместването на стоки с повишен риск съгласно приложение № 25 се осъществява съгласно разпоредбите и при определените обезпечения за режим транзит.

Чл. 334м. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Титулярят, операторът и складодържателят следва да водят отчети. Отчети не се изискват за режим временен внос, освен ако това е необходимо.

(2) В случай че водената от лицето отчетност съдържа всички необходими данни, тя може да бъде приета за отчет.

(3) Надзорното митническо учреждение може да изиска извършването на инвентаризация за всички стоки или за някои от стоките, поставени под режим.

Чл. 334н. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Отчетите съгласно чл. 334м, както и отчетите, които се изискват съгласно чл. 505, ал. 2 за режим временен внос, трябва да съдържат следната информация:

1. данните от клетките на ЕАД, които се попълват при поставяне на стоки под съответния режим;

2. данните от декларацията, с която стоките получават ново допустимо

митническо направление за приключване на режима;

3. датата и регистрационния номер на митническите документи, както и на другите документи, които се отнасят до поставяне и приключване на режима;

4. естеството на операциите по усъвършенстване или обработка, вида на обичайните операции или на временното ползване;

5. рандемана и, ако е необходимо, метода за определянето му;

6. информация, даваща възможност за проследяване движението на стоките, включително тяхното местонахождение и данни за всяко преместване;

7. обичайното търговско или техническо описание, необходимо за идентифициране на стоките;

8. данни, даващи възможност за проследяване движението на стоките при режим активно усъвършенстване с използване на еквивалентни стоки.

(2) При условие че не се нарушават контролът и митническият надзор на режима, част от информацията по ал. 1 може да не се изисква.

Чл. 334о. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При режим активно усъвършенстване, обработка под митнически контрол и пасивно усъвършенстване рандеманът или методът за определянето му, включително осреднените ставки, се посочват в разрешението или в момента на поставяне на стоките под режим. Те се определят, доколкото е възможно, на основата на производствени или технически данни или, когато липсват такива, на данни за операции от същия вид.

(2) При особени случаи митническите органи могат да определят рандемана след поставяне на стоките под режим, но не и след като стоките са получили ново митническо направление.

Чл. 334п. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Делът на вносните или на временно изнесените стоки, вложени в компенсаторните продукти, се изчислява с цел:

1. определяне размера на вносните митни сборове;

2. определяне размера на сумата за приспадане, когато е възникнало митническо задължение, или

3. прилагане мерките на търговската политика.

(2) Изчисленията по ал. 1 се извършват в съответствие с метода на количественото съотношение или с метода на стойностното съотношение или по друг метод, който дава подобни резултати. За целите на изчисленията обработените или междинните продукти се считат за компенсаторни продукти.

(3) Методът на количественото съотношение се прилага, когато:

1. от операциите по усъвършенстване се получава само един вид компенсаторен продукт; в този случай количеството на вносните или на временно изнесените стоки, които се съдържат в компенсаторните продукти, за които възниква митническо задължение, е пропорционално на последните продукти като процент от общото количество компенсаторни продукти;

2. от операциите по усъвършенстване се получават няколко вида компенсаторни продукти и във всеки от тези компенсаторни продукти се откриват всички елементи на внесените или временно изнесените стоки; в този случай количеството на внесените или временно изнесените стоки, които се съдържат в даден

компенсаторен продукт, за който възниква митническо задължение, е пропорционално на:

а) съотношението между всеки вид компенсаторен продукт, независимо дали възниква митническо задължение, и общото количество на компенсаторните продукти, и

б) съотношението между количеството компенсаторни продукти, за които възниква митническо задължение, и общото количество компенсаторни продукти от същия вид.

(4) При решението за избора на методите по ал. 3, т. 1 или 2 не се вземат предвид загубите. Без да противоречи на разпоредбите на чл. 823, ал. 4 и 5, загуби означава частта на вносните или временно изнесените стоки, която се разрушава или загубва по време на операциите по усъвършенстване, по-специално чрез изпаряване, изсушаване, излитане като газ или изтичане. При пасивно усъвършенстване вторичните компенсаторни продукти, които представляват отпадъци, скрап, утайки, изрезки и остатъци, се считат за загуби.

(5) Методът на стойностното съотношение се прилага в случаите, когато методът на количественото съотношение е неприложим. Количеството на вносните или временно изнесените стоки, които се съдържат в компенсаторните продукти, за които възниква митническо задължение, е пропорционално на:

1. стойността на дадения компенсаторен продукт, независимо дали възниква митническо задължение, като процент от общата стойност на всички компенсаторни продукти, и

2. стойността на компенсаторните продукти, за които възниква митническо задължение, като процент от общата стойност на компенсаторните продукти от този вид; стойността на всеки от различните компенсаторни продукти, която се използва за прилагане на метода на стойностното съотношение, е актуалната цена "ex works" в Република България или актуалната продажна цена в Република България на идентични или сходни стоки, при условие че тя не е била повлияна от връзка между продавача и купувача.

(6) Когато определянето на стойността по реда на ал. 5 е невъзможно, тя може да се определи чрез всеки друг приложим метод.

Чл. 334р. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При възникване на митническо задължение за компенсаторни продукти или за вносни стоки при режим активно усъвършенстване или временен внос се заплащат съгласно чл. 203, ал. 3 от закона лихви върху размера на вносните митни сборове за съответния период.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Тези лихви се начисляват от датата на първото поставяне на стоките под режим до датата на възникване на митническото задължение или вземането му под отчет. Когато е разрешен внос по реда на чл. 131, ал. 5 от закона, този период започва да тече от датата, на която съответните митни сборове са били възстановени или опростени, до деня, в който е възникнало митническо задължение.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в следните случаи:

1. когато размерът на изчислената лихва не надвишава 15 лв. за възникнало митническо задължение;

2. когато възниква митническо задължение с оглед прилагане на преференциално тарифно третиране по силата на сключени споразумения между

Република България и други страни при внос в тези страни;

3. при поставяне под режим внос на отпадъци и на остатъци (скрап), получени в резултат на унищожаване;

4. когато вторичните компенсаторни продукти съгласно приложение № 42 се поставят под режим внос, при условие че са в количества, пропорционални на изнесените количества от основните компенсаторни продукти;

5. когато възникне митническо задължение за внос по реда на чл. 131, ал. 5 от закона и ако платените митни сборове за тези компенсаторни продукти все още не са били възстановени или опростени;

б. когато възниква митническо задължение в съответствие с чл. 199, ал. 1, т. 2 от закона или при поставяне под режим внос - за стоките под режим временен внос, съгласно чл. 487 - 488г, чл. 488е, 489, 492, чл. 497, ал. 1, т. 2 и чл. 500; когато режим временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове се приключва с режим внос, се дължат лихви върху пълния размер на дължимите вносни митни сборове, изчислени за всеки ден, считано от датата на приемане на митническата декларация за временен внос.

Чл. 334с. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато въз основа на едно разрешение, но с повече от една декларация вносни стоки или временно изнесени стоки са поставени:

1. под режим с отложено плащане, получаването на ново допустимо митническо направление на стоки или продукти се счита за приключване на режима за вносните стоки, поставени под режим с декларацията с най-ранна дата;

2. под режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване или под режим пасивно усъвършенстване, компенсаторните продукти се считат за получени от вносни или временно изнесени стоки, поставени под режим с декларацията с най-ранна дата.

(2) Прилагането на ал. 1, т. 1 не трябва да води до неоснователни предимства при определяне на вносните митни сборове.

(3) Титулярят може да поиска приключването на режима да се извърши за определени вносни или временно изнесени стоки.

(4) В случай на цялостно унищожаване или безвъзвратна загуба на стоки, поставени под режим съвместно с други стоки, титулярят може да представи пред митническите органи доказателства за действителното количество на унищожените или загубените стоки, поставени под режим. В случай че титулярят не може да представи такива доказателства, количеството унищожени или загубени стоки се определя в зависимост от дела на стоките от същия вид, поставени под режим към момента, когато унищожението или загубата са настъпили.

Чл. 334т. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) След изтичането на срока за приключване на режима, независимо от това дали се извършва отчитане по смисъла на чл. 122, ал. 2 от закона, пред надзорното митническо учреждение се представят:

1. справка за приключване на режим активно усъвършенстване по системата с отложено плащане или обработка под митнически контрол - не по-късно от 30 дни след този срок;

2. искане за възстановяване или опрощаване при режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване - не по-късно от 6 месеца след този срок.

(2) При изключителни обстоятелства митническите органи могат да продължават сроковете по ал. 1, дори когато е изтекъл крайният срок по ал. 1.

(3) Доколкото не е определено друго от надзорното митническо учреждение, справката за приключване или искането за възстановяване трябва да съдържа следните данни:

1. данни за разрешението;
2. количеството от всеки вид вносни стоки, за които се иска приключване на режима, възстановяване или опрощаване или които са поставени под режим при използване на триъгълен трафик;

3. тарифния номер на вноските стоки;
4. приложимите за вноските стоки ставки на митата и митническата стойност;
5. данни от митническите декларации, с които вноските стоки са поставени под режим;

6. вида и количеството на компенсаторните или обработените продукти или на стоките в непроменено състояние, както и митническото направление, което те са получили, включително данни от съответните митнически декларации, митнически или други документи, отнасящи се до приключването на режима и сроковете за приключване;

7. стойността на компенсаторните или обработените продукти, ако за целите на приключването на режима е използван методът на стойностното съотношение;

8. рандемана;
9. размера на вноските митни сборове, подлежащи на плащане, възстановяване или опрощаване, и евентуално дължимите за заплащане лихви;

10. при обработка под митнически контрол - тарифния номер на обработените продукти и данните, необходими за определяне на митническата стойност.

(4) Надзорното митническо учреждение може по всяко време да изготвя справка за приключване на режима.

Раздел VII.

Административно сътрудничество (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 334у. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В Централното митническо управление може да се създаде система за събиране на данни, която да включва най-малко:

1. по отношение на режим активно усъвършенстване и обработка под митнически контрол:

а) издадени разрешения;
б) отхвърлени искания или отменени и обезсилени разрешения поради неизпълнение на икономическите условия;

2. по отношение на режим пасивно усъвършенстване:

а) издадени разрешения в съответствие с чл. 149, ал. 2 от закона;

б) отхвърлени искания или отменени или обезсилени разрешения поради неизпълнение на икономически условия;

3. по отношение на режим митническо складиране:

а) издадени разрешения;

б) отхвърлени искания или отменени и обезсилени разрешения;

4. по отношение на режим временен внос - всяка информация, необходима за целите на надзора.

Чл. 334ф. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) С оглед осигуряване на информация за други митнически учреждения, участващи в прилагането на режимите, по молба на заинтересувано лице или по инициатива на митническите органи могат да бъдат издадени информационни листове съгласно приложение № 36:

1. за митническо складиране - информационен лист ИНФ 8, с оглед осигуряване на елементите за облагане при определяне размера на митническото задължение, прилагани за стоките, преди да бъдат подложени на обичайни операции;

2. за активно усъвършенстване:

а) информационен лист ИНФ 1, даващ информация за митните сборове, лихвите, обезпечението и мерките на търговската политика;

б) информационен лист ИНФ 9, даващ информация за компенсаторните продукти, които получават друго митническо направление при използване на триъгълния трафик;

в) информационен лист ИНФ 5, даващ информация при предварителен износ в рамките на триъгълен трафик, която се взема предвид при освобождаване от вносни митни сборове за вносните стоки;

г) информационен лист ИНФ 7, даващ информация относно възстановяване или опрощаване на митните сборове при активно усъвършенстване по системата с възстановяване;

3. за временен внос - информационен лист ИНФ 6, даващ информация за елементите за облагане при определяне размера на митническото задължение или размера на заплатените вече митни сборове за преместваните стоки;

4. за пасивно усъвършенстване - информационен лист ИНФ 2, даващ информация за временно изнесените стоки в рамките на триъгълен трафик, за получаване на частично или пълно освобождаване от вносни митни сборове за компенсаторните продукти.

Глава четиридесета. МИТНИЧЕСКО СКЛАДИРАНЕ

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 335. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Обществените митнически складове се класифицират, както следва:

1. склад тип А - под отговорността на складодържателя;

2. склад тип В - под отговорността на вложителя;

3. склад тип F - под управлението на митническите органи.

(2) Частните митнически складове под отговорността на складодържателя, който е и вложител, без непременно да е собственик на стоките, се класифицират, както следва:

1. склад тип D - при който поставянето под режим внос се извършва чрез процедурата по оформяне на място, като се прилагат определените към момента на поставяне на стоките под режим митническо складиране вид, митническата стойност и количеството на стоките;

2. склад тип E - при който прилагането на режима не изисква задължително складиране на стоките на място, одобрено като митнически склад;

3. склад тип C - при който специфичните особености по т. 1 и 2 не намират приложение.

(3) В разрешението за склад тип E може да се предвиди прилагане на разпоредбите, валидни за склад тип D.

Чл. 336. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 337. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II.

Допълнителни условия за издаване на разрешение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 338. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При издаване на разрешение митническите органи посочват помещенията или местата, които се одобряват за склад тип А, В, С или D. Временните складове могат да бъдат одобрени и като склад тип А, В, С или D или да бъдат управлявани като склад тип F.

(2) На едно и също място или в едно помещение не се допуска функциониране на повече от един тип митнически склад.

(3) Когато определени стоки представляват опасност или могат да повредят други стоки, или по някакви причини се изискват специални условия за съхраняването им, в разрешението може да бъде определено стоките да се складира само в специално пригодени и оборудвани съоръжения.

(4) Единни разрешения могат да бъдат издадени само за частни митнически складове.

Чл. 339. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим митническо складиране се разрешава само ако обичайните операции или операциите по активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол не преобладават по отношение на складирането на стоките.

(2) Разрешения не се издават, в случай че помещенията или съоръженията на митническия склад ще се използват за търговия на дребно.

(3) Разрешения могат да бъдат издадени при търговия на дребно на стоки, за

които не се дължат митни сборове при внос, в следните случаи:

1. продажба на дребно на стоки на пътници в специализираните за тази цел обекти за безмитна търговия;

2. продажба на дребно в рамките на дипломатическите и консулските конвенции в специализираните за тази цел магазини;

3. продажба на дребно на членове на международни организации и на силите на НАТО.

(4) За прилагане на чл. 92, т. 2 от закона при проверката дали административните разходи при режим митническо складиране съответстват на икономическите нужди, митническите органи вземат предвид най-вече типа на склада и процедурите, приложими в него.

Чл. 340. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 341. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 342. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 343. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел III.

Материална отчетност (Загл. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 344. (1) Материалната отчетност в складовете тип А, С, D и Е се води от складодържателя.

(2) В складовете тип F митническото учреждение, което управлява склада, води служебна отчетност, която замества материалната отчетност.

(3) При складове тип В надзорното митническо учреждение съхранява декларациите за поставяне под режим, което замества воденето на материална отчетност.

Чл. 345. (Изм. - 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) От материалната отчетност трябва във всеки момент да може да се установява точната наличност на стоките под режим митническо складиране. Складодържателят предоставя ежемесечно на надзорното митническо учреждение опис на складовите наличности.

(2) В случаите по чл. 117, ал. 2 от закона в материалната отчетност се отразява митническата стойност на стоките, преди да бъдат извършени обичайните операции.

(3) При временно изваждане и съвместно складиране на стоки съгласно чл. 351, ал. 2 в материалната отчетност следва да се вписват съответните данни.

Чл. 346. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Стоките,

поставени под режим митническо складиране при склад тип Е, трябва да бъдат вписани в материалната отчетност в момента на постъпване в складовите съоръжения на титуляря.

(2) Когато митническият склад се използва и като временен склад, вписването в материалната отчетност се извършва в момента на приемане на декларацията за поставяне под режим.

(3) Вписването в материалната отчетност във връзка с приключване на режима се извършва най-късно в момента, когато стоките напускат склада или складовите съоръжения.

Чл. 347. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел IV.

Други разпоредби относно функционирането на режима (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 348. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Чуждестранните стоки могат да бъдат подложени на обичайните операции съгласно приложение № 34.

Чл. 349. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Временното изваждане на стоки може да бъде разрешено за срок до един месец. Когато обстоятелствата го изискват, този срок може да бъде продължен.

Чл. 350. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За разрешаване на обичайни операции или временно изваждане на стоки се подава писмено искане до надзорното митническо учреждение за всеки отделен случай. Искането трябва да съдържа всички данни, необходими за прилагането на режима.

(2) Разрешение за извършване на обичайни операции или за временно изваждане може да бъде дадено с издаване на разрешението за митническия склад. В този случай уведомяването на надзорното митническо учреждение се извършва във формата, определена в разрешението, преди осъществяването на операциите или временното изваждане.

Чл. 351. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато в едно и също помещение на митнически склад или складово съоръжение се складира местни стоки и стоки, поставени под режим, се определят специфични методи за идентификация на местните стоки с цел тяхното разграничаване от стоките, поставени под режим.

(2) Митническите органи могат да разрешат съвместно складиране на стоки в случаите, когато не е възможно във всеки момент да бъде установен митническият им статут.

(3) Съвместно складираните стоки трябва да имат един и същ тарифен номер, еднакво търговско качество и еднакви технически характеристики.

(4) Съвместно складираните стоки, както и стоките, които отговарят на условията на ал. 3, могат да се считат за целите на декларирането им за митническо направление като местни или като чуждестранни стоки, дори и когато статутът им може да бъде определен.

(5) Прилагането на ал. 4 не следва да води до придобиване на даден митнически статут за по-голямо количество стоки от стоките, които действително притежават този статут и се намират физически в митническия склад или в складовите съоръжения в момента, когато стоките, декларирани за митническо направление, напускат склада.

Чл. 352. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато в помещенията на митническия склад или складовите съоръжения се извършват операции по активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол, разпоредбите на чл. 351 се прилагат по отношение на стоките, поставени под съответния режим, като се отчита съответната специфика.

(2) Когато се извършват операции по активно усъвършенстване без използване на еквивалентни стоки или по обработка под митнически контрол, разпоредбите на чл. 351 за съвместно складиране не се прилагат за местните стоки.

(3) Вписването в отчетите се извършва по начин, осигуряващ възможност за установяване по всяко време местоположението на всички стоки или продукти, поставени под всеки отделен режим, в рамките на митническия надзор.

Чл. 353. Митническите органи могат да определят срок, преди изтичането на който вложителят е длъжен да поиска ново митническо направление, в следните случаи:

1. за стоки, които представляват опасност за околната среда и здравето на хората;

2. за стоки, за които изтичат сроковете на годност или които се развалят;

3. за стоките, които са поставени в митнически склад тип F;

4. в изключителни случаи, когато това се налага с оглед прилагането на митническото законодателство.

Чл. 354. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 355. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 356. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 357. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 358. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 359. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел V.
Приключване на режима

Чл. 360. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 361. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 362. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VI.
Използване на митнически склад без поставяне под режим

Чл. 363. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 364. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 365. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 366. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 367. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 368. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 369. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 370. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 371. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 372. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 373. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 374. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VII.

Обезпечаване или заплащане на митническото задължение и такси при складове тип F

Чл. 375. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 376. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 377. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава четиридесет и първа. АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 378. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на прилагане разпоредбите на тази глава:

1. "предварителен износ" е системата, която дава възможност компенсаторните продукти, получени от еквивалентни стоки, да бъдат изнесени, преди вносните стоки да бъдат поставени под режим, при използване на системата с отложено плащане;

2. "изработка по поръчка" е всяко усъвършенстване на вносни стоки, предоставени пряко или косвено на титуляря на разрешението, което се извършва съгласно условията и за сметка на възложител, намиращ се извън митническата територия на Република България, като обикновено се заплащат само разходите по изработката (ишлемето).

Чл. 379. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II. Допълнителни разпоредби за даване на разрешение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 380. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Разрешението се издава само когато лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, има намерение да реекспортира или да изнесе основните компенсаторни продукти.

Чл. 381. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Разрешение може да се издаде и за стоките, за които се отнася разпоредбата на чл. 118, ал. 2, т. 3, буква "Г" от закона, с изключение на:

1. горива и енергийни източници, различни от тези, необходими за тестване на

компенсаторните продукти или за откриване дефекти на вносните стоки, които се нуждаят от поправка или ремонт;

2. мажещи материали, различни от тези, необходими за тестване, настройка или формоване на компенсаторните продукти;

3. оборудване и инструменти.

Чл. 382. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Икономическите условия се смятат за изпълнени, когато:

1. искането се отнася до:

а) операции, включващи стоки с нетърговски характер;

б) договор за изработка по поръчка (на ишлема);

в) усъвършенстване на компенсаторни продукти, получени по вече издадено разрешение за активно усъвършенстване, с проверени икономически условия;

г) обичайните операции по смисъла на чл. 348;

д) поправка, или

2. общата стойност на вносните стоки за отделен тарифен номер и за отделно лице, подало искане за една календарна година, не надвишава левовата равностойност на 100 000 евро, а за стоките от глава 1 до глава 24 включително от Комбинираната номенклатура на Република България - не надвишава левовата равностойност на 50 000 евро.

(2) Министърът на финансите може да определи и други случаи, при които икономическите условия се считат за изпълнени.

Чл. 383. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се определят средствата и методите за идентификация на вносните стоки в компенсаторните продукти, както и условията за правилното осъществяване на операциите при използването на еквивалентни стоки.

(2) Мерките за идентификация могат да включват проверка на отчетите.

Чл. 384. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 385. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 386. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 387. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 388. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 389. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 390. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 391. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 392. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 393. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел III.

Разпоредби за прилагане на режима (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 394. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се посочва дали и при какви условия еквивалентните стоки по смисъла на чл. 118, ал. 2, т. 5 от закона, които имат един и същ тарифен номер, еднакво търговско качество и технически характеристики като вносните стоки, могат да се използват за операциите по усъвършенстване.

(2) По изключение се допуска използване на еквивалентни стоки в по-напреднал производствен стадий в сравнение с вносните стоки, при условие че съществената част от усъвършенстването, на която са подложени еквивалентните стоки, се извършва в предприятието на титуляря на разрешението или в предприятието, където операцията по усъвършенстване се извършва за негова сметка.

Чл. 394а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се посочва срокът за приключване на режима, който започва да тече от датата на поставяне на стоките под режим и не може да бъде по-голям от:

1. шест месеца - за стоки от глава 1 до глава 24 включително от Комбинираната номенклатура на Република България;

2. дванадесет месеца - за всички останали стоки.

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде продължен дори и след изтичането на първоначално определения срок, когато са налице основателни причини за това.

(3) Като се спазват разпоредбите на ал. 1 и 2, при изтичане на определена дата на срока за приключване за всички стоки, поставени под режима за определен период, може да бъде определен краен срок за получаване на допустимо митническо направление за всички стоки, които са под режима към тази дата.

Чл. 394б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При предварителен износ в разрешението се определя срокът, в който чуждестранните стоки се поставят под режима, като се отчита времето, необходимо за доставянето и транспортирането им в Република България.

(2) Срокът по ал. 1 не трябва да превишава 6 месеца.

(3) Срокът по ал. 2 може да бъде продължен, ако титулярят на разрешението представи обосновано искане, като общият срок не може да бъде по-голям от 12 месеца. Когато обстоятелствата налагат, продължението може да бъде разрешено дори и след изтичането на първоначално определения в разрешението срок.

Чл. 394в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на приключване на режима или за искането за възстановяване на вносни митни сборове за реекспорт или износ се считат:

1. доставката на компенсаторни продукти на лица, които имат право на облекчения по Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г. или по Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г., или по други консулски конвенции, по които Република България е страна, или по Нюйоркската конвенция за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

2. доставката на компенсаторни продукти за въоръжените сили от други страни, пребиваващи на митническата територия на Република България или преминаващи през нея в изпълнение на ратифицирани от Република България международни договори, в случаите, когато действащото законодателство предвижда митнически облекчения;

3. доставката на граждански самолети;

4. доставката на компенсаторни продукти за снабдяване на плавателни съдове, въздухоплавателни средства и подвижен железопътен състав, извършващи международен рейс, както и за реализацията им в специализираните обекти за безмитна търговия;

5. разпореждане от компетентни органи в съответствие със съответните разпоредби за вторични компенсаторни продукти, чието унищожаване под митнически надзор е забранено по съображения, свързани с опазване на околната среда; за тези цели титулярят трябва да докаже, че приключването на режима в съответствие с нормалните правила е невъзможно или икономически необосновано.

Раздел IV.

Разпоредби относно функционирането на системата с отложено плащане (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 395. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Използването на еквивалентни стоки за операциите по усъвършенстване съгласно чл. 119 от закона не изисква поставянето им под режим.

(2) Еквивалентните стоки и компенсаторните продукти, получени от тях, придобиват статут на чуждестранни стоки и вноските стоки придобиват статут на местни стоки в момента, когато е приета митническата декларация за приключване на режима.

(3) В случаите на предварителен износ:

1. компенсаторните продукти придобиват статут на чуждестранни стоки при приемане на износната декларация, при условие че стоките, които трябва да се внесат, бъдат поставени под режима;

2. вноските стоки придобиват статут на местни стоки в момента на поставянето им под режима.

Чл. 396. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите на поставяне под режим внос на компенсаторни продукти клетки 15, 16, 34, 41 и 42 на митническата декларация се отнасят за вноските стоки. Съответната информация може също да бъде предоставена чрез информационен лист ИНФ 1 или друг документ,

приложен към декларацията.

Чл. 397. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Дължимите вносни митни сборове по чл. 125, ал. 1 от закона за стоки, които в момента на приемане на декларацията за поставяне под режим отговарят на условията за благоприятно тарифно третиране поради специфичното им предназначение, се изчисляват по ставка, съответстваща на това специфично предназначение. Това се допуска само ако разрешение за специфично предназначение би могло да бъде дадено и ако условията, отнасящи се до предоставяне на такова благоприятно тарифно третиране, биха могли да бъдат изпълнени.

Чл. 398. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Компенсаторните продукти, за които съгласно чл. 126, т. 1 от закона при поставянето им под режим внос се облагат с приложимите за тях вносни митни сборове, са посочени в списъка по приложение № 42.

(2) Ако са унищожени компенсаторни продукти, за които се прилага чл. 126, т. 1 от закона, различни от посочените в списъка по ал. 1, се смята, че те са получили направление реекспорт.

Чл. 398а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние се поставят под режим с отложено плащане или се внасят в свободна зона с контрол тип I по смисъла на чл. 620 или в свободен склад, или се поставят в свободна зона с контрол тип II по смисъла на чл. 620, с което се приключва режимът, документите или отчетите, използвани за съответното направление, или всички заместващи ги документи трябва да съдържат текста "Стоки АУ/ОП".

(2) Когато вносни стоки, поставени под режима, са предмет на специални мерки на търговската политика и тези мерки продължават да са в сила в момента на поставяне на стоките в непроменено състояние или под формата на компенсаторни продукти под един от режимите с отложено плащане или се внасят в свободна зона с контрол тип I по смисъла на чл. 620 или в свободен склад, или се поставят в свободна зона с контрол тип II по смисъла на чл. 620, текстът по ал. 1 се допълва с думите "Търговска политика".

Раздел V.

Разпоредби относно функционирането на системата с възстановяване (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 399. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато стоки, поставени под режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване, получат митническо направление съгласно чл. 398а, ал. 1, документите или отчетите, използвани за съответното направление, или всички заместващи ги документи трябва да съдържат текста "Стоки АУ/В".

- Чл. 400. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 401. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 402. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 403. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 404. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 405. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 406. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 407. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 408. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 409. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 410. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 411. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 412. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 413. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 414. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 415. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 416. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 417. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 418. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

- Чл. 419. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 420. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 421. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 422. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 423. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 424. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 425. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 426. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 427. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 428. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 429. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 430. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 431. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 432. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 433. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 434. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)
- Чл. 435. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VI.

Преместване на стоки, поставени под режим активно
усъвършенстване с отложено плащане

Чл. 436. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 437. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 438. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 439. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 440. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 441. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VII. Система с възстановяване

Чл. 442. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 443. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 444. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 445. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 446. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 447. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 448. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 449. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 450. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 451. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 452. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 453. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 454. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 455. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 456. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 457. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 458. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 459. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 460. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 461. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 462. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 463. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 464. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 465. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава четиридесет и втора. ОБРАБОТКА ПОД МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ

Раздел I.

Общи разпоредби. Разрешаване на режима. Нормална процедура. Опростена процедура (Зал. - ДВ, бр. 94 от 2003 г.)

Чл. 466. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режимът обработка под митнически контрол се прилага за стоки, в резултат на обработката на които се получават продукти с по-малък размер на вносни митни сборове в сравнение с този на вносните стоки.

(2) Режимът се прилага също за стоки, които трябва да бъдат подложени на операции с цел да се осигури съответствието с приложимите технически изисквания за поставянето им под режим внос.

(3) Разпоредбите на чл. 394а, ал. 1, 2 и 3 се прилагат, като се отчита съответната

специфика.

(4) С цел определяне митническата стойност на обработените продукти, когато се декларират за режим внос, деклараторът може да избере един от методите по чл. 36, ал. 2, т. 1, 2 или 3 от закона или митническата стойност на вносните стоки, към която са прибавени разходите по обработката.

(5) Разходи по обработка са всички разходи, направени за получаването на обработените продукти, включително постоянните разходи и стойността на всички използвани местни стоки.

Чл. 467. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За посочените в приложение № 47, част А видове стоки и обработки икономическите условия се считат за изпълнени.

(2) За други видове стоки и обработки се извършва проверка на икономическите условия.

(3) За видовете стоки и обработки, посочени в приложение № 47, част Б и невключени в част А, проверката на икономическите условия се извършва от Централното митническо управление.

Чл. 468. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 469. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 470. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 471. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 472. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II.

Поставяне на стоките под режим

Чл. 473. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 474. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 475. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 476. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел III.

Приключване на режима

Чл. 477. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 478. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 479. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 480. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 481. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 482. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 483. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 484. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава четиридесет и трета. ВРЕМЕНЕН ВНОС

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 485. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Животните, с изключение на тези с незначителна търговска стойност, родени от животни, поставени под режим временен внос, се считат за чуждестранни стоки под същия режим.

(2) Времето, през което стоките могат да останат под режима за една и съща цел и под отговорността на един и същ титуляр, не може да надвишава 24 месеца, включително когато режимът е бил приключен чрез поставяне под друг режим с отложено плащане и впоследствие стоките отново са поставени под режим временен внос.

(3) По искане на титуляря на режима митническите органи, издали разрешението, могат по изключение да продължат първоначално определения срок, като се отчита времето, през което стоките не са ползвани в съответствие с условията, при които е бил разрешен режим временен внос.

(4) За целите на чл. 142, ал. 3 от закона "изключителни обстоятелства" е всяко събитие, в резултат на което стоките трябва да бъдат ползвани за допълнителен период от време, за да се изпълни целта на временния внос.

(5) Състоянието на стоките, поставени под режим временен внос, не може да

бъде променяно.

(6) Допустимо е извършването на поправяне и техническо обслужване, включително на ремонтване и настройване или предприемане на мерки за запазване на стоките или за осигуряване спазването на техническите изисквания за ползването им.

Чл. 485а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава само в съответствие с разпоредбите на чл. 486 - 502.

(2) Не се разрешава режим временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове, когато стоките са консумативи.

Раздел II.

Условия за пълно освобождаване от вносни митни сборове (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 486. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За целите на прилагане разпоредбите на този раздел:

1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) "търговско ползване" е използването на транспортно средство за превоз на лица срещу възнаграждение, както и за промишлен или търговски превоз на стоки срещу или без възнаграждение;

2. "частно ползване" е ползване, различно от търговското ползване на транспортното средство;

3. "вътрешен превоз" е превозване на лица или стоки, качени или натоварени от едно място на митническата територия на Република България, за да слязат или да бъдат разтоварени на друго място на същата територия.

(2) Към транспортните средства се включват и придружаващите ги нормално необходими резервни части, принадлежности и оборудване.

Чл. 487. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за палети.

(2) Режимът по ал. 1 се приключва и когато палети от същия тип и с приблизително същата стойност се изнесат или реекспортират.

Чл. 488. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за контейнери, на които на подходящо и добре видимо място е трайно отбелязана следната информация:

1. наименование на собственика или оператора, който може да се идентифицира или чрез изцяло изписано име, или чрез установен начин на разпознаване, с изключение на символи като емблеми или флагове;

2. с изключение при сменяемите каросерии (swap bodies), които се използват при комбиниран железопътен-автомобилен превоз - опознавателни знаци и номер на контейнера, дадени от собственика или оператора, теглото на празния контейнер (тарата), включително с цялото му постоянно прикрепено оборудване;

3. с изключение на контейнерите, използвани за въздушен транспорт - държавата, в която контейнерът е регистриран; държавата, в която контейнерът е регистриран, трябва да бъде изписана изцяло или чрез съответния ISO Alpha-2 код на страната съгласно международните стандарти ISO 3166 или ISO 6346, или чрез използваните в международния транспорт обозначения на държавата при регистриране на пътни превозни средства, извършващи международен транспорт, или с цифри - в случаите на сменяемите каросерии, които се използват при комбиниран железопътен-автомобилен превоз на товари.

(2) Когато искането за разрешаване на режима е извършено в съответствие с чл. 329, ал. 3, т. 3, на митническата територия на Република България следва да има лице, установено или представено на тази територия, което по всяко време да може да дава информация за местонахождението на контейнерите, както и за поставянето им под режима и за приключването на режима.

(3) Контейнерите, поставени под режим временен внос, могат да се ползват за вътрешен превоз еднократно по време на престоя им в страната преди реекспорта от митническата територия на Република България само при условие че в противен случай ще се придвижват през страната празни.

Чл. 488а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за транспортни средства, използвани в шосейния, железопътния, въздушния, морския и речния транспорт, които:

1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) са регистрирани извън митническата територия на Република България на името на чуждестранно лице; ако транспортните средства не подлежат на регистрация, това условие се смята за изпълнено, когато те са собственост на чуждестранно лице, и

2. се ползват от чуждестранно лице, с изключение на случаите по чл. 488б, 488в и 488г;

3. в случай на търговско ползване, с изключение на железопътните транспортни средства, се използват изключително за превоз, който започва или завършва извън митническата територия на Република България; те могат да се ползват за вътрешен превоз само когато това е разрешено от действащите нормативни разпоредби в областта на транспорта.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато транспортните средства по ал. 1 се отдават отново под наем на чуждестранно лице от регистрирано в Република България лице с предмет на дейност даване на транспортни средства под наем, те трябва да се реекспортират в 8-дневен срок от влизането в сила на договора за наем.

Чл. 488б. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Местни лица могат да ползват режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове за:

1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) подвижни железопътни състави, които се предоставят на разположение на местни лица по силата на споразумение, съгласно което всяка железопътна мрежа може да ползва железопътните транспортни средства на другите железопътни мрежи като свои собствени и обратно;

2. ремарке, което е прикачено към пътно превозно средство, регистрирано на митническата територия на Република България;

3. транспортни средства, които се използват във връзка с извънредна ситуация и

за срок не по-голям от 5 дни, или

4. транспортни средства, когато те се използват от лице с предмет на дейност даване на автомобили под наем с цел техния реекспорт в срок не по-голям от 5 дни.

Чл. 488в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Местни физически лица могат да ползват режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове за транспортни средства за частно ползване само при условие че това частно ползване се извършва по определен повод под разпореждането на чуждестранното лице, на чието име те са регистрирани и което по същото време се намира на митническата територия.

(2) Местни физически лица могат да ползват режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове за транспортни средства за частно ползване, които се наемат с писмен договор по определен повод:

1. за да се върнат до мястото си на постоянно местопребиваване в Република България, или

2. за да напуснат Република България.

(3) Транспортните средства трябва или да се реекпортират, или да се върнат на местното лице с предмет на дейност даване под наем в срок 5 дни от влизането в сила на договора в случая по ал. 2, т. 1.

(4) Транспортните средства трябва да се реекпортират в срок 2 дни от влизането в сила на договора в случая по ал. 2, т. 2.

Чл. 488г. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава в случаите, когато транспортни средства се регистрират с временни транзитни табели с оглед техния реекспорт на името на едно от следните лица:

1. чуждестранно лице;

2. местно физическо лице, което е направило необходимите постъпки за промяна на постоянното си местопребиваване на място извън Република България.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 транспортното средство трябва да се реекпортира в срок до 3 месеца от датата на регистрацията.

(3) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за транспортно средство, използвано за търговско или частно ползване от местно физическо лице, назначено при чуждестранния собственик на транспортното средство или упълномощено по друг начин от собственика.

(4) В случаите по ал. 3 частното ползване се допуска само ако това изрично е предвидено в договора за назначаване.

(5) Митническите органи не допускат режим временен внос на транспортни средства в случаите по ал. 3 при системно ползване.

(6) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове може да се разреши в изключителни случаи, когато транспортни средства за търговско ползване се ползват от местни лица за ограничен период.

Чл. 488д. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) С изключение на предвиденото в другите специални разпоредби сроковете за приключване на режим

временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се определят, както следва:

1. за железопътните транспортни средства - 12 месеца;
2. при търговско ползване на транспортни средства, различни от тези по т. 1 - времето, необходимо за извършване на транспортните операции;
3. за частно ползване на пътни транспортни средства:
 - а) за студенти - в зависимост от периода, през който студентът пребивава на митническата територия на Република България с единствена цел обучение;
 - б) за лица, които изпълняват на територията на Република България задачи с точно определена продължителност - в зависимост от периода, през който това лице престоява на митническата територия на Република България с цел изпълнение на възложените му задачи;
 - в) за други случаи, включително ездитни или впрегатни животни и теглените от тях транспортни средства - 6 месеца;
4. за въздухоплавателни транспортни средства за частно ползване - 6 месеца;
5. за частно ползвани транспортни средства, предназначени за морски и речен транспорт - 18 месеца.

Чл. 488е. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Режимът временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за лични вещи, обичайно необходими по време на пътуването, и стоки за спортни цели, внасяни от пътник, по смисъла на § 1, т. 1, буква "а", подбуква "аа" от допълнителната разпоредба.

Чл. 488ж. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за материали, необходими за отпочиване на морския персонал, при условие че те:

1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) се използват на плавателен съд, извършващ превоз в международен морски трафик;
2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) се разтоварват от плавателен съд, извършващ превоз в международен морски трафик, за да се използват временно на брега от екипажа;
3. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) се използват от екипажа на плавателен съд, извършващ превоз в международен морски трафик, в културни или социални заведения за моряци, които се управляват от организации с нестопанска цел или те се използват в места за богослужения за морски персонал.

Чл. 489. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава, при условие че стоките ще се използват при операции за намаляване и ликвидиране на последствията при бедствия, аварии и катастрофи, възникнали на територията на Република България, и са предназначени за държавни или за определени с нормативен акт органи или организации.

Чл. 490. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен

внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за медицинско, хирургическо и лабораторно оборудване, което ще се ползва за диагностични или терапевтични цели и е предоставено на заем по искане на болнично или друго медицинско заведение, което има неотложна нужда от такова оборудване, за да компенсира недостиг на собствено оборудване.

Чл. 491. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за животни - собственост на чуждестранно лице.

(2) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за следните стоки, предназначени за дейности, свързани с нормативно регулираната специфика на пограничните зони, определени съгласно действащото законодателство:

1. оборудване, което е собственост на лице, установено в пограничната зона на съседна на Република България държава и ползвано временно в пограничната зона на Република България от лице, установено в съпределната ѝ погранична зона;

2. стоки под надзора и отговорността на държавни органи и органи на местното самоуправление, използвани за строителството, ремонта или поддържането на инфраструктурата в пограничните зони.

Чл. 492. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, които:

1. като носители на звук, изображение или на електронно обработена информация служат за демонстрация преди продажба или за безплатно представяне или за озвучаване, синхронизация (за добавяне на музикален фон, преводи, субтитри или говор), или за презапис, или

2. ще се използват изключително за рекламни цели.

Чл. 493. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за професионално оборудване, което:

1. е собственост на чуждестранно лице, и

2. се внася от чуждестранно лице или от местно лице, което е служител на собственика, и

3. се използва от вносителя или под негово разпореждане, с изключение на случаите на съвместни аудио-визуални продукции.

(2) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове не се разрешава за професионално оборудване, което ще се използва за промишлено производство или за опаковане на стоки, или, с изключение на ръчните инструменти, за експлоатацията на природни ресурси, за изграждането, ремонта или поддръжката на сгради, за изкопни или насипни работи и за други подобни цели.

Чл. 494. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за педагогически материали и научно оборудване, при условие че:

1. са собственост на чуждестранно лице, и
2. се внасят от обществени или частни научни или образователни институции или учебни заведения, чиято основна цел не е извличане на печалба, и под тяхна отговорност се използват изключително за обучение, професионална подготовка и научни изследвания, и
3. се внасят в разумни количества предвид целта на ползването, и
4. не се ползват единствено за търговски цели.

Чл. 495. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за опаковки, при условие че:

1. се внасят пълни и са предназначени да бъдат реекспортирани пълни или празни;
2. се внасят празни и са предназначени да бъдат реекспортирани пълни.

(2) Забранено е използването на опаковките, поставени под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове, за вътрешен превоз на стоки, освен ако стоките не се изнасят. В случай че опаковките са внесени пълни, забраната е в сила от момента на изпразване на опаковките от съдържанието им.

Чл. 496. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за форми, матрици, клишета, чертежи, модели, устройства за измерване, за проверка и за изпитване и други подобни предмети, които:

1. са собственост на чуждестранно лице, и
2. се ползват от местно лице в производството и най-малко 75 на сто от получената продукция ще се изнася извън страната.

(2) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за специални прибори (уреди) и инструменти, които:

1. са собственост на чуждестранно лице, и
2. са предоставени безплатно на местно лице за производство на стоки, които ще се изнасят изцяло.

Чл. 497. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, които:

1. ще се подлагат на проверки, изпитване или представяне, или
2. се внасят в рамките на договор за продажба, съгласно който продажбата ще се осъществи след изпитване и действително се подлагат на такова изпитване на територията на страната, или
3. се използват за извършване на проверки, изпитване или представяне без всякаква печалба.

(2) Срокът за приключване на режима по ал. 1, т. 2 е 6 месеца.

Чл. 498. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за мостри, внасяни

в разумни количества, използвани единствено с цел да бъдат показани или представени.

Чл. 499. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за заместващи средства за производство, които се предоставят временно на разположение на клиента:

1. от доставчика, или
2. от лице, извършващо поправката, докато се доставят или ремонтират подобни стоки.

(2) Срокът за приключване е 6 месеца.

Чл. 500. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, които ще бъдат показвани или ползвани в рамките на публична проява, която не е организирана единствено за търговска реализация на стоките, както и за стоките, получени в рамките на проявата от стоки, поставени под режима.

(2) В изключителни случаи директорът на Агенция "Митници" може да разреши режима за други прояви.

(3) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, които са предназначени за одобряване, които не могат да се внасят като мостри и които изпращачът от своя страна желае да продаде, а получателят може да реши да закупи след тяхното проверяване.

(4) Срокът за приключване на режима, допуснат на основание ал. 3, е 2 месеца.

(5) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за:

1. произведения на изкуството, предмети за колекции и антични предмети съгласно приложение № 51, внасяни за изложба с оглед на евентуална продажба, или
2. стоки, различни от нови, внасяни за аукцион.

Чл. 501. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за резервни части, принадлежности и оборудване, които се използват за поправка и поддръжка, включително преглед, настройка и запазване на стоки, поставени под режим временен внос.

Чл. 502. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове се разрешава за стоки, различни от посочените в чл. 487 - 501 или неотговарящи на условията на тези членове, които се внасят:

1. по определен повод и за период не по-голям от 3 месеца, или
2. при специфични случаи, нямащи икономически ефект.

Раздел III.

Разпоредби за прилагане на режима

Чл. 503. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато лични вещи, стоки, внасяни за спортни цели, или транспортни средства се декларират устно или с други действия за поставяне под режим, митническите органи могат да изискват писмена митническа декларация, когато вносните митни сборове са с висок размер или когато съществува сериозен риск от неизпълнение на задълженията по режима.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1, временният внос на пътни превозни средства и ремаркета, имащи постоянна чуждестранна пътна (полицейска) регистрация, внасяни за частно ползване от чуждестранни физически лица, пребиваващи временно в страната за срок до 3 месеца или транзитно преминаващи през страната, може да се допусне след вписване в документа за задгранично пътуване, с който лицето влиза в страната, или в друг документ.

(3) Чуждестранни физически лица, пребиваващи временно в Република България за срок повече от 3 месеца, могат да внасят временно пътни превозни средства и ремаркета за частно ползване след представяне на документи, удостоверяващи регистрацията на превозното средство, документи, установяващи собствеността на превозното средство, български документ за самоличност на лицето, в който е отразен срокът за пребиваване в Република България, документи за правоуправление, задължителна застраховка и писмена митническа декларация.

(4) Временно пребиваващите в чужбина местни физически лица при краткосрочно завръщане в Република България могат да внасят за частно ползване за срок до 3 месеца притежаваните от тях пътни превозни средства и ремаркета, имащи постоянна чуждестранна пътна (полицейска) регистрация. Временният внос на тези превозни средства се оформя чрез вписване в българските документи за задгранично пътуване (паспортите) на техните притежатели.

Чл. 504. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Като декларация за поставяне под режим се приемат карнетите АТА и СРД, когато:

1. карнетите са издадени в договаряща страна по Конвенция АТА (Митническата конвенция по карнета АТА за временен внос на стоки, съставена на 6 декември 1961 г. в Брюксел) или договаряща страна по Конвенцията за временен внос - Истанбулската конвенция, съставена на 26 юни 1990 г. в Истанбул, приела препоръките на Съвета за митническо сътрудничество от 25 юни 1992 г. за приемане на карнет АТА и карнет СРД за временно допускане при условията и в сроковете, посочени в тези препоръки, и

2. карнетите са издадени по установения ред и са заверени и гарантирани от асоциация - член на международна гаранционна верига.

(2) Алинея 1 се прилага, когато карнетите АТА и СРД:

1. се отнасят за стоки, които са в приложното поле на тези конвенции, и

2. са заверени от митническите органи в съответните полета на корицата на карнета.

(3) Карнетите АТА и СРД се приемат от входното митническо учреждение, с изключение на случаите, когато това митническо учреждение не е в състояние да провери спазването на условията на режима.

Чл. 505. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Без да се нарушават особените гаранционни системи при карнетите АТА и СРД, поставянето под

режим с писмена митническа декларация изисква представянето и на обезпечение, с изключение на случаите по приложение № 59.

(2) С цел улесняване на контрола при спазване разпоредбите на режима митническите органи имат право да изискват водене на отчети.

Чл. 506. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато стоки, поставени под режим временен внос с пълно освобождаване от вносни митни сборове по реда на чл. 500, се декларират за режим внос, размерът на вноските митни сборове се определя на базата на елементите за облагане, приложими за тези стоки към момента на приемане на митническата декларация за поставяне под режим внос.

(2) Когато стоки, поставени под режим по реда на чл. 500, бъдат реализирани в рамките на разрешеното ползване, при декларирането им за режим внос те могат да не бъдат представени, при условие че всички условия за режима са спазени.

(3) За целите на приключване на режима за стоките по чл. 500, ал. 1 за реекспорт се счита консумирането, унищожаването или безплатното им раздаване на посетителите, доколкото тяхното количество съответства на вида на проявата, броя на посетителите и степента на участието на титуляря в проявата.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Алинея 3 не се отнася за алкохолни напитки, тютюневи изделия и горива.

(5) В случаите на противозаконно отнемане или кражба на временно внесени по реда на чл. 503, ал. 2 моторни превозни средства и ремаркета физическите лица - титуляри на временния внос, могат да напуснат Република България без временно внесените от тях превозни средства след заплащане или обезпечаване на дължимите вносни митни сборове и други държавни вземания, а при невъзможност за плащане или представяне на обезпечение - след подаване на писмена декларация, че не притежават парични средства или друго имущество в страната и че се задължават да заплатят определените държавни вземания.

Чл. 507. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато стоки под режим временен внос се поставят с цел приключването му под режим с отложено плащане или се внасят в свободна зона с контрол тип I по смисъла на чл. 620 или в свободен склад, или се поставят в свободна зона с контрол тип II по смисъла на чл. 620, всички документи, с изключение на карнети АТА/СРД, или отчетите, използвани за посоченото митническо направление, или всеки заместващ ги документ трябва да съдържат текста "Стоки от ВВ".

Чл. 508. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите на временен внос на железопътни транспортни средства, които се използват съвместно по международен договор, по който Република България е страна, режимът се счита за приключен, когато се изнасят или реекспортират железопътни транспортни средства със същата стойност или от същия вид като предоставените на разположение на местното лице.

Чл. 509. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 510. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел IX.

Специфични разпоредби относно временен внос на стоки с частично освобождаване от вносни митни сборове

Чл. 511. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел X.

Разрешаване на режим временен внос на стоки, с изключение на транспортни средства - нормална процедура

Чл. 512. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 513. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 514. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 515. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XI.

Разрешаване на режим временен внос на стоки, с изключение на транспортните средства - опростени процедури

Чл. 516. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 517. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 518. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 519. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XII.

Поставяне на стоките под режим временен внос, с изключение на транспортните средства. Нормална процедура. Опростени процедури

Чл. 520. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 521. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 522. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 523. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 524. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 525. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 526. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XIII.

Приключване на режима временен внос на стоките, с изключение на транспортните средства. Общи положения. Нормална процедура.
Опростени процедури

Чл. 527. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 528. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 529. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 530. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 531. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 532. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 533. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 534. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XIV.

Разпоредби във връзка с облагането

Чл. 535. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 536. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 537. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

**Раздел XV.
Административно сътрудничество**

Чл. 538. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

**Раздел XVI.
Преместване на стоките**

Чл. 539. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 540. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

**Раздел XVII.
Подновяване на карнет АТА**

Чл. 541. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

**Раздел XVIII.
Издаване на дубликат на карнет АТА**

Чл. 542. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

**Раздел XIX.
Временен внос на транспортни средства с пълно освобождаване -
обхват и условия**

Чл. 543. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 544. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 545. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 546. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 547. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 548. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 549. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 550. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 551. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 552. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 553. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 554. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XX.

Разрешаване на режим временен внос на транспортни средства

Чл. 555. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 556. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 557. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 558. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 559. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XXI.

Поставяне на транспортни средства под режим временен внос

Чл. 560. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 561. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 562. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XXII.

Приключване на режим временен внос на транспортни средства

Чл. 563. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 564. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 565. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел XXIII.

Други разпоредби

Чл. 566. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 567. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 568. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 569. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 570. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава четиридесет и четвърта. ПАСИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

Раздел I.

Допълнителни условия за даване на разрешение (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 571. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Доколкото не са налице данни за противоположното, се приема, че основните интереси на местните лица, които извършват операции по усъвършенстване, не са съществено засегнати.

(2) Когато искането за разрешение е направено от лице, което изнася стоки за временен износ, без да нарежда извършването на операциите по усъвършенстване, митническите органи извършват предшествваща проверка на условията по чл. 149, ал. 2 от закона на базата на представените документи.

Чл. 572. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се посочват средствата за идентификация и методите, чрез които се установява, че

компенсаторните продукти са получени от временно изнесените стоки, или чрез които се проверява, че са спазени условията за използване системата на стандартен обмен.

(2) Като мярка по смисъла на ал. 1 може да се използва "информационен документ за улеснение на временния износ на стоки, изпратени от една страна в друга за производство, обработка и поправка", предвиден от препоръката на Съвета за митническо сътрудничество от 3 декември 1963 г. и посочен в приложение № 61, и проверка на отчетите.

(3) Когато видът на операциите по усъвършенстване не дава възможност да се установи, че компенсаторните продукти се получават от временно изнесените стоки, в обосновани особени случаи разрешението може да се издаде, при условие че лицето, което подава искането, може да представи достатъчно доказателства, че при операциите по усъвършенстване се използват стоки, които имат същия тарифен номер от Комбинираната номенклатура на Република България, същото търговско качество и същите технически характеристики като временно изнесените стоки. В разрешението се определят условията за ползване на режима.

Чл. 573. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато искането за поставяне под режим пасивно усъвършенстване е за поправка, режимът се разрешава, при условие че:

1. временно изнесените стоки могат да бъдат поправени, и
2. поправката не води до подобряване на техническите характеристики на стоките.

Чл. 574. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 575. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 576. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 577. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 578. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 579. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 580. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 581. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 582. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 583. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 584. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II. Разпоредби за прилагане на режима

Чл. 585. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В разрешението се посочва срокът за приключване на режима, който е до 12 месеца. Когато обстоятелствата налагат, този срок може да бъде продължен дори след изтичане на първоначално определения срок.

(2) Член 159, ал. 2 от закона се прилага дори ако първоначално определеният срок е изтекъл.

Чл. 586. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Декларацията за поставяне на временно изнесените стоки под режим се попълва съгласно разпоредбите за изнасяне.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) В случаите на предварителен внос към документите, които трябва да придружават декларацията за внос, се прилага копие от разрешението, освен ако е поискано разрешение съгласно чл. 329, ал. 3, т. 4. В тези случаи чл. 132, ал. 3 се прилага, като се отчита съответната специфика.

Чл. 587. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 588. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел III. Разпоредби за облагане с митни сборове (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 589. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При изчисляване размера на сумите за приспадане не се вземат предвид антидъмпинговите и изравнителните мита.

(2) При изчисленията вторичните компенсаторни продукти, които представляват отпадъци, скрап, утайки, изрезки и остатъци, се считат за включени в сумите за приспадане.

(3) При определяне стойността на временно изнесените стоки в съответствие с един от методите по чл. 153, ал. 2 от закона разходите за товарене, транспорт и застраховка, направени за временно изнесените стоки до мястото, където е извършена операцията по усъвършенстване или последната операция по усъвършенстване, не се включват във:

1. стойността на временно изнесените стоки, която е основа при определяне митническата стойност на компенсаторните продукти в съответствие с чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "а" от закона, или

2. разходите по усъвършенстване, когато стойността на временно изнесените стоки не може да се определи в съответствие с чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "а" от закона.

(4) Разходите по товаренето, транспорта и застраховката за компенсаторните продукти от мястото, където е извършена операцията по усъвършенстване или последната операция по усъвършенстване, до мястото на въвеждане на митническата територия на Република България се включват в разходите по усъвършенстване.

(5) Разходи за товарене, транспорт и застраховка включват:

1. комисиони и възнаграждения за посредничество (брокерски възнаграждения), с изключение на комисионите за покупка;

2. разходите за контейнери, които не представляват едно цяло с временно изнесените стоки;

3. разходите за опаковка, включващи труда и материалите;

4. разходи за обработващи операции, възникнали във връзка с транспорта на стоките.

Чл. 590. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При частично освобождаване от вносни митни сборове по искане на лицето разходите по усъвършенстването се вземат като основа при определяне размера на дължимите вносни митни сборове.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Алинея 1 не се прилага, когато преди поставянето на компенсаторните продукти под режим внос се установи, че временно изнесените стоки, които не са с произход от Република България по смисъла на част втора, глава пета, раздел I от закона, са били поставени под режим внос с нулева ставка на митото преди временното им изнасяне с цел да се възползват от разпоредбите за частичното освобождаване от вносни митни сборове.

(3) Членове 35 - 40 и 42 от закона се прилагат по отношение на разходите по усъвършенстване, като се отчита съответната специфика.

Чл. 591. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) В случаите, когато често се извършват операции по усъвършенстване, в рамките на едно разрешение, с изключение на поправка, митническите органи могат по искане на титуляря да определят осреднена ставка на митото за стоките, подложени на всички тези операции (сумарно приключване).

(2) Ставката по ал. 1 се прилага временно за период не по-голям от 12 месеца и се отнася за компенсаторните продукти, които се поставят под режим внос през този период. В края на всеки период митническите органи правят окончателни изчисления и в зависимост от случая съответният размер на митните сборове се досъбира или възстановява.

Чл. 592. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел IV.

Специфични разпоредби относно облагането

Чл. 593. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 594. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 595. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 596. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 597. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 598. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел V. Мерки на търговската политика

Чл. 599. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 600. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Дял четвърти. РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗНОСА

Глава четиридесет и пета. ИЗНОС

Чл. 601. (1) Износител е лицето, за сметка на което е изготвена митническата декларация за износ и което в момента на приемането ѝ е собственик на стоките или има подобни права за разпореждане с тях.

(2) Когато собствеността или подобните ѝ права за разпореждане със стоките принадлежат на лице, установено извън митническата територия на Република България въз основа на договор, който е основание за износа, за износител се смята партньорът по договора, установен в Република България.

Чл. 602. В случаите с подизпълнител декларацията за износ може да се подаде в митническото учреждение, където е установен подизпълнителят.

Чл. 603. Когато по административни съображения не може да се приложи чл. 163, ал. 3, изречение първо от закона, декларацията може да се подаде във всяко митническо учреждение, което е компетентно за извършваната операция.

Чл. 604. (1) Когато съществуват надлежно обосновани причини, митническата декларация за износ може да се приеме:

1. в митническо учреждение, различно от посочените в чл. 163, ал. 3, изречение първо от закона, или

2. в митническо учреждение, различно от посоченото в чл. 603.

(2) В случая по ал. 1 контролът по прилагането на мерките за забрани и ограничения трябва да бъде съобразен със специфичния характер на конкретно възникнала ситуация.

Чл. 605. (1) (Предишен текст на чл. 605 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Без да се нарушава редът за писмено деклариране по нормалната процедура съгласно чл. 68 от закона, когато декларацията за износ е изготвена върху образец на Единния административен документ, се използват формуляри 1, 2, 3 и А. Митническото учреждение, в което е подадена декларацията за износ (митническо учреждение на износа), попълва и заверява клетки А и D. След даване на разрешение за износ митническото учреждение на износа задържа формуляр 1 и връща формуляри 2, 3 и А на заинтересуваното лице, които придружават стоката до изходно митническо учреждение.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на митническия контрол при износ на стоки по реда на чл. 68, ал. 1 от закона може да се изиска подаване на допълнителен екземпляр от формуляри 2 и 3 на ЕАД.

Чл. 606. (1) Формуляри 2, 3 и А на ЕАД и стоките, описани в тях и оформени за износ, се представят пред изходното митническо учреждение.

(2) При износ за изходно митническо учреждение се счита:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за стоки, изнасяни с железопътен транспорт, по пощата, по въздух или по вода - митническото учреждение, където стоките се приемат с цялостен договор за превозването им до друга страна от лицензираните железопътни превозвачи, от "Български пощи" - ЕАД, от въздухоплавателни, морски или речни превозвачи;

2. за стоки, превозвани по тръбопроводи и електропроводи - митническото учреждение, в района на което е установен износителят;

3. за стоки, изнасяни по друг начин или при други обстоятелства, невключени в т. 1 и 2 - последното митническо учреждение, преди стоките да напуснат митническата територия на Република България.

(3) Изходното митническо учреждение следва да се увери, че представените стоки съответстват на декларираните, контролира и удостоверява физическото им заминаване посредством заверка на формуляри 2, 3 и А на ЕАД. Заверката включва и поставянето на печат с името на митническото учреждение, датата, подпис и текста "износът осъществен". Изходното митническо учреждение изпраща формуляр 3 на износителя/декларатора или го връчва срещу подпис на упълномощено от него лице с цел да му бъде предадено.

(4) При износ на партии се прави заверка само за онези стоки, които действително са изнесени.

(5) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи липса на стоки, то отразява това върху

представените формуляри на декларацията и уведомява митническото учреждение на износа.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи по-голямо от декларираното количество стоки, не се допуска изнасянето на тези стоки, докато не се извършат съответните формалности по износа.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Без да се нарушава прилагането на наказателните разпоредби, когато изходното митническо учреждение установи несъответствие във вида на декларираните и действително изнасяните стоки, не се допуска изнасянето, докато не се извършат съответните формалности по износа, като същевременно уведомява митническото учреждение на износа.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) В случаите по ал. 2, т. 1 изходното митническо учреждение заверява формуляри 2, 3 и А на декларацията за износ. Заверката включва поставянето на печат с името на митническото учреждение, подпис и дата. Преди заверката на декларацията върху транспортния документ се поставя с червено думата "Износ" и се полагат подпис и печат. Отклонение от изискването за заверка на транспортния документ се допуска с разрешение на директора на Агенция "Митници", ако коректността на операцията се гарантира с други средства.

(9) В случаи, когато стоки се изпращат в чужбина или до изходно митническо учреждение под режим транзит, отправното митническо учреждение заверява формуляри 2, 3 и А на декларацията. Заверката включва поставянето на печат с името на митническото учреждение, подпис и дата. Заверяват се всички формуляри на транзитния документ или на друг заместващ го документ, като се поставя с червено думата "Износ" и се полагат подпис и печат. Изходното митническо учреждение осъществява митническия надзор по физическото напускане на стоките.

(10) (Нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато се изпращат в чужбина стоки под режим отложено плащане на акциз с придружителен административен документ съгласно чл. 68, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, митническото учреждение на износа връща заверените формуляри 2, 3 и А на ЕАД на декларатора, след като в клетка А на всички екземпляри на придружителния административен документ постави с червено думата "Износ" и заверка чрез подпис и печат. Изходното митническо учреждение в допълнение на условията по ал. 3 попълва и заверява клетка С, като отразява констатациите по ал. 5 и 6 на втория, третия и четвъртия екземпляр на придружителния административен документ. Третият и четвъртият екземпляр на придружителния административен документ се връщат съгласно чл. 70, ал. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове. Изходното митническо учреждение осъществява митнически надзор по физическото напускане на стоките.

(11) (Предишна ал. 10, изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) В случаите по ал. 8 - 10 върху формулярите на декларацията за износ се вписват данните за транспортния/транзитния документ и за придружителния административен документ и съответно в транспортния/транзитния документ и придружителния административен документ се вписват данните от клетка А на декларацията.

(12) (Предишна ал. 11 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митническото учреждение на износа може да изиска от износителя да представи доказателства, че стоките са напуснали митническата територия на страната.

Чл. 607. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11. 2003 г.) Стоките, които не са предмет на забрани и ограничения и чиято левовата равностойност не надвишава 3000 евро за пратка и за декларатор, могат да се декларират пред изходното митническо учреждение.

(2) Алинея 1 може да не се прилага, когато лицата, подаващи декларацията за износ, действат като митнически агенти за сметка на други лица.

(3) Устно деклариране може да се прави само на изходно митническо учреждение.

Чл. 608. (1) В случаи, когато е разрешено стоките да напуснат митническата територия на страната без декларация за износ, износителят може да подаде такава впоследствие пред митническото учреждение, в района на което той е установен в съответствие с разпоредбите на чл. 603.

(2) За да се приеме декларацията по ал. 1, износителят трябва да представи задоволителни доказателства на митническите органи от съответното митническо учреждение по отношение на вида и количеството на въпросните стоки и обстоятелствата, при които те са напуснали митническата територия на страната. Митническото учреждение извършва необходимите проверки върху формулярите на декларацията.

(3) Приемането на декларацията за износ съгласно разпоредбите на ал. 1 не е пречка за прилагането на наказателни разпоредби.

Чл. 609. (1) Когато стоките, оформени за износ, не напуснат митническата територия на страната, износителят/деклараторът трябва незабавно да уведоми митническото учреждение на износа и да върне всички формуляри на декларацията в него.

(2) Когато в случаите по чл. 606, ал. 8 или 9 промяна в договора за транспорт доведе до спиране на транспортна операция на митническата територия на страната вместо извън нея, въпросните превозвачи или органи могат да изпълнят променения договор само със съгласието на митническото учреждение по чл. 606, ал. 2, т. 1 или, при режим транзит - отправното митническо учреждение. В този случай формуляр 3 на ЕАД се връща на митническото учреждение.

Чл. 610. Режимът износ може да се прилага и за местни стоки, когато те не напускат митническата територия на Република България, при условие че за тях в закон е предвидена поне една фискална преференция като за износ.

(2) Удостоверяването на износа от митническите органи се извършва чрез заверка от тях върху декларацията за износ.

(3) Удостоверяването на износа от митническите органи може да се извърши и чрез заверка върху документите за деклариране при опростени процедури.

Глава четиридесет и шеста. ВРЕМЕНЕН ИЗНОС

Раздел I. Общи положения

Чл. 611. (1) При спазване условията на чл. 165, ал. 1 от закона режимът временен износ се допуска за стоки, които могат да бъдат идентифицирани при реимпорта им.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 612. При режим временен износ се прилагат разпоредбите на режим износ, като се отчита съответната специфика.

Чл. 613. Временното изнасяне на местни стоки като специфична форма на износ включва облагането им с износни митни сборове, прилагане на мерките на търговската политика, както и всякакви други мерки, предвидени за износ на местни стоки извън митническата територия на Република България.

Чл. 614. Поставянето на стоки под режим временен износ не дава основание за възстановяване на вече заплатени вносни митни сборове.

Чл. 615. (1) Като искане за разрешаване на режим временен износ се счита подаването пред митническите органи на митническа декларация за поставяне под режим, а като разрешение за поставяне под режим се счита приемането на декларацията от митническите органи.

(2) Декларацията по ал. 1 се придружава от сведение, изготвено от декларатора, съдържащо следните данни, доколкото те са необходими и не могат да се впишат в клетка 44 на митническата декларация:

1. името или търговското наименование и адреса на молителя на режима, когато молителят не е един и същ с декларатора;

2. целите на временния износ;

3. времето, необходимо за реимпорт на временно изнесените стоки;

4. начина за идентификация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Временно изнесените стоки могат да останат извън митническата територия на Република България за неопределено време. Реимпортът на тези стоки се осъществява при условията и по реда на глава двадесет и трета от закона.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 616. (1) По желание на заинтересуваното лице лични вещи с по-значителна стойност, които ще бъдат реимпортирани, се декларират по един от допустимите начини за деклариране.

(2) Пътниците могат да изнасят шосейни моторни превозни средства след представяне на документ за правомерното им владение. Изнесените по този ред шосейни превозни средства се допускат обратно в страната след представяне на

документ, удостоверяващ регистрацията им в Република България.

Чл. 617. (1) Реимпортът на временно изнесените стоки се счита за извършен, когато стоките са въведени в митническата територия на Република България и са оформени под режим внос.

(2) Датата, която се взема предвид за прилагането на този член, е датата на приемане на декларацията за внос.

Раздел II. Временен износ с карнет АТА

Чл. 618. (1) Карнет АТА може да се използва за износ при спазване на следните условия:

1. карнет АТА е издаден, заверен и гарантиран от Българската търговско-промишлена палата като член на международна гаранционна верига;
2. карнет АТА се ползва само за местни стоки, по отношение на които не е представена молба за възстановяване на суми;
3. документите по чл. 133 са представени пред митническите органи; митническите органи могат да изискат представяне на превозен документ;
4. стоките трябва да са предназначени за реимпорт.

(2) Когато стоките се представят пред митническото учреждение с цел временен износ под покритието на карнет АТА, митническото учреждение на износа извършва следните формалности:

1. проверява данните, попълнени в полета от "А" до "G" на отрязъка за износ, по отношение на стоките, покрити от карнет АТА;
2. попълва поле "Удостоверение на митническите органи" на заглавната страница и на гърба на корицата на карнета;
3. попълва талона и поле "Н" на отрязъка за износ;
4. вписва наименованието на митническото учреждение в буква "b" на поле "Н" на отрязъка за реимпорт;
5. задържа отрязъка за износ.

(3) Ако митническото учреждение на износ не е изходно митническо учреждение, митническото учреждение на износа извършва формалностите по ал. 2, но не попълва клетка 7 на талона за износ, която трябва да се попълни от изходното митническо учреждение.

(4) Срокът за реимпорт на стоките, определен от митническите органи в буква "b" на поле "Н" на отрязъка за износ, не може да надвишава срока на валидност на карнет АТА.

Чл. 619. (1) Когато стоки, напуснали митническата територия на Република България под покритието на карнет АТА няма да се реимпортират, в митническото учреждение на износ се представя митническа декларация за износ. При представяне на съответния карнет АТА митническото учреждение на износа заверява митническата декларация за износ, включително формуляр 3, и анулира талона и отрязъка за

реимпорт.

(2) В случаите, когато титулярят на карнет АТА не е в състояние да реимпортира стоките, с което операцията за временен износ ще надвиши срока на валидност на карнет АТА, по искане на титуляря Българската търговско-промишлена палата може да издаде заместващ карнет АТА.

(3) В случая по ал. 2 заместващият карнет АТА се представя пред митническото учреждение, задействало оригиналния карнет АТА и отрязъка му за износ. Това митническо учреждение взема под отчет заместващия карнет АТА, като извършва формалностите по чл. 618, ал. 2 и наред с другото вписва в талона и отрязъка за износ: крайната дата за реимпорт, посочена в оригиналния карнет АТА, датата на даденото продължение и номера на оригиналния карнет АТА. Към отрязъка за износ на заместващия карнет АТА се прилага отрязъкът за износ на оригиналния карнет АТА.

Дял пети.

ДРУГИ МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

Глава четиридесет и седма.

СВОБОДНИ ЗОНИ И СВОБОДНИ СКЛАДОВЕ

Раздел I.

Общи разпоредби

Чл. 620. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на прилагане разпоредбите на тази глава:

1. "Контрол тип I" е контролът и проверките, които се извършват главно според наличието на заграждания;

2. "Контрол тип II" е контролът и проверките, които се извършват главно в съответствие с изискванията на режим митническо складиране;

3. "Оператор" е всяко лице, което извършва дейност по складиране, обработка, преработка, продажба или покупка на стоки в свободна зона или в свободен склад.

Чл. 621. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За съгласуване извършването на ново строителство в свободна зона заинтересуваното лице подава писмено искане до териториалното митническо управление, в чийто район се намира зоната.

(2) В искането по ал. 1 трябва да се посочи дейността, за която ще се използва сградата, и да се съдържа необходимата информация за вземане на решение от митническите органи.

(3) Митническите органи издават разрешението, при условие че не се нарушава прилагането на митническите разпоредби.

(4) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и когато се надстроява, пристроява или преустройва сграда в свободна зона или в свободен склад.

Чл. 622. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Преди започване на дейността си всеки оператор трябва да получи одобрение на материалната си отчетност по смисъла на:

1. член 176 от закона - за свободна зона с контрол тип I или за свободен склад, или

2. член 111 от закона - за свободна зона с контрол тип II.

(2) Одобрението се издава в писмена форма и само на лица, които поемат задължението за спазване на разпоредбите за свободните зони и свободните складове.

Чл. 623. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Искането за одобряване на материалната отчетност се подава писмено до териториалното митническо управление, в чийто район се намира свободната зона или свободният склад.

(2) В искането по ал. 1 трябва да се посочат дейностите, които ще бъдат извършвани. Тази информация се счита за предварително уведомяване по реда на чл. 172, ал. 1 от закона.

(3) Искането трябва да съдържа:

1. точно описание на водената или предвижданата за водене материална отчетност;

2. вида и митническия статут на стоките, за които се отнася тази дейност;

3. в зависимост от случая - митническия режим за извършване на тази дейност;

4. всяка друга информация, необходима на митническите органи за осигуряване правилното прилагане на разпоредбите.

Чл. 624. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел II.

Разпоредби относно свободните зони с контрол тип I и свободните складове (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 625. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Оградата на свободните зони трябва да бъде изградена по начин, улесняващ митническите органи при извършването на надзор, включително на непосредствено разположената до свободните зони територия, и изключващ всяка възможност за неправомерно преместване на стоки извън зоната.

(2) По отношение на свободните складове се прилага ал. 1, като се отчита съответната специфика.

(3) Територията от външната страна на ограждението трябва да позволява извършването на необходимия митнически надзор. Достъпът до тази територия се съгласува с митническите органи.

Чл. 626. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Водената в свободните зони и свободните складове материална отчетност трябва да включва:

1. всички данни относно знаци, номера, брой и вид на колетите (опаковките),

количество и описание на стоките в съответствие с обичайното им търговско наименование, както и идентификационните номера на контейнерите;

2. информация, необходима за надзора на стоките по всяко време и по-специално за местонахождението им, митническото направление, което стоките са получили след престоя им в свободната зона или в свободния склад, или тяхното въвеждане в останалата част на митническата територия;

3. данни за транспортните документи, придружаващи стоките при постъпване и напускане на свободна зона или свободен склад;

4. данни за митническия статут на стоките, а в случай че има удостоверение за митнически статут съгласно чл. 630 - регистрационния номер на удостоверението;

5. данни за обичайните операции;

6. вписванията съгласно чл. 398а, 399 или 507;

7. данни за стоките, които при внос или при временен внос не биха подлежали на облагане с вносни митни сборове или на мерки на търговската политика и чието използване или предназначение трябва да бъде проверено.

(2) Митническите органи могат да не изискват някои от данните, доколкото това не възпрепятства митническия надзор в свободна зона или в свободен склад. Когато се водят отчети за целите на даден митнически режим, не е необходимо данните от тези отчети да се вписват в материалната отчетност по ал. 1.

Чл. 627. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Режим активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол, ползван в свободна зона или в свободен склад, приключва за компенсаторните или обработените продукти или за стоките в непроменено състояние чрез вписването в материалната отчетност, водена в тази свободна зона или свободен склад. Това вписване се отразява и в отчетите за режим активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол.

Чл. 628. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато в нормативни актове са предвидени мерки на търговската политика за въвеждане на чуждестранни стоки на митническата територия, тези мерки се прилагат към момента на внасянето им в свободна зона или в свободен склад.

Чл. 629. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато за определяне размера на митническото задължение се вземат предвид елементите за облагане, преди стоките да са подложени на обичайните операции съгласно приложение № 34, по искане на декларатора може да бъде издаден ИНФ 8 съгласно чл. 334ф.

Чл. 630. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато съгласно чл. 170, ал. 4 от закона митническите органи удостоверяват чуждестранния или местния статут на стоките, намиращи се в свободна зона или в свободен склад, се използва формулярът съгласно образеца и указанията по приложение № 63. С този формуляр операторът удостоверява местния статут на стоката, когато чуждестранни стоки съгласно чл. 173, ал. 1, т. 1 от закона са поставени под режим внос, както и при приключване на режими активно усъвършенстване или обработка под митнически контрол с режим внос.

Чл. 631. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Забраните по чл. 172, ал. 2 и 3 от закона се налагат с акт на директора на Агенция "Митници".

(2) В свободните зони и в свободните складове не се допуска упражняването на търговия на дребно.

(3) Зареждане с горива на шосейни моторни превозни средства в свободните зони и в свободните складове се допуска с чуждестранни горива, поставени под режим внос, или с местни горива, които не са ползвали мерките по чл. 166, т. 2 от закона.

(4) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.) При неспазване на ал. 2 се счита, че за стока, подлежаща на облагане с вносни митни сборове е възникнало вносно митническо задължение, по което длъжник е лицето, неспазило ал. 2.

(5) Не се допуска направление свободна зона или свободен склад за алкохолни напитки и тютюневи изделия.

(6) За стоки, предназначени за дружество, управляващо свободна зона или свободен склад, не се допуска направление свободна зона или свободен склад в управляваната от дружеството свободна зона или свободен склад.

Чл. 631а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При реекспорт на чуждестранни стоки, които не се разтоварват или само се претоварват в свободна зона или в свободен склад, уведомяване по смисъла на чл. 180, ал. 4 от закона може да не се изисква.

Раздел III.

Разпоредби относно свободни зони с контрол тип II (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 632. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При спазване разпоредбите на раздел I и чл. 633 в свободните зони с контрол тип II се прилагат разпоредбите за режим митническо складиране.

Чл. 633. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато чуждестранни стоки, които не се разтоварват или само се претоварват, се поставят в свободна зона чрез процедурата по оформяне на място и впоследствие чрез същата процедура се реекспортират, митническите органи могат да освободят оператора от задължението му да информира компетентното митническо учреждение за всяко постъпване и напускане на стоките. В този случай митническият надзор се осъществява с оглед на тази специфика.

(2) Краткосрочното складиране на стоки при претоварване се счита за част от претоварването.

Чл. 634. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 635. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 636. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 637. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел IV.

Функциониране на свободните зони или свободните складове

Чл. 638. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 639. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 640. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел V.

Изнасяне на стоки от свободните зони и от свободните складове

Чл. 641. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 642. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 643. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Раздел VI.

Процедури, които се прилагат, когато в свободните зони и в свободните складове се използва режимът активно усъвършенстване при система с отложено плащане или обработка под митнически контрол

Чл. 644. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 645. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 646. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 647. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 648. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 649. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 650. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 651. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 652. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 653. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава четиридесет и осма. РЕЕКСПОРТ, УНИЩОЖАВАНЕ И ИЗОСТАВЯНЕ

Чл. 654. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато реекспортът подлежи на деклариране пред митническите учреждения в съответствие с чл. 180, ал. 5 от закона, разпоредбите на чл. 601 - 610 се прилагат, като се отчита съответната специфика, без да се нарушават специфичните разпоредби, прилагани при приключване на предходен митнически икономически режим.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато се използва карнет АТА за реекспорт на стоки след режим временен внос, декларирането може да се извърши пред митническо учреждение, различно от посоченото в чл. 163, ал. 3 от закона.

Чл. 655. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За целите на прилагане на чл. 180, ал. 4 от закона уведомяването за унищожаването на стоките трябва да бъде направено писмено и подписано от заинтересуваното лице. Уведомяването трябва да бъде извършено своевременно, така че да даде възможност на митническите органи да осъществят митническия надзор по унищожаването.

(2) Когато стоките, подлежащи на унищожаване, са били оформени с митническа декларация, митническите органи отбелязват върху декларацията данните за унищожаването и я анулират съгласно чл. 72 от закона.

(3) Митнически органи задължително присъстват при унищожаването на стоките.

(4) Митническите органи, които присъстват при унищожаването на стоките, отбелязват върху декларацията или друг документ вида и количеството на отпадъците и остатъците, получени при унищожаването на стоките, с цел да се определят елементите за облагане, приложими за тях при даване на друго митническо направление.

Чл. 656. Разпоредбите на чл. 655, ал. 2 се прилагат, като се отчита съответната специфика за стоките, които се изоставят в полза на държавата.

Чл. 657. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Част трета.
МИТНИЧЕСКИ ОБЛЕКЧЕНИЯ

Дял първи.
ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ МИТНИ СБОРОВЕ

Глава четиридесет и девета.
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I.
Дефиниции

Чл. 658. По смисъла на този дял:

1. "безмитен внос" или "безмитен износ" е вносът или износът на стоки с освобождаване от митни сборове;

2. "лично имущество" са стоки, предназначени за лично или семейно ползване или потребление на заинтересуваните, които по вид и количество нямат търговски характер; лично имущество представляват:

а) домакинско имущество, като: лични вещи, домакинско и спално бельо, както и мебели и уреди, предназначени за лично или за семейно ползване;

б) превозните средства за частно ползване, като: велосипеди, мотоциклети, пътнически автомобилни превозни средства и техните ремаркета, къмпингови каравани, въздухоплавателни средства за туризъм и спорт, както и кораби, яхти и лодки за развлечения и спорт;

в) домакинските запаси, които са в количества, непревишаващи обичайните запаси за едно домакинство;

г) домашните животни (включително животни за компания, за аквариуми и др. подобни), както и ездитните животни в обичайни количества;

д) ръчно преносимите инструменти, необходими за упражняване от вносителя на занаятчийски или свободни професии;

3. "търговски автомобилни превозни средства" са всички пътни моторни превозни средства, включително влекачите със или без ремаркета, които поради конструкцията и оборудването си са предназначени за използване, със или без заплащане, за превоз на стоки или на 10 или повече лица (включително шофьора), както и всички шосейни моторни превозни средства за специална употреба, различни от тези, които се използват главно за превоз на хора или стоки;

4. "пътнически автомобилни превозни средства" са пътническите автомобили и другите превозни средства, предназначени главно за превоз на по-малко от 10 лица (включително шофьора), както и товаро-пътническите и състезателните автомобили - от позиция 8703 на Митническата тарифа на Република България;

5. "алкохол и алкохолни напитки" и "тютюн и тютюневи изделия" са продуктите, включени съответно в позиции 2203-2208 и в позиции 2401, 2402 и 2403 на Митническата тарифа на Република България;

6. "ръчно преносими инструменти и апарати" са инструменти и апарати, предназначени за ръчна употреба или съдържащи устройства, улесняващи тяхното ръчно и компактно пренасяне от едно място на друго;

7. "лично и частно ползване" е ползване, различно от всякаква дейност, имаща професионален или търговски характер, и предназначено най-вече за задоволяване на домашните потребности или нуждите на частния живот;

8. "постоянно местопребиваване" е мястото, където едно лице пребивава обичайно, т. е. живее поради лични и професионални връзки в продължение най-малко на 185 дни от календарната година, а в случай че лицето няма професионални връзки - е мястото, с което то се оказва тясно свързано поради личните си връзки; за място на постоянно местопребиваване на лице, чиито професионални връзки се намират на място, различно от това, където са личните му връзки, и поради което то е принудено да пребивава последователно на различни места, намиращи се съответно във вътрешността и извън митническата територия на Република България, се счита мястото, където са личните връзки на това лице, при условие че то се завръща там редовно; последното условие не се изисква, когато лицето пребивава на митническата територия на Република България в изпълнение на служебна задача за определен срок; обучението във висше училище или в друго учебно заведение не се счита за смяна на постоянното местопребиваване;

9. "собствена стойност на стоките" е стойността на стоките, с изключение на разходите за транспорт и застраховка, такава, каквато може да бъде установена от митническите органи въз основа на документ или въз основа на съществуващата практика;

10. "научни изследвания" са дейности по изпитания и наблюдения, извършвани с оглед усъвършенстване на познанията във всички клонове на науката (например математика, физика, медицина, химия, биология, геология, метеорология и др.);

11. "внесяни за нетърговски цели" е предназначението за извършване на дейности по обучението или по научни изследвания, което не е свързано с получаване на печалба от страна на ползващото ги юридическо лице;

12. "принадлежности" са стоките, които се използват с определен специфичен предмет с цел рационализиране на употребата му и чието техническо значение е по-малко от това на специфичния предмет, който те допълват и за чието нормално функциониране не са задължителни;

13. "резервни части" са стоките, използвани за равностойна замяна на функционални и сменяеми части, които са се износили, счупили и т. н.;

14. "инструменти" са стоките, използвани за поддържането в изправност, за изпитване, регулиране или ремонт на дадена стока;

15. "съставни части" са всички части или отделни елементи от части, които имат съществена или понякога помощна роля за точното функциониране на стоката като цяло; те могат да бъдат заменяни, когато са износени, повредени или остарели или когато са предназначени за промяна на функционалните възможности на вече налична част или стока.

Раздел II.

Общи предпоставки за разрешаване на безмитен внос или износ

Чл. 659. Разпоредбите на този дял се прилагат както за стоките, които се въвеждат на митническата територия на Република България от друга държава, така и за стоките, които са били вече оформени под друг митнически режим, различен от режим внос.

Чл. 660. (1) Когато са изпълнени условията за допускане на безмитен внос съгласно разпоредбите на този дял, внасяните стоки се оформят на режим внос.

(2) В случаите, когато с разпоредбите на този дял са определени условия относно използването или предназначението на внасяните стоки, тези стоки се оформят на режим внос, като остават под митнически надзор. При неизпълнение на определените условия възниква вносно митническо задължение.

Чл. 661. (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите, когато изрично не е предвидено друго, допускането на безмитния внос съгласно разпоредбите на този дял се разрешава от началника на митницата или упълномощено от него длъжностно лице, в чийто район е установено постоянното местопребиваване или местоседалище на лицето, което има право на безмитен внос.

Чл. 662. В случаите, когато разпоредбите на този дял предвиждат допускането на безмитен внос на стоки само при определени условия, заинтересуваното лице трябва да докаже пред митническите органи, че тези условия са спазени.

Чл. 663. Когато едновременно са изпълнени условията, които се изискват за разрешаване на безмитен внос или износ съгласно различни разпоредби от този дял, съответните разпоредби се прилагат последователно независимо една от друга.

Чл. 664. Не се изисква обезпечаване на митните сборове за стоките, които са допуснати за безмитен внос или износ съгласно разпоредбите на този дял, ако това не е предвидено изрично.

Чл. 665. (1) Разпоредбите на този дял не ограничават разрешаването на:

1. освобождавания, произтичащи от прилагането на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., на Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или на други консулски конвенции, или на Нюйоркската конвенция за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;

2. освобождавания във връзка с привилегии, предоставени по силата на международни споразумения или на споразумения, съгласно които се учредява седалище на международни организации или на техни представителства, по които договаряща страна е друга държава (група държави) или международна организация, включително освобождаванията, предоставени във връзка с провеждането на

международни конгреси или конференции;

3. освобождавания във връзка с привилегии и имунитети, предвидени в международни споразумения за културно, научно или техническо сътрудничество, сключени от правителството на Република България с други държави;

4. специфични освобождавания, предвидени в рамките на споразумения за съвместни действия за защита на хората и околната среда, сключени с други държави;

5. специфични освобождавания, установени в рамките на споразумения за погранична търговия, сключени със съседни държави;

6. специфични освобождавания, предвидени в международни споразумения, по които Република България е страна, които се разрешават на въоръжени сили от други страни, пребиваващи на митническата територия на Република България или преминаващи през нея в изпълнение на тези международни споразумения;

7. освобождавания, предоставени на принципа на взаимността в рамките на споразумения с други държави - страни по Конвенцията за международното гражданско въздухоплаване (Чикаго, 1944 г.), за прилагане на препоръки 4.44 и 4.45 от приложение 9 към тази конвенция (девето издание - юли, 1990 г.);

8. други освобождавания, предвидени в договори, сключени с други страни и влезли в сила за Република България;

9. освобождавания от вносни или износни митни сборове, предвидени в закони или в приети до 1 януари 1999 г. постановления на Министерския съвет.

(2) Освобождаванията по ал. 1 се разрешават в случаите, когато международните конвенции, споразумения и договори по т. 1-8 са ратифицирани и обнародвани.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Извън случаите по ал. 1 и 2 се разрешава освобождаване от вносни митни сборове при внос на стоки в изпълнение на проекти в рамките на международни договори, по които Република България е страна, когато тези проекти са финансирани от безвъзмездна помощ или със заеми от международни финансови институции и гарант по заема е Република България, включително когато Република България участва със съфинансиране или кофинансиране.

(4) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Условието и редът за освобождаването от вносни митни сборове в случаите по ал. 1, т. 8 и 9 и по ал. 3 се определят от министъра на финансите.

Чл. 666. (1) В случаите по чл. 665, ал. 1, т. 1 освобождава се от митни сборове ръчният и друг багаж на следните лица или на членовете на техните семейства:

1. държавните глави на чуждестранни държави, председателите и членовете на правителствата и председателите на парламентите;

2. шефовете на дипломатическите представителства и техните заместници, акредитирани в страната;

3. членовете на дипломатическите и търговските представителства в страната, които се ползват с дипломатически имунитет;

4. шефовете на чуждестранни консулства в страната, генералните консули, консулите и вицеконсулите;

5. членовете на представителствата и комисиите с признато право на дипломатически имунитет по силата на международните споразумения;

б. председателите и членовете на дипломатически конференции, свикани на митническата територия на Република България.

(2) Освобождаването от митни сборове по ал. 1 се допуска, ако ръчният и друг багаж се превозва с превозното средство, с което пътуват лицата по ал. 1.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Багажите, които се превозват отделно от лицата по ал. 1, се освобождават от митни сборове, ако съдържат предмети за лично ползване от тези лица или от членовете на техните семейства и ако бъдат внесени или изнесени в 6-месечен срок от пристигането или заминаването на лицата.

(4) Пратките, които се получават от лицата по ал. 1, се освобождават от митни сборове въз основа на принципа на взаимността, ако съдържат предмети за лично ползване от тях.

(5) По реда на ал. 4 се освобождават от митни сборове стоките, които се получават от дипломатическите мисии, консулствата или търговските представителства към тях, ако са предназначени за задоволяване на техните нужди.

Глава петдесета. СТОКИ С НЕЗНАЧИТЕЛНА СТОЙНОСТ

Чл. 667. (1) Допуска се безмитен внос на пратки, съдържащи стоки с незначителна стойност, които се изпращат от друга държава до получател, намиращ се на митническата територия на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Като "стоки с незначителна стойност" се считат стоките, чиято собствена стойност не надвишава общо 45 евро или тяхната равностойност в друга валута за всяка отделна пратка.

(3) Не се разрешава безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;
2. тютюн и тютюневи изделия.

Глава петдесет и първа. ВНОС НА ЛИЧНО ИМУЩЕСТВО ОТ ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

Раздел I.

Лично имущество, внасяно от физически лица, които се преместват на постоянно местопребиваване в Република България

Чл. 668. При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос на употребявано лично имущество, внасяно от физически лица, които се преместват на постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 669. Безмитен внос се допуска само на лично имущество, което:

1. е било във владение на лицата, които се преместват на постоянно

местопребиваване в Република България, и е било за тяхно лично и частно ползване на предишното им местопребиваване; превозните средства за частно ползване трябва да са били използвани от тези лица на предишното им постоянно местопребиваване най-малко 6 месеца преди датата, на която е сменено постоянното им местопребиваване;

2. ще се използва за същите цели на новото постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 670. Безмитният внос по чл. 668 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район се намира постоянното местопребиваване на съответното физическо лице.

Чл. 671. (1) Моторните превозни средства, допуснати за безмитен внос, не могат да бъдат заемани, залагани, давани под наем или прехвърляни със или без заплащане преди изтичането на 24 месеца от датата на приемането на декларацията за оформяне на режим внос без предварителното разрешение на митницата, оформила вноса.

(2) В случай че моторните превозни средства, допуснати за безмитен внос съгласно ал. 1, бъдат заемани, залагани, давани под наем или прехвърляни със или без заплащане преди изтичането на срока по ал. 1, митницата, оформила безмитния внос, събира митните сборове, дължими за тези превозни средства, в съответствие с вида им и въз основа на митническата стойност, определена или приета от митническите органи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето и според митническите ставки, действащи към същата дата.

Чл. 672. (1) Безмитен внос на лично имущество се разрешава само на физически лица, които са имали постоянно местопребиваване извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца преди смяната на местопребиваването.

(2) Отклонения от правилото по ал. 1 могат да бъдат разрешени от началника на митницата, в чийто район се намира постоянното местопребиваване на съответното физическо лице, в случаите, когато:

1. намерението на лицето е било да живее извън митническата територия на Република България за непрекъснат период от 12 месеца;

2. лицето сменя постоянното си местопребиваване от друга държава в Република България по време на или след кратко временно пребиваване в Република България, при условие че преди временното пребиваване е живяло извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца.

Чл. 673. Не се разрешава безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюн и тютюневи изделия;

3. повече от едно превозно средство за частно ползване от всеки вид на пълнолетно лице;

4. търговски автомобилни превозни средства, както и всякакви други превозни средства, чието предназначение е да бъдат използвани за извършване на дейности от търговски характер;

5. професионално оборудване, различно от ръчно преносимите инструменти и апарати.

Чл. 674. (1) Освен при особени обстоятелства безмитният внос се разрешава за лично имущество, декларирано за внос преди изтичането на 12 месеца от датата, на която лицето е установило постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България.

(2) Вносът на лично имущество може да бъде осъществяван чрез няколко отделни пратки в срока по ал. 1, при условие че то е било обявено при първоначалното митническо оформяне на имуществото.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) В случай че поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства заинтересуваният не може да внесе личното си имущество до 12 месеца след датата, на която е сменил постоянното си местопребиваване, той може, с разрешение на директора на регионалната митническа дирекция, в района на което е постоянното му местопребиваване, да внесе това имущество най-късно до 3 години след преселването.

Чл. 675. (1) В отклонение от разпоредбите на чл. 674 може да се разреши безмитен внос на лично имущество, декларирано за внос, преди лицето да е установило постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България, при условие че то поеме писмено задължението да оформи постоянното си местопребиваване в срок до 6 месеца. В този случай митническите органи изискват обезпечаване на това задължение в определени от тях вид и размер.

(2) При прилагане разпоредбите на ал. 1 6-месечният срок, предвиден за превозните средства по чл. 669, ал. 1, т. 1, се изчислява към датата, на която превозното средство е било въведено на митническата територия на Република България.

Чл. 676. (1) Когато лице поради професионални задължения напусне страната, където е било постоянното му местопребиваване, без едновременно с това да се установи на постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, но с намерение да се установи тук по-късно, митническите органи могат да разрешат безмитен внос на личното имущество, което лицето прехвърля с такава цел на митническата територия на Република България.

(2) Безмитният внос на личното имущество по ал. 1 се разрешава от началника на митницата, в чийто район се намира населеното място, където е временното или продължителното местопребиваване на лицето, при условията и в сроковете по чл. 668 - 674. В този случай сроковете по чл. 671, ал. 1 и чл. 674, ал. 1 започват да текат от датата на въвеждането на личното имущество на митническата територия на Република България.

(3) Безмитният внос се разрешава, при условие че лицето поеме писмено задължението да установи постоянното си местопребиваване на митническата територия на Република България в срок, определен в зависимост от обстоятелствата от митническите органи. Митническите органи изискват обезпечаване на това задължение в определена от тях форма и размер до установяване на постоянното местопребиваване на лицето в Република България.

Чл. 677. (1) Митническите органи могат да не прилагат разпоредбите на чл. 669, 671 и 673, когато поради изключителни политически обстоятелства лицето е принудено да смени постоянното си местопребиваване от друга държава на митническата територия на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) При прилагане на ал. 1 безмитният внос се разрешава от Централното митническо управление след представяне на положително становище от компетентния за случая орган.

Раздел II.

Имущество, внасяно във връзка със сключване на граждански брак

Чл. 678. (1) При спазване на разпоредбите на чл. 668-677 и на чл. 679 и 680 се допуска безмитен внос на домакинско имущество, включително и ново, принадлежащо на лице, което поради сключване на законен брак премества постоянното си местопребиваване от друга държава на митническата територия на Република България.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район лицето ще се установи или се е установило на постоянно местопребиваване.

Чл. 679. Правото на безмитен внос съгласно чл. 678 могат да ползват само лицата, които:

1. са имали постоянно местопребиваване извън митническата територия на Република България най-малко 12 последователни месеца преди смяната му. Изключения от тази разпоредба митническите органи могат да разрешават в случаите, когато лицето докаже, че преди да реши да встъпи в законен брак, е имало намерение да живее само временно на митническата територия на Република България, като преди това временно пребиваване е живяло извън митническата територия на страната най-малко 12 последователни месеца;

2. представят доказателство за сключване на законен брак.

Чл. 680. (1) Освен при особени случаи безмитният внос по чл. 678 се разрешава на стоки, които са били декларирани за внос:

1. най-рано 2 месеца преди датата, на която е предвидено сключването на законния брак; в този случай митническите органи изискват обезпечаване на митните сборове, дължими за вноса на това имущество, като определят неговия вид и размер;

2. най-късно 4 месеца след датата на сключване на законния брак.

(2) Безмитен внос на имуществото по чл. 678 може да бъде извършван чрез няколко пратки в периода по ал. 1.

Раздел III.

Лично имущество, получено като наследство

Чл. 681. (1) При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос

на лично имущество, получено като наследство по закон или по завещание от физическо лице с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

(2) Като доказателства за получаване на наследството могат да послужат например препис от смъртния акт, удостоверение за наследник или завещание, разделителен протокол, документ за предоставяне на наследствени права и други, като начините за приемане на наследството следва да отговарят на разпоредбите на Закона за наследството.

(3) Безмитният внос по ал. 1 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район се намира граничното митническо учреждение, през което се въвежда имуществото, или на митницата, в чийто район е постоянното местопребиваване на заинтересуваното лице.

(4) По смисъла на ал. 1 под "лично имущество, получено като наследство" се разбират всички стоки, посочени в чл. 658, т. 2 и съставляващи наследството на починалия.

Чл. 682. Не се допуска безмитен внос на:

1. търговски автомобилни превозни средства;
2. предметите, които починалият е използвал за упражняване на професията си, когато те са различни от ръчно преносимите инструменти и апарати за извършване на занаятчийски дейности или за упражняване на свободни професии;
3. запаси от суровини или от обработени или полуобработени продукти;
4. работни и продуктивни животни, както и запаси от селскостопански продукти, надвишаващи обичайните количества за семейно запасяване.

Чл. 683. (1) Безмитен внос се допуска само на лично имущество, получено като наследство, което е декларирано за внос най-късно до 2 години от датата на приемане на наследството.

(2) При особени обстоятелства началникът на съответната митница може да разреши удължаване на срока по ал. 1.

(3) Вносът на имущество, получено като наследство, може да се извърши чрез няколко пратки в периода по ал. 1.

Чл. 684. Разпоредбите на чл. 681, 682 и 683 се прилагат, като се отчита съответната специфика, и за имущество, получено като наследство по завещание от юридически лица, които са с местоседалище на митническата територия на Република България и упражняват дейност с идеална цел.

Раздел IV.

Учебни пособия и домакинско имущество за ученици и студенти

Чл. 685. (1) Допуска се безмитен внос на учебни пособия и употребявано домакинско имущество, необходими за обичайното обзавеждане на стая за живеене за учащ се, които принадлежат на ученици и студенти, пристигащи на митническата

територия на Република България с цел посещаване на учебни занятия, и които са предназначени за лично ползване на тези лица по време на престоя им.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "ученик или студент" означава ученик или студент на редовно обучение в учебните заведения на Република България;

2. "учебни пособия" са предмети и инструменти, включително и нови, които обикновено се използват от ученици и студенти по време на учебния процес.

Чл. 686. (1) Безмитният внос по чл. 685 се допуска с разрешение на началника на митницата, в чийто район е седалището на съответното учебно заведение, след представяне на служебна бележка, че лицето по чл. 685 действително посещава учебните занятия в това учебно заведение.

(2) За допускането на безмитния внос заинтересуваното лице представя опис на внасяните стоки с по-значителна стойност, съдържащ следните данни:

1. името и адреса на декларатора;

2. описание на стоките;

3. стойността на стоките;

4. предвиждания срок за престой на стоките на митническата територия на Република България;

5. точния брой на артикулите от всеки вид стока;

6. мястото на използване.

(3) Стоките, внесени съгласно чл. 685, не могат да бъдат предмет на заемане, отдаване под наем, прехвърляне със или без заплащане преди заплащане на митните сборове.

(4) Отклонение от разпоредбите по ал. 3 се допуска с разрешение на началника на съответната митница, оформила вноса, в случай че внесените стоки ще бъдат предоставени на друго лице, имащо същите права съгласно този раздел, за да бъдат използвани за целите по този раздел.

Чл. 687. По молба на учениците и студентите безмитният внос може да бъде разрешаван многократно за всяка учебна година.

Раздел V.

Употребявано домакинско имущество, внасяно след приключване на временно пребиваване извън митническата територия на Република България

Чл. 688. (1) При спазване разпоредбите на чл. 689 се допуска безмитен внос на употребявано домакинско имущество, внасяно от физически лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, които са пребивавали временно извън нея в продължение най-малко на 6 последователни месеца поради упражняване на професионална дейност или обучение.

(2) Допуска се безмитен внос на имуществото по ал. 1 за лично и частно ползване, ако то съответства по вид и количество на времетраенето и на повода за

временното пребиваване на внасящото го лице.

(3) Правото по ал. 1 се упражнява след представяне на документ, потвърждаващ повода за пребиваването в чужбина.

(4) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Безмитният внос на домакинското имущество трябва да бъде извършен еднократно в срок до 6 месеца след приключване на временното пребиваване извън митническата територия на Република България.

Раздел VI.

Домакинско имущество, предназначено за обзавеждане на жилище, което не е основно (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 689. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При спазване разпоредбите на ал. 2 - 8 се допуска безмитен внос на употребявано домакинско имущество, внасяно от физическо лице с постоянно местопребиваване извън митническата територия на Република България, предназначено да послужи за обзавеждане на намиращо се на митническата територия на Република България жилище, което не е основно за лицето.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска само за употребявано домакинско имущество, което:

1. е било във владение на заинтересуваното лице и е било предназначено за негово лично и частно ползване;

2. по вид и количество съответства на необходимото обзавеждане за конкретното жилище.

(3) Безмитният внос по ал. 1 се разрешава само на лица, които:

1. са имали постоянно местопребиваване извън територията на Република България най-малко 12 последователни месеца преди установяването им в жилището;

2. са собственици на жилището или са го наели за период най-малко две години;

3. писмено са поели пред съответната митница задължение да не предоставят жилището на други лица.

(4) Безмитният внос по ал. 1 се разрешава от началника на митницата по местонахождението на жилището.

(5) Безмитният внос по ал. 1 се разрешава еднократно за обзавеждане на едно и също жилище, като се допуска имуществото да бъде внесено на няколко пратки.

Глава петдесет и втора.

ДРУГИ СЛУЧАИ НА ВНОС, ИЗВЪРШВАН ОТ ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

Раздел I.

Пратки, изпращани от физически лица на физически лица

Чл. 690. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При спазване разпоредбите на чл. 691, 692 и 696 се допуска безмитен внос на стоки, съдържащи се в

пратки, изпратени безвъзмездно от физическо лице, намиращо се в друга държава, до друго физическо лице, намиращо се на митническата територия на Република България, при условие че се касае за внос на стоки, нямащи търговски характер.

Чл. 691. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Безмитният внос по чл. 690 се допуска за стоки, различни от посочените в чл. 696, чиято собствена стойност не надвишава общо 100 евро или тяхната равностойност в друга валута.

(2) Когато се внася само една единствена стока, чиято собствена стойност надвишава нормата по ал. 1, се заплащат митните сборове върху цялата стойност на стоката.

(3) Когато общата стойност на 2 или повече стоки надвишава нормата по ал. 1, безмитният внос се допуска само за част от стоките, сумата от собствените стойности на които не надвишава тази норма.

Чл. 692. За стоките, посочени в приложение № 64, безмитният внос за една пратка се допуска само до количествата, посочени в колона 2 на същото приложение. Количества над посочените в колона 2 не могат да ползват нормата за безмитен внос по чл. 691.

Раздел II. Стоки, внасяни от пътници

Чл. 693. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При спазване разпоредбите на този раздел се допуска безмитен внос на стоки, придобити в чужбина и внасяни лично от пътници, които нямат търговски характер.

(2) Като "стоки, внасяни лично от пътниците" се считат стоките, които нямат търговски характер и които:

1. се носят от самите пътници;
2. се съдържат в ръчните им багажи;
3. се съдържат в непридружаван багаж, независимо от момента на представянето му пред митническите органи, при условие че този багаж е бил предаден лично от пътника на превозвача и е бил обявен при влизането на пътника на митническата територия на Република България като непридружаван багаж във връзка с пътуването му;
4. се пренасят от пътниците с превозните средства, които те използват, за да влязат на митническата територия на Република България.

Чл. 694. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Безмитният внос съгласно чл. 693 се разрешава поотделно за всеки пътник при всяко пътуване за стоки, различни от посочените в приложение № 64, до общата собствена стойност на стоките, възлизаща на 100 евро или равностойността им в друга валута. За пътниците, ненавършили 16 години, нормата за безмитен внос е 50 евро или тяхната равностойност в друга валута.

(2) Когато се внася само една единствена стока, чиято собствена стойност

надвишава нормата по ал. 1, се заплащат митните сборове върху цялата стойност на стоката. Правото на безмитен внос не може да се кумулира, нито да се разпределя между няколко пътници.

(3) Когато общата стойност на две или повече стоки, които са притежание на един пътник, надвишава нормата по ал. 1, безмитният внос се допуска само за част от стоките, сумата от собствените стойности на които не надвишава тази норма.

Чл. 695. За стоките, посочени в приложение № 64, безмитният внос за един пътник и за едно пътуване се допуска само до количествата, посочени в колона 3 на приложение № 64. Количества над посочените в колона 3 не могат да ползват нормите за безмитен внос по чл. 694.

Чл. 696. (1) За прилагането на чл. 692 и 695 безмитен внос за стоките, посочени в колона 1, се допуска до количествата, посочени в колона 2 или в колона 3 на приложение № 64.

(2) Пътниците, ненавършили 16 години, нямат право на безмитен внос за стоките, посочени в приложение № 64, с изключение на медикаментите.

Чл. 697. Допуска се безмитен внос на собствените художествени творби и научни трудове независимо от вида на информационния им носител, внасяни от лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България.

Чл. 698. Лицата, които преминават границата повече от един път в рамките на 30 последователни дни, ползват намалени норми за безмитен внос в следните размери:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за придобити в чужбина стоки със собствена стойност - 20 евро или тяхната равностойност в друга валута;
2. за стоките по приложение № 64 - в размер 20 на сто от нормите в колона 3.

Раздел III.

Ордени, награди, медали и други почетни отличия

Чл. 699. При представяне на необходимите доказателства от страна на заинтересуваните лица, потвърждаващи пред митническите органи, че се касае за безвъзмездно награждаване или отличаване, се допуска безмитен внос на:

1. ордени, връчени от правителствата на други държави на лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България;

2. награди, купи, медали и други подобни предмети предимно със символичен характер, внасяни от лица с постоянно местопребиваване на митническата територия на Република България, които са получили тези предмети в друга държава в знак на уважение за дейността, която са развили в определена област, като признание за техните заслуги или като награда за проявена смелост или саможертва;

3. награди, купи, медали и други подобни предмети, които имат предимно символичен характер и са били предоставени безвъзмездно от органи или лица със

седалище на управление или с регистрация в друга държава, за да бъдат връчени на митническата територия на Република България по поводите, посочени в т. 2;

4. награди, купи и сувенири със символичен характер и с незначителна стойност, предназначени за безвъзмездно раздаване на лица с постоянно местопребиваване в други държави при провеждане на конгреси и други подобни прояви с международен характер. От вида, единичната цена, разфасовката и другите характеристики на предметите следва да е видно, че вносет няма търговски характер.

Раздел IV.

Подаръци, получени в рамките на международните отношения

Чл. 700. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 693-698 и при спазване разпоредбите на чл. 701, допуска се безмитен внос на предметите:

1. внасяни на митническата територия на Република България от лица, направили официално посещение в друга държава, където са получили тези предмети като подаръци по този случай от приелите ги органи;

2. внасяни от лица, пристигащи на официално посещение на митническата територия на Република България, които по този случай имат намерение да подарят тези предмети на приемащите ги органи;

3. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) изпратени като подарък или в знак на приятелство от официални органи или други юридически лица, осъществяващи общественополезна дейност, със седалище на управление или с регистрация в друга държава, на български организации на бюджетна или общинска издръжка или на юридически лица със седалище на митническата територия на Република България, които извършват общественополезна дейност и които са получили разрешението на Централното митническо управление за безмитен внос след представяне на положително становище от съответните компетентни органи.

Чл. 701. Не се допуска безмитен внос на алкохол, алкохолни напитки, тютюн и тютюневи изделия.

Чл. 702. Безмитен внос се разрешава само когато:

1. подаряването на предметите има случаен характер;
2. по вид, стойност и количество предметите нямат търговски характер;
3. предметите няма да бъдат използвани за търговски цели.

Раздел V.

Стоки, предназначени за лична употреба от държавни глави

Чл. 703. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. лични подаръци за държавни глави;
2. стоки, предназначени да бъдат употребявани или консумирани от държавни глави на други държави, както и от лицата, които официално представляват тези

държавни глави, по време на официалния им престой на митническата територия на Република България.

(2) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и спрямо лицата, които в международен план имат прерогативи, аналогични с тези на държавен глава.

Глава петдесет и трета. ВНОС НА ПРЕДМЕТИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТИ ОТ ОБЩЕСТВЕНОПОЛЕЗЕН ХАРАКТЕР

Раздел I.

Предмети с образователен, научен или културен характер; научни инструменти и апарати

Чл. 704. Допуска се безмитен внос на предмети с образователен, научен или културен характер, посочени в приложение № 65, независимо от техния получател и от целите, за които са предназначени.

Чл. 705. (1) При спазване разпоредбите на чл. 754 - 757 се допуска безмитен внос на колекционерски предмети и произведения на изкуството, които не са предназначени за търговски цели и които се внасят от музеи, галерии и други юридически лица, чийто предмет на дейност съгласно акта за учредяването им е колекциониране на предмети и произведения на изкуството, и са предназначени за показване пред широка публика.

(2) При спазване разпоредбите на членове 754 - 757 се допуска безмитен внос на холограми за прожектиране с лазер, мултимедийни игри и материали с образователен, научен или културен характер за програмирано обучение (включително материали под формата на учебно оборудване с придружаващите ги описания под формата на печатни материали), както и посочените в приложение № 66 предмети с образователен, научен или културен характер, при условие че:

1. са произведени от ООН или някоя от специализираните ѝ организации или институции независимо от това, кой е получателят им или каква е целта на използването им, или:

2. се внасят от юридически лица (включително радио- и телеразпръскващите организации), получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон (ДВ, бр. 13 от 1997 г.), (ДВ, бр. 45 от 1998 г.).

Чл. 706. (1) При спазване разпоредбите на чл. 708 и чл. 754 до 757 се допуска безмитен внос на научни инструменти и апарати, които не са обхванати от чл. 705, внасят се с нетърговски цели и ще бъдат използвани за научни изследвания или обучение.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска само за научните инструменти и апарати, които се внасят от юридически лица и търговци или от техните структурни звена, чийто основен предмет на дейност е провеждане на обучение или научни изследвания и които са получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон.

Чл. 707. (1) При спазване разпоредбите на чл. 708 и на чл. 754 - 757 се допуска безмитен внос на резервните части, съставните части или принадлежностите за научните инструменти или апарати, както и за техническите съоръжения за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на научните инструменти или апарати в случаите, когато тези стоки се внасят едновременно с инструментите или апаратите или - ако се внасят по-късно - когато е възможно да се установи, че са предназначени за научни инструменти или апарати, които отговарят на изискванията за безмитен внос.

(2) Безмитният внос на стоките по ал. 1 се допуска само при условие, че се внасят от юридически лица и търговци или от техните структурни звена, чийто основен предмет на дейност е провеждане на обучение или научни изследвания и които са получили съгласието на компетентните органи за разрешаване на безмитен внос съгласно Постановление № 87 на Министерския съвет от 1998 г. за реда за прилагане на Споразумението за внос на предмети с образователен, научен или културен характер и на Протокола към споразумението, ратифицирани със закон.

Чл. 708. За прилагане разпоредбите на чл. 706 и 707 под "научен инструмент или апарат" се разбира отделен инструмент, апаратура, система или всякаква друга форма на материално оборудване, които поради обективните си технически характеристики и възможности за получаване на резултати имат научен характер и са предназначени главно за извършване на научни дейности.

Чл. 709. (1) При спазване разпоредбите на чл. 754 - 757 се допуска безмитен внос на научно оборудване, внесено в рамките на сключени споразумения за научно сътрудничество с нетърговска цел за изпълнение на програми за международни научни изследвания, когато е доставено от или за сметка на учреждения или организации за научни изследвания със седалище извън митническата територия на Република България.

(2) Допуска се безмитен внос на научно оборудване:

1. предназначено да бъде използвано от членове или представители на учрежденията или организациите по ал. 1;

2. предоставено със съгласието на чуждестранните учреждения или организациите по ал. 1 на български юридически лица, които извършват научни изследвания в рамките на споразуменията по ал. 1.

(3) За прилагане на разпоредбите на този член "научно оборудване" са: инструменти, апарати, машини и техните принадлежности, включително и резервните части и техническите съоръжения, предназначени специално за поддръжката, контрола, калибрирането или поправката на научното оборудване за научни изследвания.

Чл. 710. Допуска се безмитен внос на животни - живи или препарирани, и на медикаменти, предназначени за зоологическите градини, във връзка с осъществяваната от тях дейност.

Раздел II.

Инструменти и апарати за медицински изследвания, диагностика или лечение

Чл. 711. (1) Допуска се безмитен внос на инструменти и апарати:

1. предназначени за медицински изследвания, диагностика или лечение, които са дарени от организации с благотворителен характер или от частно лице на частни или публични здравни заведения, получили разрешение за откриване по съответния ред, и внасяни от тези здравни заведения;

2. закупени от здравните заведения по т. 1 изцяло със средства, предоставени от организации с благотворителен характер или от други дарения.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска, при условие че получателят на стоките декларира, че:

1. дарението на инструментите или апаратите не е свързано с намерение, имащо търговски или възмезден характер от страна на дарителя, и

2. дарителят не е свързан по никакъв начин с производителя на инструментите и апаратите, за които се иска освобождаване.

(3) При спазване условията на ал. 1 и 2 се допуска безмитен внос и на съставните части, резервните части или принадлежности, предназначени както за инструментите и апаратите, така и за техническите съоръжения за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на инструментите и апаратите. Безмитният внос се допуска, при условие че тези стоки се внасят едновременно с инструментите и апаратите, или ако се внасят по-късно - когато е възможно митническите органи да установят, че са предназначени за инструменти и апарати, които преди това са допуснати на безмитен внос.

Раздел III.

Лабораторни животни и биологични или химични вещества, предназначени за научни изследвания

Чл. 712. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. животни, специално отгледани или подготвени, за да бъдат използвани при научни изследвания;

2. биологични или химични вещества, внасяни с нетърговска цел, посочени в приложение № 67.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска само за животни и биологични или химични вещества, които са предназначени да бъдат използвани от юридически лица с предмет на дейност обучение или научни изследвания, както и от звена на юридически лица, при условие че основната дейност на звената е обучение или научни изследвания.

(3) В списъка по ал. 1, т. 2 могат да бъдат включени само биологични или химични вещества, чиято специфичност или степен на чистота им придава характер на вещества, предназначени главно за научни изследвания.

Раздел IV.

Терапевтични субстанции с човешки произход и реактиви за определяне на кръвните и тъканните групи. Сравнителни вещества, използвани за контрол на качеството на лекарствените средства. Фармацевтични продукти, използвани при международни спортни прояви

Чл. 713. (1) При спазване разпоредбите на чл. 714 се допуска безмитен внос на:

1. терапевтични субстанции от човешки произход;
2. реактиви за определяне на кръвните групи;
3. реактиви за определяне на тъканните групи.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "терапевтични субстанции от човешки произход" са: човешката кръв и нейните производни (същинска човешка кръв, сушена плазма, човешки албумин и стабилни разтвори от човешки плазмени протеини, човешки имуноглобулин, човешки фибриноген);

2. "реактиви за определяне на кръвните групи" са: всякакви реактиви от човешки, животински, растителен или друг произход за определяне на кръвните групи и за откриване на кръвната несъвместимост;

3. "реактиви за определяне на тъканните групи" са: всякакви реактиви с човешки, животински, растителен и друг произход за определяне на човешките тъканни групи.

Чл. 714. Безмитен внос се допуска само за стоки, които:

1. са предназначени за юридически лица (включително и техните лаборатории), одобрени от компетентните органи да осъществяват медицинска или научна дейност, ще бъдат използвани само за медицински или научни цели и при условие, че се внасят за нетърговски цели;

2. имат сертификат за годност, издаден от упълномощен за тази цел орган в страната, в която са произведени;

3. са поставени в опаковки със специални етикети за идентификация.

Чл. 715. Допуска се безмитен внос и на специалните опаковки, необходими за превоза на терапевтичните субстанции от човешки произход или на реактивите за определяне на кръвните или тъканните групи, както и на евентуално съдържащите се в пратките разтворители и принадлежности, необходими при използването им.

Чл. 716. (1) Допуска се безмитен внос на пратки, съдържащи образци от сравнителни вещества, разрешени от Световната здравна организация за използване при

контрола на качеството при производството на медикаменти, изпратени от Центъра за сътрудничество в областта на сравнителните вещества към тази организация, намиращ се в Стокхолм, Швеция.

(2) Пратките с образци от сравнителни вещества трябва да носят печат на центъра по ал. 1 и етикет.

Чл. 717. Допуска се безмитен внос на фармацевтични продукти за хуманната и ветеринарната медицина, предназначени за употреба от хора или животни, пристигащи от други страни за участие в международни спортни прояви, организирани на митническата територия на Република България. Безмитният внос се допуска само за количества, съответстващи на нуждите на вносителя за периода на престоя му в страната.

Раздел V.

Стоки, внасяни за осъществяване на дейности с благотворителна цел

Чл. 718. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) При спазване разпоредбите на чл. 719 и чл. 754 - 757 и при условие че този внос няма да създаде предпоставки за злоупотреби и не представлява форма на нелоялна конкуренция, се допуска безмитен внос на стоки от първа необходимост, предназначени за безвъзмездно раздаване на нуждаещи се лица и внасяни от организации на бюджетна издръжка, от общини, от регистрираните в страната изповедания и от юридически лица с нестопанска цел, осъществяващи общественополезна дейност и вписани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за общественополезна дейност при Министерството на правосъдието.

(2) Безмитният внос по ал. 1 се допуска, при условие че получателят на стоките декларира, че внасяните стоки са предназначени за безвъзмездно раздаване на нуждаещи се лица.

(3) По смисъла на ал. 1 "стоки от първа необходимост" са стоки за задоволяване непосредствените нужди на лицата, като например хранителни продукти, медикаменти, облекла и завивки.

(4) Не се допуска безмитен внос на:

1. алкохол и алкохолни напитки;
2. тютюневи изделия.

Чл. 719. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Безмитен внос се разрешава само на юридически лица, чиято отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите, извършвани с внесените стоки, и използването на стоките по предназначение.

Раздел VI.

Предмети, предназначени за инвалиди

Чл. 720. (1) Допуска се безмитен внос на предмети, предназначени специално за образователното, научното, културното развитие или социалното адаптиране на инвалиди, внасяни:

1. от самите инвалиди за тяхна лична употреба, или
2. от юридическите лица и търговците, които са получили разрешение за внос от Министерството на труда и социалната политика, както и от учреждения или организации, чийто предмет на дейност съгласно акта за учредяването им е образованието или социалното подпомагане на инвалидите.

(2) Допуска се безмитен внос, когато се осъществява от лицата по ал. 1, и на резервните части, съставните части или специфичните принадлежности за съответните предмети, както и за техническите съоръжения, необходими за поддръжка, контрол, калибриране или поправка на безмитно внесените стоки, при условие че резервните части, принадлежностите или техническите съоръжения се внасят едновременно със стоките по ал. 1 или ако са внесени по-късно, е възможно да се докаже, че са предназначени за стоки, които:

1. са допуснати преди това безмитно, или
2. биха били допуснати до безмитен внос, ако се внасят в момента, в който се иска безмитен внос за съответните резервни части, съставни части и специфични принадлежности.

(3) Лицата по ал. 1, т. 2 могат да осъществяват безмитен внос на стоки, предназначени да бъдат преработени в специално пригодени предмети за образованието, употребата, социалната интеграция и адаптация, за физическото или културното развитие на инвалидите, при условие че преработените стоки ще отговарят на критериите, определени в ал. 1.

(4) По смисъла на този член:

1. "стоки, предназначени специално за образователното, научното, културното развитие или социалното адаптиране на инвалиди" са стоките, даващи възможност на инвалидите да компенсират ограничена физическа или умствена способност и/или да влизат в пасивна или активна връзка с обществото;

2. "специално предназначен" е предмет, който поради първоначалната си конструкция или вследствие на монтираните по-късно към първоначалната му конструкция съществени приспособления притежава технически характеристики, благодарение на които е пригоден само за употреба от инвалиди;

3. "инвалиди" са лица със съществени физически (включително сетивни), умствени или психически увреждания или недъзи, ограничаващи или пречатстващи извършването на дейност или функция, считана за нормална за човека, които са получили съответното свидетелство от компетентен медицински орган, удостоверяващо тяхната инвалидност.

Чл. 721. Като изключение от разпоредбите на чл. 720 вносет на пътнически автомобилни превозни средства, осъществяван от лицата по ал. 1, т. 1 от същия член, се освобождава от вносни митни сборове в съответствие с разпоредбите на Постановление № 2 на Министерския съвет от 1993 г.

Раздел VII.

Стоки, предназначени за пострадали от бедствия

Чл. 722. (1) При спазване разпоредбите на чл. 723, 724 и 725 и на чл. 754 - 757 се допуска безмитен внос на стоки, внасяни от държавни и общински органи и учреждения или от други юридически лица, чийто предмет на дейност е социално подпомагане, и предназначени за:

1. безвъзмездно раздаване на пострадалите от бедствия на митническата територия на Република България, или

2. безвъзмездно предоставяне за ползване от пострадалите от бедствия, но които остават собственост на лицата по ал. 1.

(2) При спазване на условията по ал. 1 се допуска безмитен внос на стоки, внасяни от притежателите се на помощ спасителни групи за покриване на нуждите им за периода на спасителната акция.

Чл. 723. (1) Не се допуска безмитен внос на материали и съоръжения, предназначени за възстановяване на пострадалите райони.

(2) Безмитният внос се допуска само за стоките, внасяни в срок до 2 години след бедствието.

Чл. 724. По смисъла на този раздел "бедствие" е сериозно нарушаване на функционирането на обществото, имащо за последици големи човешки жертви и/или материални или екологични вреди. Терминът обхваща всички бедствия, независимо от причината им, т.е. стихийни, екологични и други бедствия.

Чл. 725. Безмитен внос се разрешава само на лицата по чл. 722, ал. 1, чиято отчетност дава възможност на митническите органи да контролират операциите, осъществявани с внесените стоки.

Глава петдесет и четвърта.

ВНОС, СВЪРЗАН С УПРАЖНЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТИ С ТЪРГОВСКИ ХАРАКТЕР

Раздел I.

Средства за производство и друго оборудване, внасяни при прехвърляне на дейности

Чл. 726. (1) При спазване разпоредбите на чл. 727 - 731 се допуска безмитен внос на средства за производство и друго оборудване, внасяни от предприятия при прехвърляне изцяло на митническата територия на Република България на дейността, която са извършвали в друга държава. Безмитният внос се допуска дори ако във връзка с

прехвърлянето на дейността са направени промени в юридическия статут или в състава на управителните органи на предприятието.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) За допускането на безмитния внос на стоките по ал. 1 се изисква предварително разрешение от Централното митническо управление, издадено въз основа на положително писмено становище от органа, в чиято компетентност е съответната дейност.

(3) По смисъла на ал. 1:

1. "дейност" е всяка разрешена от българското законодателство стопанска дейност, извършвана от производител или търговец или от лице, предоставящо услуги, включително дейностите по добива на суровини, селскостопански дейности, както и тези на свободните професии и приравнените към тях;

2. "средства за производство и друго оборудване" е необходимото за функциониране на предприятието техническо, канцеларско или търговско-складово оборудване или обзавеждане; когато се касае за селскостопанско предприятие, към оборудването се включват и принадлежащите работни и продуктивни животни;

3. "предприятие" е самостоятелна стопанска единица или неин клон, когато той функционира самостоятелно.

Чл. 727. Безмитният внос по чл. 726 се допуска само за средства за производство и друго оборудване, които:

1. освен в особени случаи, наложени от обстоятелствата, са били собственост и са били използвани не по-малко от 12 месеца от предприятието преди преустановяване на дейността му в страната, откъдето се прехвърля;

2. след внасянето им на митническата територия на Република България ще бъдат използвани за същите цели;

3. съответстват на предмета и обема на дейност на съответното предприятие.

Чл. 728. (1) Безмитен внос може да се допусне само за предприятията, които окончателно са прекратили дейността си в страната, от която се прехвърлят, за да извършват същата по вид дейност на митническата територия на Република България.

(2) Не се допуска безмитен внос за предприятия, чието прехвърляне на митническата територия на Република България е вследствие на или с цел сливане, вливане или установяване на други отношения с предприятие със седалище на митническата територия на Република България, когато с това прехвърляне не се учредява нова за местното предприятие дейност.

Чл. 729. Не се допуска безмитен внос на:

1. транспортни средства, които нямат характер на средства за производство и не са предназначени за предоставяне на услуги;

2. провизии от всякакъв вид, предназначени за консумация от човека или за храна на животни;

3. горива и запаси от суровини или от готови или полуготови продукти;

4. добитък - собственост на търговци на добитък.

Чл. 730. Освен в особени случаи, наложени от обстоятелствата, безмитният

внос по чл. 726 се допуска само за средства за производство и друго оборудване, декларирани за внос преди изтичането на 1 година от датата на преустановяване на дейността на предприятието в държавата, откъдето то се премества.

Чл. 731. (1) До изтичането на 1 година от датата на приемане на декларацията за внос средствата за производство и другото оборудване, допуснати безмитно, не могат да бъде обект на заемане, залагане, даване под наем или прехвърляне със или без заплащане, без митническите органи да са разрешили предварително това.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Централното митническо управление може да увеличи срока по ал. 1 до 36 месеца по отношение на отдаването под наем или прехвърлянето на имуществото в случаите, когато съществува риск от злоупотреба.

(3) В случай че стоките, допуснати безмитно на основание чл. 726, бъдат предмет на заемане, залагане, даване под наем или прехвърляне със или без заплащане, преди изтичането на сроковете по ал. 1 и 2, за тях възниква вносно митническо задължение.

(4) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, действащи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 732. (1) Разпоредбите на чл. 726 - 731 се прилагат, като се отчита съответната специфика, и за оборудване, внасяно от юридически лица, които упражняват дейност с нестопанска цел и които прехвърлят тази дейност на митническата територия на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) За допускането на безмитния внос на оборудването по ал. 1 се изисква предварително разрешение от Централното митническо управление, издадено на основание писмено положително становище от органа, в чиято компетентност е съответната дейност.

(3) При спазване разпоредбите на този раздел безмитен внос на стоките, внасяни от лица, които упражняват свободни професии, или приравнени към тях, се допуска, при условие че тези лица имат разрешение за упражняване на професията си на митническата територия на Република България.

Раздел II.

Образци от стоки с незначителна стойност, печатни материали и предмети с рекламен характер (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 733. (1) При спазване разпоредбите на чл. 737, ал. 1, т. 1 и ал. 4 се допуска безмитен внос на образци от стоки с незначителна стойност от всякакъв вид, предназначени само за търсене на поръчки за осъществяване на бъдещ внос на митническата територия на Република България на стоки от същия вид.

(2) Митническите органи изискват за образците, които биха могли да бъдат използвани като стоки за търговски цели, да бъде променен търговският им характер

посредством разкъсване, перфориране или поставяне на незаличима и видима маркировка или по друг начин, без тази операция да отнема качеството им на образци.

(3) По смисъла на ал. 1 "образци от стоки" са представителните артикули или мостри от дадена група стоки, чийто начин на представяне и чието количество за един и същи вид или от едно и също качество ги прави неизползваеми за цели, различни от проучването на пазари.

Чл. 734. При спазване разпоредбите на чл. 735 се допуска безмитен внос на печатни материали с рекламен характер, като каталози, ценоразписи и упътвания за употреба, които се отнасят до:

1. стоки, предназначени за продажба или за даване под наем от чуждестранно лице;
2. услуги, предоставяни от чуждестранно лице.

Чл. 735. Безмитният внос по чл. 734 се допуска само за печатни материали с рекламен характер, които отговарят на следните условия:

1. съдържат наименованието на предприятието, което произвежда, продава или дава под наем стоките или което предлага извършване на услугите, за които те се отнасят;
2. всяка пратка следва да съдържа само един единствен печатен материал или ако съдържа няколко - по един екземпляр от всеки вид; пратките, съдържащи няколко екземпляра от един и същ печатен материал, се допускат за безмитен внос, когато общото им брутно тегло не надвишава един килограм;
3. печатните материали, изпратени с групажна пратка, не трябва да са от един и същ изпращач до един и същ получател.

Чл. 736. Допуска се безмитен внос на предмети с рекламен характер, изпратени безвъзмездно от доставчиците на техни клиенти, ако нямат собствена търговска стойност и не могат да бъдат използвани за друго освен за рекламни цели.

Раздел III.

Стоки, предназначени за употреба или за консумация по време на изложение или подобна проява

Чл. 737. (1) Допуска се безмитен внос на:

1. малки представителни образци от стоки, произведени извън митническата територия на Република България и предназначени за изложение или за подобна проява, при условие че:

- а) са внесени безвъзмездно от други страни в качеството си на готови образци или са получени по време на съответната проява от стоки, внесени в насипно състояние от тези страни;
- б) са предназначени само за безплатна употреба или за консумация от публиката по време на проявата;
- в) могат да се идентифицират като образци с рекламен характер и с

незначителна единична стойност;

г) не са годни за търговска продажба и според случая са представени в опаковки, съдържащи такова количество стока, което е по-малко, отколкото е количеството в опаковките, съдържащи най-малкото количество от същата стока, продавано в търговската мрежа;

д) са хранителни продукти и напитки, непригодени за търговска продажба по смисъла на буква "г", и се консумират на място по време на проявата;

е) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата;

2. стоки, внесени само с цел да бъдат демонстрирани или използвани при демонстрирането на машини и апарати, произведени извън митническата територия на Република България и представени на изложения или на друга подобна проява, при условие че:

а) ще бъдат изразходвани или унищожени по време на проявата, и

б) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата;

3. различни материали с малка стойност, като бои, лакове, тапети и други, използвани за построяване, обзавеждане и декориране на временните щандове от представители на други държави, участващи в изложения или в друга проява, които се унищожават при самата им употреба;

4. печатни материали, каталози, проспекти, ценоразписи, рекламни афиши, илюстрирани или неилюстрирани календари, фотографии без рамки и други предмети, внасяни безвъзмездно с цел реклама на стоки, произведени извън митническата територия на Република България и представени на изложения или на друга подобна проява, при условие че:

а) служат само за безвъзмездно раздаване на публиката по време на проявата;

б) тяхната обща стойност и количество съответстват на вида на проявата, на броя на посетителите и на дяловото участие на изложителите в проявата.

(2) По смисъла на ал. 1 "изложение или подобна проява" са:

1. изложения, панаири, салони и подобни прояви в областта на търговията, промишлеността, селското стопанство и занаятчийството;

2. изложения или прояви, организирани главно с благотворителна цел;

3. изложения или прояви, организирани главно с научна, техническа, занаятчийска, художествена, образователна или културна, спортна, религиозна, синдикална или туристическа цел, са също така и с оглед на по-доброто разбиране между народите;

4. съвещанията на представители на международни организации или обединения;

5. церемонии или прояви с официален или възпоменателен характер.

(3) Безмитен внос по ал. 1 и 2 не се допуска за стоките, предназначени за употреба или консумация по време на организирани в търговски магазин или помещение частни прояви с цел продажбата на чуждестранни стоки.

(4) Не се допуска безмитен внос по ал. 1, т. 1 и 2 на:

1. алкохол и алкохолни напитки;

2. тютюн и тютюневи изделия;

3. горива и смазочни материали.

Раздел IV.

Стоки, внасяни за изпитания, анализи или опити

Чл. 738. При спазване разпоредбите на чл. 739-741 се допуска безмитен внос на стоки, предназначени за изпитания, анализи или опити за определяне на техния състав, качество или други технически характеристики, за информативни цели или за изпитателни цели с промишлен или търговски характер, при условие че:

1. изпитанията, анализите или опитите не представляват дейности с маркетингов или рекламен характер, които имат за цел ускоряване или увеличаване продажбите на стоките;

2. не надвишават количествата, необходими за осъществяване на целта, за която са внесени; тези количества се определят от митническите органи за всеки отделен случай в зависимост от целта на вноса;

3. стоките, подложени на изпитания, анализи или опити, ще бъдат изразходвани или унищожени по време на тези операции, с изключение на случаите по чл. 740.

Чл. 739. За прилагане разпоредбите на чл. 738:

1. "технически характеристики" са както основните характеристики на анализираната стока, така и нейните свойства, които се проявяват при външни влияния; във втората група влизат по-специално изучаване реакциите на стоката при определена околна среда (например влажност, температура и др.);

2. изпитания, анализи и опити за "информативни цели" са всички операции, осъществени извън каквато и да е промишлена или търговска дейност, които са насочени към обективно изучаване на стоките или към неговото задълбочаване, например: анализ на качеството, проверка за съответствие със стандартите, експертиза, одобряване и др.;

3. изпитания, анализи и опити за "изпитателни цели с промишлен или търговски характер" са всички операции, които са насочени към обективното изучаване на стоките или към неговото задълбочаване, които могат да се предприемат в подготвителния стадий на промишлена или търговска дейност (проучвания върху изпитателни стендове, изпитания на превозни средства върху специализирани терени, клинични тестове на медикаменти и др.), доколкото тези операции не представляват част от стопански производствен цикъл.

Чл. 740. (1) Ако по време на изпитанията, анализите и опитите стоките не бъдат изцяло изразходвани или унищожени, митническите органи дават ново митническо направление на остатъчните продукти, които:

1. след приключване на изпитанията, анализите или опитите се унищожат изцяло или се превърнат в стоки без търговска стойност;

2. се изоставят безвъзмездно в полза на държавата;

3. се изнесат извън митническата територия на Република България.

(2) По смисъла на ал. 1 "остатъчни продукти" са продуктите, получени в резултат на изпитания, анализи или опити, или стоките, останали неизползвани.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случай че не се приложат разпоредбите на ал. 1, за остатъчните продукти се събират вносните митни

сборове, определени съгласно ставките, които са действащи към датата, на която са приключили изпитанията, анализите или опитите, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати от митническите органи към тази дата.

(4) Допуска се, със съгласието и под контрола на митническите органи, остатъчните продукти да бъдат превърнати от заинтересуваното лице в остатъци или отпадъци. В този случай вносните митни сборове се определят съгласно ставките, установени или признати от митническите органи към датата на тяхното получаване.

Чл. 741. Сроктът, за който следва да се извършат изпитанията, анализите и опитите, както и административните формалности, които гарантират използването на стоките за предвидените в този раздел цели, се определят от оформящото вноса митническо учреждение.

Глава петдесет и пета. ВНОС НА СТОКИ, НЕОБХОДИМИ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРЕВОЗНИ ОПЕРАЦИИ

Чл. 742. Допуска се безмитен внос на различни материали, като слама, хартия, стъкленни влакна, дървен и пластмасов материал и различни артикули, като въжета, покривала, картон, използвани за поддръждане и съхраняване, включително за термична защита, на стоките по време на тяхното превозване от чужбина до митническата територия на Република България, които обикновено са негодни за повторна употреба.

Чл. 743. Допуска се безмитен внос на слама и фуражи от всякакъв вид, необходими за животните по време на превозването им от друга страна в митническата територия на Република България и намиращи се в същите превозни средства.

Чл. 744. (1) При спазване разпоредбите на чл. 745 се допуска безмитен внос на:

1. горивото, съдържащо се в нормалните резервоари на влизащите на митническата територия на Република България:

а) кораби, въздухоплавателни средства, локомотиви, специални вагони и шосейни моторни превозни средства;

б) контейнери за специална употреба;

2. горивото, съдържащо се в ръчно преносими резервоари, намиращи се в автомобилните превозни средства от тарифна позиция 8703 или в мотоциклетите, което е предназначено за използване от същите превозни средства и е до 10 литра за превозно средство;

3. смазочните материали, намиращи се в превозните средства или в контейнерите за специална употреба и съответстващи на обичайните им нужди за тяхното функциониране по време на извършвания превоз.

(2) По смисъла на ал. 1:

1. "контейнер за специална употреба" е всеки контейнер със специални устройства, приспособени за нуждите на системите за охлаждане, за подаване на

кислород, термоизолация или за други системи;

2. "нормални резервоари" са:

а) резервоарите, които са трайно монтирани от производителя във всички превозни средства от същия вид както съответното превозно средство, които позволяват директно използване на горивото както за придвижването на превозното средство, така и при необходимост за функциониране на системите за охлаждане или на други системи по време на транспорта. Като нормални резервоари се считат също така и резервоарите за газ в превозни средства, които са приспособени да се движат непосредствено с този вид гориво, както и резервоарите към други системи, с които могат да бъдат оборудвани превозните средства;

б) резервоарите, които са трайно монтирани от производителя във всички контейнери от същия вид както съответния контейнер, които позволяват директно използване на горивото за функциониране по време на превоза на системите за охлаждане или на другите системи, с които са оборудвани контейнерите за специална употреба.

Чл. 745. (1) Горивата и смазочните материали, допуснати за безмитен внос съгласно чл. 744, не могат да бъдат използвани от превозно средство, различно от това, с което са били внесени, нито да бъдат изваждани от това превозно средство или да бъдат обект на складиране, освен при необходими ремонти, нито да бъдат прехвърляни със или без заплащане от ползващия безмитния внос.

(2) При неспазване разпоредбите на ал. 1 за съответните стоки се събират вносни митни сборове, определени съгласно ставките, действащи към момента, в който това е извършено, в зависимост от вида на стоките и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Глава петдесет и шеста. ВНОС НА ДОКУМЕНТАЦИЯ

Раздел I.

Пратки, предназначени за органите по защита на интелектуалната или индустриалната собственост

Чл. 746. Допуска се безмитен внос на търговски марки, образци, модели или чертежи, както и на документите, независимо от вида на носителя им, съдържащи информация за тях, които удостоверяват правото на патент или други подобни права, когато са предназначени за компетентните органи по защитата на интелектуалната или индустриалната собственост.

Раздел II.

Туристически рекламни материали (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 747. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При спазване разпоредбите на чл. 704-708 се допуска безмитен внос на туристически рекламни материали.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) По смисъла на този член изразът "туристически рекламни материали" обхваща най-малко следните стоки:

1. проспекти, брошури, книги, списания, пътеводители, плакати със или без рамки, снимки без рамки, географски карти със или без илюстрации, напечатани транспаранти за прозорци, илюстрирани календари, както и видео- и аудионосители на записи, предназначени за безвъзмездно раздаване и приканващи хората да посетят чужди страни, за да участват там в сбирки или в културни, туристически, спортни, религиозни или професионални прояви, при условие че тези стоки и записи не съдържат повече от 25 на сто търговска реклама и е очевидно предназначението им за рекламни цели;

2. списъци и годишници на чуждестранни хотели, публикувани от чуждестранни туристически агенции или по тяхна поръчка, както и разписания за транспортни услуги на туристически предприятия със седалище в чужбина, когато тези стоки са предназначени за безвъзмездно раздаване и не съдържат повече от 25 на сто търговска реклама;

3. технически материали, изпратени на акредитирани представители или на кореспондентите, определени от официални национални туристически организации, непредназначени за раздаване, като годишници, телефонни или телексни указатели, списъци на хотели, каталози на панаири, занаятчийски образци с незначителна стойност, аудио-видеозаписи, както и документационни материали относно музеи, университети, балнеологични курорти или относно други подобни институции.

Раздел III.

Документи и предмети без търговска стойност

Чл. 748. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Допуска се безмитен внос на следните стоки, когато по вид или количество нямат търговска стойност:

1. публикации на държавни органи, публично-правни организации от други държави, както и публикации на официални международни организации със седалище в други държави, при условие че тези публикации са предназначени за безвъзмездно разпространение;

2. бюлетени за гласуване при избори, организирани от органи със седалище в други държави;

3. документи, изпращани безвъзмездно на учреждения и ведомства в Република България на бюджетна или общинска издръжка;

4. предмети, предназначени да послужат пред съдебни или други официални органи в Република България като доказателства или за други подобни цели;

5. спесимени на подписи и съобщения относно тези подписи, изпращани в рамките на обичайния обмен на сведения между държавни институции или банки;

6. официални печатни материали, изпращани на Българската народна банка;

7. доклади, отчети за дейности, информации, проспекти, съобщения за

записване и други документи, изготвени от търговски дружества със седалище в друга държава и предназначени за притежателите на ценни книжа, издадени от тези търговски дружества;

8. носители със запис, като перфокарти, магнитни ленти, микрофилми, микрофилми с планове, магнитни дискове, аудио- и видеоленти, изпращани безвъзмездно на получателите в рамките на международен обмен на информация;

9. архиви, решения, формуляри и други документи или техните еквиваленти върху други носители на информация, използвани по време на съвещания, конференции или международни конгреси, както и отчетите за тези прояви;

10. планове, технически чертежи, скици, описания и друга подобна документация, независимо от вида на носителя на информация, внасяни с оглед на получаване или изпълнение на поръчки в други държави или за участие в конкурси или търгове, организирани на митническата територия на Република България;

11. документация, предназначена за използване по време на изпити, организирани на митническата територия на Република България от институции със седалище в друга държава;

12. формуляри, използвани като официални документи за нуждите на движението на превозни средства или стоки в рамките на международни конвенции;

13. формуляри, етикети, превозни свидетелства и други документи, изпратени от транспортни и пътнически предприятия или хотелиерски фирми със седалище в друга държава на техни представителства или пътнически бюра, установени на митническата територия на Република България;

14. попълнени формуляри, превозни документи, товарителници, коносаменти и други търговски и служебни документи;

15. служебни печатни формуляри на държавни органи от други държави или на международни органи, както и международни образци на съответните печатни формуляри, изпращани от организации със седалище в чужбина на кореспондиращите с тях организации със седалище на митническата територия на Република България с цел да бъдат разпространявани;

16. снимки, диапозитиви, клишета за снимки или техни еквиваленти върху други носители на информация, дори придружени с текстови обяснения или други подобни допълнения, изпратени на информационни агенции, издателства на вестници или периодични издания;

17. таксови марки и други подобни, удостоверяващи плащането на парични вземания в други държави.

Глава петдесет и седма.

ВНОС НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОСТРОЯВАНЕ, ПОДДРЪЖКА ИЛИ УКРАСА НА МЕМОРИАЛНИ ГРОБИЩА; МАТЕРИАЛИ ЗА ПОГРЕБАЛНИ ЦЕЛИ

Чл. 749. Допуска се безмитен внос на стоки, които по вид и количество съответстват на обичайните материали, необходими за построяване, поддръжка или украса на мемориални гробища, гробници и възпоменателни надгробни паметници, изградени в памет на чуждестранни граждани - жертви от войните и погребани на

митническата територия на Република България, внасяни от юридически лица, които са получили разрешение от компетентните органи за упражняване на тази дейност.

Чл. 750. Допуска се безмитен внос на:

1. ковчези, съдържащи телата на починали, и урни с праха на починали, както и цветята, венците и други предмети за украса, които обикновено ги съпътстват;

2. цветя, венци и други предмети за украса на гробове, внасяни от лица с постоянно местопребиваване или местоседалище в друга страна при тяхното пристигане на митническата територия Република България във връзка с погребение или посещение на гробове, намиращи се на тази територия.

Глава петдесет и осма.

СПЕЦИФИЧНИ СЛУЧАИ ЗА ДОПУСКАНЕ НА БЕЗМИТЕН ВНОС

Чл. 751. (1) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2005 г., в сила от 01.12.2005 г.) Допуска се безмитен внос на въоръженията, снаряженията и специализираната техника, предназначени за нуждите на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавната агенция "Гражданска защита", Главната дирекция "Изпълнение на наказанията" към Министерството на правосъдието, Специалната куриерска служба към министъра на държавната администрация и административната реформа, Националната служба за охрана, Националната разузнавателна служба и другите войски, създадени със закон.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2001 г.) По смисъла на ал. 1 "специализирана техника" е техниката, необходима за осъществяването от органите по ал. 1 на възложените им функции по гарантиране на националната сигурност и защитата на населението и националното стопанство от бедствия, аварии и катастрофи.

(3) Стоките по ал. 1 могат да бъдат предмет на заемане, даване под наем или прехвърляне без заплащане на митните сборове само в полза на друг орган от посочените в ал. 1.

(4) В случай че стоките по ал. 1 бъдат предмет на заемане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане в полза на лица, различни от органите по ал. 1, се събират вносните митни сборове, определени съгласно ставките, които действат към датата на заемането, даването под наем или прехвърлянето, и в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 752. В случаите, когато стоките по чл. 751, ал. 1 не се внасят от органи от посочените в същата алинея, но са предназначени за техните нужди, допускането на безмитния внос се извършва след представяне в обмитяващото митническо учреждение на предавателно-приемателен протокол и на фактура за продадените стоки, издадена от вносителя.

Чл. 752а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Допуска се

безмитен внос на стоките, предоставени на държавни учреждения при условията на чл. 885, ал. 1.

Глава петдесет и девета. ОГРАНИЧЕНИЯ И УСЛОВИЯ ЗА РАЗПОРЕЖДАНЕ С БЕЗМИТНО ВНЕСЕНИ СТОКИ

Чл. 753. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос съгласно разпоредбите, предвидени в закони, международни договори или в приети до 1 януари 1999 г. постановления на Министерския съвет, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане за цели, различни от предвидените в съответните разпоредби.

(2) В случай че стоките по ал. 1 бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане преди изтичането на 3-годишния срок, за тях възниква вносно митническо задължение.

(3) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, действащи към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето, в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 754. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 689, чл. 700, т. 3, 705, 706, 707, 709 и 711, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане, без митническите органи да са дали предварително писмено разрешение за това.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В срок до 3 години от датата на вноса стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 751, не могат да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане за цели, различни от предвидените в тези членове.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Преди изтичането на 3-годишния срок от датата на вноса митническите органи могат да разрешат стоките по чл. 700, т. 3, 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 751 да бъдат предмет на заемане, даване под наем или прехвърляне без заплащане на митните сборове само в полза на други юридически лица, които отговарят на условията за осъществяване на безмитен внос за тези стоки. Освобождаването се разрешава, ако се представят неопровержими доказателства, че стоките ще бъдат използвани за цели, даващи право на безмитен внос.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случай че стоките, допуснати за безмитен внос на основание чл. 700, т. 3, 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 751, бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане преди изтичането на 3-годишния срок, за тях възниква вносно митническо задължение.

(5) Вносните митни сборове се определят съгласно митническите ставки, които действат към датата на заемането, залагането, даването под наем или прехвърлянето в

зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 755. Разпоредбите на чл. 753 и 754 не се отнасят за случаите, когато стоките, допуснати за безмитен внос, се дават временно на друго лице с цел инсталиране, ремонт или изпитание.

Чл. 756. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Юридическите лица по чл. 700, т. 3, 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 751, които преди изтичането на 3-годишния срок от датата на безмитния внос не отговарят повече на условията, които им дават основание да ползват правото на безмитен внос, са длъжни да уведомят писмено митническите органи за това обстоятелство в най-кратък срок, но не по-късно от 7 дни от датата на настъпване на обстоятелството.

(2) За стоките, които остават в притежание на лицата по ал. 1, се събират вносните митни сборове, определени съгласно ставките, които действат към момента, в който са отпаднали условията, в зависимост от вида на стоките и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Чл. 757. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За стоките, използвани от лицата, които са получили право на безмитен внос, за цели, различни от предвидените в чл. 700, т. 3, 705, 706, 707, 709, 711, чл. 718, ал. 1, чл. 722, ал. 1 и чл. 751, възниква вносно митническо задължение.

(2) Вносните митни сборове за стоките по ал. 1 се определят съгласно ставките, които действат към датата на промяната на предназначението и в зависимост от вида на стоката и въз основа на митническата стойност, установени или признати към тази дата от митническите органи.

Дял втори. ВРЪЩАНИ СТОКИ

Чл. 758. (1) Връщаните стоки се освобождават от вносни митни сборове дори и когато представляват само част от количество стоки, изнесени преди това от митническата територия на Република България.

(2) Разпоредбата по ал. 1 се прилага и за случаите, когато връщаните стоки представляват части или принадлежности от машини, инструменти, апаратура или други продукти, изнесени преди това от митническата територия на Република България.

Чл. 759. (1) Като изключение от разпоредбата на чл. 184 от закона се освобождават от вносни митни сборове връщаните стоки в следните случаи и при следните условия:

1. стоки, които, след като са били изнесени от митническата територия на Република България, не са претърпели други операции освен необходимите за поддържането им в добро състояние или за промяна на външния им вид;

2. стоки, които, след като са били изнесени от митническата територия на Република България, са претърпели други операции освен необходимите за поддържането им в добро състояние или за промяна на външния им вид, но са се оказали дефектни или неподходящи за предвиденото използване, при условие че е изпълнено едно от следните условия:

а) тези операции са били извършени единствено с цел поправка или възстановяване на състоянието им, или

б) непригодността им за предвидената употреба се е проявила едва след започването на тези операции.

(2) Когато операциите, на които са били подложени връщаните стоки съгласно ал. 1, т. 2, биха довели до събиране на вносни митни сборове, в случай че същите стоки са били поставени под режим пасивно усъвършенстване, се прилагат правилата за начисляване на митни сборове за същия режим.

(3) В отклонение от разпоредбите на ал. 2, ако стоките са претърпели операция, състояща се в поправка или възстановяване на състоянието им, станала необходима поради непредвидими обстоятелства, възникнали извън митническата територия на Република България, като горното е доказано пред митническите органи, разрешава се освобождаване от митни сборове, при условие че стойността на връщаните стоки в резултат на посочената операция не е по-голяма от стойността им в момента на износа от митническата територия на Република България.

(4) За целите на ал. 3:

1. "операция по поправка или възстановяване на състоянието, станала необходима" означава всяка операция за отстраняване на недостатъци в експлоатацията или на материални повреди, които стоката е получила извън митническата територия на Република България, без която тази стока не може повече да се използва по нормален начин за целта, за която е предназначена;

2. се счита, че стойността на връщаната стока в резултат на операцията, която е претърпяла, не е по-голяма от стойността ѝ в момента на износа от митническата територия на Република България, когато тази операция не надвишава онова, което е строго необходимо, за да се даде възможност да продължи използването ѝ по същия начин, както преди момента на износа.

(5) Когато операцията по поправката или възстановяването на състоянието на стоката изисква включване на резервни части, това включване трябва да бъде ограничено само до онези части, които са строго необходими, за да може тази стока да се използва по същия начин, както в момента на износа.

Чл. 760. (1) Като връщани стоки се допускат:

1. стоки, за които към декларацията за внос е представена митническата декларация за износ, върната на износителя от митническите органи или заверено от тях копие от същия документ;

2. стоки, покрити от карнет АТА, издаден в Република България; тези стоки могат да се допуснат като връщани стоки в сроковете, установени в чл. 183 от закона, дори когато валидността на карнета АТА е изтекла; в тези случаи трябва да бъдат

спазени формалностите, предвидени в чл. 204, ал. 2.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1, когато митническите органи в митническото учреждение, където се оформя реимпортът, са в състояние да установят чрез доказателства, с които разполагат или могат да изискат от заинтересуваното лице, че декларираните за внос стоки са били първоначално изнесени от митническата територия на Република България и в момента на износа са отговаряли на условията, за да бъдат допуснати като връщани стоки, документите по ал. 1, т. 1 не се изискват.

(3) Разпоредбите на ал. 1, т. 1 не се прилагат за международното движение на опаковки, транспортни средства или някои стоки, които се допускат под митнически режим, когато определени разпоредби предвиждат да не се изискват митнически документи в тези случаи. Те не се прилагат и в случаите, когато стоките могат да бъдат декларирани за внос устно или чрез друго действие, различно от писменото деклариране.

(4) Когато считат за необходимо, митническите органи на митническото учреждение, където се оформя реимпортът, могат да поискат от заинтересуваното лице да представи допълнителни доказателства с цел да се идентифицират връщаните стоки.

Чл. 761. По искане на митническите органи на митническото учреждение, където се оформя реимпортът на стоките, митническите органи на митническото учреждение, оформило износа или реекспорта им, изпращат цялата информация, с която разполагат, с цел да се установи дали тези стоки отговарят на условията, необходими за ползване на облекченията от този дял.

Част четвърта.

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА И ПРАТКИ

Глава шестдесета.

КОНТРОЛ НА ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА ПРИ ПРЕМИНАВАНЕ НА ДЪРЖАВНАТА ГРАНИЦА

Раздел I.

Контрол на корабите

Чл. 762. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) За целите на този раздел:

1. "кораби" са всички плавателни съдове и плавателни съоръжения;
2. "корабопритежател" е лицето, което експлоатира кораба от свое име, независимо от това дали е собственик на кораба, или го използва на друго законово основание;
3. "екипаж" са капитанът на кораба, другите лица от командния състав и корабната команда, вписани в екипажния списък.

(2) Митническият контрол на пристигащите и заминаващите от или за чужбина в международен рейс кораби се състои в проверяване на корабните документи за превозваните стоки, на пренасяните левове и чуждестранна валута в наличност и благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, на корабните помещения и имущество, на багажите на пътниците, както и вещите на екипажа и на други лица, намиращи се на кораба.

(3) Митническите органи имат право да извършват митнически надзор и контрол и на кораби, осъществяващи вътрешно плаване.

(4) За извършените проверки на корабите по ал. 3 митническите органи съставят протокол в два екземпляра, който се подписва и от капитана на кораба или от корабоприетеля, на когото се предава екземпляр от протокола.

Чл. 763. (1) Корабите, пристигащи от международен рейс, могат да спират само на пристанища, в които има митнически учреждения. Тези кораби се намират под митнически надзор и могат да бъдат обект на митнически контрол през цялото време на престоя им на митническата територия на Република България.

(2) Когато корабите по ал. 1 се изключат от навигация, техните капитани или корабоприетелята отправят писмено искане до съответната митница за освобождаването им от митнически надзор и контрол.

Чл. 764. (1) Без разрешение на митническите органи до кораби, осъществяващи международен рейс, намиращи се под митнически надзор и контрол, не могат да се доближават или да застават кораби, извършващи вътрешно плаване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Без разрешение на митническите органи от кораби под митнически надзор и контрол не могат да се приемат или предават на брега или на друг кораб и обратно всякакви стоки и левове и чуждестранна валута в наличност и благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях. Тази разпоредба не се прилага за приспособления за товарене, разтоварване или предпазване на кораба от повреди.

Чл. 765. (1) Митническият контрол на багажите на пътниците и на екипажите на корабите се извършва на корабите или на определени от митническото учреждение места в района на пристанището във възможния най-кратък срок.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Митническият контрол на пристигащите от и заминаващи в международен рейс кораби се извършва по време на входящата или изходящата контрола, в която участват органите за граничния контрол и на Изпълнителна агенция "Морска администрация". Преди започване на митническия контрол капитанът на кораба е длъжен да представи на митническите органи:

1. товарния корабен манифест;
2. превозните документи за стоките;
3. декларация в два екземпляра по образец, утвърден от министъра на финансите, за съдържащите се в корабното имущество определени стоки;
4. списък на екипажа на кораба;
5. списък на пътниците;

б. други корабни документи, които се изискват от митническите органи за осъществяване на контрола.

(3) Митническият контрол обхваща всички помещения на кораба, включително каютите на пътниците и на екипажа, и се осъществява във възможния най-кратък срок.

(4) Митническите органи могат да поставят митнически пломби или други обезпечения на отделни помещения на кораба за осигуряване на митническия контрол.

(5) След приключване на входящата контрола митническите органи вписват в определените клетки на декларацията по ал. 2, т. 3, ако има поставени митнически пломби и други обезпечения, и заверяват двата екземпляра на декларацията с подпис и личен печат. Превозните документи и другите корабни документи по ал. 2, т. 6 се връщат на капитана на кораба. Вторият екземпляр от декларацията се предава срещу подпис на капитана на кораба, който е длъжен да я съхранява по време на престоя на кораба на пристанището или на рейда и да я представи на митническите органи при изходящата контрола.

(6) Митническите органи могат да извършват митнически контрол на корабите, намиращи се под митнически надзор и контрол, по време на целия им престой на митническата територия на Република България.

Чл. 766. Извършените проверки по чл. 762, ал. 3 и по чл. 765, ал. 2 се регистрират в митническото учреждение в определен за тази цел дневник. Към дневника в папки се съхраняват екземплярите за митническото учреждение от съставените протоколи, представените декларации, товарни корабни манифести, списъци на екипажи и на пътници.

Чл. 767. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Митническият контрол при разтоварването и товаренето на стоки от и на корабите се извършва на определените места за заставане на корабите.

Чл. 768. (1) (Предишен текст на чл. 768, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пристанищният оператор съобщава писмено на митническото учреждение, осъществяващо митнически надзор и контрол в района на пристанището, за всеки пристигащ кораб не по-късно от 24 часа преди пристигането му, а за кораб, пристигащ от пристанище, намиращо се на преход, по-малък от 24 часа - не по-късно от 1 час след отплаването му. Съобщението трябва да съдържа данни за кораба, вида и количеството на превозваните стоки, фрахтователя/чартъора и изчисленото време на пристигане. Получените съобщения в митническите учреждения се регистрират в дневник за пристигащите и заминаващите кораби.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Товарните корабни манифести и друга предварителна информация за стоките и товарите се предоставят на митническите органи не по-късно от 24 часа преди пристигането на кораба.

Чл. 769. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Митническият манифест за пристигащите от международен рейс кораби се подава съгласно чл. 50 и 51 от закона и разпоредбите на правилника в 4 екземпляра. В манифеста се вписват предназначените за разтоварване в пристанището стоки, както и всички материали,

които са служили за укрепване или отделяне на стоките и са били посочени в превозните документи. Към митническия манифест се прилагат екземпляр от товарния корабен манифест, коносаментите и товарителниците на манифестираните стоки. Митническите органи, след като установят, че данните за стоките, вписани в митническия манифест, съответстват на данните от превозните документи и товарния корабен манифест, регистрират митническия манифест в определен за целта регистър в митническото учреждение.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Единият екземпляр от митническия манифест и товарният корабен манифест, както и копие от представените коносаменти и товарителници се задържат за митническото учреждение, а останалите екземпляри от митническия манифест заедно с представените коносаменти и товарителници се връщат на подателя. Два екземпляра от митническия манифест са предназначени за пристанищния оператор.

Чл. 770. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За разрешаване разтоварването на стоки от кораб в митническото учреждение се представя нареждане за разтоварване. Митническите органи разрешават разтоварването, като регистрират в определен за целта регистър нареждането за разтоварване и го връщат на подателя за представяне на органите на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Разтоварването на стоки от кораб може да започне след представяне пред митническото учреждение на регистрирано от органите на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" нареждане по ал. 1.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Началникът на митническото учреждение или определен от него митнически служител вписва на гърба на нареждането по дати митническите служители, които ще осъществяват контрола при разтоварване на стоките. Всеки митнически служител вписва в нареждането датата, на която е осъществявал контрол, съставените констативни протоколи и други бележки, които заверява с подпис и личен печат.

(4) След приключване на разтоварването нареждането за разтоварване се прилага към митническия манифест.

Чл. 771. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При установяване на разтоварени в по-малко или в повече колети, повреди на опаковката на стоките, различия в теглото на колетите и партидите и при други нередовности пристанищният оператор, капитанът на кораба и митническото учреждение съставят акт-известие.

(2) Един екземпляр от акт-известията по ал. 1 се предава на митническото учреждение за прилагане към митническия манифест.

Чл. 772. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) След окончателното разтоварване на кораба пристанищният оператор, капитанът на кораба и митническото учреждение съставят генерален акт за действително разтоварените от кораба стоки. Един екземпляр от генералния акт се предава на митническото учреждение за прилагане към митническия манифест.

(2) Установените при разтоварването в повече стоки се вписват служебно в митническия манифест.

(3) Установените при разтоварването в по-малко стоки се отчитат в митническия манифест на основание на констатираните с генералния акт и с приложените към него акт-известия действително разтоварени стоки.

Чл. 773. (1) Не по-късно от 24 часа преди започване товаренето на стоки в кораб за международен рейс на митническото учреждение се представя нареждане за товарене. При разрешаване товаренето на стоките нареждането се регистрира в определен за целта дневник и се заверява с подпис на митнически служител и с личен печат. Единият екземпляр от нареждането се задържа за митническото учреждение, а останалите се връщат на подателя.

(2) Началникът на митническото учреждение или определен от него митнически служител вписва на гърба на задържания екземпляр от нареждането имената на митническите служители, които ще осъществяват контрола по товаренето на стоките. Тези служители вписват по дати и заверяват с подпис и с личен печат осъществения контрол.

Чл. 774. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) След натоварване в кораба на всяка отделна партида стоки пристанищният оператор предава на митническото учреждение копие от подписания от капитана на кораба товарен ордер.

(2) Товарните ордери по ал. 1 се регистрират в митническото учреждение в определен за тази цел дневник и се прилагат към нареждането за товарене.

Чл. 775. След приключване на изходящата контрола митническите органи снемат поставените пломби и други обезпечения, приключват втория екземпляр на представената от капитана на кораба декларация по чл. 765, ал. 2, т. 3 и предават на капитана писмено съгласие, че корабът може да замине в международен рейс.

Чл. 776. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Органите на Изпълнителна агенция "Морска администрация" разрешават да замине кораб в международен рейс, след като капитанът представи писмено съгласие за това от митническото учреждение.

Чл. 777. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" или пристанищният оператор са длъжни да превозват митническите органи до корабите, осъществяващи международни рейсове, за извършване на контролната им дейност.

Чл. 778. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Ползвателите на цели или технологично обособени части от пристанищата са длъжни да предоставят безплатно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения и приспособления за осъществяване на контролната им дейност.

Чл. 779. Митническият контрол на българските и чуждестранните военни кораби и на техните екипажи се осъществява по ред, определен от министъра на финансите съгласувано с министъра на отбраната.

Раздел II. Контрол на международните влакове

Чл. 780. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Международните влакове спират в граничните жп гари на определени места и веднага се предоставят от лицензирания железопътен превозвач на митническите органи за извършване на митническият контрол.

(2) Контролът на международните влакове и на превозваните с тях стоки, пътници и багажи се извършва в определеното време за престоя на влака на граничната жп гара. Митническите органи имат право да извършват проверки и на локомотивите, вагоните, багажните фургони и пощенските вагони, както и на обслужващия персонал на влака.

(3) Редът, по който се извършва митническият контрол на единните гари, се определя в сключените международни митнически спогодби.

(4) Митническите органи имат право да осъществяват контрол на международните пътнически влакове и на превозваните с тях пътници и багажи и по време на движението на тези влакове.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При изпълнение на служебните си задължения митническите органи пътуват безплатно по линиите на лицензираните железопътни превозвачи.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Времето за престоя на влаковете в граничните жп гари се определя от Национална компания "Железопътна инфраструктура" съгласувано с Централното митническо управление.

Чл. 781. (1) За пристигащите и за тръгващите международни влакове след определеното в разписанията време граничната жп гара съобщава на митническото учреждение незабавно след получаване на известието за закъснението им, а за движещите се без разписание международни влакове - след получаване на известието за определеното движение на тези влакове.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пристигналите от чужбина и заминаващите за чужбина международни влакове могат да тръгват от граничните гари, след като митническите органи са дали съгласие за това.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Граничните гари във водените от тях дневници за пристигащите и заминаващите международни влакове определят колона, в която митническите органи вписват датата, часа и минутата на освобождаването на тези влакове от митнически контрол, подписват се и поставят личния си печат.

(4) При извършване на митнически контрол на пристигналите от чужбина международни пътнически влакове по време на движението им освобождаването по ал. 3 се вписва и се заверява след започване на митническият контрол на влака.

Чл. 782. (1) Митническите учреждения, осъществяващи надзор и контрол в граничните жп гари, водят дневник за пристигналите от чужбина и заминаващите за чужбина международни влакове.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В дневника по ал. 1 се вписват данните за влака, броят на включените в състава на влака вагони, превозващи стоки, празните вагони и номерата на представените за всеки влак предавателни и транзитни ведомости за предадени и приети пратки от лицензираните железопътни превозвачи.

Чл. 783. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За всеки пристигнал от чужбина влак в граничната жп гара лицензираният железопътен превозвач предава на входното митническо учреждение:

1. по 1 екземпляр от предавателната и/или транзитната ведомост, в които са описани въведените на митническата територия на страната жп пратки и превозващите ги вагони;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за всяка описана във ведомостите жп пратка - копие на екземпляр 2 на товарителница СИМ или допълнително товарно писмо на товарителница СМГС.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Предавателните и транзитните ведомости се регистрират във входното митническо учреждение в определен за тази цел регистър.

Чл. 784. В предавателните и транзитните ведомости за пратки, които ще бъдат предадени от българска гранична жп гара на чуждестранна жп гара, се вписват само пратки със стоки, изнасянето на които от митническата територия на Република България е предварително разрешено и оформено от митническо учреждение.

Чл. 785. (1) Началниците на граничните жп гари са длъжни за всеки заминал за чужбина международен влак да представят на изходното митническо учреждение: по един екземпляр от предавателната и/или транзитната ведомост за предадените на чуждестранната жп гара пратки.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Екземплярите от предавателните и транзитните ведомости се регистрират в митническото учреждение в определен за тази цел регистър и се отчитат с вписване и прилагане за всяка пратка на копията на екземпляр 2 на товарителница СИМ или СМГС.

Чл. 786. (1) Когато се установи, че поставените пломби или други обезпечения на намиращи се под митнически надзор и контрол жп вагони със стоки са с нарушена цялост или има видими следи за осъществен достъп до стоките, граничната жп гара съставя констативен протокол, който се подписва и от митническия служител, участвал при съставяне на протокола. Граничната жп гара предава на митническото учреждение 2 екземпляра от протокола. Единият екземпляр от протокола се прилага към предавателната или транзитната ведомост, а другият екземпляр се изпраща на митническото учреждение, където ще се извърши оформянето на внасяните стоки или където е било извършено оформянето на предназначения за изнасяне стоки.

(2) Митническото учреждение провежда разследване за евентуално митническо нарушение и ако не се установи нарушение, извършва необходимите действия за събиране на дължимите мита, такси, данъци и акцизи.

Чл. 787. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Национална компания "Железопътна инфраструктура" е длъжна да предостави безплатно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения и приспособления за осъществяване на контролната им дейност, за които се сключва договор.

Чл. 788. Митническите органи имат право да задържат за проверка международни пътнически влакове и след определеното по разписанието време за тръгването им.

Раздел III.

Контрол на въздухоплавателните средства и автомобилите, извършващи международни превози

Чл. 789. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Летищните администрации, одобрени за международен въздушен транспорт за граждански цели, са длъжни:

1. да предоставят безвъзмездно на митническите учреждения необходимите им служебни помещения, приспособления и контролни салони за извършване на митническия контрол;

2. да осигурят:

а) при приземяване на пристигащи от чужбина въздухоплавателни средства да не се предават въведените на митническата територията на Република България стоки на получателите или на други лица, преди да бъде извършено митническото оформяне на тези стоки;

б) при излитане на въздухоплавателни средства оформените от митническите органи за изнасяне в чужбина стоки да не остават на митническата територия на Република България.

Чл. 790. Митническите учреждения водят дневник за пристигащите от чужбина и за излитащите за чужбина въздухоплавателни средства.

Чл. 791. Митническите органи имат право да извършват митнически контрол на пристигащите от чужбина и на заминаващите за чужбина въздухоплавателни средства, на разтоварваните от и на натоварваните на тези средства стоки, на превозваните пътници и техните багажи и на екипажите.

Чл. 792. Митническият контрол на багажите, пътниците и на екипажите се извършва на определени от митническото учреждение места в района на летището във възможния най-кратък срок.

Чл. 793. Когато се превозват стоки, командирите на въздухоплавателните средства, пристигащи от чужбина или заминаващи за чужбина, са длъжни да представят на митническите органи екземпляр от манифеста за стоките, намиращи се на борда на въздухоплавателното средство, съгласно изискванията на чл. 30, ал. 1, буква "и" от Закона за гражданското въздухоплаване. Представените манифести се вписват в дневника по чл. 790 и се съхраняват в папки към този дневник.

Чл. 794. Митническите органи имат право да задържат за проверка въздухоплавателни средства и след определеното по разписанието време за тръгването им.

Чл. 795. Митническият контрол на стоките и багажите, когато се превозват с чуждестранни и с български военни самолети, се извършва по ред, определен от министъра на финансите съгласувано с министъра на отбраната.

Чл. 796. Шосейните моторни превозни средства могат да преминават държавната граница по шосета, открити за международни превози, в които има митническо учреждение.

Чл. 797. (1) Митническите органи имат право да извършват митнически контрол на пристигащите от чужбина и на заминаващите за чужбина шосейни моторни превозни средства, на превозваните с тях стоки, пътници и техните багажи, на водачите, обслужващия персонал и техните багажи.

(2) Митническият контрол се извършва на определени от митническото учреждение места в района на граничния контролно-пропускателен пункт във възможния най-кратък срок.

Чл. 798. Митническите учреждения водят дневник за пристигащите от чужбина и на заминаващи за чужбина автомобили, превозващи стоки.

Раздел IV. Специфични разпоредби

Чл. 799. Събирането и обезпечаването на митни сборове, както и освобождаването от митни сборове на багажи на пътници и пратки на физически лица се извършват от митническите органи с квитанция за внос по образец, утвърден от министъра на финансите.

Чл. 800. (1) Задържането на стоки за митническо оформяне, на стоки при установено нарушение или опит за нарушаване на разпоредбите на митническото законодателство и на изоставени в полза на държавата стоки се извършва с разписка по образец, утвърден от министъра на финансите.

(2) Разписката по ал. 1 може да се ползва и за събиране или обезпечаване на

митни сборове за багажи на пътници.

Глава шестдесет и първа. МЕЖДУНАРОДНИ ПОЩЕНСКИ ПРАТКИ

Раздел I. Въвеждане, превозване и внос

Чл. 801. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Международните пощенски пратки, подлежащи на митнически контрол, след въвеждането им на митническата територия на Република България се превозват под отговорността на "Български пощи" - ЕАД, до Разменната пощенска станция към Регионалната митническа дирекция (РМД) - София, с "Бордеро за предаване" - CN 37/CN 38. Бордерото се изготвя от българската пощенска администрация на основание на издадено от съответната чуждестранна пощенска администрация бордеро за следните пратки:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) транзитирани директно през митническата територия на Република България;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) предназначени за получаване на митническата територия на Република България.

(2) Пощенската администрация предава на входното митническо учреждение 3 екземпляра от бордерото по ал. 1, което се регистрира в определен за целта регистър и се заверява с подпис на митническия служител и с печат. Единият екземпляр от бордерото остава във входното митническо учреждение, а останалите 2 екземпляра се връчват на пощенската администрация за придружаване на експедираните пратки до изходното митническо учреждение или до Разменната пощенска станция.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите по ал. 1, т. 1 пратките заедно с бордерото по ал. 1 се представят пред изходното митническо учреждение, което ги регистрира в изходящ регистър, вписва получения номер в бордерото и след заверка с подпис и печат връща един екземпляр от него на входното митническо учреждение, като задържа другия.

(4) Разменната пощенска станция представя пратките, предназначени за страната, пред митническите органи заедно с бордерото по ал. 1.

(5) За представените пратки се подава митнически манифест. В качеството на митнически манифест може да бъде използван документ "опис 331".

(6) Митническите органи вписват номера на митническия манифест в бордерото по ал. 1, заверяват го с подпис и печат и връщат единия екземпляр на входното митническо учреждение.

(7) Разменната пощенска станция разпределя колетите за митническо оформяне по митнически учреждения в зависимост от тяхното направление.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пратките, които е необходимо да бъдат препратени за получаване до други места, се превозват под режим транзит. В качеството на транзитна декларация може да се използва документ "опис 271", изготвен в 5 екземпляра.

(9) Разменната пощенска станция и митническото учреждение задържат по един екземпляр от "опис 271", а останалите 3 екземпляра придружават пратките до пощенската станция по местоназначението.

(10) Формалностите, извършвани в пощенската станция по местоназначението и съответното митническо учреждение, са идентични с формалностите по ал. 4, 5 и 6, като се отчита съответната специфика.

(11) Трите екземпляра на "опис 271" се разпределят, както следва:

1. за получаващото митническо учреждение;
2. за отправното митническо учреждение;
3. за пощенската станция по местоназначението.

(12) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите, когато за пощенските пратки, декларирани съгласно чл. 148, ал. 1, т. 1, е обявена стойност, надвишаваща 50 евро или равностойността в друга валута, Международната разменна пощенска станция препраща пратките до Разменната пощенска станция към РМУ - София, за последващо митническо оформяне, като се прилагат разпоредбите на ал. 1-11 с отчитане на съответната специфика.

Чл. 802. (1) В случаите, когато се налага физическа проверка на съдържанието на пощенските пратки, тя се извършва от митнически орган в присъствието на пощенски служител.

(2) Декларирането на пощенски пратки се извършва по реда на чл. 148 и 149.

(3) Митническото оформяне на декларираните пощенски пратки се извършва, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) за пратките, които се освобождават от вносни митни сборове - чрез заверка с подпис и печат върху CN 23 или върху друг съпроводителен документ, като записката за изпращане CP 71;

2. за пратките, подлежащи на облагане с вносни митни сборове:

а) (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) декларираните с CN 22 или CN23 и/или CP72 с квитанция за внос - 3 екземпляра;

б) декларираните с ЕАД със самата митническа декларация.

(4) Допуска се пощенската пратка заедно с 2 екземпляра от квитанцията за внос или съответните формуляри от ЕАД и оформен пощенски запис, съдържащ данни за дължимите вносни митни сборове и други държавни вземания, събирани от митническите органи, да се придвижва от пощенската администрация до станцията, в чийто район се намира получателят на пратката.

(5) Екземпляр от квитанцията за внос или ЕАД се изпраща от пощенската администрация на получателя на пратката. Той може да получи пратката, след като заплати вписаните в квитанцията или в ЕАД вносни митни сборове и другите държавни вземания. Пощенската станция събира дължимите суми на базата на оформения пощенски запис и ги превежда на митническото учреждение, което е издало квитанцията или ЕАД.

Чл. 803. Отговорност за събирането и отчитането на вносните митни сборове и другите държавни вземания, както и за осигуряването на опазването на пощенските пратки носи пощенската администрация, при условие че няма обратни специфични разпоредби.

Раздел II. Изнасяне

Чл. 804. (1) Пощенски пратки, съдържащи стоки, които нямат търговски характер, изпращачът може да подаде в пощата за изпращане в чужбина, без да ги предяви пред митническо учреждение, ако изнасяните стоки не подлежат на забрани или ограничения и/или не се облагат с износни митни сборове. В този случай не се извършват никакви митнически формалности.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пощенски пратки, подлежащи на облагане с износни митни сборове, представени и декларирани пред митнически органи съгласно разпоредбите на чл. 148, ал. 1, т. 4, се оформят с квитанция за износ, след което се нанасят необходимите заверки с подпис и печат върху CN 22 или CN 23 и/или CP72.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Пощенски пратки, декларирани с ЕАД, се оформят със самата митническа декларация, след което се нанасят необходимите заверки с подпис и печат върху CN 22 или CN 23 и/или CP72, ако придружават пратките.

(4) Подателят може също да приложи към записката за изпращане всякакъв друг документ (фактура, разрешително за износ, документ за произход на пратката и др.), необходим за митническото оформяне на износа.

Чл. 805. Формалностите за износ се считат за извършени:

1. в случаите по чл. 804, ал. 1 - с приемане на пратката в пощенската станция;
2. в случаите по чл. 804, ал. 2 и 3 - в съответното митническо учреждение след приключване на формалностите по чл. 804.

Чл. 806. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Превозването на международни пощенски пратки от пощенската администрация за чужбина се счита за транзит в съответствие с разпоредбите на чл. 97, ал. 2, т. 5 от закона.

Част пета. МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Дял първи. ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Глава шестдесет и втора. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 807. Когато митническите разпоредби не определят точно вида и формата на обезпечението, митническите органи допускат обезпечаване само с депозит в пари

или с банкова гаранция за митнически цели.

Чл. 808. За прилагането на чл. 186, ал. 5 от закона митническите органи не изискват обезпечаване за митническо задължение в размер до 250 лв.

Чл. 809. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) На основание чл. 188 от закона директорите на регионалните митнически дирекции могат да разрешават самостоятелно или заедно с други директори на регионални митнически дирекции общо обезпечение с депозит в пари или с банкова гаранция за митнически цели за покриване на няколко операции, от които възниква или може да възникне митническо задължение за един или няколко длъжници в района на действие на съответното или съответните регионални митнически дирекции.

(2) Органите по ал. 1 определят с решението си и условията и реда за осъществяване на контрола и за администрирането на съответните операции, така че плащането на всяко обезпечено митническо задължение да бъде сигурно в момента на неговата изискуемост.

(3) Решението по ал. 2 се издава в срок 7 работни дни от подаването на искането.

Чл. 810. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Когато размерът на еднородни митнически задължения на един длъжник, които могат да възникнат, не може да бъде определен предварително, директорът на регионалната митническа дирекция може да допусне на основание чл. 189, ал. 4 от закона фиксирано обезпечение с банкова гаранция за митнически цели или депозит в пари.

(2) Органът по ал. 1 определя в разрешението си и условията и реда за осъществяването на контрола и за администрирането на съответните операции, така че плащането на всяко обезпечено митническо задължение да бъде сигурно в момента на неговата изискуемост.

(3) Когато задълженията могат да възникнат в района на действие на няколко регионални митнически дирекции, съответните началници допускат обезпечението съвместно.

Чл. 811. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Депозитите се приемат само в български левове, в швейцарски франкове и в евро.

Чл. 812. Приемането на депозита се извършва с документ, от който да е виден най-малко размерът на депозита, митническото задължение или митническите задължения, както и длъжникът или длъжниците, за които се отнася.

Чл. 813. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Началниците на митническите учреждения уведомяват директора на Агенция "Митници" за всеки отделен случай на нарушаване на условията на банковата гаранция за митнически цели от страна на съответната банка.

Чл. 814. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Директорът на Агенция "Митници" може да разпорежи на митническите учреждения да отказват приемането на банкови гаранции за митнически цели от български търговски банки, които не са изпълнили задължението си по чл. 816, ал. 4.

Чл. 815. Банките не могат да гарантират сами за собствени митнически задължения.

Глава шестдесет и трета. БАНКОВА ГАРАНЦИЯ

Чл. 816. (1) Банковата гаранция за митнически цели е договор за поръчителство между гарантиращата банка и митническото учреждение.

(2) Договорът се сключва с писменото приемане от съответния началник на митническо учреждение според мястото, където възниква или може да възникне митническо задължение, на адресираната до митническото учреждение от банката банкова гаранция за митнически цели - с писмо с обратна разписка или по друг доказуем в бъдеще начин.

(3) За да бъде приета банковата гаранция за митнически цели, е необходимо банката да се задължи да изплати безусловно и неотменяемо, солидарно с посочения в нея длъжник, при първо писмено поискване от страна на длъжностното лице по ал. 2, сумата до определения в гаранцията размер за възникнало в определения в гаранцията срок митническо задължение, представляваща пълния размер на посоченото в искането митническо задължение, заедно с лихвата, считано от първия ден след датата на възникване на задължението.

(4) Банката следва също да се задължи да изплати посоченото в писменото искане задължение до 7 дни от получаването на искането. За дата на получаване се счита датата на пощенското клеймо за получаване от уведомената страна или датата на уведомителния телекс, ако има такъв.

(5) Искането по ал. 4 следва да бъде отправено с обратна разписка по възможност в срока на гаранцията, но не по-късно от 6 месеца след изтичането на срока на гаранцията.

(6) Банковата гаранция може да бъде срочна - с обозначена дата или до погасяване на митническото задължение, както и безсрочна.

(7) Митническите органи приемат банкови гаранции само от търговски банки със съдебна регистрация в Република България.

(8) Банковата гаранция следва да бъде подписана от едно лице с право на първи подпис и от едно лице с право на втори подпис.

(9) Митническите органи допускат обезпечаване с банкови гаранции само на банките, чиито управители са изпратили писмено до началниците на съответните митнически учреждения лиценз от Българската народна банка за извършване на гаранционни или банкови сделки и спесимени на длъжностните лица, които имат право да задължават съответната банка с гаранции до посочен размер. Промените в посочените обстоятелства са релевантни за митническите учреждения от втория работен ден след писменото им съобщаване от управителите.

(10) Когато банковата гаранция е предназначена за обезпечаване на няколко митнически задължения на един или няколко длъжници, тя следва изрично да сочи необходимите обстоятелства за идентифицирането на всички задължения и на съответните длъжници.

(11) Други реквизити на банковата гаранция за митнически цели могат да бъдат изисквани от митническите органи само когато естеството на конкретното обезпечаване митническо задължение налага това с оглед да бъде сигурно заплащането на митническото задължение.

Глава шестдесет и четвърта. СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 817. Отказът на митническите органи да приемат предложеното обезпечение или способа на учредяването му, както и определянето на срок за непроменяне на избрания способ на обезпечаване съгласно чл. 194, ал. 2 от закона, се извършва с решение, което се мотивира с конкретно посочена несъвместимост с правилното функциониране на съответния митнически режим.

Чл. 818. Отказът на митническите органи да приемат предложеното обезпечение съгласно чл. 195 от закона се извършва с мотивирано решение, от което да е видно защо това обезпечение не осигурява плащането на митническото задължение.

Чл. 819. Когато митническото задължение е погасено, оригиналът на банковата гаранция се връща с обратна разписка на банката, а депозитът се връща на длъжника.

Чл. 820. За прилагането на чл. 819 се издава решение на съответния началник на митническо учреждение.

Дял втори. ВЪЗНИКВАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Чл. 821. (1) Следните пропуски не водят до реални последици за правилното функциониране на временното складиране или на съответния митнически режим по смисъла на чл. 199, ал. 2 от закона, при условие че не представляват опит за отклонение на стоките от митнически надзор, не е налице явна небрежност от страна на заинтересуваните лица и всички формалности, необходими за митническото оформяне на стоките, са извършени впоследствие:

1. когато сроковете за получаване на едно от допустимите митнически направления за временно складиране стоки или за предвидено за съответния митнически режим ново митническо направление са били пропуснати, ако съответният срок би бил продължен при навременно подадена молба;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) когато за поставени под

режим транзит стоки не е изпълнено едно от изискванията за ползване на режима, ако са изпълнени следните условия:

а) стоките, поставени под режима, са действително представени в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение;

б) получаващото митническо учреждение може да удостовери, че при завършване на транзитната операция стоките са получили митническо направление или са поставени във временен склад;

в) когато срокът по чл. 250, ал. 1 не е бил спазен и ал. 3 от същия член не се прилага, но въпреки това стоките са представени в получаващото митническо учреждение в разумен срок;

3. когато временно складираните стоки или стоки, поставени под режим митническо складиране, са били подложени на операции без предварително разрешение на митническите органи, ако тези операции биха били разрешени в случай на подаване на съответната молба;

4. когато стоки, поставени под режим временен внос, бъдат ползвани по начин, различен от условията, посочени в разрешителното за режима, при условие че такова ползване би било разрешено в случай на подаване на съответната молба за този режим;

5. когато временно складираните стоки или стоки, поставени под митнически режим, бъдат преместени на друго място без разрешение на митническите органи, при условие че по искане на митническите органи стоките могат да им бъдат представени;

6. (доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) когато временно складираните стоки или стоки, поставени под митнически режим, бъдат изнесени от митническата територия на Република България или внесени в свободна зона с контрол тип I или в свободен склад, без да са били извършени предвидените за това митнически формалности;

7. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) когато за стоки или продукти, физически преместени по смисъла на чл. 210, 211 или 334з, не е изпълнено едно от условията, при които се извършва прехвърлянето, ако са изпълнени следните условия:

а) лицето може да представи доказателства, удовлетворяващи митническите органи, че стоките или продуктите са пристигнали в определените помещения или места, и в случаите на преместване по чл. 210, 211, чл. 334и, ал. 2 и чл. 334к, че стоките или продуктите са надлежно вписани в отчетите, водени за тези помещения или места, когато посочените разпоредби изискват такова вписване;

б) когато срокът, определен в разрешението, не е спазен, но въпреки това стоките или продуктите са пристигнали в определените помещения или места в разумен срок;

8. когато дадени стоки могат да бъдат поставени под режим внос с пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове съгласно чл. 147 от закона, в случай че при временното складиране на тези стоки или при поставянето им в съответен митнически режим преди оформянето им за внос е било налице обстоятелство, посочено в чл. 199, ал. 1, т. 6 и 7 от закона;

9. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) когато в рамките на режим активно усъвършенстване и режим обработка под митнически контрол не е спазен срокът за представяне на справката за приключване на режима, при условие че срокът би бил удължен, ако искането за това е било подадено своевременно;

10. (нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) когато не е спазен

определеният срок за временно изваждане от митнически склад, при условие че срокът би бил удължен, ако искането за това е било подадено своевременно.

(2) Митническото задължение се счита за възникнало съгласно чл. 199, ал. 1, т. 6 и 7 от закона, освен ако лицето, което би могло да стане длъжник, докаже, че са били изпълнени условията по ал. 1.

(3) Обстоятелството, че пропуските по ал. 1 не водят до възникване на митническо задължение, не изключва прилагане на административно-наказателните разпоредби или на разпоредбите, предвиждащи отменяне или обезсилване на разрешението за съответния митнически режим.

Чл. 822. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 823. (1) За прилагането на чл. 199, ал. 1, т. 3, 4 и 6 от закона се счита, че не възниква вносно митническо задължение за определена стока, когато заинтересуваното лице докаже, че неизпълнението на задълженията, произтичащи от разпоредбите на чл. 45-48 и чл. 177, ал. 1, т. 2 от закона или на задълженията за временното складиране на въпросните стоки, или на задълженията за ползването на съответния митнически режим, под който стоките са били поставени, е в резултат на причини, които произтичат от:

1. естеството на стоката;
2. непреодолима сила;
3. унищожаването им под контрола на митническите органи;
4. безвъзвратната им загуба.

(2) По смисъла на ал. 1, т. 4 стоката се счита за безвъзвратно загубена, когато не може да се използва повече по какъвто и да е начин.

(3) Вносно митническо задължение не възниква и когато предвид на специфичното ѝ предназначение дадена стока е била поставена под режим внос с намалени или нулеви митни сборове, след което тя е била изнесена или реекспортирана с разрешението на митническите органи.

(4) При прилагането на ал. 1 по искане на заинтересуваното лице митническите органи отчитат липсите, ако това лице представи доказателства, че те се дължат единствено на естеството на стоките, а не на небрежност или измама от негова страна.

(5) Под небрежност или измама по смисъла на ал. 4 се разбира по-конкретно всякакво неспазване на правилата за превоз, складиране, операции, обработка или преработка на съответните стоки, определени от митническите органи или произтичащи от обичайната търговска практика за тези стоки.

(6) При прилагането на ал. 4 митническите органи могат да не изискват заинтересуваните лица да доказват, че стоките са безвъзвратно загубени поради тяхното естество, когато те се уверят, че не съществуват други причини за липсите.

(7) Разпоредбите по отношение на нормите и стандартите за безвъзвратна загуба, причинена от естеството на стоките, се прилагат, когато заинтересуваното лице не успее да докаже, че действителната загуба надвишава изчислената по стандартни норми за съответните стоки.

(8) Когато съгласно ал. 1 не възниква митническо задължение за стоки, които предвид на специфичното им предназначение са внесени с намалени или нулеви вносни митни сборове и са били унищожени, отпадъците и остатъците се считат за

чуждестранни стоки.

Чл. 824. (1) Когато във връзка с използването на стоките за специфични цели възникне митническо задължение съгласно чл. 199, ал. 1, т. 5, 6 и 7 от закона с намалени митни сборове, платената сума за митни сборове при поставянето на стоките под режим внос следва да бъде приспадната от размера на митническото задължение.

(2) Като се отчита съответната специфика, разпоредбата на ал. 1 се прилага и когато възникне митническо задължение за отпадъците и остатъците, получени в резултат на унищожаването на тези стоки.

Чл. 825. Всяко представяне на митническа декларация или всяко друго действие със същите правни последици, както и представянето на документ за заверка от компетентни органи, се счита за отклонение на стоките от митнически надзор по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 5 от закона, ако тези действия водят до неправилно придаване на тези стоки на статут на местни стоки.

Чл. 826. При прилагането на разпоредбите по забраните и ограниченията по отношение на съответните стоки, когато възникне митническо задължение при внос съгласно чл. 199, ал. 1 от закона и са заплатени вносните митни сборове, тези стоки се смятат за местни стоки, без да е необходима декларация за внос.

Чл. 827. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 828. (1) Когато моментът на възникване на митническото задължение не може да бъде определен точно, счита се, че митническото задължение е възникнало, когато митническите органи установят това, и елементите за облагане на стоката в конкретния случай се определят към този момент.

(2) Когато на базата на налична информация митническите органи могат да установят, че митническото задължение е възникнало преди момента по ал. 1, размерът на дължимите вносни или износни митни сборове за тези стоки се определя на базата на елементите за облагане, приложими за тези стоки в най-ранния момент, към който се установява наличието на митническо задължение.

Чл. 829. (1) Отнемането на стоки в полза на държавата съгласно чл. 212, ал. 1, т. 3 и 4 от закона не променя митническия статут на тези стоки.

(2) Изоставените в полза на държавата, отнетите в полза на държавата или задържаните чуждестранни стоки се считат за поставени под режим митническо складиране.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) Изоставените в полза на държавата, отнетите в полза на държавата и подлежащите на бързо разваляне задържани чуждестранни стоки се продават от митническите органи. Когато в продажната цена са включени дължимите митни сборове и другите държавни вземания, продажбата на чуждестранните стоки се счита за равностойна на поставянето им под режим внос. В тези случаи митническите органи изчисляват дължимите митни сборове и другите държавни вземания и ги внасят

по съответните сметки на републиканския бюджет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) При условие че купувачът извърши незабавно всички формалности за получаване на митническо направление, стоките по ал. 3 могат да бъдат продадени и без да са включени в продажната цена дължимите митни сборове и другите държавни вземания.

(5) Когато митническите органи решат да се разпоредят със стоките по ал. 2 по начин, различен от продажба, те незабавно извършват формалностите за получаване на митническо направление съгласно § 1, т. 8, букви "а"- "г" от закона.

Дял трети.

ВЗЕМАНЕ ПОД ОТЧЕТ И ЗАПЛАЩАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Глава шестдесет и пета.

ПРОЦЕДУРИ И СРОКОВЕ ЗА ВЗЕМАНЕ ПОД ОТЧЕТ

Чл. 830. (1) Случаите на прилагане на чл. 205, ал. 2 от закона, при които размерът на митните сборове не се взема под отчет в момента на тяхното изчисляване, са, както следва:

1. когато временно е въведено антидъмпингово или изравнително мито;
2. когато размерът на дължимите митни сборове превишава размера, определен на базата на обвързваща информация;
3. когато размерът на дължимите митни сборове е под 10 лв., той се счита за взет под отчет в момента на плащането.

(2) Митническите органи могат да не вземат под отчет митните сборове, уведомяването за които не може да бъде извършено поради изтичане на предвидения в чл. 206, ал. 3 от закона срок.

Чл. 831. (1) За целите на прилагане на чл. 205, ал. 1 от закона изчисленият от митническите органи размер на митните сборове се вписва в Регистъра за вземане под отчет в съответното митническо учреждение.

(2) Митническото учреждение се явява събирач на митните сборове, вписва платените митни сборове в Регистъра за вземане под отчет и ги отчита периодично в съответствие с Единната бюджетна класификация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Формата, съдържанието и редът за водене на Регистъра за вземане под отчет се определят от директора на Агенция "Митници".

Чл. 832. (1) Когато митническо задължение възниква в резултат на приемането на митническа декларация за стоки за митнически режим, различен от временен внос с частично освобождаване от вносни митни сборове или от друго действие със същите правни последици както при приемането на митническата декларация, размерът, съответстващ на това митническо задължение, се взема под отчет незабавно след изчисляването му, но не по-късно от 2 дни, считано от момента на вдигането на стоките.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1, при условие че плащането е било обезпечено, общият размер на митните сборове относно всички стоки, чието вдигане е разрешено на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, не по-голям от 31 дни, може да бъде взет под отчет само с едно вписване в регистъра в края на срока, но не по-късно от 5 дни, считано от датата на изтичането на срока.

(3) Когато е предвидено, че стоките могат да бъдат вдигнати, при условие че са изпълнени определени изисквания, установени в нормативен акт, който урежда определянето на размера на митническото задължение или неговото събиране, вземането под отчет се извършва не по-късно от 2 дни, считано от датата, на която размерът на митническото задължение или задължението за плащане, произтичащо от това митническо задължение, са определени или уточнени.

(4) Независимо от разпоредбите на ал. 3, когато митническото задължение се отнася до временно антидъмпингово или изравнително мито, вземането под отчет на пълния размер на митните сборове се извършва не по-късно от 2 месеца след влизането в сила на нормативния акт за въвеждане на антидъмпинговото или изравнителното мито.

(5) Когато митническо задължение възникне при условия, различни от условията по ал. 1 и 2, съответният размер на митните сборове се взема под отчет до 2 дни, считано от датата, на която митническите органи са в състояние:

1. да изчислят размера на въпросните митни сборове, и
2. да определят длъжника.

Чл. 833. (1) Сроковете за вземане под отчет по чл. 832 могат да бъдат удължени, когато особени обстоятелства възпрепятстват митническите органи да ги спазят, но с не повече от 14 дни.

(2) Срокът по ал. 1 не се прилага при непредвидими обстоятелства или при непреодолима сила.

Чл. 834. (1) Когато размерът на митните сборове, произтичащ от дадено митническо задължение, не е бил взет под отчет съгласно чл. 832 и 833 или е бил взет под отчет размер, по-нисък от дължимия, вземането под отчет на пълния размер на митните сборове или на остатъка до пълния размер на митните сборове се извършва в срок от 2 дни, считано от датата, на която митническите органи установят това обстоятелство и са в състояние да изчислят дължимия размер и да определят длъжника, което е последващо вземане под отчет. Срокът може да бъде удължен съгласно чл. 833.

(2) С изключение на случаите по чл. 830 последващо вземане под отчет не се извършва, когато:

1. първоначалното решение да не се вземе под отчет пълният размер, на митните сборове или да се вземе под отчет размер, по-нисък от дължимия, е взето въз основа на общи разпоредби, отменени впоследствие със съдебно решение;

2. пълният размер на дължимите митни сборове не е бил взет под отчет в резултат на грешка от страна на митническите органи, която не е било възможно да бъде открита от лицето, отговорно за плащането, ако то е действало добросъвестно и е спазило всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с декларирането, при условие че несъбраната сума за една или повече операции в резултат на една единствена грешка не надвишава 100 лв.;

3. размерът на дължимите митни сборове е под 10 лв.;

4. е било приложено преференциално тарифно третиране в рамките на квоти, плафони или други тарифни мерки, ако в момента на приемане на декларацията основанието за това е било отменено, без това обстоятелство да е публикувано преди оформянето на стоките под режим внос, тъй като длъжникът е действал добросъвестно и е изпълнил действащите разпоредби по отношение на митническата декларация.

Чл. 835. (1) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Регионалните митнически дирекции изпращат на Централното митническо управление обобщени списъци на всички случаи, в които подчинените им митнически учреждения са приложили чл. 834, ал. 2, т. 2, с кратка обосновка.

(2) Списъкът по ал. 1 се изпраща през първото и третото 3-месечие на годината и обхваща изтеклото 6-месечие.

Чл. 836. Когато митническият орган се усъмни дали критериите на чл. 834, ал. 2, т. 2 са били спазени в конкретния случай, той изпраща преписката с цялата информация на висшестоящия орган за вземане на решение. Висшестоящият орган може да поиска допълнителна информация.

Чл. 837. Висшестоящият орган взема решение по случая по чл. 836 в едномесечен срок.

Чл. 838. Решението по чл. 837 се съобщава в 10-дневен срок на митническото учреждение, отправило запитването.

Глава шестдесет и шеста. СРОКОВЕ И НАЧИНИ НА ПЛАЩАНЕ

Чл. 839. (1) Когато лицето не ползва никакво улеснение за плащане, предвидено в чл. 209 от закона и в чл. 840-843 от правилника, плащането следва да се извърши в срока, който му е определен.

(2) Срокът по ал. 1 не може да надвишава 10 дни от уведомяването на длъжника за размера на дължимите митни сборове и в случай на обобщено взетите под отчет митни сборове в условията по чл. 832, ал. 2 и следва да се определи така, че да не се даде възможност на длъжника да получи срок за плащане, по-дълъг от този, който би получил, ако се е ползвал от отсрочване на плащането.

(3) Разрешава се служебно удължаване на срока по ал. 2, когато се установи, че заинтересуваното лице е получило уведомлението с такова закъснение, което е причинило невъзможност за спазване на определения срок за извършване на плащането.

(4) По искане на длъжника продължаване на срока може да се разреши от митническите органи също така и когато размерът на митните сборове, подлежащи на заплащане, произтича от действие след заплащането на първоначално определения размер. Без да се нарушават разпоредбите на чл. 843, удължаването на така разрешения

срок следва да се определи така, че да не се даде възможност на длъжника да получи срок за плащане, по-дълъг от определения в чл. 841, ал. 1.

(5) Когато лицето ползва някое от улесненията за плащане, предвидени в чл. 840-843, плащането следва да се извърши в срока, посочен за съответното улеснение.

Чл. 840. Митническите органи определят кой от следните начини да бъде използван за разрешаване отсрочването на плащането:

1. отделно за всеки размер на митните сборове, взет под отчет при условията по чл. 832, ал. 1 или чл. 834, ал. 1;

2. общо за сумата от размерите на митните сборове, взети под отчет при условията по чл. 832, ал. 1 по време на определения от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни;

3. общо за размера на митните сборове, взети под отчет с едно вписване в регистъра, при условията по чл. 832, ал. 2.

Чл. 841. (1) Срокът за отсрочване на плащането е 30 дни и се изчислява, както следва:

1. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 1, срокът се изчислява от деня, следващ този, на който сумата на митните сборове е взета под отчет от митническите органи; когато се прилага чл. 833, 30-дневният срок се намалява с броя на дните, съответстващи на срока, надвишаващ 2 дни, който е бил използван за вземането под отчет;

2. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 2, срокът се изчислява от деня, следващ този, в който изтича срокът за обобщаване; той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните на срока за обобщаване;

3. когато отсрочването на плащането се извършва съгласно чл. 840, т. 3, срокът се изчислява от деня, следващ този, в който изтича срокът, в който въпросните стоки са били вдигани; той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните, включени в съответния период.

(2) Когато сроковете по ал. 1, т. 2 и 3 са с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява 30-дневният срок, е равен на половината от по-малкото четно число.

(3) С цел опростяване, когато сроковете по ал. 1, т. 2 и 3 са от една календарна седмица или от един календарен месец, размерът на митните сборове, по отношение на които плащането е било отсрочено, се заплаща:

1. ако срокът е една календарна седмица - в петък на четвъртата седмица, следваща тази календарна седмица, или

2. ако срокът е един календарен месец - не по-късно от 16-ия ден от месеца, следващ този календарен месец.

Чл. 842. (1) Отсрочено плащане не може да се разреши за размера на митните сборове, които въпреки че се отнасят за стоки, поставени под митнически режим, водещ до задължение за плащане на тези митни сборове, са взети под отчет съгласно действащите разпоредби относно приемането на опростени декларации поради това, че до изтичането на определения срок деклараторът не е представил необходимите

елементи за окончателното определяне на митническата стойност на стоките или не е представил данните или документа, липсващи в момента на приемането на опростената декларация.

(2) Отсрочено плащане се допуска в случаите по ал. 1, когато размерът на митните сборове, който следва да се плати, е взет под отчет преди изтичането на 30-дневния срок от датата на вземане под отчет на първоначално изисквания размер или ако не е бил взет под отчет - от датата на приемане на декларацията относно въпросните стоки. Продължителността на разрешеното отсрочено плащане при тези условия не може да бъде увеличена след датата на изтичането на срока, който при прилагане на чл. 841 е бил разрешен по отношение на размера на първоначално определените митни сборове или който би бил разрешен, ако размерът на дължимите митни сборове е бил взет под отчет, когато въпросните стоки са били декларирани.

Чл. 843. Длъжникът може във всички случаи да плати изцяло или отчасти размера на митните сборове, без да чака изтичането на разрешения му срок на отсрочване на плащането.

Чл. 844. (1) Плащането на митните сборове по чл. 208, ал. 1 от закона се извършва:

1. чрез банков превод или вноски по банковата сметка на републиканския бюджет към съответното митническо учреждение;

2. в брой в касата на митническото учреждение, като събраните суми се внасят в срок до 1 работен ден по съответната банкова сметка на републиканския бюджет към митническото учреждение.

(2) В платежните документи, с които са платени митните сборове, се посочват:

1. единният идентификационен код на длъжника;

2. пояснения за характера на плащаната сума - разбита по отделни елементи (мита, такси и други);

3. номерът и датата на ЕАД, ако е бил приет от митническите органи, или справочният номер от клетка 7 на ЕАД, или номерът и датата на друг равностоен на ЕАД документ.

Чл. 845. (1) Дължимият размер на митните сборове се счита за платен на датата, на която дължимата сума е постъпила по банковата сметка на републиканския бюджет към съответното митническо учреждение, или на датата на внасяне на сумата в брой в касата на митническото учреждение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Заплащането по банков път на митните сборове и другите държавни вземания при внос се удостоверява със следните документи:

1. платежен документ, представен от длъжника;

2. банково извлечение, представено от банката, обслужваща митническото учреждение.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Алинея 2 не се прилага, когато по банков път се заплащат държавни вземания при внос, които не постъпват по сметки на митническото учреждение. В тези случаи

заплащането се удостоверява с платежно нареждане, представено от длъжника.

Дял четвърти.
ПОГАСЯВАНЕ НА МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Чл. 846. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Дял пети.
ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ НА МИТНИЧЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Глава шестдесет и седма.
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 847 - 848 (Отм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

Глава шестдесет и осма.
ПРОИЗВОДСТВО ПО ИЗДАВАНЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЯ ЗА
ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ

Чл. 849 - 852. (Отм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

Глава шестдесет и девета.
ОБЖАЛВАНЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЯТА ЗА ПРИНУДИТЕЛНО
СЪБИРАНЕ

Чл. 853 - 857. (Отм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

Глава седемдесета.
ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА ПОСТАНОВЛЕНИЯТА ЗА
ПРИНУДИТЕЛНО СЪБИРАНЕ

Чл. 858. (Отм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

Дял шести.
ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ИЛИ ОПРОЦАВАНЕ НА ВНОСНИ ИЛИ
ИЗНОСНИ МИТНИ СБОРОВЕ

Глава седемдесет и първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 859. (1) За целите на този раздел:

1. "митница на вземане под отчет" означава митническото учреждение, взело под отчет вносните или износните митни сборове, чието възстановяване или опрощаване се иска;

2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) "решаващ митнически орган" означава митническият орган, компетентен да вземе решение по искането за възстановяване или опрощаване на вносни или износни митни сборове;

3. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) "надзорно митническо учреждение" означава митническото учреждение, което има юридическите права над стоките, за които се иска възстановяване или опрощаване на взетите под отчет вносни или износни митни сборове и което извършва проверки, за да прецени дали искането е основателно;

4. "изпълняващо митническо учреждение" означава митническото учреждение, което взема мерките за изпълнението на решението за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове.

(2) Функциите на митница на вземане под отчет, решаващ митнически орган, надзорно и изпълняващо митническо учреждение могат да бъдат поети изцяло или отчасти от едно и също митническо учреждение.

Чл. 860. (Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Чл. 861. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Вносни митни сборове се възстановяват или опрощават, ако е установено, че размерът на тези митни сборове, взети под отчет, се отнася за стоки, поставени под съответния митнически режим и отказани от вносителя, тъй като към момента, определен в чл. 73 от закона, тези стоки са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, по който са внесени.

(2) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове се разрешава при следните условия:

1. стоките не са били употребявани, освен в рамките на първоначална употреба, достатъчна за установяване на дефектите им или несъответствието им с договора за внос;

2. стоките са били изнесени извън митническата територия на Република България; по молба на заинтересуваното лице митническите органи могат да разрешат унищожаването на стоките или поставянето им с цел реекспорт под митнически режим транзит или митническо складиране или в свободна зона или в свободен склад, вместо да бъдат изнасяни; за целите на даването на митническото направление стоките се считат за чуждестранни.

(3) Възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове не се разрешава за стоки, които, преди да бъдат декларирани за внос, са били временно внесени за изпитание, освен ако се докаже, че дефектите им или несъответствието с договора за внос не биха могли да бъдат открити при посоченото изпитание.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 862. За прилагането на чл. 861 вносните митни сборове не се възстановяват или опрощават, когато:

1. дефектите на стоката са били отчетени при определяне на условията в договора и по-специално - на цената;
2. стоките са продадени от вносителя, след като е било установено, че са дефектни или че не отговарят на условията на договора.

Чл. 863. Не подлежат на възстановяване и опрощаване митни сборове в размер под 10 лв.

Чл. 864. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Глава седемдесет и втора. ПРОИЗВОДСТВО ПО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОПРОЩАВАНЕ НА МИТНИ СБОРОВЕ

Чл. 865. (1) Искането за възстановяване или опрощаване на вносни или износни митни сборове се подава от длъжника или от лицето, поело правата и задълженията му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Искането за възстановяване или опрощаване се изготвя в два екземпляра по образец съгласно приложение № 68. Искането може да се изготви и в свободна форма, при условие че съдържа данните по приложението.

(3) Ако искането не съдържа необходимите данни, то не се разглежда и се връща на заинтересуваното лице за допълване в определен срок.

(4) Неспазването на срока по ал. 3 се счита за оттегляне на искането.

(5) Срокът по ал. 3 се удължава, ако заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да депозира искането си поради непредвидими обстоятелства.

Чл. 866. (1) Искането за възстановяване или опрощаване, придружено от всички необходими документи съгласно чл. 19 от закона, трябва да бъде подадено в митническото учреждение на вземане под отчет, което незабавно го изпраща на решаващия митнически орган.

(2) Митническото учреждение по ал. 1 отбелязва датата на приемането върху оригинала и копието на искането и връща копието на заинтересуваното лице.

Чл. 867. (1) Преди да се произнесе по искането, решаващият митнически орган може да разреши в определен от него срок извършването на митнически формалности, от които може да зависи възстановяването или опрощаването. Даването на такова разрешение не влияе на решението за възстановяване или опрощаване. Решението се взема след извършване на формалностите.

(2) При прилагането на ал. 1 и до вземането на решение стоките, за които се изисква възстановяване или опрощаване, не могат да бъдат премествани от мястото, посочено в искането, освен ако заинтересуваното лице уведоми предварително митническото учреждение на вземане под отчет, което на свой ред уведомява

решаващия орган.

Чл. 868. (1) Когато за вземане на решение по искането за възстановяване или опрощаване е необходима допълнителна информация или трябва да се проверят стоките, за да се установи дали условията за възстановяване или опрощаване в закона и в правилника са спазени, решаващият орган предприема необходимите мерки, като евентуално търси съдействие от надзорното митническо учреждение с посочване на характера на сведенията, които трябва да получи, или на проверките или анализите, които да бъдат извършени.

(2) Надзорното митническо учреждение оказва незабавно съдействие и изпраща получените сведения и резултатите от извършените анализи и проверки на решаващото митническо учреждение.

Чл. 869. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Решаващият митнически орган уважава или отхвърля искането с мотивирано решение, което се съобщава на заинтересуваното лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато искането е удовлетворено, решението включва всички подробности, нужни за изпълнението му.

(3) В зависимост от обстоятелствата в решението се включва изцяло или отчасти следното:

1. информация за идентифициране на стоките, за които се отнася решението;
2. основанията за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове с позоваване на съответните членове от закона и от правилника;
3. ползването или направлението на стоките в зависимост от конкретния случай съгласно закона или правилника, а когато това е необходимо - на базата на конкретното разрешение от решаващото митническо учреждение;
4. срок не повече от 2 месеца за изпълнение на формалностите, от които зависи възстановяването или опрощаването на вносните или износните митни сборове;
5. указание, че вносните или износните митни сборове няма да бъдат възстановени или опростени, преди изпълняващото митническо учреждение да съобщи на решаващото митническо учреждение, че формалностите, от които зависи възстановяването или опрощаването, са били изпълнени;
6. други изисквания по отношение на стоките, докато бъде изпълнено решението;
7. указание до заинтересуваното лице, че трябва да представи оригинала на решението на съответното изпълняващо митническо учреждение заедно с представянето на стоките.

Чл. 870. (1) Изпълняващото митническо учреждение взема мерки, за да осигури:

1. изпълнението на изискванията на чл. 869, ал. 3, т. 6;
2. стоките действително да бъдат ползвани или да получат направлението в съответствие с решението;
3. извършването на необходимите формалности, когато в решението е указано, че стоките могат да се поставят в митнически склад, в свободна зона или в свободен склад и заинтересуваното лице използва тази възможност.

(2) Когато изпълняващата митница се увери, че условията по ал. 1 са изпълнени, тя удостоверява това пред решаващия митнически орган.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Когато решаващият митнически орган получи удостоверението по ал. 2, той съобщава на заинтересуваното лице, че формалностите, от които зависи възстановяването или опрощаването, са изпълнени и изпраща решението по чл. 869, ал. 1 на митницата на вземане под отчет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Митницата на вземане под отчет възстановява надвнесените митни сборове от ИВАН сметката на републиканския бюджет.

Чл. 871. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Когато искането за възстановяване или опрощаване се обосновава със съществуването към момента на приемането на декларацията за внос на намалена или нулева ставка на митото за стоки в рамките на тарифна квота, плафон или друго преференциално тарифно третиране, възстановяване или опрощаване се разрешава само при условие че към момента на подаване на искането, придружено от необходимите документи:

1. в случаите на тарифна квота - нейното количество не е изчерпано;
2. в останалите случаи - нормално дължимата ставка на митото не е възстановена.

(2) Ако не са изпълнени условията по ал. 1, възстановяването или опрощаването може да бъде разрешено също, ако неприлагането на намалени или нулеви ставки на митото е било в резултат на грешка от страна на митническите органи и декларацията за внос е съдържала всички данни и е била придружена от всички необходими документи за прилагането на намалената или нулевата ставка на митото.

Чл. 872. (1) (Предишен текст на чл. 872, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Когато се представя сертификат за произход, сертификат за движение на стоките или друг съответен документ към искането за възстановяване или опрощаване с мотив, че в момента на приемане на декларацията за внос внасяните стоки са имали основанията за преференциално тарифно третиране или за освобождаване от вносни митни сборове, решаващият митнически орган удовлетворява искането само ако бъде установено, че:

1. представеният документ се отнася недвусмислено за съответните стоки и че са изпълнени всички условия за приемането му;
2. са спазени всички останали условия за прилагането на преференциално тарифно третиране.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Възстановяването или опрощаването се извършва, при условие че стоките се представят пред митническите органи. Когато стоките не могат да бъдат представени, компетентните митнически органи разрешават възстановяване или опрощаване само ако имат информация, указваща недвусмислено и без съмнение, че сертификатът или документът, изготвен впоследствие, се отнася за тези стоки.

Чл. 873. Възстановяването или опрощаването се извършва, при условие че стоките бъдат представени пред изпълняващото митническо учреждение. Когато стоките не могат да бъдат представени, митническото учреждение разрешава

възстановяването или опрощаването само ако получи недвусмислено доказателство, че впоследствие представеният сертификат или документ се отнася несъмнено за съответните стоки.

Чл. 874. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) При прилагането на чл. 876, ал. 1, т. 3 срокът по чл. 869, ал. 3, т. 4 тече от датата на съобщаването за решението за възстановяване или опрощаване на вносните или износните митни сборове.

(2) Пропускането на срока по ал. 1 води до загуба на правото за възстановяване или опрощаване, освен ако заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да го спази поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Чл. 875. Когато не е била изнесена или реекспортирана, унищожена или оформена в друго митническо направление цялата стока, а само някои нейни части или компоненти, размерът за възстановяване или опрощаване представлява разликата между размера на митните сборове за цялата стока и размера за останалата част от нея, ако тя бъде поставена в непроменено състояние под митнически режим, водещ до задължението за плащане на такива митни сборове, на датата, на която цялата стока е била поставена под митнически режим.

Глава седемдесет и втора.

"А" СПЕЦИФИЧНИ СЛУЧАИ И УСЛОВИЯ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОПРОЩАВАНЕ НА МИТНИ СБОРОВЕ (НОВА - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

Чл. 876. (1) Вносните митни сборове се възстановяват или опрощават, в случай че:

1. чуждестранни стоки, поставени под митнически режим с пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове, или стоки, допуснати за внос с благоприятно тарифно третиране поради специфичното им предназначение, са били откраднати, но са били своевременно намерени и поставени в състоянието, в което са били към момента на кражбата, при условие че получат първоначалния си митнически статут;

2. чуждестранни стоки са били отклонени непреднамерено от митнически надзор в рамките на митнически режим, който предвижда цялостно или частично освобождаване от вносни митни сборове, ако веднага след откриването на отклонението те са получили отново първоначалния си митнически статут в състоянието, в което са били при отклонението им;

3. не е възможно поради повреда да се задейства отварящият механизъм на транспортните средства, в които се намират стоки, поставени преди това в режим внос, за да може те да се разтоварят при пристигането в местоназначението им, при условие че бъдат незабавно реекспортирани;

4. стоки, които първоначално са били поставени под режим внос, са били върнати под режим пасивно усъвършенстване впоследствие на изпращача им със седалище извън митническата територия на Република България с цел безвъзмездното отстраняване на дефекти, съществували преди вдигането им, или с цел привеждането

им в съответствие с договора между страните, когато изпращачът задържи стоките поради невъзможност да отстрани дефектите или поради липса на икономическа изгода;

5. в момента на последващо вземане под отчет на размера на митните сборове за стоки, поставени под режим внос с пълно освобождаване от митни сборове, се установи, че тези стоки са били реекспортирани без осъществен митнически надзор и се докаже, че ако тези стоки бяха поставени под режим внос и митните сборове бяха събрани, условията в закона и в правилника за възстановяване или опрощаване на платените вносни митни сборове биха били изпълнени в момента на реекспорта;

6. държавен орган забрани търговското разпространение на дадена стока, поставена преди това под митнически режим със заплащане на вносни митни сборове и тя се реекспортира или се унищожи под митнически надзор, ако се докаже, че стоката не е била използвана в Република България;

7. стоките са поставени под митнически режим внос от декларатор, който има право на това, но по независещи от него причини не са могли да бъдат доставени на получателя им;

8. стоките са доставени до погрешен получател по вина на изпращача;

9. стоките са негодни за предвидената от получателя цел поради явна грешка в поръчката му;

10. след като са поставени под митнически режим със задължение за заплащане на вносни митни сборове, се установи, че в момента на вдигането им стоките не отговарят на валидните разпоредби относно предназначението и търговското им предлагане и не могат да се използват за предвидената от получателя цел;

11. използването на стоките от получателя е станало невъзможно или е значително ограничено в резултат на общи мерки на овластен за това държавен орган след поставянето на стоките под митнически режим със задължение за плащане на вносни митни сборове;

12. митническите органи не могат да разрешат цялостно или частично освобождаване от митни сборове по искане на заинтересуваното лице, в резултат на което те вземат под отчет дължимите вносни митни сборове;

13. стоките са доставени на получателя след изрично посочените в договора задължителни срокове на доставка, ако те са били поставени под митнически режим със задължение за заплащане на вносни митни сборове;

14. не е било възможно да се продадат стоките на митническата територия на Република България и те са предоставени безплатно на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане:

а) които извършват дейността си извън митническата територия на Република България и имат представителство у нас, или

б) които извършват дейността си на митническата територия на Република България и имат право на освобождаване от митни сборове при внос на подобни стоки;

15. възникне митническо задължение в случаите, различни от посочените в чл. 199, ал. 1, т. 1 и 2 от закона, ако заинтересуваното лице докаже чрез представяне на сертификат за произход, сертификат за движение на стоките или друг съответен документ, че ако въпросните стоки бяха декларирани за внос, би имало основание за благоприятно или преференциално тарифно третиране или за освобождаване от вносни митни сборове само ако са спазени условията по чл. 872.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Като се отчита разпоредбата на ал. 4 възстановяването или опрощаването на вносните митни сборове в случаите по ал. 1, т. 3 и т. 6-14 се разрешава само при условие, че стоките се реекспортират под митнически надзор, освен в случаите на унищожаване на стоките по нареждане на държавен орган или на тяхно безвъзмездно предоставяне на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане.

(3) По искане на заинтересуваното лице решаващият митнически орган може да разреши вместо да бъдат реекспортирани, стоките да бъдат унищожени под митнически надзор или с цел реекспортирането им да бъдат поставени под режим транзит или под режим митническо складиране, или да бъдат внесени в свободна зона или в свободен склад. С получаването на едно от посочените митнически направления стоките се считат за чуждестранни. В този случай митническите органи вземат всички необходими мерки за запазване на чуждестранния статут на стоките, намиращи се в митнически склад, в свободна зона или в свободен склад.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите по ал. 1, т. 8 вносните митни сборове се възстановяват или опрощават, при условие че стоките бъдат реекспортирани до техния изпращач или до друг получател, посочен от него.

(5) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Надзорното митническо учреждение трябва да се увери, че стоките не са били използвани или продавани, преди да бъдат реекспортирани.

Чл. 877. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Вносните митни сборове се възстановяват или опрощават и в случаите на противозаконно отнемане или кражба на временно внесени по реда на чл. 503, ал. 2 моторни превозни средства и ремаркета, при условие че:

1. не е изтекъл срокът на временния внос по чл. 503, ал. 2;
2. противозаконното отнемане или кражбата са обявени пред полицейските органи не по-късно от 3 дни от датата на извършването им;
3. не са налице данни или основателни съмнения, че заинтересуваното лице е участвало или е подпомогнало по какъвто и да е начин противозаконното отнемане или кражбата, довели до отклоняването на стоките от митнически надзор;
4. не е издавано решение в полза на заинтересуваното лице за възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове по реда на този член през последните 5 години.

(2) Възстановяване или опрощаване на вносните митни сборове по ал. 1 се разрешава след представяне пред митническите органи на:

1. документа, в който е вписан учреденият временен внос по реда на чл. 503, ал. 2;
2. наличните регистрационни и други документи, удостоверяващи правата на заинтересуваното лице върху временно внесените стоки;
3. документ от компетентните полицейски органи, удостоверяващ обстоятелствата по ал. 1, т. 2;
4. документ от съответната прокуратура, удостоверяващ образуването на наказателно производство за извършено престъпление с предмет временно внесените стоки;
5. декларация, с която заинтересуваното лице декларира:

- а) пълните данни за идентифициране на временно внесените стоки;
- б) точния си адрес в чужбина и в Република България;
- в) данни за евентуалния извършител на противозаконното отнемане или кражбата на временно внесените стоки, когато заинтересуваното лице подозира;
- г) че не е участвало и не е подпомогнало по какъвто и да е начин противозаконното отнемане или кражбата, довели до отклоняването на стоките от митнически надзор;
- д) че не е издавано решение в негова полза за възстановяване или опрощаване на вносни митни сборове по реда на този член през последните 5 години.

Чл. 877а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Възстановяване или опрощаване на митни сборове по чл. 876 и 877 се разрешава, при условие че митническото задължение не е възникнало в резултат на действия на заинтересуваното лице, свързани с измама или с явна небрежност.

Чл. 878. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Вносни митни сборове не се възстановяват или опрощават, когато единствените причини, на които се основава искането за възстановяване или опрощаване, са свързани със:

1. реекспорт от митническата територия на стоки, които преди това са били поставени под митнически режим, свързан със задължението за заплащане на вносни митни сборове, по причини, различни от посочените в чл. 860, 861 или 876, особено по причина, свързана с неуспешна продажба;

2. унищожаване по каквато и да е причина, с изключение на случаите, изрично предвидени в действащото законодателство, на стоки, поставени под митнически режим, свързан със задължението за заплащане на вносни митни сборове, след разрешението за вдигане на стоките, дадено от митническите органи;

3. представяне за целите на получаване на преференциално тарифно третиране на декларирани за внос стоки на документи, за които впоследствие е установено, че са подправени, фалшифицирани или невалидни за тази цел, дори когато тези документи са били представени добросъвестно.

Част шеста.

Глава седемдесет и трета.

РАЗПОРЕДБИ ВЪВ ВРЪЗКА С МИТНИЧЕСКИТЕ НАРУШЕНИЯ

Чл. 879. Държавните органи в Република България са длъжни да предават на съответното митническо учреждение събрания от тях доказателствен материал за разкрито митническо нарушение заедно със стоките - предмет на нарушението, и със стоките, които ще послужат за обезпечаване на глоби и други държавни вземания.

Чл. 880. (1) Разходите по транспортирането на стоките до местата на извършване на проверките, вземането на проби, разтоварването, разопаковането и

натоварването са за сметка на превозвача, а след подаване на декларация - за сметка на декларатора.

(2) Когато проверката не е могла да бъде започната или извършена в определените от митническите органи срокове по причини, дължащи се на превозвача или съответно на декларатора, се прилага разпоредбата на чл. 238, ал. 1 от закона.

Чл. 881. (1) (Предишен текст на чл. 881, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) При нарушение по чл. 234а от закона, състоящо се в отклонение на стоки от митническият режим транзит, ако не е известно местоизвършването на нарушението, то се счита за извършено в района на отправното митническо учреждение и в него се разглежда административнонаказателната преписка.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) В случаите по ал. 1, когато в получаващото митническо учреждение е констатирано отклонение от митническият режим транзит на част от превозваната стока, нарушението се счита за извършено в това митническо учреждение и в него се разглежда административнонаказателната преписка.

Чл. 882. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Чл. 883. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) За митнически нарушения по чл. 233, 234 и 234а от закона, извършени при износ, "митническа стойност" означава фактурната цена на стоката при продажбата за износ франко българска граница с включените в нея производствени разходи, транспортни разходи до българската граница и застраховка.

Глава седемдесет и четвърта. РАЗПОРЕЖДАНЕ С ИЗОСТАВЕНИ И ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА СТОКИ

Чл. 884. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Митническите органи се разпореждат със:

1. задържаните, отнетите и изоставените в полза на държавата стоки, подлежащи на бързо разваляне;

2. задържаните стоки, чието съхраняване води до значителни разходи за митническата администрация;

3. задържаните стоки, чието съхраняване от митническите органи е невъзможно или представлява опасност за околната среда.

(2) Разпореждането със стоките по ал. 1 се извършва чрез продажба, безвъзмездно предоставяне или унищожаване.

(3) Разпореждането със стоките, за които има специален ред за притежаване, ползване или търговия, се извършва при спазване на този ред.

(4) Подлежащи на бързо разваляне са тези стоки, чието съхраняване предвид тяхната специфика може да доведе до погиването, значителното им повреждане или влошаване на качеството, което съществено би намалило тяхната стойност или би

довело до невъзможност за употреба съобразно тяхното предназначение.

(5) Стоки, чието съхраняване води до значителни разходи за митническата администрация, са тези стоки, чието продължително съхраняване е икономически необосновано или води до разходи, превишаващи тяхната стойност. Разходи по съхраняването на стоките са всички разходи, направени от митническите органи във връзка със задържането на стоките, включително разходите по товаренето и разтоварването, транспортирането, складирането, пазенето и др.

Чл. 884а. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) (1) Продажбата на стоките по чл. 884 се извършва чрез търг или чрез преговори с потенциални купувачи по ред, определен с наредба на министъра на финансите.

(2) Стоките, които се облагат с акциз, както и моторните превозни средства се продават чрез търг.

Чл. 885. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Изоставените и отнетите в полза на държавата стоки, с изключение на тези, които се облагат с акциз, могат да се предоставят безвъзмездно за социални нужди на Министерството на труда и социалната политика, на Министерството на здравеопазването, на Министерството на образованието и науката и на Министерството на правосъдието, а предметите с историческа, нумизматична или художествена стойност - на Министерството на културата.

(2) Изоставените и отнетите в полза на държавата животински и растителни видове могат да се предоставят безвъзмездно на държавни или общински зоологически и ботанически градини, на природонаучни музеи и на държавни църкове.

(3) (Нова - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) Отнетите и изоставените в полза на държавата моторни превозни средства могат да се предоставят на държавни учреждения при условия и по ред, определени с наредба на министъра на финансите. Учрежденията заплащат дължимите митни сборове и другите държавни вземания, както и направените разходи от митническите учреждения по издирването, превозването и съхраняването на превозните средства.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 25 от 1999 г.) Предоставянето по ал. 1, 2 и 3 се извършва със заповед на министъра на финансите.

Чл. 886. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Изоставените и отнетите в полза на държавата стоки, за които има заключение на компетентните органи, че не отговарят на приетите стандарти в страната или са опасни или вредни за живота или здравето на хората, се унищожават.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Унищожаването се извършва въз основа на заповед на директора на съответната регионална митническа дирекция. За унищожаването на стоките се съставя протокол.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) Екземпляри от заповедта и протокола по ал. 2 се изпращат в Централното митническо управление.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.) По смисъла на правилника:

1. "Пътник" е:

а) при внос:

аа) всяко физическо лице, което влиза временно на митническата територия на Република България, без да пребивава постоянно в нея, и

бб) всяко физическо лице, което се връща на митническата територия на Република България, където постоянно пребивава, след като временно е било извън нея;

б) при износ:

аа) всяко физическо лице, което напуска временно митническата територия на Република България, на която постоянно пребивава, и

бб) всяко физическо лице, което напуска митническата територия на Република България след временен престой, без да пребивава постоянно в нея.

2. "EDI" - electronic data interchange, е предаването между информационни системи на данни, структурирани в съответствие с приети стандарти за съобщения, по електронен начин.

3. "Стандартно съобщение" е предварително определена структура, общоприета за електронно предаване на данни.

4. "Данни за идентификация на стоките" са:

а) данните, използвани в търговската практика за идентификацията на стоките, които позволяват на митническите органи да определят тяхното тарифно класиране, и

б) данните за количеството на стоките.

5. (заличена - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

6. "Стоки с нетърговски характер" са стоки, чието поставяне под митнически режим се извършва епизодично и чийто вид и количество показват, че те са предназначени за лично или семейно ползване от получателите или от лицата, които ги пренасят, или очевидно са предназначени за подарък."

7. "Карнет АТА" е международен митнически документ за временно допускане, създаден в рамките на Митническата конвенция за временно допускане на стоки от 1961 г. (Конвенция АТА) или на Конвенцията за временен внос от 1990 г. (Истанбулската конвенция).

8. "Съвет за митническо сътрудничество" е организацията, учредена от Конвенцията за създаване на съвет за митническо сътрудничество, подписана на 15 декември 1950 г. в Брюксел.

9. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) "Митническа информационна система" е съвкупност от системен и приложен софтуер, хардуер, мрежи и комуникации, използвани от митническите органи за събиране, обработка, натрупване, съхранение, търсене и разпространение на информация от митнически документи.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Разпоредбите на чл. 56, ал. 2 и на глава четиринадесета влизат в сила от 1 януари 2000 г.

§ 3. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) По жалбите срещу издадени до 31 декември

1998 г. от директорите на регионалната митническа дирекция постановления за принудително събиране на митни сборове решенията се вземат от директора на Агенция "Митници".

§ 4. (1) Разрешените складове под митнически контрол по смисъла на чл. 23 от Закона за митниците (отменен с § 14, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на закона) подлежат на одобряване съгласно изискванията на правилника до 30 юни 1999 г.

(2) Местата, използвани за складиране на стоки под митнически контрол до влизането в сила на правилника, подлежат на одобряване в срока по ал. 1.

(3) Стоките, поставени на местата по ал. 1 и 2, които не са оформени митнически до влизането в сила на правилника, следва да получат допустимо митническо направление в сроковете по чл. 56 от закона, считано от датата на влизането в сила на правилника.

§ 5. Допуснатият до влизането в сила на правилника временен внос на стоки се приключва най-късно до 31 март 1999 г., като в случай на възникване на митническо задължение размерът на дължимите митни сборове и други държавни вземания, събирани от митниците, се определя на базата на елементите за облагане към датата на приемане на митническата декларация за поставяне под съответния режим.

§ 6. Допуснатият до влизането в сила на правилника временен износ на стоки в чужбина с обратното им връщане в неизменено състояние се приключва, като се прилагат разпоредбите на глава двадесет и трета от закона, като се счита, че едногодишният срок започва да тече от влизането в сила на правилника.

§ 7. (1) Лицата, които са получили разрешение за продажба на стоки срещу валута в специализирани обекти за валутна търговия до влизането в сила на правилника, следва да подадат искане до 31 януари 1999 г. за издаване на разрешение за откриване и управление на тези обекти като частни митнически складове в съответствие с условията и реда, предвидени в правилника.

(2) До издаване на разрешението по ал. 1 лицата имат право да осъществяват дейността си, като митническото оформяне на стоките се извършва в съответствие с разпоредбите на правилника.

§ 8. Материалната отчетност за стоките, намиращи се в свободните зони към датата на влизането в сила на правилника, се привежда в съответствие с изискванията на Закона за митниците и с правилника за неговото прилагане до 31 март 1999 г.

§ 9. До 30 юни 1999 г. приложенияте към правилника формуляри могат да бъдат изготвяни и на компютър или на друга печатаща техника.

§ 10. Правилникът се издава на основание на § 15, ал. 1 от Закона за митниците.

§ 11. (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.) Изпълнението на правилника се възлага на министъра на финансите и на директора на Агенция "Митници".

(Приложенията продължават в бр. 150 на "Държавен вестник")

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 227 ОТ 14 ОКТОМВРИ 2003 Г.
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА
ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА МИТНИЦИТЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2003 Г.)

§ 374. Навсякъде в правилника думите "щатски долара" се заменят с "евро".

§ 375. (1) Разрешенията за ползване на обща гаранция, издадени до влизането в сила на постановлението, запазват действието си до изтичане срока на валидност на сертификатите за обща гаранция, но не по-късно от 30 септември 2004 г.

(2) До 30 април 2004 г. лицата, на които са били издадени разрешения за ползване на обща гаранция до влизането в сила на постановлението и срокът на сертификатите не е изтекъл, подават искане за издаване на ново разрешение.

(3) Когато се издава ново разрешение за ползване на обща банкова гаранция при действието на договор за поръчителство, сключен до влизането в сила на постановлението, в случаите, когато с разрешението се определя нов размер на гаранцията, се сключва нов договор за поръчителство. В случаите, когато с новото разрешение не се определя нов размер на банковата гаранция, договорът за поръчителство се привежда в съответствие с образца по приложение № 20 от правилника.

§ 376. Издадените до влизането в сила на постановлението разрешения за митнически икономически режим запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени, но не по-късно от 30 юни 2004 г.

§ 377. Постановлението влиза в сила от 1 ноември 2003 г.

**Заключителни разпоредби
КЪМ ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 250 ОТ 25 НОЕМВРИ 2005 Г. ЗА
ПРИЕМАНЕ НА УСТРОЙСТВЕН ПРАВИЛНИК НА ДЪРЖАВНАТА
АГЕНЦИЯ ЗА ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 96 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.12.2005 Г.)

§ 77. Постановлението влиза в сила от 1 декември 2005 г. с изключение на разпоредбата на § 52, т. 1, буква "а" относно чл. 4, ал. 5 и т. 7 относно чл. 22, т. 10, които влизат в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз.

Заключителни разпоредби
КЪМ ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 209 ОТ 11 АВГУСТ 2006 Г. ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА
ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА МИТНИЦИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 68 ОТ 2006 Г.)

§ 93. Параграфи 36 и 37 влизат в сила от 1 декември 2006 г.

Приложение № 1 към чл. 32, ал. 3

(Ново - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

9. Търговско наименование и допълнителни данни *

(Поверителна информация)

Моля посочете коя част от информацията, указана в кл. 10 от настоящото искане или на допълнително предоставената на администрацията (или на тези, която е изисквана), следва да се счита за поверителна.

10. Мостри, образци и др.

Моля посочете дали някой от следните документи е евентуално приложен към Вашето искане.

Описание Брошури Фотографии Мостри Други

Желаете ли да Ви бъдат върнати приложените мостри? Да Не

Специфичните разходи, направени от митническата администрация за лабораторни анализи, експертни оценки или връщане на мострите, ще бъдат за сметка на молителя.

11. Други искания за ОТИ и други вече издадени ОТИ*

Моля посочете дали сте подавали искане за ОТИ или вече Ви е издадено ОТИ за идентични или сходни стоки в други митнически учреждения или в други държави членки

Да Не Ако отговорът е положителен, моля дайте пояснения и приложете копия от издаденото ОТИ:

Държава, където е подадено искането:

Място на подаване на искането:

Дата на искането: Година Месец Дата

Номер на ОТИ:

Начална дата на валидност: Година Месец Дата

Номенклатурен код:

Държава, където е подадено искането:

Място на подаване на искането:

Дата на искането: Година Месец Дата

Номер на ОТИ:

Начална дата на валидност: Година Месец Дата

Номенклатурен код:

12. ОТИ, издадени на други титуляри*

Моля посочете дали знаете за съществуването на ОТИ, издадени на други титуляри за аналогични или сходни стоки

Да Не Ако отговорът е положителен, моля дайте пояснения:

Държава на издаване:

Номер на ОТИ:

Начална дата на валидност: Година Месец Дата

Номенклатурен код:

Държава на издаване:

Номер на ОТИ:

Начална дата на валидност: Година Месец Дата

Номенклатурен код:

13. Дата и подпис:

Ваш референтен номер:

Дата: Година Месец Дата

Подпис:

Ползва се от администрацията

* При необходимост моля използвайте допълнителен лист.

Приложение № 1а към чл. 33, ал. 3

(Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г., предишно Приложение № 1 към чл. 33, ал. 3 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Обвързваща тарифна информация

1. Издаващо учреждение:	2. № на обвързваща информация
	3. Начална дата
4. Титуляр (име и адрес) (поверително) 5. № и дата на молбата	
<p>Важно съобщение:</p> <p>При условията на чл. 23, ал. 4 и 5 от Закона за митниците обвързващата тарифна информация е валидна 3 години, считано от началната дата на валидността. Предоставената информация ще бъде включена в базата данни на Централното митническо управление. Титулярят има право да обжалва тази обвързваща информация. Титулярят на тази обвързваща тарифна информация трябва да е в състояние да докаже, че декларираната стока съответства във всяко отношение на стоката, описана в обвързващата информация.</p>	6. Класификация на стоката в Митническия тарифен лист
7. Описание на стоката:	

8. Търговско наименование и допълнителни данни

(поверително)

9. Обосновка за класиране на стоката:

10. Ключови думи

(поверително)

11. Обвързващата тарифна информация се издава на база следните данни, предоставени от молителя:
Забележка. Квадратчето за съответните данни се маркира с кръстче.

описание

брошури
техн. харак-
теристики

снимки

образци,
проби

Дата:

Подпис:

Печат:

Приложение № 2 към чл. 33, ал. 3

(Изм. - ДВ, бр. 4 от 2001 г.)

Обвързваща информация за произхода

1. Издаващо митническо учреждение:

2. № на обвързващата инфо

3. Начална дата на валидно

4. Титуляр (поверително)

5. № и дата на молбата

6. Класиране на стоката
в Митническата тарифа

(Класирането е само с указ
за администрацията, освен
ция, посочена в клетка 16.)

Важно съобщение:

При условията на чл. 23, ал. 4 и 6 от Закона за митниците обвързващата информация за произхода е валидна считана от началната дата на валидността. Предоставената информация ще бъде включена в базата данни на Централното митническо управление. Титулярят има право да обжалва тази обвързваща информация. Титулярят на тази обвързваща информация за произхода трябва да е в състояние да докаже, че декларирани условия и обстоятелствата, определящи придобиването на техния произход, отговарят във всяко отношение на същите обстоятелствата, описани в информацията.

7. Описание на стоките и (когато се изисква) техния състав и използваните методи за изследването им; техни наименования

8. Страна на произход и област на приложение (непреференциален/преференциален; споразумение, конвенция, решение, нормативен акт, други)

9. Обосновка за определянето на произхода от митническите органи (изцяло получени стоки, последна степен на обработка или преработка, достатъчна обработка или преработка, кумулация на произхода, други)

Дата:

Подпис:

10. Цена на производител (ако се изисква) (поверително)	11. № на обвързващата информация
--	----------------------------------

12. Използвани материали (ако се изисква)	страна на произхода	позиция в МТ
--	---------------------	--------------

Дата:

Подпис:

13. № на обвързваща информация

14. Описание на процесите, изисквани за получаване на произход

(ако се изисква)

15. Номер на съществуваща обвързваща информация за произхода или молба

16. Номер на съществуваща обвързваща тарифна информация

17.

18. Ключови думи

19. Тази обвързваща информация за произхода се издава въз основа на предоставените от молителя:

Описание	Брошури	Снимки	Мостри
----------	---------	--------	--------

Дата:

Подпис:

Приложение № 3 към чл. 41, ал. 1

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Уводни бележки

Бележка 1

1.1. Първите две колони в списъците на приложения № 4 и 5 описват получения продукт. Първата колона дава номера на позицията или главата в Митническата тарифа, а втората - описанието на стоките за тази позиция или глава. За всеки номер, посочен в колони 1 и 2, е определено правило в колона 3. Когато пред номера в колона 1 е поставено "от", това означава, че правилото в колона 3 се прилага само за част от тази позиция или глава съгласно описанието, дадено в колона 2.

1.2. Когато няколко позиции са групирани в колона 1 или е посочена главата и поради това в колона 2 е дадено общо описание, съответното правило, посочено в колона 3, се прилага за всички продукти, класирани в съответните позиции или глави, групирани в колона 1.

1.3. Когато списъкът включва различни правила, прилагани към различни продукти в рамките на една позиция, всяко тире съдържа описанието на тази част от позицията, която е обхваната от съответното правило.

Бележка 2

2.1. Терминът "производство" включва всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване или специфични операции.

2.2. Терминът "материал" включва всякаква съставка, суровина, компонент или част и т. н., използвани в производството на продукта.

2.3. Терминът "продукт" се отнася за продукта, който се обработва, дори и да е предназначен за по-нататъшно използване в друга производствена операция.

Бележка 3

3.1. Изискванията за обработка и преработка, както и ограниченията по колона 3 се отнасят само за използваните материали без произход.

3.2. Ако продукт, изработен от материали без произход, който сам по себе си е придобил произход по време на производството, бъде използван като материал в производството на друг продукт, тогава правилото в списъка, предвидено за продукта, в който е вложен, не се прилага към него.

Например: Небродирани тъкани може да е придобила произход чрез изтъкване от преди. Ако тя след това се използва за изработване на бродирани чаршафи, тогава стойностният процентен лимит, наложен при използването на небродирани тъкани, не се прилага.

Бележка 4

4.1. Правилото в списъка определя изискваната минимална степен на обработка или преработка и извършването на по-голяма обработка или преработка също придава произход, и обратно, извършването на по-малка обработка или преработка не може да придаде произход. Следователно, ако правилото посочва, че материали без произход на определено ниво на обработка могат да бъдат използвани, използването на такива материали, намиращи се на по-начален етап на производство, е разрешено, а използването на материали, намиращи се на по-напреднал етап на производство, не е разрешено.

4.2. Когато правило в списъка посочва, че продукт може да бъде произведен от повече от един материал, това означава, че един или повече материали могат да бъдат използвани. Не се изисква всички те да бъдат използвани.

Например: Правилото за преди посочва, че естествени влакна могат да бъдат използвани и че други химически материали, наред с други материали, също могат да бъдат използвани. Това не означава, че и двата вида трябва да бъдат използвани, може да бъде използван или единият, или другият, или двата заедно.

4.3. Когато правило в списъка определя, че продукт може да бъде произведен от конкретен материал, условието очевидно не възпрепятства използването на други материали, които поради своето естество не могат да изпълнят това условие.

Бележка 5

5.1. Терминът "влакна", използван в списъка на приложение № 4, включва естествени влакна и синтетични или изкуствени щапелни влакна, класирани в позиции 5501 - 5507, и влакна от вида, използвани за производството на хартия.

5.2. Терминът "естествени влакна" е използван в списъка на приложение № 4 по отношение на влакната, различни от синтетичните или изкуствените влакна, и е ограничено до етапите преди извършване на пряденето, включително отпадъците, и освен ако не е предвидено друго, терминът "естествени влакна" включва влакна, които са били кардирани, разресани или обработени по друг начин, но не изпрядени.

5.3. Терминът "естествени влакна" включва конски косми, класирани в позиция 0503, коприна, класирана в позиции 5002 и 5003, както и влакна от вълна, фини косми, класирани в позиции 5101 - 5105, памучни влакна, класирани в позиции 5201 до 5203, и други растителни влакна, класирани в позиции 5301 - 5305.

5.4. Терминът "синтетични или изкуствени щапелни влакна" е използван в списъка по отношение на синтетични или изкуствени кабели от нишки, щапелни влакна

или отпадъци, класирани в позиции 5501 - 5507.

5.5. Термините "текстилна маса" и "химически материали" са използвани в списъка, за да опишат нетекстилни материали (тези, които не са класирани в глави 50 - 63), които могат да бъдат използвани за производство на изкуствени или синтетични влакна или прежди, или влакна от вида, използван за производството на хартия.

5.6. За продуктите, получени от два или повече текстилни материала, разпоредбите, фигуриращи в колона 3, са приложими за всеки от текстилните материали, от които е съставена сместа.

Бележка 6

6.1. Терминът "в предизбелено състояние", използван в списъка на приложение № 4, за да характеризира изискваното ниво на производство, когато са използвани определени материали без произход, се прилага към определени прежди, тъкани, платове и трикотажни платове, които са били само изпрани след операциите по предене или тъкане.

Продуктите в предизбелено състояние са в по-ранен етап на производството от избелените продукти, които са претърпели няколко бани в белилни агенти (окислителни агенти като водороден пероксид и редуциращи агенти).

6.2. Терминът "пълно конфекционирание", използван в списъка на приложение № 4, означава, че всички операции, следващи рязането на тъканта или плетенето на тъканта директно във форма, следва да са били извършени.

Все пак конфекционирането няма да бъде считано за незавършено, когато една или няколко довършителни операции не са били извършени.

Примерен списък от довършителни операции:

- поставяне на копчета и/или други видове закрепващи елементи;
- изработване на илици;
- почистване на краищата на панталоните и на ръкавите или подгъване на поли и рокли;
- поставяне на гарнитури и допълнения, като джобове, етикети, пагони и т.н.;
- гладене и други видове подготовка на дрехи за продажба.

Бележки, касаещи довършителните операции -Специални случаи

Възможно е в определени производствени операции извършването на довършителните операции, по-специално в случаите на комбинации от операции, да е от такава важност, че тези операции следва да бъдат считани като такива, простиращи се извън простото довършване.

В тези конкретни случаи неизвършването на довършителните операции би отнело завършения характер на конфекционирането.

6.3. Терминът "импрегниране, промазване, покриване или ламиниране" не обхваща операциите, предназначени за слепване на тъкани.

Приложение № 4 към чл. 41, ал. 1

Списък на обработките или преработките, придаващи произв

се извършват върху материали бе

Номер на тарифна позиция по ХС	Описание на продукта	
1	2	
от 5101	<p>Вълни, нещрайгарни, нито камгарни: - прани, обезмаслени, некарбонизирани</p> <p>- карбонизирани</p>	<p>Произв отпад ценат Произв вълна произв Произв чиято дител Произв шава</p>
от 5103	Отпадъци от вълна или от фини или груби косми, карбонизирани	Произв чиято дител
от 5201	Памук, некардиран, нито пениран, избелен	Произв шава
5501 до 5507	Щапелни синтетични или изкуствени влакна: - некардирани, нито пенирани, нито обработени по друг начин за предене - кардирани или пенирани или други	Произв маса Произв маса
от глави 50 до 55	<p>Прежди, единични нишки и конци, различни от хартиените прежди: - печатани или обагрени</p> <p>- други</p>	<p>Произв - есте обраб - суро - хим или - щап рани, за пре или печат или в готви текст матер преви Произв - есте обраб - суро - хим</p>

		или - щап рани, за пре
	Тъкани, различни от тъканите от хартиени прежди: - печатани или обагрени	Прои или печат дизбе довър Прои Прои
5601	- други Вати от текстилни материали и артикули от тези вати; текстилни влакна с дължина, не- превишаваща 5 мм (мъх от влакна), възли и пъпки от текстилни материали	
5602	Филцове, дори импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани: - печатаниили обагрени	Прои или печат дизбе довър Импр на фи Прои
5603	- импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани - други Нетъкани текстилни материали, дори импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани: - печатани или обагрени	Прои или печат ли, не жено опера Импр на не Прои
5604	- импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани - други Жици и въжета от каучук, покрити с текстил; текстилни прежди, ленти и подобни форми от тарифна позиция 5404 или 5405, импрегнирани, промазани, покрити или обвити с каучук или с пластмаси: - Жици и въжета от каучук, покрити с текстил - други	Прои текст Импр

5607	Канапи, въжета и дебели въжета, изплетени или не, дори импрегнирани, промазани, покрити или обвити с каучук или с пластмаси	с текст Произв синте
5609	Артикули от прежди, от ленти или от подобни форми от тарифни позиции 5404 или 5405, канапи, въжета или дебели въжета, неупоменати, нито включени на друго място	Произв или и
5704	Килими и други подови настилки, от филц, нетъфтинг, нито флок, дори конфекционирани	Произв
Глава 58	Специални тъкани и тъфтинг изделия, дантели, гоблени, пасмантерия, бродерии: - Бродерии на парчета, на ленти или на мотиви (тарифна позиция 5810) - печатани или обагрени - импрегнирани, промазани или покрити	Произв матер произв Произв или печат текст придр опера Произв текст Произв Произв
5901	- други Тъкани, промазани с лепило или нишестени материали, от видовете, използвани за подвързване в картонажното производство, производството на калъфи или за подобни приложения; копирни платна или транспаранти за рисуване; платна, подготвени за рисуване; твърдо гумирано платно и подобни твърди тъкани от видовете, използвани в шапкарството	
5902	Платна за пневматични гumi, получени на основата на прежди с висока здравина, от найлон или от други полиамиди, от полиестери или от вискозна коприна	Произв
5903	Тъкани импрегнирани, промазани или покрити с пластмаси или ламинирани с пластмаси, различни от тези от тарифна позиция 5902	Произв или печат пред или д Произв
5904	Линолеуми, дори изрязани; подови	

	настилки, съставени от един слой или от едно покритие, нанесено върху текстилна основа, дори изрязани	нетък
5905	Стенни облицовки от текстилни материали	Прои или печат преди или д
5906	Гумирани тъкани, различни от тези от тарифна позиция 5902	Прои други
5907	Други импрегнирани, промазани или покрити тъкани; рисувани платна за театрални декори, за фон на ателиета или за аналогични приложения	Прои или печат преди или д
5908	Фитили, изтъкани, сплетени или плетени от текстилни материали, за лампи, нагреватели, запалки, свещи или за други подобни; нажежаваци се чорапчета и тръбовидни плетени платове, служещи за тяхното производство, дори импрегнирани	Прои
5909	Маркучи за помпи и подобни маркучи от текстилни материали, дори с арматура или с допълнения от други материали	Прои
5910	Транспортни ленти или трансмисионни ремъци от текстилни материали, дори импрегнирани, промазани, покрити или напластени с пластмаси или подсилени с метал или с други материали	Прои
5911	Текстилни продукти и артикули за техническо приложение, посочени в забележка 7 на глава 59: - дискове и кръгове за почистване, различни от тези от филц - други	Прои парца Прои
Глава 60	Трикотажни платове: - печатани или обагрени	Прои или печат ни ил варит Прои
Глава 61	- други Облекла и допълнения за облекла, трикотажни или плетени: - получени чрез зашиване или съединяване по друг начин на две или повече парчета от трикотажна тъкан, които са били или	Пълн

от гла- ва 62	<p>изрязани във форма, или получени направо във форма</p> <ul style="list-style-type: none"> - други <p>Облекла и допълнения към облеклата, различни от трикотажните или плетените, с изключение на продуктите от тарифни позиции 6213 и 6214, за които правилата са посочени по-долу:</p>	Проис
6213 и 6214	<ul style="list-style-type: none"> - завършени или комплектовани - незавършени или некомплектовани <p>Носни кърпи, джобни кърпички, шалове, ешарпи, кърпи за глава, шалчета, мантили, була, воалетки и подобни артикули:</p> <ul style="list-style-type: none"> - бродирани 	Пълн Проис
6301 до от 6306	<ul style="list-style-type: none"> - други <p>Одеяла; спално бельо, покривки и кърпи за маса, за тоалет или за кухня; пердета, завеси и щори за вътрешно обзавеждане; драперии и волани за легла; други артикули; артикули за обзавеждане, с изключение на тези от тарифна позиция 9404; амбалажни чували и торбички; покривала и външни щори и артикули за къмпинг:</p> <ul style="list-style-type: none"> - от филцове или нетъкан текстил: - неимпрегнирани, промазани, покрити или ламинирани - импрегнирани, промазани, покрити или ламинирани 	Проис или произ преви Проис
	<ul style="list-style-type: none"> - други: - трикотажни или плетени: - небродирани - бродирани 	Проис
	<ul style="list-style-type: none"> - различни от трикотажните или плетените: - небродирани - бродирани 	Импр или л неизб
6307	Други конфекционирани артикули	Пълн Пълн или произ небро ценат
		Проис Проис или произ преви

(включително шаблоните за дрехи)
с изключение на ветрилата и ръчните екрани, немеханизирани, рамките и дръжките, които са предназначени за тях, и частите за тези рамки и дръжки:
- парцали за под, за съдове, за бърсане на прах
- други

6308 Комплекти, съставени от парчета от тъкани и от конци, дори с допълнения, за изработване на килими, на гоблени, на бродирани покривки за маси или салфетки, или на подобни текстилни артикули, в опаковки за продажба на дребно

- (1) Виж уводна бележка 6.1 от приложение № 3.
(2) Все пак, за да бъде считано като обработка или преработка, даваща произход, термопечатането трябва да бъде придружено от печатане от пренасяща хартия.
(3) Виж уводна бележка 6.3 от приложение № 3.
(4) Виж уводна бележка 6.2 от приложение № 3.

Приложение № 5 към чл. 42, ал. 1

Списък на обработките или преработките, придаващи или не продукт, когато те се извършват върху мате

Номер на тарифна позиция по ХС	Описание на продукта	
1	2	
0201	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, пресни или охладени	Клане
0202	Меса от животни от рода на едрия рогат добитък, замразени	Клане
0203	Меса от животни от рода на свинете, пресни, охладени или замразени	Клане
0204	Меса от животни от рода на овцете или козите, пресни, охладени или замразени	Клане

0205	Меса от животни от рода на конете, магаретата, мулетата или катърите, пресни, охладени или замразени	Клане ване (
0206	Карантии, годни за консумация, от животни от рода на едрия рогат добитък, свинете, овцете, козите, конете, магаретата, мулетата или катърите, пресни, охладени или замразени	Клане ване и те, ов
от 0408	Птичи яйца без черупки, сушени и яйчни жълтъци, сушени	Суше - птич тариф - птич ция 0 или - яйчн
от 1404	Памучен линтер, избелен	Произ виша Обра матер проду Произ
от 2009	Сок от грозде (включително гроздова мъст), неферментирал, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладителни	Произ
от 2204	Вина от прясно грозде, обогатени с мъст от прясно грозде, концентрирана или не, или обогатени с алкохол, предназначени за производство на вермут	Произ
от 2205	Вермут	Обра матер проду Произ мъст обога Произ
от 3401	Филц и нетъкан текстил, напоени, промазани или покрити със сапун или детергенти	Произ
от 3405	Филц и нетъкан текстил, напоен, промазан или покрит с вакса или крем за обувки, паркетин, препарати за лъскане на каросерии, стъкла или метали, пасти и прахове за чистене и лъскане и подобни препарати	Произ
от 3502	Изсушен яйчен албумин	Суше - птич тариф - птич ция 0 или - яйчн

от 4203	Облекла от естествена или възстановена кожа
от 4910	Календари от всички видове, от керамични материали, декорирани
6401 до 6405	Обувки
от 6911 до 6913	Съдове и прибори за сервиране или за кухня и хигиенни или тоалетни артикули, статуетки и други предмети за украса от керамични материали, декорирани
от 7117	Бижутерийна имитация от керамични материали, декорирана
от 8482	Сачмени, ролкови или иглени лагери, монтирани (2)
от 8520	Магнетофони, дори с вградено устройство за възпроизвеждане на звук
от 8527	Приемателни апарати за радиоразпръскване, дори комбинирани, в една кутия, с апарат за записване или възпроизвеждане на звук или с часовниково устройство
от 8528	Приемателни телевизионни апарати (с изключение на тунерите, видеомониторите

Шие
естес
Декор
то во
пози
Прои
с изкл
вътре
метки
Декор
която
пози
матер
Декор
която
пози
Монт
почис
външ
Прои
осъщ
евент
части
произ
Когат
дът н
изхож
ставл
за апа
Ако п
произ
изхож
Прои
осъщ
туалн
предс
произ
Когат
дът н
изхож
ставл
за апа
Ако п
произ
изхож
Прои
осъщ

и видеопроекторите), дори комбинирани в една кутия с радиоприемник или апарат за записване или възпроизвеждане на звук

от 8542	Интегрални схеми
от 9009	Фотокопирни апарати с оптична или контактна система
от 9113	Каишки за часовници и техните части от текстилни материали
от 9401 и от 9403	Столове и седалки (с изключение на тези от тарифна позиция 9402), дори превръщащи се на легла, различни от мебелите и техните части, от керамични материали, декорирани
от 9405	Осветителни тела (включително прожекторите) и техните части, неупоменати, нито включени на друго място, рекламни лампи, светлинни надписи, светлинни указателни табели и подобни артикули, притежаващи постоянен фиксиран светлинен източник, и техните части, неупоменати, нито включени на друго място, от керамични материали, декорирани

(1) Ако условията не са изпълнени, месата (кварталите) се считат като произхождащи от страните, където животните, от които са били получени, са били угоявани или отглеждани за най-дълъг период от време.

(2) Терминът "монтирани" включва частичния монтаж, но изключва частите в немонтирано състояние.

туални
предо
водит
Когат
дът на
изхож
ставл
за апа
Ако п
произ
изхож
Дифу
гралн
подло
не на
Обра
ху ма
на пр
Комп
ружен
стран
Обра
ху ма
проду
Прои
звани
произ
Декор
при к
получ
изпол
Декор
което
получ
изпол

Приложение № 6 към чл. 56, ал. 1

Сертификат за произход - форма А

1. Сертификатът трябва да бъде съгласно образца, фигуриращ в настоящото приложение. Използването на английски и френски език за редакции на бележките, фигуриращи на гърба на сертификата, не е задължително. Сертификатът се изготвя на английски или френски език. Ако е изготвен на ръка, той трябва да бъде попълнен с мастило и с печатни букви.

2. Форматът на сертификата е 210 x 297 мм с допустимо отклонение в размера на дължината максимално с 5 мм по-малко или с 8 мм повече. Използваната хартия трябва да е бяла, оразмерена за писане, несъдържаща механична маса и с тегло най-малко 25 г/кв.м. Тя трябва да бъде покрита с напечатани вълнообразни преплитачи се линии в зелен цвят, правещи видими всякакви фалшификации с механични или химични средства.

3. Когато сертификатът съдържа повече копия, единствено първият екземпляр представлява оригинал и трябва да бъде покрит с напечатани вълнообразни преплитачи се линии.

4. Всеки сертификат трябва да съдържа, отпечатан или не, сериен номер с цел идентифициране.

1. Goods consigned from (exporter's business name, address, country)	Reference M
2. Goods consigned to (consignee's name, address, country)	
3. Means of transport and route (as far as known)	4. For offic

<p>5. Item number</p>	<p>6. Marks and numbers of packages</p>	<p>7. Number and kind of packages, descriptions of goods</p>	
<p>11. Certification</p> <p>It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct.</p>			<p>12. Declaration</p> <p>The undersigned certifies that the details and quantities of the goods described in the declaration are correct and that the goods were produced in the country of origin (country) and that</p>

	specified system o
Place and date, signature and stamp of certifying authority	Place and date

NOTES (1196)

I. Countries which accept From A for the purposes of the generalized system of preferences (GSP):

Australia*	Republik of Belarus	European Union:
Canada	Republic of Bulgaria	Austria
Japan	Czech Republic	Belgium
New Zealand**	Republic of Hungary	Denmark
Norway	Republic of Poland	Finland
Switzerland	Russian Federation	France
United States of America***	Slovakia	

Full details of the conditions covering amission to the GSP in these countries are obtainable from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

II. General conditions

To qualify for preference, products must:

(a) fall within a description of products eligible for preference in the country of destination. The description entered on the form must be sufficiently detailed to the products to be identified by the customs officer examining them;

(b) comply with the rules of origin of the country of destination. Each article in a consignment must qualify separately in its right; and

(c) comply with the consignment conditions specified by the country of destination. In general, products must be consigned direct from the country of exporation to the country of destination but most preference-giving countries accept passage through intermediate

countries subject to certain condition. (For Australia, direct consignment is not necessary)

III. Entries to be made in Box B

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of that country's origin rules.

(a) Products wholly obtained: for export to all countries listed in Section I, enter the letter "P" in Box 8 (for Australia and New Zealand Box 8 may be left blank).

(b) Products sufficiently worked or processed: for export to the countries specified below, the entry in Box 8 should be as follows:

(1) United States of America: for single country shipments, enter the letter "Y" in Box 8, for shipments from recognized associations of countries, enter the letter "Z", followed by the sum of the cost or value of the domestic materials and the direct cost of processing, expressed as a percentage of the ex-factory price of the exported products; (example "Y" 35% or "Z" 35%).

(2) Canada: for products which meet origin criteria from working or processing in more than one eligible least developed country, enter letter "G" in Box 8; otherwise "F".

(3) Japan, Norway, Switzerland and the European Union: enter the letter "W" in box 8 followed by the Harmonized Commodity Description and coding System (Harmonized System) heading at the 4-digit level of the exported product (example "W" 96.18).

(4) Bulgaria, Czech Republic, Hungary, Poland, the Russian Federation and Slovakia: for products which include value added in the exporting preference-receiving country, enter the letter "Y" in Box 8 followed by the value of imported materials and components expressed as a percentage of the fob price of the exported products (example "Y" 45%); for products obtained in a preference-receiving country and worked or processed in one or more other such countries, enter "Pk".

(5) Australia and New Zealand: completion of Box 8 is not required. It is sufficient that a declaration be properly made in Box 12.

* For Australia, the main requirement is the exporter's declaration on the normal commercial invoice. From A, accompanied by the normal commercial invoice, is an acceptable alternative, but official certification is not required.

** Official certification is not required.

*** The United States does not require GSP From A. A declaration setting forth all pertinent detailed information concerning the production or manufacture of the merchandise is considered sufficient only if requested by the district collector of Customs.

1. Expéditeur (nom, adresse, pays de l'exportateur)			Refer
2. Destinataire (nom, adresse, pays)			
3. Moyen de transport et itinéraire (si connus)			4. For
5. N° d'ordre	6. Marques et numeros des colis	7. Nombre et type de colis; deskription des marchandises	

<p>11. Certificat</p> <p>Il est certifié, sur la base du contrôle effectué, que la déclaration de l'exportateur est exacte.</p> <p>.....</p> <p>Lieu et date, signature et timbre de l'autorité délivrant de certificat</p>			<p>12.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Lieu e</p>

NOTES (1996)

I. Pays qui exceptent la formule A aux fins du système généralisé de préférences (SGP):

Australie*
Canada
Etats-Unis
d'Amerique***

Federation de Russie
Republique de Belarus
Republique de Bulgarie

Union europeenne:
Allemagne
Autriche

Japon
Norvege
Nouvelle-Zelande**
Suisse

Republique de Hongrie
Republique de Pologne
Republique tcheque
Slovaquie

Belgique
Danemark
Espagne

Des details compiets sur les conditions regissant l'admission au benefice du SGP dans ces pays peuvent etre obtenus des autorites designees par les pays exportateurs beneficiaires ou de l'administration des douanes des pays donneurs qui figurent dans la liste ci-dessus. Une note d'information peut egalement etre obtenue du secretariat de la CNUCED.

II. Conditione generales

Pour etre admis au benefice des preferences, les produits doivent:

a) correspondre a la definition etablie des produits pouvant beneficier du regime de preferences dans le pays de destination. La description figurant sur la formule doit etre suffisamment detaillee pour que les produits puissent etre identifies par l'agent des douanes qui les examine;

b) satisfaire aux regles d'origine du pays de destination. Chacun des articles d'une meme expedition doit repondre aux conditions prescrites,

et

c) satisfaire aux conditions d'expedition specifiees par le pays de destination. En general, les produits doivent etre expadies directement du pays d'exportation au pays de destination; toutetois, la plupart des pays donneurs de preferences acceptent sous certaines conditions le passage par des pays intermediaires (pour l'Australie, l'expedition directe n'est pas necessaire).

III. Indications a porter dans la case 8

Pour beneficier des preferences, les produits doivent avoir ete, soit entierement obtenus, soit suffisamment ouvres ou transformes conformement aux regles d'origine des pays de destination.

a) Produits entierement obtenus: pour l'exportation vers tous les pays figurant dans la liste de la section I, il y a lieu d'inscrire la lettre "P" dans la case 8 (pour l'Australie et la Nouvelle-Zelande, la case 8 peut etre laissee en blanc).

b) Produits suffisamment ouvres ou transformes: pour l'exportation vers les pays - figurant ci-apres, les indications a porter dans la case 8 doivent etre les suivantes:

1. Etats-Unis d'Amerique: dans le cas d'expedition provenant d'un seul pays, inscrire la lettre "Y" ou, dans le cas d'expeditions provenant d'un groupe de pays reconnu comme un seul, la lettre "Z", suivie de la somme du cout ou de la valeur des matieres et du cout direct de la transformation, exprimee en pourcentage du prix depart usine des marchandises exportees

(exemple: "Y" 35% ou "Z" 35%);

2. Canada: il y a lieu d'inscrire dans la case 8 la lettre "G" pour les produits qui satisfont aux criteres d'origine apres ouvraison ou transformation dans plusieurs des pays les moins avances; sinon, inscrire la lettre "F";

3. Japon, Norvege, Suisse et Union europeenne: inscrire dans la case 8 la lettre "W" suivie de la position tarifaire a quatre chiffres occupee par le produit exporte dans le Systeme harmonise de designation et de codification des marchandises (Systeme harmonise) (exemple "W" 96.18);

4. Bulgarie, Hongrie. Pologne, Republique tcheque, Federation de Russie et Slovaquie: pour les produits avec valeur ajoutee dans le pays exportateur beneficiaire de preferences, il y a lieu d'inscrire la lettre "Y" dans la case 8, en la faisant suivre de la valeur des matieres et des composants importes, exprimee en pourcentage du prix fob des marchandises exportees (exemple: "Y" 45%); pour les produits obtenus dans un pays beneficiaire de preferences et ouvres ou transformes dans un ou plusieurs autres pays beneficiaires, il y a lieu d'inscrire les lettres "Pk" dans la case 8;

5. Australie et Nouvelle-Zelande: il n'est pas necessaire de remplir la case 8. Il suffit de faire une declaration appropriee dans la case 12.

* Pour l'Australie, l'exigence de base est une attestation de l'exportateur sur la facture habituelle. La formule A, accompagnee de la facture habituelle, peut etre acceptee en remplacement, mais une certification officielle n'est pas exigee.

** Un visa officiel n'est pas exige.

*** Les Etats-Unis n'exigent pas de certificat SGP Formule A. Une declaration reprenant toute information appropriee et detaillee concernant la production ou la fabrication de la marchandise est consideree comme soffitante, et doit etre presentee uniquement a la demande du receveur des douanes du district (District Collector of Customs).

Приложение № 7 към чл. 65, ал. 1

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Примери и бележки по митническата стойност

Разпоредба на Закона за митниците или правилника за прилагането му	Бележки
1	2
Член 35, ал. 1 от ЗМ	Платената или подлежащата на плащане цена се отнася до цената за внасяните стоки. Така, че движението на дивиденди или други плащ

Член 35, ал. 1,
т. 1, буква
"в" от ЗМ

от купувача към продавача, които не са свързани с внасяните стоки, не са част от митническата стойност.

Като пример на такова ограничение би могъл да бъде случаят, когато продавачът изисква от купувача на автомобили да не ги продава или излага преди определена дата, от която се въвеждат новите модели за годината.

Член 35, ал. 1,
т. 2 от ЗМ

Някои примери за това включват:

- а) продавачът установява цената на внасяните стоки, при условие че купувачът ще купи също и други стоки в определено количество;
- б) цената на внасяните стоки е зависима от цената или цените, по които купувачът на внасяните стоки продава други стоки на продавача на;
- в) цената е установена на база - чужда на внасяните стоки, например, когато стоки са полуготови стоки, които са били доставени от продавача, при условие че той ще получи определени количества от готовите стоки.

Въпреки всички условия или съображения, отнасящи се до производството и реализацията на внасяните стоки, не следва да бъдат основание за отхвърляне на договорната стойност.

Например фактът, че купувачът доставя на продавача инженеринг и чертежи, изработени в Република България, не следва да води до отхвърляне на договорната стойност за целите на чл. 35.

Член 35, ал. 2
от ЗМ

1. В ал. 2 т. 1 и 2 предвиждат различни способности за установяване на приемливостта на договорната стойност.

2. Алинея 2, т. 1 предвижда, че когато купувачът и продавачът са свързани, следва да се проучат обстоятелствата около продажбата и при условие че свързаността не е повлияла върху цената, договорната стойност следва да бъде митническата стойност. Няма се предвид, че би следвало да се проучват обстоятелствата при всички случаи, където купувачът и продавачът са свързани. Такова проучване ще се изисква само когато има съмнения относно приемливостта на цената. Когато митническото учреждение не се съмнява в приемливостта на цената, тя следва да се приеме без да се изисква друга информация от вносителя. Например митническите органи могат да са проучвали предварително връзката или може да имат вече подробна информация за връзката и продавача и да са установили от проучването или информацията, че връзката не е повлияла върху цената.

3. Когато митническите органи не са в състояние да приемат договорната стойност след допълнително проучване, те следва да дадат възможност на вносителя да предостави допълнителна подробна информация, каквато е необходима, за да имат възможност да проучат обстоятелствата около продажбата. В тази връзка митническите органи следва да разгледат съответните аспекти на договора, включително начина, по който купувачът и продавачът организират търговските си връзки, и начина, по който е установена въпросната цена, с оглед да се определи дали връзката е повлияла върху цената. Ако може да се докаже, че купувачът и продавачът, въпреки че са свързани, са действали в съответствие с разпоредбите на чл. 67 от този правилник, купуват (продават) един от (на) другите стоки, ако не бяха свързани, това би доказало, че цената не е била повлияна от връзката. Ако цената е била договорена по начин, съответстващ на нормалната ценова практика в въпросния отрасъл, или по начин, по който продавачът договаря цени за продажба с купувачи, които не са свързани с него, това би следвало да докаже, че цената не е била повлияна от връзката. Или например, когато се установи, че цената е в състояние

Член 35, ал. 2,
т. 2 от ЗМ

Член 35, ал. 4
от ЗМ

Член 36, ал. 2,
т. 1 и 2 от ЗМ

осигури възстановяване на всички разходи плюс процент печалба, който е разпореден в този, реализиран от фирмата за определен представителен период (например при продажба на стоки от същия клас или вид, това би доказало, че цената не е била повлияна.

4. Алинея 2, т. 2 предвижда възможност за вносителя да покаже, че договорната стойност "е много близка" до стойност, която е била вече приета от митническото учреждение и поради това е приемлива съгласно разпоредбите на чл. 35. Където обосновката по ал. 2, т. 2 е направена, не е необходимо да се проучва въпросът за влияние по ал. 2, т. 1. Ако митническите органи имат вече достатъчно информация, считат, че една от обосновките по ал. 2, т. 2 може да бъде направена, те нямат право да изискват от вносителя да докаже, че обосновката може да бъде направена. При определянето дали една стойност "е много близка" до друга стойност, трябва да се вземат предвид множество фактори. Тези фактори включват: естеството на внесените стоки, естеството на самия отрасъл, сезонът, в който са внесени стоките, и дали разликите в стойностите са значими, като тези фактори могат да варират в различните случаи, би било невъзможно да се прилага единен стандарт, като например фиксиран процент. Например при определянето дали стойността е много близка до "една" стойност по чл. 35, ал. 2, т. 2, малка разлика в стойността при един тип стоки може да бъде неприемлива, докато голяма разлика при друг тип стоки може да бъде приемлива. Като пример за косвено плащане може да бъде посочено погасяването от купувача, било изцяло или частично, на задължение на продавача. При прилагането на този член митническите учреждения, когато е възможно, следва да използват продажби на идентични или сходни стоки на същото търговско ниво и приблизително в същото количество за остойностяваните стоки. Където не може да се намери такава продажба, може да се използва продажбата на идентични или сходни стоки, която отговаря на следните 3 условия:

- а) продажба на същото търговско ниво, но на различно количество;
- б) продажба на различно търговско ниво, но приблизително на същото количество;
- в) продажба на различно търговско ниво и на различно количество.

2. При положение че се намери продажба, отговаряща на едно от горните условия, следва да се направят корекции съответно:

- а) само за количествените фактори;
- б) само за факторите, имащи отношение към търговското ниво, или
- в) и за количествените фактори, и за тези, имащи отношение към търговското ниво.

3. Изразът "и/или" позволява гъвкавост - да се използват продажбите и да се направят необходимите корекции по които и да било от описаните по-горе условия.

4. Условие за извършване на корекция вследствие на различни търговски нива е, че такава корекция, независимо дали води до увеличение или намаление на стойността, следва да бъде направена само на базата на данни, които ясно установяват основателността и точността на корекцията, като например ценова листа, съдържаща цени за различни нива и различни количества. Такава продажба на внасяните стоки, подлежащи на остойностяване, представляват доставка от 1000 единици и единствените идентични вносни стоки, за които съществува договорна стойност, представляват продажба на 500 единици, и е проучено, че при такива количествени отстъпки, желаната корекция може да бъде извършена, като се

Чл. 36, ал. 2,
т. 4 от ЗМ

до ценовата листа и се използва отстъпката, приложима за продажби от 10 ед
е наложително да е имало продажба от порядъка на 10 единици, тъй като за п
други количества е било установено, че ценовата листа е автентична и действ
на такива обективни измерители обаче прилагането на този член за
определянето на митническа стойност е неподходящо.

1. Като общо правило митническата стойност по тези
разпоредби се определя на базата на информация, която е на
разположение в Република България. При определянето на изчислената стой
може да се окаже необходимо да се проучат разходите за производство на
стоките, подлежащи на остойностяване, и друга информация, която би следва
придобие от чужбина. При това в повечето случаи производителят ще бъде
извън правните разпоредби на Република България. Използването на
метода на изчислената стойност, общо взето, ще се ограничи до тези случаи,
купувачът и продавачът са свързани и производителят е готов да предостави
властите в Република България необходимите разходи и да предостави
възможности за всяка последваща проверка, която би била необходима.

2. "Разходите", посочени в чл. 36, ал. 2, т. 4, буква "а", следва
да се определят на базата на информация относно производството на
стоките, подлежащи на остойностяване, предоставена от производителя или
от негово име. Тя следва да се базира на търговското счетоводство на произв
при положение че това счетоводство е в съответствие с общите счетоводни п
прилагани в страната, където стоките са били произведени.

3. "Сумата за печалба и общи разходи", посочена в чл. 36, ал. 2, т. 4,
буква "б", следва да се определи на базата на информация,
предоставена от производителя или от негово име, ако неговите
данни са съвместими с онези, които обикновено се отразяват в
продажби на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи
на остойностяване, които стоки са изработени от производители в страната
на износа за износ в Република България.

4. Не се допуска двойно калкулиране на разходите за елементите,
упоменати в този член, при определяне на изчислената стойност.

5. В този контекст би следвало да се отбележи, че "сума за печалба и общи
разходи" следва да се разбира като цяло. Следователно, ако в който и да е слу
размерът на печалбата на производителя е нисък и неговите общи разходи са
неговата печалба и общи разходи, взети заедно, могат въпреки
всичко да бъдат в съответствие с тези, които обикновено се отразяват в
продажби на стоки от същия клас или вид. Такава ситуация може да
възникне, например, ако стока се въвежда на пазара в Република
България и производителят приема нулева или ниска печалба, за да компенси
големите общи разходи, свързани с въвеждането. Където производителят мож
покаже, че той е приел ниска печалба по своите продажби на
внесените стоки поради специфични търговски обстоятелства,
неговите реални стойности за печалба следва да се вземат
предвид, при положение че той има действителни търговски
основания да ги обоснове и неговата ценова политика отразява
обичайната ценова политика в бранша на съответния отрасъл.
Такава ситуация може да възникне например, когато

производителите са били принудени към по-ниски цени временно вследствие на непредвидим спад на търсенето или когато те продават стоки за допълване на гама от стоки, произвеждани в страната на вноса, и възприемат ниска печалба за поддържане на конкурентоспособност. Когато собствените данни на производителя за печалба и общи разходи не съответстват на тези, които обичайно се отразяват в продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са изработени от производители в страната на износа за износ за Република България, сумата за печалба и общи разходи може да се базира на подходяща информация, различна от тази, предоставена от производителя на стоките или от негово име.

6. Дали определени стоки са "от същия клас или вид" като други стоки трябва да се определя отделно за всеки конкретен случай с отчитане на съответните обстоятелства. При определянето на обичайната печалба и общи разходи според разпоредбите на чл. 36, ал. 2, т. 4 следва да бъдат разглеждани продажби за износ за Република България и на най-тясната група или гама от стоки, която включва остойностяваните стоки, за които необходимата информация може да бъде осигурена. За целите на чл. 36, ал. 2, т. 4 "стоки от същия клас или вид" трябва да бъдат от същата страна, от която са остойностяваните стоки.

Член 37, ал. 1
от ЗМ

1. Митническата стойност, определена според разпоредбите на чл. 37, ал. 1, във възможно най-голяма степен следва да се основава на предварително определени митнически стойности.
2. Методите за остойностяване, които се използват при чл. 37, ал. 1, следва да бъдат онези, залегнали в чл. 35 и чл. 36, ал. 2, но когато има основание да се прояви по-голяма гъвкавост, това би било в съответствие с целите и постановките на чл. 37, ал. 1.
3. Като примери за основателна гъвкавост могат да се посочат следните:
 - а) идентични стоки - изискването идентичните стоки да са били изнесени по същото или в приблизително същото време като стоките, подлежащи на остойностяване, би могло да бъде тълкувано гъвкаво; биха могли да се използват като база за митническо остойностяване идентични вносни стоки, произведени в страна, различна от страната на износа на стоките, подлежащи на остойностяване; биха могли да бъдат използвани митнически стойности на идентични вносни стоки, вече определени съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 2, т. 3 и 4;
 - б) сходни стоки - изискването сходните стоки да са били изнесени по същото или в приблизително същото време като стоките, подлежащи на остойностяване, би могло да бъде тълкувано гъвкаво; биха могли да се използват като база за митническо остойностяване сходни вносни стоки, произведени в

страна, различна от страната на износа на стоките, подлежащи на остойностяване; биха могли да бъдат използвани митнически стойности на сходни вносни стоки, вече определени съгласно постановките на чл. 36, ал. 2, т. 3 и 4;

в) метод на отчисленията - изискването в чл. 75, ал. 1, т. 1 на този правилник стоките да са били продадени "в състоянието, в което са били внесени" би могло да бъде тълкувано гъвкаво; изискването за "90 дни" би могло да бъде прилагано гъвкаво.

Член 38, ал. 1,
т. 2, буква "б"
от ЗМ

1. Има два фактора, които имат отношение при разпределянето на елементите, уточнени в чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "б", върху внасяните стоки - стойността на самите елементи и начинът, по който тази стойност следва да се разпредели върху внасяните стоки. Разпределението на тези елементи следва да се направи по обоснован начин, подходящ за обстоятелствата и в съответствие с общоприетите принципи на счетоводство.

2. Що се отнася до стойността на елемента, ако вносителят получава елемента от продавач, с който не е свързан по дадена цена, неговата стойност е тази цена. Ако елементът е произведен от вносителя или от лице, което е свързано с него, неговата стойност би била производствената му цена. Ако елементът е бил предварително използван от вносителя, независимо от това дали е придобит или произведен от такъв вносител, първоначалната цена на придобиване или на производство следва да бъде коригирана надолу, за да отрази неговата употреба и се достигне до стойността на този елемент.

3. Един път определена стойността за елемента, тя е необходимо да се разпредели върху внесените стоки. Съществуват различни възможности. Например стойността може да бъде разпределена върху първата експедиция, ако вносителят е съгласен да плати мито върху цялата стойност наведнъж. Като друг пример вносителят може да поиска стойността да бъде разпределена на определен брой единици, произведени до момента на първата доставка. Друг вариант е, ако той пожелае стойността да бъде разпределена върху цялата предвиждана продукция, при положение че съществуват договори или твърди ангажименти за такава продукция. Използваният метод на разпределяне ще зависи от документацията, предоставена от вносителя.

4. Като илюстрация на горното вносител предоставя на производителя матрица, която да бъде използвана при производството на внасяните стоки, и се договаря с него да купи 10 000 единици. До времето на пристигане на първата доставка от 1000 единици производителят е бил произвел вече 4000 единици. Вносителят може да пожелае митническите органи

Член 38, ал. 1,
т. 2, буква "г"
от ЗМ

да разпределят стойността на формата върху 1000, 4000 или 10 000 единици.

1. Добавки за елементите, специфицирани в чл. 38, ал. 1, би следвало да се базират на обективни и т. 2, буква "г", подлежащи на количествена оценка данни. С оглед да се намалят до минимум затрудненията и за вносителя, и за митническите органи при определянето на стойността, която следва да се добави, следва да се използват възможно най-пълно данните от търговските записи на купувача, които са на разположение.

2. За онези елементи, доставени от купувача, които са купени или взети под наем от купувача, добавката би била стойността на покупката или наема. За онези елементи, които са достъпни в обществената сфера, не следва да се правят други добавки, освен разходите за придобиване на копия от тях.

3. Лекотата, с която би било възможно да се изчислят стойностите, които следва да се добавят, ще зависи от конкретната структура и практика на управление на фирмата, както и от нейните методи на счетоводство.

4. Например възможно е фирма, която внася разнообразни стоки от няколко страни, да води записите на своя разработващ център извън Република България по такъв начин, че да става ясно точно колко са разходите, които се падат на даден продукт. В такива случаи може да се направи директно съответната корекция съгласно разпоредбите на чл. 38.

5. При друг случай фирма може да води разходите на разработващия център извън Република България като общи разходи без конкретно отношение към даден продукт. В този случай може да се направи съответната корекция съгласно разпоредбите на чл. 38 по отношение на внасяните стоки посредством разпределение на общите разходи на разработващия център върху общата продукция, която ползва разработките на този център, и като се прибави този разход на единица продукция към всяка единица от вноса.

6. При отклонения от горните условия ще се налага да се отчитат различни фактори при определяне на подходящия метод на разпределение.

7. В случаи, където в производството на въпросния елемент участват няколко държави и то продължава известен период от време, корекцията следва да се ограничи до стойността, която действително е добавена към този елемент извън Република България.

Член 38, ал. 1,
т. 3 от ЗМ

Роялти и лицензни такси, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 3, могат да включват между другите неща плащания, отнасящи се до патенти, търговски марки и авторски права.

Член 38, ал. 2
от ЗМ

Когато няма обективни и подлежащи на количествена оценка данни по отношение на добавките, които се изисква да се

добавят според разпоредбите на чл. 38, договорната стойност не може да бъде определена според разпоредбите на чл. 35. Като илюстрация на това, платено е роялти на базата на цената при продажбата в Република България на литър от определен продукт, който е бил внесен на килограм и е приготвен във вид на разтвор след вноса. Ако въпросното роялти се базира частично на внесените стоки и частично на други фактори, които нямат нищо общо с внесените стоки (както когато внесените стоки са смесени с местни съставки и не са повече самостоятелно идентифицируеми или когато това роялти не може да бъде отделено от специални финансови споразумения между купувача и продавача), би било несвойствено да се прави опит за добавка за роялти. Впрочем, ако сумата на това роялти се базира само на внасяните стоки и може да бъде лесно остойностена, добавка към реално платената или подлежаща на плащане цена може да се направи.

Член 67, ал. 1,
т. 5 от ППЗМ

Едно лице следва да се смята, че контролира друго, когато първото е в положение законно или оперативнo да упражнява ограничителни или направляващи въздействия върху второто.

Член 75, ал. 2
от ППЗМ

1. Когато се използва този метод на остойностяване, отчисленията, направени за добавената стойност при последваща обработка, следва да се основават на данни, подлежащи на обективна и количествена оценка, които се отнасят до такава дейност. Като основа за калкулацията следва да се използват възприети отраслови формули, предписания, методи на формиране и друга отраслова практика.

2. Този метод на остойностяване нормално не би бил приложим, когато в резултат на последваща обработка внесените стоки губят своята идентичност. При това може да има нива, където, въпреки че е изгубена идентичността на внесените стоки, добавената стойност на обработката може да бъде определена прецизно без неоправдани трудности.

От друга страна, може да има нива, на които вносните стоки запазват своята идентичност, но представляват такава малка част от стоките, продадени в страната на вноса, че използването на този метод за остойностяване би било неоправдано. Предвид горното всяка ситуация от този тип трябва да се разглежда конкретно за дадения случай.

Член 75, ал. 3
от ППЗМ

1. Като пример за това могат да се посочат стоки, които се продават по ценова листа, която предоставя изгодни единични цени за поръчки на големи количества.

Продавано количество/единици	Един. цена	Брой на продажбите	Общo прода всяка цена
------------------------------	------------	--------------------	-----------------------

1 до 10	100	10 прод. x 5 един. 5 прод. x 3 един.
11 до 25	95	5 прод. x 11 един.
над 25	90	1 прод. x 30 един. 1 прод. x 50 един.

Най-големият брой единици, продадени по една цена, е 80, при което единичната цена по която е продадено най-голямото сборно количество, е 90.

2. Като друг пример за това могат да се разгледат две продажби.

При първата продажба са продадени 500 единици по цена 95 валутни единици всяка. При втората продажба са продадени 400 единици по цена 90 валутни единици всяка. В този пример най-големият брой единици, продадени по дадена цена, е 500. Поради това единичната цена в най-голямото сборно количество, е 90.

3. Като трети пример може да се посочи следната ситуация, където различни количества са продадени по различни цени

а) Продажби:

Продадени количества	Единична цена
40 единици	100
30 "	90
15 "	100
50 "	95
25 "	105
35 "	90
5 "	100

б) Общо:

Общо продадени количества	Единична цена
65	90
50	95
60	100
25	105

В този пример най-големият брой единици, продадени по определена цена, е 65. Поради това единичната цена в най-голямото сборно количество е 90.

Приложение № 8 към чл. 65, ал. 2

Прилагане на общоприети счетоводни принципи за определянето на митническа стойност

1. "Общоприети счетоводни принципи" означава признато съгласие или съществена поддръжка от страна на властите в дадена страна за определено време за това, кои икономически ресурси и задължения следва да бъдат осчетоводявани като активи и пасиви, кои промени в активите и пасивите следва да бъдат осчетоводявани, как активите и пасивите и промените в тях следва да бъдат измервани, коя информация следва да бъде разкривана и как следва да бъде разкривана и кои финансови отчети

следва да бъдат изготвяни. Тези стандарти може да бъдат както широки напътствия за общо приложение, така и конкретни практически указания и процедури.

2. За целите на прилагането на разпоредбите за определяне на митническа стойност митническите органи следва да използват информация, изготвена по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи в страната, която съответства на разглеждания член в конкретния случай. Например определянето на обичайната печалба и общите разходи според разпоредбите на чл. 75, ал. 1, буква "а" от този правилник би следвало да се направи, като се използва информация, изготвена по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи в Република България. От друга страна, определянето на обичайната печалба и на общите разходи според разпоредбите на чл. 36, ал. 2, т. 4 от закона би следвало да се направи, като се използва информация, изготвена по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи в страната, в която е произведена стоката. Като следващ пример определянето на елемент по чл. 38, ал. 1, т. 2, буква "б" от закона, предприето в Република България, би следвало да се направи, като се използва информация, изготвена по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи в Република България.

Приложение № 9 към чл. 93, ал. 1
(Отм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Приложение № 10 към чл. 98, ал. 1

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СТОЙНОСТТА ДС-1

1. ПРОДАВАЧ (наименование и адрес)	БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА
2. а) КУПУВАЧ (наименование и адрес)	
б) ДЕКЛАРАТОР (наименование и адрес)	
ВАЖНА ЗАБЕЛЕЖКА С подписването и подаването на тази	3. Условия на доставка

декларация деклараторът поема отговорност за достоверността и пълнотата на данните, представени в подкрепа на същата.

Деклараторът е длъжен при поискване от митническите органи да предостави всяка друга информация или допълнителни документи, необходими за определяне на митническата стойност на стоките.

4. Номер и дата на фактурата

5. Номер и дата на договора

6. Номер и дата на приети от митнически учреждения МД-1, имащи отношение към отговорите в клетки 7, 8 и 9.

7. а) Купувачът и продавачът СВЪРЗАНИ ЛИЦА ли са по смисъла на чл. 67, ал. 1 от ППЗМ (при отговор "НЕ" се преминава към клетка 8)

в) (Отговорът не е задължителен) Отговаря ли цената на внасяната стока на условията на чл. 35, ал. 2, т. 2 от Закона за митниците. Ако отговорът по буква "в" е "ДА", уточнете на кои условия:

8. а) Съществуват ли други ОГРАНИЧЕНИЯ относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, освен ограниченията, които:

- са установени с нормативни актове на РБългария,
- определят географския регион, в който стоките могат да бъдат препродавани, или
- не засягат съществено стойността на съществените стоки?

б) Продажбата или цената подчинена ли е на УСЛОВИЯ или СЪОБРАЖЕНИЯ, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойносттаване стоки не може да бъде определена?

Да се посочи видът на ограниченията, условията и съображенията:

В случай че стойността на посочените условия или съображения може да се определи, сумата да се впише в клетка 11б).

9. а) Трябва ли купувачът да заплати пряко или косвено РОЯЛТИ и ЛИЦЕНЗНИ ТАКСИ като условие за продажбата на стоката?

б) Съществува ли договореност, според която каквато и да е част от прихода от всяка следваща ПРОДАЖБА, ОТСТЪПВАНЕ ПРАВОТО НА ВЛАДЕЕНЕ или ПОЛЗВАНЕ на внасяните стоки от купувача, се връща пряко или При отговор "ДА" на поне един от посочените въпроси посочете обстоятелствата и ако е възможно, впишете сумите в клетки 15 и 16.

ЗАБЕЛЕЖКА КЪМ КЛЕТКА 7

1. ЛИЦАТА СЛЕДВА ДА СЕ СЧИТАТ ЗА СВЪРЗАНИ, АКО:

- а) са служители или ръководители във фирма или предприятие на друго лице;
- б) са законно признати като партньори в своята дейност;
- в) са служител и работодател;
- г) някое лице притежава, контролира или държи, пряко или непряко, 5 на сто или повече от дяловете или акциите с право на глас в двете;
- д) едното от тях контролира пряко или непряко другото;
- е) двете са пряко или непряко контролирани от трето лице;
- ж) съвместно контролират пряко или непряко трето лице, или
- е) са членовена едно и също семейство.

2. Фактът, че купувачът и продавачът са свързани, не е пречка да бъде използвана договорната стойност (вж. чл. 35, ал. 2 от ЗМ и примерите и бележките към тази разпоредба в приложение № 7)

10. а) Брой на допълнителни ДС-2

б) Място:

Дата:

Подпис и печат:

БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА

Вид ст

1

<p>А. Основа за изчисляване</p>	<p>11. а) Фактурна цена във валута (реално платена или подлежаща на плащане)</p> <p>б) Косвени плащания - вж. клетка 8б) (Валутен курс за митнически цели)</p> <p>12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в лева</p>	
<p>Б. ДОБАВКИ*: Разходи, които не се раздел "А"</p>	<p>13. Разходи за сметка на купувача за:</p> <p>а) Комисиони, с изключение на тези за покупка</p> <p>в) Контейнери и опаковка</p> <p>14. Стойността, съответно разпределена на стоки и услуги, доставени пряко или кос- вено от купувача, безплатно или по нама- лени цени, за използване при производ- ството и продажбата за износ на внесените стоки:</p> <p>а) Материали, съставки, части и други по- добни, включени във внасяните стоки</p> <p>б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки</p> <p>в) Изразходвани материали при производ- ството на внасяните стоки</p> <p>г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република Бълга- рия и са били необходими за производство- то на внасяните стоки</p> <p>15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9а)</p> <p>16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на владене или ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или кос- вено на продавача - вж. клетка 9б)</p> <p>17. Разходи за доставка до входен граничен пункт на Република България.</p> <p>а) Транспорт до входен граничен пункт на</p>	

	Р България б) Товаро-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортирането на внасяните стоки до входен граничен пункт на Р България в) Застраховка	
	18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)	
В. ОТБИВИ*: Разходи, съдържат в раздел "А"	19. Разходи за транспорт на територията на Република България	
	20. Разходи за строителство, инсталиране, извършени за стоките след вноса им	
	21. Други разходи (да се опишат)	
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажбата на стоките	
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)	
24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)		

* Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:

Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс

Приложение № 11 към чл. 98, ал. 1

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СТОЙНОСТТА ДС-2

БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА		Вид ст
		1
А.	11. а) Фактурна цена във валута	

<p>Основа за изчисляване</p>	<p>(реално платена или подлежаща на плащане)</p> <p>б) Косвени плащания - вж. клетка 8б) (Валутен курс за митнически цели)</p> <p>12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в левове</p>
<p>Б. ДОБАВКИ*: Разходи, които не се съдържат в раздел "А"</p>	<p>13. Разходи за сметка на купувача за:</p> <p>а) Комисиони, с изключение на тези за покупката</p> <p>б) Възнаграждения за посредничество</p> <p>в) Контейнери и опаковка</p> <p>14. Стойността, съответно разпределена на стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или по намалени цени, за използване при производството и продажбата за износ на внесените стоки:</p> <p>а) Материали, съставки, части и други подобни, включени във внасяните стоки</p> <p>б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки</p> <p>в) Изразходвани материали при производството на внасяните стоки</p> <p>г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република България и са били необходими за производството на внасяните стоки</p> <p>15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9 а)</p> <p>16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на владене или на ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или косвено на продавача - вж. клетка 9 б)</p> <p>17. Разходи за доставка до входен граничен пункт на Република България:</p> <p>а) Транспорт до входен граничен пункт на Република България</p> <p>б) Товаро-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортирането на вна-</p>

	сяните стоки до входен граничен пункт на Република България	
	в) Застраховка	
	18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)	
В. ОТБИВИ*: Разходи, които се съдържат в раздел "А"	19. Разходи за транспорт на територията на Република България	
	20. Разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, извършени за стоките след вноса им	
	21. Други разходи (да се опишат)	
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажбата на стоките	
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)	
24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)		

* Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:

Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс	
БЕЛЕЖКИ НА МИТНИЦАТА					Вид ст
					1
А. Основа за изчисляване	11. а) Фактурна цена във валута (реално платена или подлежаща на плащане)				
	б) Косвени плащания - вж. клетка 8б) (Валутен курс за митнически цели)				
	12. Обща стойност по раздел "А", преизчислена в левове				
Б. ДОБАВКИ*: Разходи,	13. Разходи за сметка на купувача за: а) Комисиони, с изключение на тези за покупката				

които не се съдържат в раздел "А"	б) Възнаграждения за посредничество	
	в) Контейнери и опаковка	
	14. Стойността, съответно разпределена на стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или по намалени цени, за използване при производството и продажбата за износ на внесените стоки:	
	а) Материали, съставки, части и други подобни, включени във внасяните стоки	
	б) Инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки	
	в) Изразходвани материали при производството на внасяните стоки	
	г) Инженеринг, разработки, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, които не са изработени в Република България и са били необходими за производството на внасяните стоки	
	15. Роялти и лицензни такси - вж. клетка 9 а)	
	16. Стойността на всяка част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на владееене или на ползване на внасяните стоки, която се предоставя пряко или косвено на продавача - вж. клетка 9 б)	
	17. Разходи за доставка до входен граничен пункт на Република България:	
а) Транспорт до входен граничен пункт на Република България		
б) Товаро-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортирането на внасяните стоки до входен граничен пункт на Република България		
в) Застраховка		
18. Обща стойност по раздел "Б" (13+14+15+16+17)		
В. ОТБИВИ*:	19. Разходи за транспорт на територията на Република България	
Разходи, които се съдържат в	20. Разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ,	

раздел "А"	извършени за стоките след вноса им	
	21. Други разходи (да се опишат)	
	22. Мита, данъци, акцизи и такси, дължими в Република България за вноса или продажбата на стоките	
	23. Обща стойност по раздел "В" (19+20+21+22)	
24. ДЕКЛАРИРАНА МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ (А+Б-В)		

* Сумите на разходите, платими в чуждестранна валута, се преизчисляват в левове. Техните стойности и валутен курс за митнически цели, съответно за всяка стока и клетка, се записват в справка със следното съдържание:

Стока	Клетка	Вид валута	Сума	Валутен курс	

Приложение № 12 към чл. 104, ал. 1

КОД на МУ	№ на манифеста

Име, фамилия, длъжност на митнически

Подпис, печат:

МИТНИЧЕСКИ МАНИФЕСТ

А.

1.	Лице, което подава манифеста /име, фамилия, адрес/ Лице, от името на което се подава манифеста /наименование, адрес на управление/	
2.	Превозно средство /вид, номера, контейнер №/	
3.	Страна на износа	
4.	Придружаващи документи /международни гаранционни доку-	

5.	Налични средства за идентификация /пломби, знаци и др./	
6.	Място, дата, подпис, печат	

Б.

1.	Лице, което управлява временния склад /наименование, адрес на управление/	
2.	Място на временно складиране /точно описание/	
3.	Учредено обезпечение /вид, №/	

4.	Стоките, описани в сектор В, в непроменено състояние, трябва да получат митническо направление до <input type="text"/> 20 дни от деня на подаване на този манифест <input type="text"/> 45 дни от деня на подаване на този манифест	Друг срок: <input type="text"/>
----	---	---------------------------------

5.	Декларация /потвърждение/ за съхранение от лицето, посочено в сектор Б.1	Декларирам, че съм запознат с задълженията, съгласно ЗМ, свързани с временното складиране на предметите, които подлежат на данъчно облагане на вноса, както и с правните и фискалните задължения, които възникват при изпълнение на тези задължения. Аз приемам стоките за съхранение в склад, посочен в манифеста, и съм готов да изпълнявам всички задължения, свързани с тях. /Дата/ /име, фамилия, подпис, печат/
----	--	---

Вярното в кл. Б.4 се отбелязва с X или се попълва

Указания за попълване: _____

1.	Лицето, което подава манифеста, попълва сектори А и В, без В.7						
2.	Лицето, което управлява временния склад или негов представител попълва сектор Б, без Б.4						
3.	Останалите сектори и клетки се попълват служебно						
Стат. №	Брой	Опаковка	Знаци и номера	Тегло нето	Тегло бруто	Идентификация на стоките	Описание на стоките
1	2	3	4	5	6	7	8

Временното складиране на представените стоки поражда за Вас задължения и правни последици. Моля обърнете внимание на следното:

* При поискване за митническо оформяне стоките трябва да бъдат представени в района на митническото учреждение или на място, определено от него. Вие не можете да претендирате митническото оформяне да се извърши на мястото, където стоките са временно складирани.

* Вие нямате право без разрешение на митническото учреждение, което осъществява надзора, да отстранявате поставените от него средства за идентификация на стоките (кл. В.7.).

* Вие дължите вносни митни сборове и други държавни вземания, събирани от митницата, ако не е изпълнено някое от задълженията, произтичащи от временното складиране на представените стоки. Същото е в сила и ако Вие или друго лице отклони стоките от митнически надзор.

* Ако стоките трябва да се предадат на друго лице, това става само с разрешение на митническото учреждение, което осъществява надзора. Вашите задължения преминават върху другото лице само ако то знае, че стоките са временно складирани.

* Ако стоките не получат митническо направление в указания срок, те могат да бъдат задържани от митническите органи.

Приложение № 13 към чл. 108, ал. 4

Искане за разрешение за откриване и управление на временен склад

1. Отговорно лице (име, фамилия)
2. Търговско наименование, седалище, адрес
3. Точно описание на мястото, предназначено да бъде използвано като временен склад
4. Описание на отчетността, водена или предвидена да се води, и място, където ще се води
5. Вид на стоките, предвидени да бъдат временно складирани
6. Предвидени операции по чл. 59 ЗМ

7. Складът се намира в района на МУ

8. Приложени документи

Дата:
гр.

Подпис, печат:
(обратна страна на ис

Указания и обяснения към точки:

1. Отговорното лице е представител на фирмата, което поема задълженията, произтичащи от подаденото искане.
2. Не се попълва, когато искането е написано върху документ на заинтересуваното лице, в който фигурират тези данни.
5. Посочват се тарифните подпозиции или глави на стоките.
8. Например: план, скица на местата, предназначени за временно складиране на стоките, или мястото, където се води отчетността.

Приложение № 14 към чл. 110, ал. 1

Разрешение за откриване и управление на временен склад
№

1. Титуляр
- Идентификационен №
2. Номер и дата на искането
3. Места за временно складиране
4. Допуснати стоки за временно складиране
5. Отчетност
6. Справка от отчетността да се представя до ежемесечно
7. Обезпечение:
сумата на обезпечението се определя в размер на лева
вид
- ц обезпечение не се изисква
8. Допуснати операции съгласно чл. 59 ЗМ
9. Допустими загуби (фири)
-
10. Изисквания на МУ
-
11. Митническо учреждение, което издава разрешението
-
12. Митническо учреждение, което ще осъществява надзора

.....

13. Митнически служител за контакт

Дата:

Подпис, печат на МУ:

гр.

Приложение № 15 към чл. 155, ал. 4

(Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

1		ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБА	
Формуляр за митница	Вярното се маркира с кръстче ☒		
	Митническо учреждение:		Име и телефон на лице за контакти:

		Reg. №
		Дата:
1.	По ЕАД (единен административен документ) №..... г.	2.	Декларатор/Представител:
3.	Наименование на стоката, общо количество, тарифен номер (съгласно ЕАД търговските документи, сертификати и др.)		
4.	Цел на вземане на пробата:		
5.	Пробата е взета от (резервоар, транспортно средство, контейнер, бака и др.):		
1	6.	Пробата е разпределена в:	
		Брой и вид на опаковките:	Количество в единична опаковка (е мерки единици):
	7.	Предназначение на опаковките: бр. за митническата лаборатория, бр. друга за..... бр. като контролна за съхранение в	
	8.	Опаковките са запечатани с:	
	9.	Дата на вземане на пробата:	Място на вземане на пробата: Име на лицето, взело пробата: Подпис, печат.....
	10.	Присъствали при вземането на пробата (име, подпис): Декларатор/представител..... ☐ Деклараторът/Представителят е отказал да присъства при вземане на пробите. Причини: Митнически служител..... Други.....	
	11.	УДОСТОВЕРЕНИЕ от декларатора/представителя: ☐ Взех пробата собствено ръчно по митническо указание и под митнически надзор. ☐ Присъствах при вземането на пробата и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата. ☐ Приемам проба ☐ Отказвам се от проба. ☐ Желая остатъкът от пробата след анализа да ми бъде върнат за моя сметка. ☐ Приемам разходите и процедурите по транспортирането и вземането на пробата за моя сметка и на моя отговорност. Име и подпис.....	

Формуляр за декларатор	3	ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБА		
		Върното се маркира с кръстче ☒		
		Митническо учреждение:	Име и телефон на лице за контакти:	Рег. №
				Дата:
		1. По ЕАД (единен административен документ) №..... г.	2. Декларатор/Представител:	
		3. Наименование на стоката, общо количество, тарифен номер (съгласно ЕАД търговските документи, сертификати и др.)		
		4. Цел на вземане на пробата:		
		5. Пробата е взета от (резервоар, транспортно средство, контейнер, бака и др.):		
	3	6. Пробата е разпределена в:		
		Брой и вид на опаковките:	Количество в единична опаковка (в мерни единици):	
	7. Предназначение на опаковките: бр. за митническата лаборатория, бр. друга за..... бр. като контролна за съхранение в			
	8. Опаковките са запечатани с:			
	Дата на вземане на пробата:	Място на вземане на пробата:	Име на лицето, взело пробата: Подпис, печат.....	
	10. Присъствали при вземането на пробата (име, подпис): Декларатор/представител..... ☐ Деклараторът/Представителят е отказал да присъства при вземане на пробите. Причини: Митнически служител..... Други.....			
	11. УДОСТОВЕРЕНИЕ от декларатора/представителя: ☐ Взех пробата собственоръчно по митническо указание и под митнически надзор. ☐ Присъствах при вземането на пробата и удостоверявам, че не възразявам срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата. ☐ Приемам проба ☐ Отказвам се от проба. ☐ Желая остатъкът от пробата след анализа да ми бъде върнат за моя сметка. ☐ Приемам разходите и процедурите по транспортирането и вземането на пробата за моя сметка и на моя отговорност. Име и подпис.....			

Приложение № 15а към чл. 155, ал. 5

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ – АГЕНЦИЯ “МИТНИЦИ”	
ЕТИКЕТ НА ПРОБА	
Протокол за вземане на проба №..... г.	
Място на вземане на пробата (населено място, склад на фирма, транспортно средство и др.)	
Дата на вземане на пробата:	
Наименование на стоката, от която е взета пробата (търговско наименование):	
Пробата е взета от (емстимост, транспортно средство и др.)	
Общо количество на стоката, от която е взета проба:	
По предназначение пробата е: (вярното се обозначава с маркване на квадратчето): ☐ Лабораторна ☐ Контролна ☐ За проверяването лице	
Лице, взело пробата (име, подпис):	
Проверявано лице/Негов представител (име, подпис):	
Други лица (име, подпис):	

Приложение № 16 към чл. 155, ал. 6

(Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

ЗАЯВКА ЗА АНАЛИЗ ИЛИ КОНТРОЛ

Рег. № / 20... г.

1	<i>Вярното се задрасква с кръстче</i> ☒		
Формуляр за заявител	Заявител: ☐ Митническо учреждение ☐ Друг Тел.: Факс:	Наименование; адрес и лице за връзка:	Име: Подпис: Печат:
	Изпълнител: ☐ Централна митническа лаборатория - София ☐ Регионална митническа лаборатория - Русе ☐ Регионална митническа лаборатория - Пловдив	Други указания: ☐ Степен анализ Причини:	Служебни данни: <i>(позвъляват се в лаборатория)</i> Вх. № Дата: Лабораторен код
	Описание на стоката: (наименование, количество, тарифен номер, др.)		
1	Цел на анализа/контрола:		
Основание за анализа/контрола: ☐ Обвързваща тарифна информация ☐ По искане на митницата ☐ По искане на декларатора ☐ Друго основание			
Данни от изпитване на място на пробата/пробите: <i>(полеви тестове, особености на стоката или пробата, промяна на цвят, вискозитет, мирис, хигроскопичност и пр.)</i>			
Приложения:			
Проба/проби: ☐ бр. единични опаковки	☐ Лабораторна/Лабораторни ☐ Контролна ☐ Друга	Вид опаковка и маркировка на проба/проби:	
☐ Протокол за вземане на проба № ☐ Копие от ЕАД № ☐ Други:		☐ Спецификация на продукта ☐ Аналитичен сертификат	

ЗАЯВКА ЗА АНАЛИЗ ИЛИ КОНТРОЛ

Рег. № / 20... г.

2

Формуляр за лаборатория

Вярното се задрасква с кръстче

Заявител: Наименование; адрес и лице за връзка

Митническо учреждение

Друг

Тел.: Факс:

Име:

Подпис:

Печат:

Изпълнител:

Централна митническа лаборатория - София

Регионална митническа лаборатория - Русе

Регионална митническа лаборатория - Пловдив

Други указания:

Спешен анализ

Причини:

Служебни данни:
(потъхват се в лаборатория)

Вх. №

Дата:

Лабораторен код

.....

.....

Описание на стоката: (наименование, количество, тарифен номер, др.)

.....

2

Цел на анализа/контрола:

.....

Основание за анализа/контрола:

Обвързваща тарифна информация

По искане на митницата

По искане на декларатора

Друго основание

Данни от изпитване на място на проба та/пробите: *(полеви тестове, особености на стоката или пробата, промяна на цвета, вискозитет, мирис, хигроскопичност и пр.)*

.....

Приложения:

Проба/проби: ☐ бр. единични опаковки	☐ Лабораторна/Лабораторни	Вид опаковка и маркировка на проба/проби:
	☐ Контролна	
	☐ Друга	

Протокол за вземане на проба №..... Спецификация на продукта

.....

Приложение № 17 към чл. 215, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 18 към чл. 242

(Предишно Приложение № 18 към чл. 225, ал. 2 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., предишно Приложение № 18 към чл. 572, ал. 1 - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

ТОВАРЕН СПИСЪК

Пореден номер	Маркировки, номера, брой и вид на колетите; описание на стоките	Държава на изпращане/износ	Бруто тегло (кг)	За служебно ползване

(подпис)

Приложение № 18а към чл. 242

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Обяснителни бележки към товарния списък

Част първа

Общи бележки

1. Определение

Товарният списък е документ, отговарящ на характеристиките на това приложение.

2. Оформяне на товарния списък

2.1. Само лицевата страна на формуляра може да бъде използвана като товарен списък.

2.2. Товарните списъци трябва да съдържат:

а) наименованието "Товарен списък";

б) клетка 70/55 мм, разделена на горна част с размери 70/15 мм и на долна част

с размери 70/40 мм;

в) колони със заглавия, подредени в следната последователност:

- пореден номер;
- маркировки, номера, брой и вид на колетите, описание на стоките;
- държава на изпращане/износ;
- бруто тегло (кг);
- за служебно ползване.

За своите нужди заинтересуваните лица могат да приспособяват широчината на колоните с изключение на колона "за служебно ползване", която не трябва да бъде по-тясна от 30 мм. Освен това заинтересуваните лица могат свободно да използват пространствата извън посочените в букви "а", "б" и "в".

3. След последния запис се поставя хоризонтална линия и неизползваните пространства се зачертават по начин, изключващ всякакво допълнително вписване.

Част втора

Бележки към отделните полета

1. Клетка

1.1. Горна част

Когато товарният списък е приложен към транзитната декларация, отговорното лице вписва в горната част символа "Т".

1.2. Долна част

В тази част на клетката се попълват данните, посочени в т. 4 на част трета.

2. Колони

2.1. Пореден номер

За всяка стока, включена в товарния списък, се вписва пореден номер.

2.2. Маркировки, номера, брой и вид на колетите, описание на стоките

Необходимите данни се предоставят в съответствие с чл. 68, ал. 1 от закона.

Когато товарният списък е приложен към транзитна декларация, в него трябва да се съдържат данните, които са вписани в следните клетки на транзитната декларация: № 31 "Колети и описание на стоката"; № 44 "Допълнителна информация, представени документи, сертификати, разрешителни" и при необходимост - № 33 "Тарифен код" и № 38 "Нето тегло (кг)".

2.3. Държава на изпращане/износ

Посочва се наименованието на държавата, от която стоките се изпращат/изнасят.

2.4. Бруто тегло (кг)

Посочват се данните, вписани в клетка 35 на ЕАД.

Част трета

Използване на товарните списъци

1. Не се допуска към една и съща транзитна декларация да се прилагат едновременно товарен списък и един или повече допълнителни единни административни документи (ДЕАД).

2. Когато се използва товарен списък, клетки № 15 "Държава на изпращане/износ", № 32 "Стока №", № 33 "Тарифен код на стоката", № 35 "Бруто тегло

(кг)", № 38 "Нето тегло(кг)" и при необходимост - № 44 "Допълнителна информация, представени документи, сертификати и разрешителни", на формуляра на транзитната декларация се зачертават, като клетка № 31 "Колети и описание на стоката" не се попълва по отношение на данните за маркировки, номера, брой и вид на колетите и описание на стоките. В клетка № 31 "Колети и описание на стоката" на транзитната декларация, към която се прилага товарният списък, се вписва номерът на товарния списък.

3. Товарният списък се изготвя и представя в същия брой екземпляри като ЕАД, за който се отнася.

4. Товарният списък се регистрира под същия регистрационен номер, под който е регистрирана декларацията, и се оформя по същия ред.

5. Когато към една транзитна декларация се прилагат няколко товарни списъка, всеки списък трябва да има пореден номер, даден от отговорното лице, като броят на приложените товарни списъци се вписва в клетка № 4 "Товарни списъци" на транзитната декларация.

Приложение № 18б към чл. 229

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Характеристики на формулярите, използвани при режим транзит

С това приложение се определят характеристиките на формулярите, използвани за целите на режима транзит, които са различни от единния административен документ (ЕАД).

1. Товарен списък

1.1. Формулярите на товарните списъци се отпечатват на обработена за писане хартия с тегло най-малко 40 г/кв. м, която трябва да е достатъчно здрава, за да не се къса или мачка при нормална употреба. Цветът на хартията зависи от избора на заинтересуваното лице.

1.2. Форматът на формулярите е 210/297 мм с допустимо отклонение по дължина между минус 5 мм и плюс 8 мм.

2. Квитанция

2.1. Формулярите на квитанцията се отпечатват на обработена за писане хартия с тегло най-малко 40 г/кв. м, която трябва да е достатъчно здрава, за да не се къса или мачка при нормална употреба. Цветът на хартията е бял.

2.2. Форматът на формулярите е 148/105 мм.

3. Сертификат за еднократна гаранция със сертификати

3.1. Формулярите на сертификатите за еднократна гаранция се отпечатват на обработена за писане хартия с тегло най-малко 55 г/кв. м, която трябва да е достатъчно здрава, за да не се къса или мачка при нормална употреба. Върху хартията се отпечатва червена шарка с вълнообразни преплитачи се линии, така че всяка извършена по механичен или химичен начин фалшификация да оставя видима следа. Използва се бяла хартия.

3.2. Форматът на формулярите е 148/105 мм.

3.3. Формулярите на сертификатите за еднократна гаранция трябва да съдържат наименованието и адреса на печатницата или неин знак (символ) и да имат уникални серийни номера, предназначени да ги индивидуализират.

4. Сертификат за обща гаранция или за освобождаване от обезпечение

4.1. Формулярите на сертификата за обща гаранция или за освобождаване от обезпечение, наричани по-нататък "сертификата", се отпечатват на бяла хартия с тегло най-малко 100 г/кв. м, която трябва да е достатъчно здрава, за да не се къса или мачка при нормална употреба. Върху лицето и гърба се отпечатва шарка с вълнообразни преплитаци се линии, така че всяка извършена по механичен или химичен начин фалшификация да оставя видима следа. Шарката е:

- зелена - за сертификатите за обща гаранция;
- светлосиня - за сертификатите за освобождаване от обезпечение.

4.2. Форматът на формулярите е 210/148 мм.

4.3. Агенция "Митници" осигурява отпечатването на формулярите. Всеки сертификат трябва да има уникален номер, позволяващ неговата идентификация.

5. Сертификат за одобрен получател

5.1. Формулярите на сертификатите за одобрен получател се отпечатват на бяла хартия с тегло най-малко 100 г/кв. м, която трябва да е достатъчно здрава, за да не се къса или мачка при нормална употреба. Върху лицето и гърба се отпечатва жълта шарка с вълнообразни преплитаци се линии, така че всяка извършена по механичен или химичен начин фалшификация да оставя видими следи.

5.2. Форматът на формуляра е 210/148 мм.

5.3. Формулярите на сертификатите за одобрен получател трябва да съдържат наименованието и адреса на печатницата или неин знак (символ) за идентификация.

6. Общи указания

6.1. Формулярите се попълват на пишеща машина или по механографичен или друг подобен начин. Формулярите на товарните списъци и на квитанцията могат също така да се попълват ръкописно с мастило и с четливи печатни букви.

6.2. Във формулярите не се допуска изтриване или поправка. Промени се правят чрез зачертаване на сгрешените данни и при необходимост-чрез добавяне на исканите или новите данни. Така направените промени се подписват от лицето, което ги е направило, и се заверяват от митническите органи.

Приложение № 18в към чл. 251, ал. 3

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Характеристики на пломби

Пломбите, посочени в чл. 251, трябва да имат минимум следните характеристики и да отговарят на следните технически изисквания:

а) Основни характеристики

Пломбите трябва:

1. да са устойчиви при нормална употреба;
2. да са лесни за проверяване и идентифициране;

3. да са произведени така, че всяко счупване или снемане да оставя видими с просто око следи;

4. да са предназначени за еднократна употреба или ако са предназначени за многократно използване, да са направени така, че всяко следващо поставяне да се отбелязва с един-единствен знак;

5. да носят маркировки за идентифициране.

б) Технически изисквания:

1. формата и размерите на пломбите могат да варират в зависимост от използвания метод за пломбиране, но размерите им трябва да бъдат такива, че маркировките за идентифициране да се четат лесно;

2. маркировките за идентифициране на пломбите трябва да бъдат защитени срещу фалшифициране;

3. използваният материал трябва да е устойчив на непреднамерени счупвания, да не позволява фалшифициране или повторна употреба на пломбите.

Приложение № 18г към чл. 275, ал. 4

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Критерии при прилагане на чл. 275 и 276

Критерии	Коментари
1	2
1. Достатъчен опит	Достатъчен опит се доказва от лицето чрез правилното използване на режима транзит като отговорно лице през следните периоди, предшестващи искането: - една година-за прилагането на чл. 275, ал. 2, т. 1 и на чл. 276, ал. 1; - две години-за прилагането на чл. 275, ал. 2, т. 2 и на чл. 276, ал. 2, т. 1; - три години-за прилагането на чл. 275, ал. 3 и на чл. 276, ал. 2, т. 2. Тези периоди се намаляват с една година, когато транзитната декларация се подава по електронен път.
2. Тясно сътрудничество с митническите органи	Сътрудничеството между отговорното лице и митническите органи се счита за тясно, когато отговорното лице използва в управлението на своите транзитни операции специфични мерки, които предоставят на тези органи по-добри възможности за контрол и за защита на държавните интереси. Тези мерки, които следва да са удовлетворителни за митническите органи, се отнасят най-вече до: - начините на деклариране при режим транзит

	(по-специално използването на информационни технологии), или - съдържанието на транзитната декларация, ако отговорното лице вписва допълнителни данни в тази декларация в случаите, когато тези данни не са задължителни, или - начините за извършване на формалностите при поставяне на стоките под режима (в частност-представянето на декларацията само в едно митническо учреждение).
3. Контрол на превозите	Отговорното лице доказва, че контролира превозите, при положение че: а) самият той извършва превозите, при което спазва високи норми за сигурност, или б) използва услугите на превозвачи, с които той има сключени дългосрочни договори за тази цел и които спазват високи норми за сигурност, или в) използва услугите на посредник, обвързан договорно с превозвач, който спазва високи норми за сигурност.
4. Достатъчен финансов ресурс за изпълнение на задълженията	Отговорното лице удостоверява, че има достатъчен финансов ресурс за изпълнение на своите задължения, като представи на митническите органи документи, доказващи, че то разполага с достатъчно средства за заплащане на митническото задължение, което може да възникне по отношение на съответните стоки.

Приложение № 18д към чл. 278, ал. 1

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Обяснителни бележки за сертификатите за обща гаранция и за освобождаване от обезпечение

1. Попълване на данните на лицевата страна на сертификатите

След издаването на сертификата не се допуска извършване на промени, добавяне или зачертаване в клетки от 1 до 8 на сертификата за обща гаранция и в клетки от 1 до 7 на сертификата за освобождаване от обезпечение.

1.2. Специални вписвания

1.2.1. Когато общата гаранция не се използва за стоките от приложение № 25, в клетка 8 на сертификата се вписват думите "Ограничена валидност".

1.2.2. Когато отговорното лице се задължава да представя транзитна декларация само в едно отправно митническо учреждение, наименованието на това учреждение се

вписва с главни букви в клетка 8 на сертификата за обща гаранция или в клетка 7 на сертификата за освобождаване от обезпечение.

1.3. Заверка на сертификатите в случай на продължаване срока на валидност.

В случай на продължаване срока на валидност на сертификата гаранционното митническо учреждение попълва клетка 9 на сертификата за обща гаранция или клетка 8 на сертификата за освобождаване от обезпечение.

2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Вписвания, които се правят на обратната страна на сертификатите - "Лица, упълномощени да подписват транзитните декларации"

2.1. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) При издаването на сертификата или във всеки друг момент по време на неговата валидност отговорното лице вписва на своя отговорност на гърба на сертификата лицата, които той е упълномощил да подписват транзитни декларации. Вписват се собственото име, фамилното име и единният граждански номер (ЕГН) на упълномощеното лице, последвани от спесимен на подписа му. Всяко вписване на упълномощено лице се потвърждава чрез подписа на отговорното лице. Отговорното лице може да зачертае клетките, които не възнамерява да използва.

2.2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Отговорното лице може във всеки момент да зачеркне имената на вече вписано на гърба на сертификата упълномощено лице.

2.3. Всяко лице, вписано на гърба на сертификата, представен в отправно митническо учреждение, е упълномощен представител на отговорното лице.

3. Използване на сертификатите в случай на изключение от забраната за използване на обща гаранция.

Прилага се т. 4 на приложение № 24.

Приложение № 19 към чл. 257, ал. 2

(Предишно Приложение № 19 към чл. 238, ал. 2, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

КВИТАНЦИЯ

Получаващото митническо учреждение
удостоверява, че транзитна декларация,
регистрирана на под №
от митническо учреждение
е представена.

Печат

В на
(място) (дата)

.....
(подпис)

Приложение № 20 към чл. 277, ал. 1

(Предишно Приложение № 20 към чл. 239, ал. 3, т. 1, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Режим транзит
Обща гаранция

I. Задължение на поръчителя.

1. Ние, банка (1) ,
представявана от (2)
със седалище (3)
става солидарен поръчител пред гаранционно митническо учреждение.

до максималната сума от лева,
представляваща 100/50/30 (4) % от референтния размер.

За изпълнение на всяко задължение на отговорното лице (5)
.
за митата и другите държавни вземания, с изключение на паричните глоби и санкции, които лицето дължи
за поставените под режим транзит стоки, като главно задължение, както и за разноските и другите взема
произтичащи от неговото събиране.

2. Банката се задължава да заплати в 30-дневен срок, считано от датата на първото писмено искане от ми
ческите органи по т. 1, дължимите суми до посочената максимална сума, освен ако преди изтичането на
банката или всяко друго заинтересувано лице докаже пред митническите органи, че за съответната опера
транзит е завършен.

Митническите органи могат, по искане на банката и по други причини, признати за основателни, да прод
30-дневния срок, считано от датата на искането за заплащане, в който банката е длъжна да извърши плащ
исканите суми. Разходите, произтичащи от даването на този допълнителен срок, и в частност лихвите, тр
да бъдат заплатени.

Максималната сума може да бъде намалявана с размера на вече платените на базата на тази обща гаранци
само при условие, че банката е получила такова искане във връзка с транзитна операция, която е започна
получаването на предшестващото искане за заплащане или най-късно до 30-ия ден след получаването му

3. Гаранцията влиза в сила от деня на нейното приемане от гаранционното митническо учреждение.
Банката остава отговорна за изпълнение на задълженията, възникнали вследствие на транзитни операции
тази гаранция, започнали преди датата на влизане в сила на прекратяването, дори ако тяхното плащане е
след тази дата.

4. За целите на тази гаранция банката посочва служебен адрес за кореспонденция и съобщения
.
Банката се задължава да приема всякаква кореспонденция и съобщения, отнасящи се до тази гаранция,
които ѝ се изпращат.

Банката се задължава да поддържа своя служебен адрес за контакт или, ако се наложи да го промени, да
информира предварително за това гаранционното митническо учреждение.

Съставено в на
.
(Подписи и печат на банката) (6)

II. Приемане от гаранционното митническо учреждение.

Гаранционно митническо учреждение

Гаранцията е приета на

(Подпис и печат)

(1) Пълно наименование на банката.

(2) Име, презиме и фамилия на представляващите банката лица.

(3) Пълен адрес.

(4) Референтният размер, който не се прилага, се зачертава.

(5) Пълно наименование и пълен адрес на отговорното лице.

(6) Преди подписите си подписалите трябва ръкописно да впишат следната забележка: "Гаранция за суми от", където сумата се изписва цифром и словом.

Приложение № 21 към чл. 240а, ал. 1

(Предишно Приложение № 21 към чл. 239, ал. 3, т. 2, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Режим транзит

Еднократна гаранция със сертификати

I. Задължение на поръчителя.

1. Ние, банка (1),

представявана от (2)

със седалище (3)

става солидарен поръчител пред гаранционно митническо учреждение за митата и другите държавни вземания, с изключение на паричните глоби и санкции, които отговорните или ще дължат за поставените под режим транзит стоки, като главно задължение, както и за разносните вземания, произтичащи от неговото събиране, за чието изпълнение банката се е задължила чрез издаване на сертификати за еднократна гаранция в размер до 14 000 лв. за всеки сертификат.

2. Банката се задължава да заплати в 30-дневен срок, считано от датата на първото писмено искане от митническите органи, дължимите суми до посочения размер от 14 000 лв., освен ако преди изтичането на този срок или всяко друго заинтересувано лице докаже пред митническите органи, че за съответната операция режимът е завършен.

Митническите органи могат, по искане на банката и по други причини, признати за основателни, да продължат в 30-дневния срок, считано от датата на искането за заплащане, в който банката е длъжна да извърши плащане на исканите суми. Разходите, произтичащи от даването на този допълнителен срок, и в частност лихвите, трябва да бъдат заплатени.

3. Гаранцията влиза в сила от деня на нейното приемане от гаранционното митническо учреждение.

Банката остава отговорна за заплащането на суми, които са станали дължими вследствие на транзитни операции, покрити с тази гаранция, започнали преди датата на влизане в сила на прекратяването, дори ако тяхното плащане е поискано след тази дата.

4. За целите на тази гаранция банката посочва служебен адрес за кореспонденция и съобщения (3)

.....
Банката се задължава да приема всякаква кореспонденция и съобщения, отнасящи се до тази гаранция, която се изпращат.

Банката се задължава да поддържа своя служебен адрес за контакт и ако се наложи да го промени, да информира предварително за това гаранционното митническо учреждение.

Съставено в на

.....
(Подписи и печат на банката) (4)

II. Приемане от гаранционното митническо учреждение.

Гаранционно митническо учреждение

Гаранцията е приета на

(Подпис и печат)

(1) Пълно наименование на банката.

(2) Име, презиме и фамилия на представляващите банката лица.

(3) Пълен адрес.

(4) (изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Преди подписите си подписващите се трябва ръкописно да впишат следния сертификат.

Приложение № 22 към чл. 240

(Предишно Приложение № 22 към чл. 239, ал. 3, т. 3, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Режим транзит
Еднократна гаранция

I. Задължение на поръчителя.

1. Ние, банка (1),
представявана от (2),
със седалище (3)

.....
става солидарен поръчител пред гаранционно митническо учреждение

.....
до максималния размер от лева

за изпълнението на всяко задължение на отговорното лице (4)

за митата и другите държавни вземания, с изключение на паричните глоби и санкции, които лицето дължи като главно задължение, както и за разноските и другите вземания, произтичащи от неговото събиране на по-долу стоки, поставени под режим транзит.

в отправно митническо учреждение.

.....
за получаващо митническо учреждение.

.....
Описание на стоките:

2. Банката се задължава да заплати в 30-дневен срок, считано от датата на първото писмено искане от митническите органи по т. 1, дължимите суми до посочената максимална сума, освен ако преди изтичането на срока банката или всяко друго заинтересувано лице докаже пред митническите органи, че за съответната операция транзит е завършен.

Митническите органи могат, по искане на банката и по други причини, признати за основателни, да продължат срока в 30-дневния срок, считано от датата на искането за заплащане, в който банката е длъжна да извърши плащане на исканите суми. Разходите, произтичащи от даването на този допълнителен срок, и в частност лихвите, трябва да бъдат заплатени.

3. Гаранцията влиза в сила от деня на нейното приемане от гаранционното митническо учреждение. Банката остава отговорна за изпълнение на задълженията, възникнали вследствие на транзитни операции, докато тази гаранция, започнала преди датата на влизане в сила на прекратяването, дори ако тяхното плащане е извършено след тази дата.

4. За целите на тази гаранция банката посочва служебен адрес за кореспонденция и съобщения

Банката се задължава да приема всякаква кореспонденция и съобщения, отнасящи се до тази гаранция, които ѝ се изпращат.

Банката се задължава да поддържа своя служебен адрес за контакт и ако се наложи да го промени, да информира предварително за това гаранционното митническо учреждение.

Съставена в на

(Подписи и печат на банката) (5)

II. Приемане от гаранционното митническо учреждение.

Гаранционно митническо учреждение

Гаранцията е приета на

(Подпис и печат)

(1) Пълно наименование на банката.

(2) Име, презиме и фамилия на представляващите банката лица.

(3) Пълен адрес.

(4) Пълно наименование и пълен адрес на отговорното лице.

(5) Преди подписите си подписалите трябва ръкописно да впишат следната забележка: "Гаранция за сумата от лв.", където сумата се изписва цифром и словом.

Приложение № 23 към чл. 278, ал. 1

(Предишно Приложение № 23 към чл. 241, ал. 4, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Сертификат за обща гаранция

1. Валиден до	Ден	Месец	Година

3. Отговорно лице (наименование и пълен адрес)							
4. Поръчител (пълното наименование на банката и пълен адрес)							
5. Гаранционно митническо учреждение (наименование и пълен адрес)							
6. Референтна сума Код на валута				цифром		слова	
				BGN			
7. Гаранционното митническо учреждение потвърждава, наличието на обща гаранция за режим транзит от посоченото по-горе отговорно лице, с която то има право да поставя стоки под режим транзит от отправни митнически учреждения, намиращи се на територията на регионални митнически дирекции (РМД-БУРГАС, РМД-ВАРНА, РМД-ПЛОВДИВ, РМД-РУСЕ, РМД-СОФИЯ)							
8. Специални забележки							
9. Срокът на валидност продължен до:							
Ден	Месец	Година	включително	В. на.			
				(място)(дата)			
В. на.							
(място) (дата)							
(Подпис и печат на гаранционното митническо учреждение)				(Подпис на гаранционното митническо учреждение)			

(1) Регионалните митнически дирекции, за които отговорното лице няма право да поставя стоки под режим транзит, обезпечени с тази гаранция, плътно се зачертават.

(гръб)

10. Лица, упълномощени да подписват декларации за транзит от името на отговорното лице

11. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице	12. Подпис на отговорното лице (1)	11. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице

(1) Когато отговорното лице е юридическо лице, лицето, което се подписва в клетка 12, вписва своето собствено и фамилно име и длъжността си.

Приложение № 24 към чл. 276, ал. 5

(Предишно Приложение № 24 към чл. 242, ал. 2, т. 4, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Правила за прилагане на чл. 100, ал. 7 и 8

Временна забрана за използване на общо обезпечение (обща гаранция) или на общо обезпечение (обща гаранция) в намален размер

1. Обстоятелства, при които използването на обща гаранция или на обща гаранция в намален размер може да бъде временно забранено.

1.1. Временна забрана за използването на обща гаранция в намален размер.

Под "особени обстоятелства" по смисъла на чл. 100, ал. 7 на закона се разбира ситуация, при която е установено в значителен брой случаи и с участието на повече от едно отговорно лице, че въпреки прилагането на чл. 278а и на чл. 21 от закона общото обезпечение в намален размер съгласно чл. 100, ал. 4 от закона вече не е достатъчно да осигури заплащането в определения срок на митническите задължения, възникнали при отклоняване от режим транзит на стоки, включени в приложение № 25, и се поставя под съмнение правилното функциониране на режим транзит.

1.2. Временна забрана за използването на обща гаранция.

Под "широк кръг измами" по смисъла на чл. 100, ал. 8 на закона се разбира ситуация, при която е установено, че въпреки прилагането на разпоредбите на чл. 278а и на чл. 21 от закона, както и на чл. 100, ал. 7 на закона общото обезпечение, предвидено в чл. 100, ал. 2, т. 2 от закона, вече не е достатъчно да осигури заплащане в определения срок на митническите задължения, възникнали вследствие отклонение от режим транзит на стоки, посочени в приложение № 25. Във връзка с това се вземат под внимание количеството на отклонените от митнически надзор стоки и обстоятелствата, при които това се извършва, особено когато това е в резултат от действията на организирана престъпност в международен план.

2. Действие на решението.

2.1. Действието на решението за временна забрана на обща гаранция в намален размер или за временна забрана на обща гаранция се ограничава за срок от 12 месеца, освен ако директорът на Агенция "Митници" реши да продължи действието на забраната или да я отмени.

2.2. Мерките, които се прилагат по отношение на транзитни операции на стоки-предмет на решението за забрана за използване на общо обезпечение, са:

а) в минимален формат 100/10 мм, по диагонал с червени печатни букви във всички формуляри на транзитната декларация се вписва текстът: "ЗАБРАНЕНО ОБЩО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ";

б) в съответствие с чл. 258 формуляр № 5 на транзитна декларация се връща от получаващото митническо учреждение не по-късно от следващия работен ден след деня, в който стоките и съответните формуляри на декларацията са били представени в получаващото митническо учреждение; когато такава пратка е представена пред одобрен получател по смисъла на чл. 292, той е длъжен да представи формуляр № 5 в получаващото митническо учреждение не по-късно от следващия работен ден, следващ деня, в който той е приел пратката.

3. Мерки за облекчаване на финансовите последици от забраната за използване на обща гаранция.

При временна забрана за използване на обща гаранция за стоките от приложение № 25 титулярите на разрешения за общи гаранции могат по тяхно искане да използват еднократна гаранция, за която се прилагат следните специални разпоредби:

- еднократната гаранция е предмет на специфичен договор за поръчителство, който включва препратка към това приложение и е валиден само по отношение на стоките-предмет на решението за забраната;

- с изключение на случаите, когато между гаранционното и отправните митнически учреждения се разменят отнасящите се до гаранцията данни, чрез използването на информационни технологии и мрежи за пренос на данни еднократната гаранция може да бъде използвана само пред отправното митническо учреждение, посочено в нея;

- тя може да бъде използвана за покриването на няколко едновременни или последователни операции, при положение че общата сума на обезпечените държавни вземания за транзитните операции, за които режимът не е приключен, не надвишава размера на гаранцията;

- когато режимът за транзитна операция, обезпечена с тази еднократна гаранция, е приключен, съответният размер на обезпечението за тази операция се освобождава и може да бъде използван отново за обезпечаването на друга операция в

рамките на размера на гаранцията.

4. Изключения от решението за временна забрана за ползването на обща гаранция в намален размер или на обща гаранция.

4.1. Всяко отговорно лице може да получи разрешение да ползва обща гаранция в намален размер или обща гаранция, за да поставя под режим транзит стоки, за които се прилага решението за временна забрана, когато докаже, че не е възникнало никакво митническо задължение за съответните стоки по отношение на транзитните операции, които той е започнал през предшестващите решението две години, или, ако през този период са възникнали митнически задължения, когато той може да докаже, че те са били изцяло заплатени в предвидения срок от длъжника или от поръчителя.

За да може да използва временно забранената обща гаранция, отговорното лице трябва освен това да отговаря на условията, определени в чл. 276, ал. 2, т. 2.

4.2. По отношение на исканията за разрешение на изключение по т. 4.1 и разрешаването им се прилагат разпоредбите на чл. 268-272, като се отчита съответната специфика.

4.3. Когато директорът на Агенция "Митници" разреши изключението, в клетка 8 на сертификата за обща гаранция се вписва текстът: "ИЗПОЛЗВАНЕ БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ".

Приложение № 25 към чл. 221

(Предишно Приложение № 25 към чл. 242, ал. 2, т. 4, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Стоки с повишен риск

Тарифна позиция	Описание на стоките	Минимални количества	Код чувствителни стоки (1)	Минимална ставка на еднократна гаранция
1	2	3	4	5
2207.10	Неденатуриран етилов алкохол с алкохолно съдържание по обем 80 % vol или по-висок	3 hl		5000 лв./hl чист алкохол
2208.20	Ракии, ликьори и други спиртни напитки	5 hl	1	5000 лв./hl чист алкохол
2208.30				
2208.40				
2208.50				
2208.60				
2208.70				

от 2208.90

2402.20	Цигари, съдържащи тютюн	35 000 къса	1000 къса
---------	-------------------------------	----------------	-----------

(1) Когато се прилагат разпоредбите на чл. 263-265в, посоченият в колона 4 код се използва в допълнение към тарифната позиция от колона 1, когато тя не е достатъчна, за да се идентифицират недвусмислено чувствителните стоки, посочени в колона 2.

Приложение № 26 към чл. 240а, ал. 2

(Предишно Приложение № 26 към чл. 252, ал. 2, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Сертификат за еднократно обезпечение	A 000 000
Издаден от:	
..... (наименование и адрес на банката) (еднократна гаранция със сертификати, приета на от гаранционно митническо учреждение.)	
Настоящият сертификат, издаден на, е валиден до максимална сума от 14 000 000 (четирнадесет хиляди) лева за транзитна операция, започваща не по-късно от и за която отговорно лице е.	
..... (наименование и адрес на отговорното лице)	
..... (подпис на отговорното лице) (подпис и печат на издателя)

гръб

Попълва се от отправното митническо учреждение
Транзитна операция, извършена под покритието на транзитна декларация
Регистриран на
.....
под номер от митническо

учреждение	
.	
.
печат	ПОДПИС

Приложение № 27 към чл. 256, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 28 към чл. 278, ал. 1

(Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Сертификат за освобождаване от обезпечаване

1. Валиден до		Ден	Месец	Година
3. Отговорно лице (наименование и пълен адрес)				
4. Гаранционно митническо учреждение (наименование и пълен адрес)				
5. Референтен размер Код на валута	цифром:			слова
B G N				
6. Гаранционното митническо учреждение потвърждава, че отговорното лице е освободено от задължението за представяне на обезпечение при поставяне на стоки под режим транзит от отправни митнически учреждения, намиращи се на територията на регионални митнически дирекции (РМД) (1):				
РМД-БУРГАС, РМД-ВАРНА, РМД-ПЛОВДИВ, РМД-РУСЕ, РМД-СОФИЯ				
7. Специални забележки				
8. Срокът на валидност				

продължен до:				В. на. (място)(дата)
Ден	Месец	Година	включително	
В. на. (място) (дата)				(Подпис и печат на гаранционното митническо учреждение)
				(Подпис на гаранционното митническо учреждение)

(1) Регионалните митнически дирекции, за които отговорното лице няма право да поставя стоки под режим транзит, обезпечени с тази гаранция, плътно се зачертават.

(гръб)

9. Лица, упълномощени да подписват декларации за транзит от името на отговорното лице

10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице	11. Подпис на отговорното лице (1)	10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице

(1) Когато отговорното лице е юридическо лице, лицето, което се подписва в

клетка 11, вписва своето собствено и фамилно име и длъжността си.

Приложение № 29 към чл. 283, ал. 1, т. 2

(Предишно Приложение № 29 към чл. 269, ал. 1, т. 2 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

1	2	
3		4
5		6

Специален печат

1. Двубуквен код на Република България съгласно класификатор на БДС ISO 3166
2. Митническо учреждение
3. Номер на документа
4. Дата
5. Одобрен изпращач
6. Разрешение

Приложение № 30 към чл. 292, ал. 2

(Предишно Приложение № 30 към чл. 278, ал. 1, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Сертификат за одобрен получател

1. Валиден до	Ден	Месец	Година	2. Номер
3. Одобрен получател (наименование и пълен адрес)				
4. Помещения (описание на местонахождението)				
5. Компетентни митнически учреждения				

6. Друга информация, срок и начин на уведомяване за пристигането на стоките		
7. Митническото учреждение потвърждава, че на посоченото лице е предоставен статут на одобрен получател:		
8. Срокът на валидност продължен до:		
Ден	Месец	Година
		включително
В. на. (място) (дата)		В. на. (място)(дата)
(Подпис и печат на митническото учреждение)		(Подпис и печат на митническото учреждение)

(гръб)

9. Лица, упълномощени да приемат получените стоки и да подписват предвидения в чл. 292, ал. 4 ППЗМ документ от името на одобрения получател.

гръб

10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице	11. Подпис на отговорното лице (1)	10. Собствено и фамилно име, ЕГН и спесимен от подписа на упълномощеното лице	11. Подпис на отговорното лице (1)

(1) Когато одобреният получател е юридическо лице, лицето, което се подписва в клетка 11, вписва своето собствено и фамилно име и длъжността си.

Приложение № 31 към чл. 305б

(Предишно Приложение № 31 към чл. 309, ал. 3, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

ЕТИКЕТ
(Транзит с железопътен транспорт)

Цветовете: черен върху зелена основа

Приложение № 32 към чл. 329, ал. 1 и чл. 334а

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Искане за разрешение на митнически икономически режим/специфично предназначение

Искане за разрешение за откриване и управление на митнически склад
митническо складиране при склад тип Е
(допълнителен лист)

О Р И Г И Н А Л	18. Тип митнически склад	
	19. Склад или складово съоръжение (тип Е)	
	20. Краен срок за представяне на опис за складовите наличности	
	21. Загуби	
	22. Съхранение на стоки, които не се поставят под режим митническо складиране	
	Тарифен номер	Описание на стоките
23. Обичайни операции		
24. Временно изваждане. Цел:		
25. Допълнителна информация		
26.		
Подпис:		
Име:		
Дата:		
гр.		

Искане за разрешение за ползване на режим активно ус
(допълнителен лист)

О Р И Г И Н А Л	18. Еквивалентни стоки	
	Тарифен номер	
	19. Предварителен износ	
20. Допълнителна информация		
21.		
Подпис:		

Име:

Искане за разрешение за ползване на режим пасивно усъвършенстване
(допълнителен лист)

ОРИГИНАЛ	18. Система на стандартен обмен	
	19. Заместващи продукти	
	Тарифен номер	Описание
20. Член 149, ал. 2 от закона		
21. Член 572, ал. 3 от закона		
22. Допълнителна информация		
23.		
Подпис:.....	Дата:.....	
Име:.....	гр.....	

Разрешение за митнически икономически режим/специфично предназначение

ОРИГИНАЛ	BG..... <small>(Номер на разрешението)</small>			
	1. Титуляр на разрешението	Разрешаващи органи		
1а. Това разрешението е във връзка с Ваше искане Номер и дата на искането:				
2. Митнически режим		3. Вид на разрешението	4. Допълнителни листове	
5. Вид на отговорителя и място, където ще се води				
6. Срок на валидност на разрешението				
а) б)				
7. Страни, които ще се поставят под режим				
Тарифен номер	Описание на стоките	Количество	Стойност	Страна на произход
8. Компенсаторни или обработени продукти				
Тарифен номер	Описание на стоките	Рандежан	Страна на предназначение	
9. Подробно описание на предвидените операции				
10. Икономически условия				
11. Митническо/митнически учреждения/учреждения:				
а) За поставяне под режим				
б) За приключване на режим				
в) Надзорно митническо учреждение				
12. Месяци за идентификация на стоките	13. Срок за приключване (в месеци)	14. Опростени процедури		15. Премията
		а) б)		
16. Допълнителна информация (например обезпечение)				
17.				
Дата:		Подпис:		Печат
Гр.:		Име:		

митническо складиране при склад тип Е
(допълнителен лист)

О Р И Г И Н А Л	18. Тип митнически склад	Идентификационен номер
	19. Склад или складово съоръжение (тип Е)	
	20. Краен срок за представяне на опис за складовите наличности	
	21. Допустими загуби	
	22. Съхранение на стоки, които не се поставят под режим митническо складиране	
	Тарифен номер	Описание на стоките
	23. Обичайни операции	
24. Временно изваждане. Цел:		
25. Допълнителна информация		
26.		
Дата:		Подпис:
гр.		Име:

Разрешение за ползване на режим активно усъвършенстване
(допълнителен лист)

BG.....

(Номер на разрешение)

ОРИГИНАЛ	18. Еквивалентни стоки	
	Тарифен номер	Описание
19. Предварителен износ		
20. Допълнителна информация		
21.		
Дата:.....	Подпис:.....	
гр.....	Име:.....	Печат

усъвършенстване
(допълнителен лист)

ОРИГИНАЛ	18. Система на стандартен обмен
	19. Заместващи продукти
	Тарифен номер
20. Член 149, ал. 2 от закона	

21. Член 572, ал. 3	
22. Допълнителна информация	
23.	Подпис:
Дата:	Име:

Обяснителни бележки

Дял I

Бележки към отделните клетки на образеца на искане

1. Лице, което подава искането

Попълнете пълното име/наименование и адрес на лицето, което подава искането за разрешение. Лицето, което подава искането, е лицето, на което ще бъде издадено разрешението.

2. Митнически режим

Попълнете митническия режим, под който предстои да се поставят описаните в клетка 7 стоки. Съответните митнически режими са:

- внос със специфично предназначение;
- митническо складиране;
- активно усъвършенстване по системата с отложено плащане;
- активно усъвършенстване по системата с възстановяване;
- обработка под митнически контрол;
- временен внос;
- пасивно усъвършенстване.

3. Вид на искането

В тази клетка се попълва видът на искането, като се използва поне един от следните кодове:

- 1 = първо искане;
- 2 = искане за промяна или подновяване на разрешението (посочва се също така номерът на съответното разрешение);
- 3 = искане за единно разрешение;
- 4 = искане за разрешение при последващи операции (активно усъвършенстване).

4. Допълнителни листове

В тази клетка се попълва броят на приложените допълнителни листове.

Бележка. Допълнителни листове са предвидени за следните митнически режими: митническо складиране, активно усъвършенстване (при необходимост) и пасивно усъвършенстване (при необходимост).

5. Вид на отчетността/отчетите и място, където ще се води

Посочете мястото, където ще се води отчетността. Това е мястото, където от името и за сметка на лицето, което подава искането, се водят и съхраняват неговите търговски, данъчни или други счетоводни книжа и регистри. Посочете вида на отчетността, като опишете използваната счетоводна система.

Посочете също така и видовете отчети (материална отчетност), които ще се използват за митническия режим. Под отчети се разбират данните независимо върху какъв носител, съдържащи цялата необходима информация и технически подробности, даващи възможност на митническите органи да осъществяват надзор и контрол на режима.

Бележка. Когато искането е за склад тип В, клетка 5 не се попълва.

В случай на временен внос клетка 5 се попълва при изискване от митническите органи.

В случай на искане за единно разрешение се посочва видът на основната отчетност и мястото, където тя ще се води.

6. Срок на валидност на разрешението

а) | | б) | |

Посочете в клетка 6а датата, на която искате разрешението да влезе в сила (ден/месец/година). Като правило разрешението е валидно най-рано от датата на издаването му. В този случай попълнете "дата на издаване". Датата за изтичане на срока на валидност може да бъде предложена в клетка 6б.

7. Стоки, които ще се поставят под режим

Тарифен номер	Описание	Количество	Стойност	Страна на произход

- Тарифен номер

Попълнете пълния тарифен номер по КН на Република България.

- Описание

Под описание на стоките се разбира тяхното търговско и/или техническо описание.

- Количество

Посочете предвиденото количество на стоките, които ще бъдат поставени под митническия режим.

- Стойност

Посочете предвидената стойност в левове или в друга валута на стоките, които ще бъдат поставени под митническия режим.

- Страна на произход

Посочете държавата на произход - попълва се за режими активно усъвършенстване и обработка под митнически контрол.

Бележка

Внос със специфично предназначение

Когато искането се отнася за стоки, които са включени в част А от Раздел II "Специални разпоредби" на КН на Република България (стоки за кораби, лодки и други плавателни съдове и сондажни или производствени платформи, самолети за гражданска употреба и стоки, които се използват в самолетите за гражданска употреба), не се изисква попълването на тарифния номер в подклетка "Тарифен номер". Лицата, които подават искането в подклетка "Описание", попълват, например: "Самолети за гражданска употреба и части за тях/специални разпоредби, част А от КН на Република България". Не са необходими подробни данни за тарифния номер, количеството и стойността на стоките.

Митническо складиране:

Когато искането се отнася до различни стоки, в подклетка "Тарифен номер" се попълва "разни". В този случай опишете вида на стоките, предназначени да бъдат складирани в подклетка "Описание". Не са необходими подробни данни за тарифния номер, количеството и стойността на стоките.

Активно и пасивно усъвършенстване:

Тарифен номер: Посочва се четирицифрената позиция.

Деветцифреният тарифен номер трябва да се посочи, когато:

- се използват еквивалентни стоки или се използва системата на стандартен обмен;

- се прилага чл. 572, ал. 3;

- икономическите условия са с кодове 10, 11 или 99;

- митническите органи го изискват във връзка с чл. 331, ал. 1.

Описание: Търговското и/или техническото описание следва да е достатъчно ясно и подробно, за да позволи вземане на решение по искането. Когато е предвидено използването на еквивалентни стоки или на системата на стандартен обмен, посочете подробни данни за търговското качество и техническите характеристики на стоките.

Количество: Тази информация не е необходимо да се попълва при режим активно усъвършенстване, когато икономическото условие е с код 30 и не се предвижда използване на еквивалентни стоки.

Стойност: Тази информация не е необходимо да се попълва по аналогия с количеството. Стойността се посочва задължително, когато лицето, което подава искането, възнамерява да използва код 3006.

8. Компенсаторни или обработени продукти			
Тарифен номер	Описание	Рандеман	Страна на предназначение

Обща бележка:

Попълнете точни данни за всички компенсаторни продукти, които се получават в резултат на операциите по усъвършенстване, като обозначите основните компенсаторни продукти с "ОКП", а вторичните компенсаторни продукти - с "ВКП".

Тарифен номер и описание:

Виж бележките за клетка 7.

Рандеман:

Посочете очаквания рандеман или метода на неговото определяне.

Страна на предназначение:

Посочете и удостоверете възможностите за реекспорт и износ на компенсаторните продукти. Посочете за коя държава са предназначени компенсаторните продукти. Попълва се за режим активно усъвършенстване.

9. Подробно описание на предвидените операции

Опишете предвидените операции, на които стоките ще бъдат подложени в рамките на режима (например подробни данни за операциите, извършвани по договор за изработка по поръчка (на ишлема) или вида на обичайните операции). Освен това посочете съответното/ите място/а, като когато е включено повече от едно митническо учреждение, към съответното място посочете и съответното учреждение.

Бележка.

В случаите на внос със специфично предназначение опишете предвиденото използване на стоките по определеното специфично предназначение, както и мястото.

Впишете името/наименованието, адреса и функциите на включени други оператори, ако има такива.

Когато е предвидено прехвърляне на права и задължения по чл. 88, ал. 2 и чл. 96 от Закона за митниците, в клетка 9 посочете по възможност данни за тези лица.

10. Икономически условия

Лицето, което подава искане за разрешение, трябва да обоснове наличието на изпълнени икономически условия, като за случаите на:

-митническо складиране докаже, че е налице икономическа необходимост от складирането;

-активно усъвършенстване посочи поне един от двуцифрените кодове за всеки тарифен номер, вписан в клетка 7;

-обработка под митнически контрол докаже, че използването на чуждестранни стоки стимулира развитието на съответната дейност в Република България.

Бележка.

В случаите на:

-внос със специфично предназначение клетка 10 не се попълва;

-временен внос е необходимо да се посочат членовете, въз основа на които да се издаде разрешението, както и данни за собственика на описаните в клетка 7 стоки;

-пасивно усъвършенстване попълнете клетка 10 само ако митническите органи го изискат съгласно чл. 571, ал. 1.

11. Митническо/и учреждение/я:

- а) За поставяне под режим
- б) За приключване на режим
- в) Надзорно митническо учреждение

Предложете митническо/и учреждение/я, като посочите код и наименование.

Бележка.

В случаите на внос със специфично предназначение клетка 11б не се попълва.

12. Мерки за идентификация на стоките

В клетка 12 опишете средствата и методите за идентификация на стоките, които възнамерявате да използвате, като посочите поне един от следните кодове:

1 = сериен или производствен номер;

2 = поставяне на митнически пломби, печати, клип-маркери или други отличителни знаци;

3 = информационен лист ИНФ;

4 = вземане на мостри, чертежи или технически описания;

5 = извършване на анализи;

6 = информационен документ съгласно приложение № 61 (само при пасивно усъвършенстване);

7 = други методи за идентификация (опишете в клетка 16 "допълнителна информация");

8 = без идентифициране съгласно чл. 141, ал. 2 от закона (само при временен внос).

Бележка.

Клетка 12 не се попълва в случаите на активно усъвършенстване с използване на еквивалентни стоки, пасивно усъвършенстване при използване системата на стандартен обмен или когато се прилага чл. 572, ал. 3.

Вместо нея се попълват клетка 18 от допълнителния лист "активно усъвършенстване" или клетка 19 или 21 от допълнителния лист "пасивно усъвършенстване".

13. Срок за приключване (месеци)

Посочете времето, необходимо за извършване или изпълнение на операциите в рамките на посочения в клетка 2 митнически режим. Срокът започва да тече с поставянето на стоките под митническия режим. Този срок завършва, когато стоките или продуктите са получили ново допустимо митническо направление, както и когато изтече срокът за подаване на искане за възстановяване на вносни митни сборове след активно усъвършенстване по системата с възстановяване или за получаване на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове при внос след пасивно усъвършенстване.

Бележка.

В случай на внос със специфично предназначение посочете срока, необходим за използване на стоките по определеното специфично предназначение или за преместването им до друг титуляр на разрешение.

В случай на митническо складиране срокът е неопределен и клетката не се попълва.

В случай на активно усъвършенстване: Когато срокът за приключване за всички стоки, поставени под режим за определен период, изтича на определена дата, с разрешението може да бъде допуснато продължаване на срока за приключване за всички стоки, намиращи се под режима към тази дата. Ако имате нужда от тази опростена формалност, впишете: "чл. 394а, ал. 3" и посочете детайлна информация и

данни в клетка 16.

14. Опростени процедури	
а)	б)

Клетка 14а:

Когато имате разрешение за ползване на опростена процедура за поставяне под режима, посочете в тази клетка поне един от следните кодове:

- 1 = опростена декларация по чл. 168, ал. 1;
- 2 = облекчено деклариране по чл. 168, ал. 2;
- 3 = оформяне на място с представяне по чл. 168, ал. 3;
- 4 = оформяне на място без представяне по чл. 168, ал. 3.

Клетка 14б:

Когато имате разрешение за ползване на опростена процедура за приключване на режима, посочете поне един от следните кодове:

Същите, както за 14а.
Бележка.

В случаите на внос със специфично предназначение не е необходимо попълване на клетка 14б.

15. Преместване

Когато предвиждате преместване на стоките или продуктите, посочете формалностите по преместването, като попълните поне един от следните кодове:

1 = без митнически формалности между различните места, посочени в разрешението, за което е подадено искане;

2 = преместване от митническото учреждение на поставяне под режима до съоръженията на лицето, подало искането за разрешение, или на оператора, или до мястото на ползване под покритието на митническата декларация за поставяне под режима;

4 = преместване от един титуляр до друг съгласно приложение № 45.

Бележка. Посочете в клетка 16 предлагана процедура.

6 = други документи (подходящо само за внос със специфично предназначение; информация за документите посочете в клетка 16).

Бележка.

Не се допуска преместване, когато мястото на пристигане и напускане е митнически склад тип В.

16. Допълнителна информация

Поле за всякаква допълнителна целесъобразна информация.

17. Подпис: Дата: Име:
--

Когато се използва допълнителен лист, тази клетка не се попълва. Вместо това попълнете само съответната клетка (21, 23 или 26) на листа.

Дял II

Бележки, които се отнасят до допълнителните листове
Допълнителен лист "митническо складиране"

18. Тип митнически склад

Посочете един от следните типове:
Тип А, В, С, D или Е.

19. Склад или складово съоръжение (тип Е)

Посочете точното място, което предстои да се използва като митнически склад или когато искането се отнася до склад тип Е-съоръжението за складиране.

20. Краен срок за представяне на опис за складовите
наличности

Можете да предложите краен срок за представяне на описа на складовите
наличности.

21. Загуби

Където е подходящо, се посочват данни за процента загуби.

22. Съхранение на стоки, които не се поставят под
режим митническо складиране

Тарифен номер	Описание на стоките	Групи стоки/митни- чески режим
---------------	------------------------	--------------------------------------

Тарифен номер и описание

Когато е предвидено съвместно складиране, посочете тарифния номер от КН на Република България на стоките, търговското качество и техническите характеристики. Във всички останали случаи е достатъчно търговското наименование и/или техническите характеристики. Когато складирането на стоки, които не са под митнически режим, се отнася до различни стоки, се допуска попълването в колона "Тарифен номер" на думата "разни". В този случай опишете вида на стоките, които се складира в подклетка "Описание".

Групи стоки/митнически режим

В подклетка "Групи стоки/митнически режим" опишете съответния/те код/ове:

1 = местни стоки от глава 1 до 24 включително от КН на Република България;

2 = местни промишлени стоки;

3 = чуждестранни стоки от глава 1 до 24 включително от КН на Република България;

4 = чуждестранни промишлени стоки,

и посочете митническия режим, ако има такъв, под който са поставени стоките.

23. Обичайни операции

Попълнете, когато ще използвате обичайни операции.

24. Временно изваждане. Цел:

Попълнете, когато се предвижда временно изваждане.

25. Допълнителна информация

Впишете всякаква допълнителна целесъобразна информация, която смятате за необходима, отнасяща се до клетки от 18 до 24.

Допълнителен лист "активно усъвършенстване"

18. Еквивалентни стоки

Тарифен номер	Описание

Когато е предвидено използване на еквивалентни стоки, посочете деветцифрения тарифен номер, търговското качество и техническите характеристики на еквивалентните стоки, даващи възможност на митническите органи да направят необходимото сравнение между вносните стоки и еквивалентните стоки. Кодовете, предвидени за клетка 12, могат да бъдат използвани за предлагане на допълнителни мерки, които биха били полезни за това сравнение. Ако еквивалентните стоки са в по-напреднал производствен стадий в сравнение с вносните стоки, попълнете необходимата информация в клетка 20.

19. Предварителен износ

Когато е предвидено използването на системата на предварителен износ, посочете срока, в който чуждестранните стоки трябва да бъдат поставени под режима (декларирани за режима), като се отчете времето, необходимо за доставяне и транспорт до Република България.

20. Допълнителна информация

Впишете всякаква допълнителна целесъобразна информация, която смятате за необходима, отнасяща се до клетки от 18 до 19.

Допълнителен лист "пасивно усъвършенстване"

18. Система на стандартен обмен

Когато се предвижда използване на системата на стандартен обмен, попълнете подходящия код:

1 = система на стандартен обмен без предварителен внос;

2 = система на стандартен обмен с предварителен внос.

19. Заместващи продукти

Тарифен номер	Описание

Когато се предвижда използването на системата на стандартен обмен (възможна само в случай на ремонт/поправка), посочете тарифния номер от КН на Република България, търговското качество и техническите характеристики на заместващите продукти, за да се извърши необходимата проверка от митническите органи за сравняване на временно изнесените стоки и заместващите продукти. Предвидените за клетка 12 кодове могат да се използват за предлагане на допълнителни мерки, които подпомагат това сравнение.

20. Член 149, ал. 2 ЗМ

Когато лицето, което подава искането, не е лицето, което нарежда извършването на операциите по усъвършенстване, разрешение може да се издаде (само за стоки с български произход) в съответствие с чл. 149, ал. 2 ЗМ. Попълнете в клетка 20 "ДА" с необходимите подробни данни.

21. Член 572, ал. 3

Когато видът на операциите по усъвършенстване не дава възможност да се установи, че компенсаторните продукти се получават от временно изнесените стоки, разрешението се издава само в обосновани особени случаи, когато лицето, което подава искането, представи достатъчно доказателства, че стоките, използвани при операциите по усъвършенстване, имат същия тарифен номер от КН на Република България, същото търговско качество и същите технически характеристики като временно изнесените стоки. Кодовете, предвидени за попълване в клетка 12, могат да се използват за предлагане на мерки, подходящи за тази цел. Когато се иска такова разрешение, попълнете в клетка 21 "ДА" и посочете съответните подробни данни.

22. Допълнителна информация

Впишете всякаква допълнителна целесъобразна информация, която смятате за необходима, отнасяща се до клетки от 18 до 21.

Към искането за режим активно усъвършенстване се посочват съответните кодове за икономическите условия от приложение № 33.

Приложение № 32/А към чл. 339, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 32/В към чл. 384, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 32/С към чл. 467, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 32/D към чл. 512, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 32/E към чл. 573, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 33 към чл. 334

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Икономически условия

Подробни критерии за икономически условия, приложими за режим активно усъвършенстване

Кодове и подробни критерии

10. Не се произвеждат стоки в Република България със същия тарифен номер от КН на Република България, които имат еднакво търговско качество и еднакви технически характеристики (сравними стоки), като вносните стоки, за които се отнася искането.

Не са налице данни за пълно отсъствие на производство в Република България на сравними стоки, не се произвежда достатъчно количество от тези стоки за извършване на предвидените операции по усъвършенстване или фактът, че сравнимите стоки в Република България могат да се смятат за недостъпни до лицето, което е подало искане за разрешаване на режима по време на провеждане на търговските операции по усъвършенстване въпреки искането, отправено към тях.

11. Въпреки че са налични, сравнимите стоки не могат да бъдат използвани, защото тяхната цена ще направи предлаганата търговска операция икономически невъзможна.

При решението дали цената на сравними стоки, произведени в Република България, може да направи предлаганата търговска операция икономически невъзможна, е необходимо да се вземе предвид влиянието, което може да окаже върху стойността/цената на компенсаторния продукт и по такъв начин върху реализирането му в чужбина използването на стоки, произведени в Република България, като се отчита:

- цената преди облагане на вносните стоки, които ще се усъвършенстват, и

цената на сравнимите стоки, произведени в Република България, като се приспадат митните сборове и другите държавни вземания, възстановени или които могат да се възстановят при износ, както и да се вземат предвид условията по продажбата;

- цената, която може да се получи за компенсаторните продукти на пазара в чужбина, както е посочена в търговска кореспонденция или друга информация.

12. Сравними стоки, които не отговарят точно на посочените изисквания на купувачи на компенсаторните продукти в чужбина или компенсаторните продукти, трябва да бъдат получени от вносните стоки с оглед спазване на законодателството за защита на индустриалната и търговската собственост (договорни задължения).

30. Отнася се до следните дейности:

1. операции, включващи вносни стоки с нетърговска стойност;

2. операции по договор за ишлеме;

3. обичайните операции, посочени в чл. 348;

4. ремонт/поправка;

5. операции по усъвършенстване на компенсаторни продукти, получени по предишно разрешение за активно усъвършенстване, чието издаване е подлежало на проверка на икономическите условия - последователни операции;

6. операции, при които стойността* (митническата стойност) на вносните стоки за всеки вид стока с тарифен номер по КН на Република България не надвишава левовата равностойност на 50 000 евро за стоките от глава 1 до 24 включително от КН на Република България или левовата равностойност на 100 000 евро за други стоки за една календарна година, или

* Забележка. Стойността е митническата стойност за митнически цели на стоките, изчислена на базата на известни данни и представени документи към момента на подаване на искането.

7. строителство, изменения или конверсия на граждански самолети или сателити, или части за тях.

99. Лицето, което е подало искане за разрешаване на режима, ако счете, че икономическите условия са изпълнени по други причини по предишни кодове. Причините се посочват в неговото искане.

Приложение № 33/А към чл. 340, ал. 2

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 33/В към чл. 385, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 33/С към чл. 468, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 33/D към чл. 513

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 33/E към чл. 574, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 34 към чл. 348 и 629

(Предишно Приложение № 34 към чл. 354, ал. 1, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., доп. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Списък на обичайните операции, посочени в чл. 348 и 629

При спазване на изключенията никоя от следните обработки не следва да води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България.

Посочените по-долу обичайни операции не се разрешават, ако компетентният митнически орган счете, че тези операции могат да увеличат риска за измама:

1. Вентилация, разпростиране, сушене, премахване на прах, обикновени операции на почистване, поправка на опаковката, отстраняване на щетите, нанесени по време на транспортирането или складирането, доколкото това са прости операции, поставяне и отстраняване на предпазното покритие при транспортирането.

2. Сглобяване на стоките след транспорта.

3. Съхраняване, вземане на проби, сортиране, пресяване, механично филтриране и претегляне на стоките.

4. Отстраняване на повредените, замърсените или заразените компоненти.

5. Консервиране чрез пастьоризация, стерилизация, облъчване или добавяне на консерванти.

6. Обезпаразитяване.

7. Обработка срещу ръжда.

8. Обработка:

а) само чрез повишаване на температурата без допълнителна обработка или процеси на дестилация, или

б) само чрез понижаване на температурата, дори ако това води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България.

9. Обработка на текстилни изделия срещу статично електричество, разглаждане или гладене на текстил.

10. Обработка, състояща се от:

а) почистване на дръжки и/или изваждане на костилки от плодове, рязане или

натрошаване на сушени плодове или зеленчуци, рехидратация на плодове, или

б) дехидратация на плодове, дори ако това води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България.

11. Обезсоляване, почистване и крупониране на кожата.

12. Добавяне на стоки или добавяне или заместване на допълнителни части, доколкото тази операция е относително ограничена или е предназначена за привеждане в съответствие с техническите стандарти, без това да променя вида и характеристиките на първоначалните стоки, дори ако това води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България, за добавените или заменените стоки.

13. Разреждане или насищане на течности без допълнителна обработка или процеси на дестилация, дори това да води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България.

14. Смесване на стоки от един и същ вид, но с различно качество, с цел да се получи постоянно качество или качество в съответствие с изискванията на клиента, без да се изменя видът на стоките.

15. Разделяне или изрязване по размер на стоките, ако това са прости операции.

16. Опаковане, разопаковане, преопаковане, преливане и обикновено прехвърляне в съдове, дори това да води до тарифен номер, различен от деветцифровия съгласно КН на Република България; поставяне, отстраняване и променяне на марки, знаци, етикети, ценови етикети или други подобни отличителни знаци.

17. Тестване, настройване, регулиране и привеждане в готовност за експлоатация на машини, апарати и превозни средства, по-специално да се провери съответствието с техническите стандарти, доколкото това са прости операции.

18. Матиране на елементи от тръбопроизводството с цел подготовка за някои пазари.

19. (нова - ДВ, бр. 68 от 2006 г.) Всякакви обичайни операции, различни от посочените по-горе, чрез които се подобрява външният вид или търговското качество на вносните стоки или се подготвят за дистрибуция или препродажба, при условие че чрез тези операции не се променя тяхното естество и не се подобряват техните характеристики. Възникналите разходи при обичайните операции или увеличената стойност на стоките не се вземат предвид за изчисляване на вносните митни сборове, когато е представено достатъчно задоволително доказателство за тези разходи от декларатора. За използваните чуждестранни стоки в операциите митническата стойност, видът и произходът на тези стоки се включват в сумата за изчисляване на вносните митни сборове.

Приложение № 35 към чл. 341, ал. 4

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 36 към чл. 334ф

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., предишно Приложение № 36 към чл. 354, ал. 3,

изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Използване на информационните листове

1. Общи бележки

1.1. Информационните листове се изготвят в съответствие с определените в това приложение модели и се отпечатват на бяла хартия без механични примеси, изработена за писане и с тегло между 40 и 65 г/м².

1.2. Формулярите са с размери 210 x 297 мм.

1.3. Всеки формуляр трябва да носи индивидуален сериен номер.

1.4. Формулярът се отпечатва и клетките се попълват на български език.

2. Използване на информационните листове

2.1. Общи разпоредби:

а) Когато митническото учреждение, което издава информационния лист, прецени, че е необходима допълнителна информация към посочената във формуляра, то вписва необходимите допълнителни данни. В случай че мястото във формуляра е недостатъчно, може да се използва допълнителен лист, като това се отбелязва в оригинала.

б) От митническото учреждение, което е заверило информационния лист, може да бъде поискано да извърши последваща проверка на автентичността на информационния лист и верността на съдържащите се в него данни.

в) В случаите на последователни пратки необходимият брой информационни листове се изготвя за количеството стоки или продукти, поставени под режим. Първоначалният информационен лист може да се замени с последващите го информационни листове или когато се използва само един информационен лист, митническото учреждение, което е заверило информационния лист, отбелязва върху оригинала количеството на стоките или продуктите. При липса на място се прилага допълнителен лист, като това се посочва в оригинала.

г) При изключителни обстоятелства информационни листове могат да се издават впоследствие, но не и след изтичането на задължителния срок за съхраняване на документите.

д) В случай на кражба, загуба или унищожаване на информационния лист операторът може да поиска от митническото учреждение, заверило оригинала, да издаде дубликат. Оригиналят и копията на информационния лист, издаден по този начин, трябва да съдържат думата "Дубликат".

2.2. Специфични разпоредби

2.2.1. Информационен лист ИНФ 8 (митническо складиране)

а) Информационният лист ИНФ 8 се използва при деклариране на стоките за ново митническо направление или за осигуряване на елементите за облагане, валидни за стоките, преди да бъдат подложени на обичайни операции.

б) ИНФ 8 се изготвя в оригинал и копие.

в) Надзорното митническо учреждение попълва данните в клетки 11, 12 и 13, заверява клетка 15 и връща оригинала на ИНФ 8 на декларатора.

2.2.2. Информационен лист ИНФ 1 (активно усъвършенстване)

а) Информационният лист ИНФ 1 се използва за предоставяне на информация за:

- митни сборове и лихви;

- прилагане на мерки на търговската политика;
- размер на обезпечение.

б) ИНФ 1 се изготвя в оригинал и две копия.

Оригиналът и едното копие на ИНФ 1 се изпращат на надзорното митническо учреждение, а второто копие се задържа от митническото учреждение, заверило ИНФ 1.

Надзорното митническо учреждение попълва данните в клетки 8, 9 и 11 на ИНФ 1, заверява го, задържа копието и връща оригинала.

в) Когато е поискано поставяне под режим внос на компенсаторни продукти или стоки в непроменено състояние в митническо учреждение, различно от митническото учреждение за поставяне под режим, това митническо учреждение чрез заверен от него ИНФ 1 изисква от надзорното митническо учреждение да определи:

- в клетка 9 (а) - размера на дължимите вносни митни сборове съгласно чл. 125, ал. 1 или чл. 131, ал. 5 от закона;
- в клетка 9 (б) - размера на лихвите в съответствие с чл. 334р;
- количеството, тарифния номер по КН на Република България и произхода на вносните стоки, използвани за производството на компенсаторните продукти, оформени на режим внос.

г) Когато компенсаторни продукти, получени при активно усъвършенстване по система с възстановяване, получат друго митническо направление, което би дало основание за възстановяване или опрощаване на вносните митни сборове и когато са предмет на ново искане за разрешаване на режим активно усъвършенстване, митническото учреждение, което издава това разрешение, може да използва ИНФ 1 с оглед определяне размера на дължимите вносни митни сборове или размера на митническото задължение, което може да възникне.

д) Когато декларацията за внос се отнася за компенсаторни продукти, получени от вносни стоки или стоки в непроменено състояние, които подлежат на мерки на търговската политика в момента на поставянето им под режим с отложено плащане и тези мерки продължават да са в сила, митническото учреждение, което е приело декларацията и заверило ИНФ 1, изисква от надзорното митническо учреждение да впише данните, необходими за прилагане на мерките на търговската политика.

е) Когато е поискано поставяне под режим внос при издаден ИНФ 1 за определяне размера на обезпечението, същият ИНФ 1 може да се използва, при условие че съдържа:

- в клетка 9 (а) - размера на дължимите вносни митни сборове съгласно чл. 125, ал. 1 или чл. 131, ал. 5 от закона;
- в клетка 11 - датата, на която съответните вносни стоки за първи път са били поставени под режим, или датата, на която са били възстановени или опростени вносните митни сборове, съгласно чл. 131, ал. 1 и 2 от закона.

2.2.3. Информационен лист ИНФ 9 (активно усъвършенстване)

а) Информационният лист ИНФ 9 се използва, когато компенсаторни продукти получават друго митническо направление при използване на триъгълния трафик.

б) ИНФ 9 се съставя в оригинал и три копия за количеството вносни стоки, поставени под режим.

в) Митническото учреждение за поставяне под режим заверява клетка 11 на ИНФ 9 и посочва използвания метод за идентифициране или мерки за контрол на използването на еквивалентни стоки (например мостри, илюстрации или технически описания, или провеждане на анализи).

Митническото учреждение за поставяне под режим изпраща третото копие до надзорното митническо учреждение и връща оригинала и останалите две копия на декларатора.

г) Декларацията, с която се приключва режимът, се придружава от оригинала и от първото и второто копие на ИНФ 9.

Митническото учреждение за приключване вписва количеството компенсаторни продукти и датата на приемане на декларацията. То изпраща второто копие до надзорното митническо учреждение, връща оригинала на декларатора и задържа първото копие.

2.2.4. Информационен лист ИНФ 5 (активно усъвършенстване)

а) Информационният лист ИНФ 5 се използва при предварителен износ на компенсаторни продукти, получени от еквивалентни стоки в рамките на триъгълен трафик.

б) ИНФ 5 се съставя в оригинал и три копия по отношение на количеството вносни стоки, които съответстват на количеството изнесени компенсаторни продукти.

в) Митническото учреждение, приемащо декларацията за износ, заверява клетка 9 на ИНФ 5 и връща оригинала и трите копия на декларатора.

г) Изходното митническо учреждение попълва клетка 10, изпраща третото копие до надзорното митническо учреждение и връща на декларатора оригинала и останалите копия.

д) Декларацията за поставяне под режим се придружава от оригинала и първото и второто копие на ИНФ 5.

Митническото учреждение, където е представена декларацията за поставяне под режим, вписва върху оригинала и върху първото и второто копие на ИНФ 5 количеството вносни стоки, поставени под режим, и датата на приемане на декларацията. То изпраща второто копие до надзорното митническо учреждение, връща оригинала на декларатора и задържа първото копие.

2.2.5. Информационен лист ИНФ 7 (активно усъвършенстване)

а) Информационният лист ИНФ 7 се използва, когато компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние при системата с възстановяване получат едно от митническите направления, даващи право на възстановяване или опрощаване, съгласно чл. 131, ал. 1 и 2 от закона, без да е подадено искане за възстановяване.

Когато титулярят е дал съгласието си да прехвърли правото на възстановяване на друго лице съгласно чл. 96 от закона, тази информация се вписва в ИНФ 7.

б) ИНФ 7 се изготвя в оригинал и две копия.

в) Митническото учреждение, което приема декларацията за приключване, заверява ИНФ 7, връща оригинала и едно копие на титуляря, като задържа другото копие.

г) Когато се подава искането за възстановяване, то се придружава от заверения по съответния ред оригинал на ИНФ 7.

2.2.6. Информационен лист ИНФ 6 (временен внос)

а) Информационният лист ИНФ 6 дава информация за елементите за облагане при определяне размера на митническото задължение или за размера на вече заплатените митни сборове при преместване на вноските стоки на митническата територия на Република България.

б) ИНФ 6 съдържа необходимата на митническите органи информация за:
- датата, на която вноските стоки са поставени под режим временен внос;

- елементите за облагане към тази дата при определяне размера на митническото задължение;

- размера на вече заплатените вносни митни сборове при режим временен внос с частично освобождаване и периода, за който са заплатени.

в) ИНФ 6 се съставя в оригинал и две копия.

г) ИНФ 6 се издава при поставянето на стоките под режим транзит, в началото на операцията по преместването им или на по-ранен етап.

д) Митническото учреждение, което заверява информационния лист, задържа едно копие. Оригиналят и другото копие се предават на заинтересуваното лице, което предава копието на митническото учреждение за приключване. След заверяването му това копие се връща от заинтересуваното лице на митническото учреждение, което е издало ИНФ 6.

2.2.7. Информационен лист ИНФ 2 (пасивно усъвършенстване)

а) Информационният лист ИНФ 2 се използва, когато компенсаторни или заместващи продукти се внасят в рамките на триъгълен трафик.

б) ИНФ 2 се съставя в оригинал и едно копие за количеството стоки, поставени под режим.

в) Искането за издаване на ИНФ 2 означава съгласието на титуляря да се прехвърлят правата за предоставяне на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове на друго лице, което да внесе компенсаторните или заместващите продукти в рамките на триъгълен трафик.

г) Митническото учреждение за поставяне под режим заверява оригинала и копието на ИНФ 2. То задържа копието и връща оригинала на декларатора.

В клетка 16 митническото учреждение за поставяне под режим посочва средствата за идентификация на временно изнесените стоки.

Когато се вземат мостри или илюстрации или се използват технически описания, това митническо учреждение удостоверява мострите, илюстрациите или техническите описания, като поставя печат върху стоките, когато видът/естеството им дават възможност, или върху опаковките по такъв начин, който не може да бъде подправен.

Към мострите, илюстрациите или техническите описания се прикрепя етикет с печата на митническото учреждение и справочни данни на декларацията за износ по начин, който да предотврати подмяната им.

Мострите, илюстрациите или техническите описания, които се удостоверяват и подпечатват, се връщат на износителя, който ги представя в същия вид при реимпорта на компенсаторните или заместващите продукти.

Когато е необходим анализ и резултатите няма да бъдат известни, когато митническото учреждение за поставяне под режим завери ИНФ 2, документът, който съдържа резултатите от анализа, се предава на износителя в запечатан плик, защитен срещу подправяне.

д) Изходното митническо учреждение заверява върху оригинала, че стоките са напуснали митническата територия на Република България, и го връща на лицето, което го е представило.

е) Вносителят на компенсаторните или заместващите продукти представя пред митническото учреждение за приключване на режима оригинала на ИНФ 2 и когато е възможно-използваните средства за идентификация.

Бележки

Забележка (обратна страна на ИНФ 8)

А. Общи бележки

Формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишеща машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправки на думи. Корекциите, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Корекциите се заверяват от лицето, попълнило формуляра, и от митническото учреждение, което го е издало.

Клетки 1 до 10 се попълват от лицето, което декларира стоки, претърпели обичайни операции за режим внос или за друг режим, който може да доведе до пораждането на митническо задължение, или в случай на издаване на информационен лист в момента на напускане на стоките от митническия склад или от свободната зона или свободния склад и ги декларира за друг митнически режим.

Б. Бележки, отнасящи се до следните клетки:

1. Посочват се търговското наименование, името и пълният адрес.

2 и 4. Посочват се името и пълният адрес на митническото учреждение. Клетка 4 не трябва да бъде попълвана, когато информационният лист е издаден в момента на напускане на стоките от митническия склад.

5. Посочват се търговското наименование, името и пълният адрес:

на титуляря на разрешението за откриване и управление на митнически склад или ползването на режима на митническото складиране, където обичайните операции са били извършени, или

на титуляря на одобрението на материалната отчетност в свободна зона или свободен склад, където са били извършени обичайните операции.

6. Посочва се, според случая, идентификационният номер на митническия склад или номерът на одобрението на материалната отчетност в свободната зона или в свободния склад.

7. Клетка 7 не трябва да се попълва, когато формулярът се издава преди напускането на стоките от митническия склад, свободната зона или свободния склад.

1. Титуляр:

ИНФ 1 ИНФОРМАЦИОНЕН ЛИСТ
№ 0 0 0 0 0
АКТИВНО УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ

2. Искането се подава до:

3. ИСКАНЕ (1)

Долуподписаният титуляр иска:

преместване.

Митническото учреждение,
посочено в клетка 4, изисква:

потвърждаване и посочване на размера на внос митни сборове и лихвата за поставените под акти
усъвършенстване стоки в случаите на разрешено
оформяне под режим внос на стоките или продук

4. Информацията се предоставя на:

посочени в клетка 5.

посочване на необходимите данни за прилагане на мерките на търговската политика.

посочване размера на обезпечението.

Дата:

ден	месец	година	Печат:

Подпис:

5. Маркировки и номера - Брой и вид на колетите -
Описание на продуктите или стоките:

6. Количество (нето):

7. Тарифен номер

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ОТ МИТНИЧЕСКОТО УЧРЕЖДЕНИЕ

8. Необходими данни за прилагане мерките на търговската политика:

9. Определен размер на:

(а) Вносни митни
сборове

(б) Лихви

(в) Други такси (2)

10. Забележки:

11. Дата(1):

на първо поставяне под режим.

на която вноските митни сборове са възстановени или опростени съгласно чл. 131, ал. 1 ЗМ

ден	месец	година	Печат:

(1) Отбележете с "x" съответната клетка
(2) Подробно описание в клетка 10.

12. Място:

Дата:

ден	месец	година	Печат:

Подпис:

13. Искане за последваща проверка

Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и верността на съдържащата се в него информация.

Място:

Дата:

ден	месец	година	Печат:

Подпис:

Наименование и адрес на митническото учреждение

14. Резултати от проверката

Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че

този информационен лист (1):

е издаден от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация е вярна.

налага посочените по-долу забележки.

Място:

Дата:

ден		месец		година	

Печат:

Наименование и адрес на митническото учреждение

Подпис:

15. Забележки:

(1) Отбележете с "x" съответната клетка.

Бележки

А. Общи бележки

1. Частта по исканата информация в листа (клетки от 1 до 7) се попълва или от титуляря на разрешението за активно усъвършенстване, или от учреждението, изискващо информацията.

2. Формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишеща машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправка на думи. Корекциите, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Корекциите се заверяват от лицето, попълнило формуляра, и от митническото учреждение, което го е издало.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните клетки

1. Посочете точното наименование и точния адрес. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от митническото учреждение, което изисква информацията.

3. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, на което се представя искането.

4. Посочете точното наименование и точния адрес на митническото учреждение, което изисква информацията. Тази клетка се оставя празна, когато искането се подава от титуляря на разрешението за активно усъвършенстване.

5. Посочете броя, вида, маркировката и номерата на колетите. Когато стоките или продуктите не са пакетирани, посочете техния брой или, когато е подходящо, впишете "насипно".

Посочете обичайното търговско описание на продуктите или стоките или тяхното описание по КН на Република България.

6. Количествата се посочват в единици от метричната система: нето кг, литри, м² и т.н.

10. Посочват се таксите и законовите основания.

1. Титуляр:	ИНФ 9	ИН
Лице за контакт:		№
		АК
		ТР
2. Лице, упълномощено за приключване на режима:	3. Разрешение, издадено от	

Лице за контакт:	на	
	под №	
	и валидно до:	
4. Описание на вносните стоки:		5. Тарифен

7. Описание на компенсаторните продукти:	
9. Име и адрес на надзорното митническо учреждение:	10. Име и адрес на митническо учреждение за приключване:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДСТАВЯНА ЗА ПОСТАВЯНЕ ПОД РЕЖИМ

11. Приета декларация за поставяне под режим на:

ден	месец	година
-----	-------	--------

Последен ден за приключване:

ден	месец	година
-----	-------	--------

Средства за идентификация или мерки за контрол при използване на еквивалентни стоки:
Митническо учреждение на поставяне под режим:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДСТАВЯНА ПРИ ПРИКЛЮЧВАНЕ НА РЕЖИМА

12. Приета декларацията за приключване на:	13. Количеството			
<table border="1"> <tr> <td>ден</td> <td>месец</td> <td>година</td> </tr> </table> <p>Забележки: Митническо учреждение на приключване: Печат:</p>	ден	месец	година	
ден	месец	година		

16. Искане за последваща проверка
Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на тази информация и верността на съдържащата се в него информация.

Място:	Печат:	Наименование и адрес:			
<table border="1"> <tr> <td>ден</td> <td>месец</td> <td>година</td> </tr> </table>	ден	месец	година		
ден	месец	година			
Дата:					
Подпис:					

17. Резултати от проверката
Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че тази информация е бил издаден от посоченото митническо учреждение, както и че съдържащата се в него информация:
 е вярна
 налага посочените по-долу забележки.

Място:	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> </tr> </table>							Печат:	Наименование и адрес
Дата:	ден месец година								
Подпис:									

18. Приключване за компенсаторните продукти
Посочете в клетки А наличното количество, а в клетки Б приключеното количество:

Количества	Вид, номер и дата на декларацията за приключване	Количества (продължение)	Вид, номер и дата на декларацията за приключване
А		А	
Б		Б	

19. Забележки:

(1) Отбележете с "х" съответната клетка.

Бележки

А. Общи бележки

1. Клетки от 1 до 8 се попълват от титуляря на режима.

2. Формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишешца машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправка на думи. Корекциите, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Корекциите трябва да бъдат заверени с подпис от лицето, попълващо листа, и от митническия орган, който го е издал.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните клетки

1 и 2. Посочете точното наименование и точния адрес. В случай на юридическо лице, да се представят данни за лице за контакт и за неговата представителна власт.

6 и 13. Количеството се посочва в единици от метричната система: кг, литри, м² и т.н.

1. Титуляр: Лице за контакт:	ИНФ 5 ИНФ № АК ТР
2. Лице, упълномощено за поставяне под режим внос на стоките, описани в клетка 4: Лице за контакт:	3. Разрешение, издадено от на ден под № и валидно до:
4. Описание на вносните стоки, които ще се поставят под режим:	5. Тарифен
7. Наименование и адрес на надзорното митническо учреждение:	8. Наименование и адрес за поставяне под режим:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ПРИ ИЗНОС

9. Приета декларация за предварителен износ на компенсаторните продукти, съответстващи на стоките, описани в клетка 4, на:

ден	месец	година	

Последен ден за внос:

ден	месец	година	

Предприети мерки за идентификация:

Митническо учреждение на износ:

Печат:

10. Компенсаторните продукти са напуснали митническата територия на Република България на:

ден	месец	година	

Забележки:

Исходно митническо учреждение:

Печат:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ПРИ ВНОС

11. Декларацията за поставяне под режим е приета на:

ден	месец	година	

Забележки:

Митническо учреждение за поставяне под режим:

Печат:

12. Количеството:

15. Искане за последваща проверка

Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на тази информация и верността на съдържащата се в него информация.

Място:

ден	месец	година	

Печат:

Наименование и адрес:

Дата:

ден	месец	година	

Подпис:

16. Резултати от проверката

Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че тази информация е издаден от митническото учреждение и съдържащата се в него информация е вярна.

И е налага посочените по-долу забележки.

Място:

ден	месец	година	

Печат:

Наименование и адрес:

Дата:

ден	месец	година	

Подпис:

17. Поставяне на чуждестранни стоки под режим

Посочете в клетки А наличното количество, а в клетки Б-количеството, поставено под режим.

Количества	Вид, номер и дата на декларацията за приключване	Количества (продължение)	Вид, номер и дата на декларацията за приключване
А		А	
Б		Б	

18. Забележки:

(1) Отбележете с "х" съответната клетка.

Бележки

А. Общи бележки

1. Клетки от 1 до 8 се попълват от титуляря на режима.

2. Формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишеща машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправка на думи. Корекциите, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Корекциите се заверяват от попълнило формуляра, и от митническото учреждение, което го е издало.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните клетки

1 и 2. Посочете точното наименование и точния адрес. В случай на юридическо лице-да се представят данни за контакт и за неговата представителна власт.

6 и 12. Количеството се посочва в единици от метричната система: кг, литри, м2 и т.н.

1. Титуляр Лице за контакт:	ИНФ 7
2. Декларатор:	3. Издаващо митническо учреждение:
4. Разрешение за активно усъвършенстване №:	Бележки
5. Номер и дата на предишно издадено разрешение и издаващо митническо учреждение:	
6. Компенсаторни продукти:	
7. Описание:	
9. Митническо направление и № на приложени документи:	
10. Стоки, поставени под режим:	
11. Описание:	
11. Описание:	
11. Описание:	
Заверка от издаващото митническо учреждение Верността се потвърждава.	
Място и дата:	Подпис и печат:
(1) Килограми, литри, брой пакети.	
14. Искане за последваща проверка	
Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен документ.	

и верността на съдържащата се в него информация.

Място и дата:

Подпис и печат:

15. Резултати от проверката

Извършената от посоченото по-долу митническо учреждение проверка потвърждава, че този информационен лист (1):

ѓ е издаден от митническото учреждение и съдържащата се в него информация е вярна.

ѓ налага посочените по-долу забележки.

Място и дата:

Подпис и печат:

16. ЗАБЕЛЕЖКИ:

(1) Отбележете с "х" съответната клетка.

1. Титуляр

ИНФ 6

ИНФОРМАЦИОНЕН ЛИСТ
№ / 0 0 0 0 0 0
ВРЕМЕНЕН ВНОС

2. Митническо учреждение, пред което се подава искането:

3. ИСКАНЕ (1)

Долуподписаният

титуляр

представител на титуляря

4. Митническо учреждение, за което е предназначена информацията:

иска издаване на настоящия информационен лист

Транзит

Преместване

5. Дата на поставяне на стоките под режима:

--	--	--

ден

месец

година

Място:

Дата:

--	--	--

ден

месец

година

Подпис:

6. Краен срок за реекспорт:

--	--	--

ден

месец

година

7. По реда на член:

А | 8. Маркировки и номера-Брой и вид колети-

9. Тарифен номер:

12. Описание на временно изнесените стоки:

13. Тарифен номер:

14. Количество (нето):

15. Статистическа стойност:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ЗА СРОКА НА ВРЕМЕННИЯ ИЗНОС

16. Печат на митническото учреждение на поставяне под режим

Верността се потвърждава.

Номер на документа за временен износ:

Краен срок за реимпорт на компенсаторните продукти:

Дата:

--	--	--	--

ден месец година

Дата:

--	--	--	--

ден месец година

Използвани средства за идентификация:

Забележки:

Печат:

Митническо учреждение:

17. Печат на изходно митническо учреждение

Стоките, описани в клетка 12, са напуснали митническата територия на Република България:

На

--	--	--	--

ден месец година

Печат:

Забележки:

Митническо учреждение:

18. Искане за последваща проверка:

Посоченото по-долу митническо учреждение изисква проверка на автентичността на този информационен лист и верността на съдържащата се в него информация.

Място:

Дата:

--	--	--	--

ден месец година

Печат:

Наименование и адрес на митническото учреждение:

Подпис:

19. Резултати от проверката

Този информационен лист (1):

ђ е издаден от митническото учреждение, посочено в клетка 16, и съдържащата се в него подробна информация е вярна,

ѓ налага посочените по-долу забележки

Място:

Дата:

--	--	--	--

ден месец година

Печат:

Наименование и адрес на митническото учреждение:

Подпис:

20. Реимпорт на компенсаторни продукти

Посочете в клетки А наличното количество, а в клетки Б-реимпортираното количество.

Количество

Вид, номер и дата на документа за внос, печат на митническото учреждение

Количество (продължение)

Вид, номер и дата на документа за внос, печат на митническото учреждение

			учреждение
А			А
Б			Б
А			А
Б			Б

21. Забележки:

* Отбележете с "х" съответната клетка.

Бележки

А. Общи бележки

1. Формулярът трябва да бъде попълнен четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишеща машина. Той не трябва да съдържа нито изтривания, нито поправка на думи. Корекциите, които се нанасят, трябва да бъдат извършени, като се зачертаят погрешните данни и се добавят верните. Корекциите се заверяват от лицето, попълнило формуляра, и от митническото учреждение, което го е издало.

2. Клетки от 1 до 15 се попълват от титуляря.

Б. Специални бележки по ред на номерата на отделните клетки:

1. Посочете точното наименование и точния адрес. В случай на юридическо лице да се представят данни за лице за контакт и за неговата представителна власт.

3. Посочете точното наименование и точния адрес.

6. Посочете номера и датата на разрешението, както и името на митническото учреждение, което го е издало.

10. Посочете точното описание на компенсаторните продукти, като използвате обичайното търговско наименование или описанието по КН на Република България.

11. Посочете тарифните позиции или подпозиции на компенсаторните продукти, които са посочени в разрешението.

12. Посочете точното описание на стоките, като използвате обичайното търговско наименование или описанието им по КН на Република България. Описанието на стоките трябва да съответства на посоченото в документа за износ. Когато стоките са поставени под режим активно усъвършенстване, впишете "Стоки под АУ" и посочете номера на използвания за целта ИНФ 1, ако има такъв.

14. Количеството се посочва в единици от метричната система: кг, литри, м² и т.н.

15. Посочете статистическата стойност в левове към датата на приемане на декларацията за временен износ.

Приложение № 37 към чл. 358, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 38 към чл. 358, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 39 към чл. 379

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 40 към чл. 381, ал. 1, т. 1, буква "д"

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 41 към чл. 391, ал. 4

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 42 към чл. 398, ал. 1

(Изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., предишно Приложение № 42 към чл. 415, ал. 1, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

Списък на вторичните компенсаторни продукти, които се облагат с приложимите за тях вносни мита

Описание на вторичните компенсаторни продукти	Операции по усъвършенстване, в резултат на които те са получени:
(1)	(2)
Отпадъци, скрап, изрезки и остатъци	Всякакви обработки и преработки

Приложение № 43 към чл. 417, ал. 2

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 44 към чл. 431, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 45 към чл. 334к, ал. 3

(Предишно Приложение № 45 към чл. 438, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Преместване на стоки или продукти, поставени под режим, от титуляря на едно разрешение до титуляря на друго разрешение

А. Нормална процедура (три формуляра на ЕАД):

1. Когато се преместват стоки или продукти от титуляря на едно разрешение до титуляря на друго разрешение, без да се приключва режимът, се използва Единният административен документ (ЕАД), като се попълват формуляри 1 и 4 и се попълва допълнителен формуляр 1.

2. Преди да се извърши преместването, надзорното митническо учреждение на титуляря на първото разрешение трябва да бъде уведомено за предстоящото преместване по начин, който то определи, с цел предприемане на контролни действия, които счита за необходими.

3. Допълнителният формуляр 1 се задържа от титуляря на първото разрешение, който се явява изпращач на стоките или продуктите, а формуляр 1 се изпраща до надзорното му митническо учреждение.

4. Формуляр 4 придружава стоките или продуктите и се задържа от титуляря на второто разрешение.

5. Надзорното митническо учреждение на титуляря на първото разрешение изпраща формуляр 1 на надзорното митническо учреждение на титуляря на второто разрешение.

6. Титулярят на второто разрешение издава на титуляря на първото разрешение разписка за преместването на стоките или продуктите, като посочва датата на вписването им в отчетите (датата на приемането на писмената митническа декларация в случаите на временен внос), която се задържа от титуляря на първото разрешение.

Б. Опростени процедури:

I. Използване на два формуляра ЕАД:

1. Когато се преместват стоки или продукти от титуляря на едно разрешение до титуляря на друго разрешение, без да се приключва режимът, се използва Единният административен документ, като се попълват само формуляри 1 и 4 на ЕАД.

2. Преди стоките или продуктите да бъдат преместени, надзорното митническо учреждение трябва да бъде уведомено за предстоящото преместване по начин, който то определи, с цел предприемане на контролни действия, които счита за необходими.

3. Титулярят на първото разрешение, който се явява изпращач на стоките или продуктите, задържа формуляр 1.

4. Формуляр 4 придружава стоките или продуктите и се задържа от втория титуляр на разрешение.

5. Прилага се т. 6 на част А.

II. Използване на други методи, различни от ЕАД, за предоставяне на необходимата информация:

- обработка на данни;

- търговски или административни документи, или

- всеки друг документ.

В. Допълнителни бележки:

При използване на ЕАД посочените по-долу клетки следва да съдържат следната информация:

2. "Изпращач": попълват се името или търговското наименование на титуляря на първото разрешение, неговият адрес, наименованието и адресът на неговото надзорно митническо учреждение, както и номерът на разрешението и митническото учреждение, което го е издало.

3. "Комплекти": посочва се поредният номер на комплекта заедно с общия брой използвани комплекти.

Когато декларацията се отнася само до една стока (т.е. когато се попълва само една клетка "описание на стоките"), клетка № 3 не се попълва, но се вписва цифрата 1 в клетка № 5.

5. "Стоки-брой": попълва се общият брой на декларираните в ЕАД и в допълнителните формуляри стоки. Броят на стоките е равен на броя на клетките "описание на стоките", които следва да се попълнят.

8. "Получател": попълват се името или търговското наименование на титуляря на второто разрешение, неговият адрес, наименованието и адресът на неговото надзорно митническо учреждение и адресът, където стоките или продуктите следва да се складираат, ползват, усъвършенстват или обработват, както и номерът на разрешението и митническото учреждение, което го е издало.

15. "Държава на изпращане": попълва се името на страната, от която са изпратени стоките.

31. "Колети и описание на стоката (маркировки и номера; номер/а на контейнер/и; брой и вид)": попълват се маркировките, идентификационните номера, броят и видът на колетите или, в случаите на неопаковани стоки, броят на стоките, описани в декларацията, или се изписва "насипно" в зависимост от случая, както и необходимата информация за тяхната идентификация.

Стоките се описват с обичайното им търговско наименование с подробни данни, позволяващи тяхната идентификация.

Когато стоката се превозва с контейнер/и, се вписват броят, видът и номерът на контейнерите.

32. "Стока №": попълва се поредният номер на стоката от общия брой стоки, декларирани в декларацията, или използваните допълнителни формуляри по определението в съответствие с клетка № 5.

Клетката не се попълва, ако се декларира само една стока.

33. "Тарифен код": попълва се тарифният номер на преместваната стока по КН на Република България. Клетката не е задължителна при режим митническо складиране.

35. "Бруто тегло (кг)": когато е необходимо, се попълва бруто теглото на стоката, описано в клетка № 31, в килограми. Бруто теглото е общото тегло на стоката, включително теглото на опаковката и амбалажа (с изключение на теглото на контейнери и други транспортни съоръжения).

38. "Нето тегло (кг)": попълва се нето теглото на стоката, описана в клетка № 31, в килограми. Нето тегло е теглото на стоката без опаковката и амбалажа.

41. "Допълнителна мерна единица": попълва се допълнителна мерна единица за съответния тарифен номер, когато такава е предвидена в КН на Република България.

44. "Допълнителна информация, представени документи, сертификати,

разрешителни": попълва се датата на първото поставяне под режим и "ПРЕМЕСТВАНЕ" с главни букви, както и в зависимост от случая текстът:

- "МС";
- "АУ/ОП";
- "ОМК";
- "ВВ".

Когато вносните стоки подлежат на мерките на търговската политика и тези мерки се прилагат към момента на преместването, в тази клетка се добавя текстът "Търговска политика".

47. "Изчисляване на вземанията": попълва се основата за изчисляване (стойност, тегло или други).

54. "Място и дата, подпис и име на декларатор/представител": саморъчен подпис на лицето, посочено в клетка 2, както и неговото име.

В случаите на юридическо лице представителят вписва своята представителна власт след подписа и името си.

Приложение № 46 към чл. 464, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 47 към чл. 467

(Предишно Приложение № 47 към чл. 466, изм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Икономически условия при режим обработка под митнически контрол

ЧАСТ А

Икономическите условия се смятат за изпълнени за следните видове стоки и обработки:

№ по ред	Колона 1	Колона 2
	стоки	обработки
1	2	3
1.	Стоки от всички видове	Обработка в единични образци (мостра) или представени в колекция
2.	Стоки от всички видове	Превръщане в остатъци, отпадъци или брак
3.	Стоки от всички видове	Денатуриране
4.	Стоки от всички видове	Възстановяване на части или на елементи
5.	Стоки от всички видове	Отделяне и/или бракуване на повредени части
6.	Стоки от всички видове	Обработка с цел отстраняване на последствията от причинени повреди
7.	Стоки от всички видове	Обичайни преработващи операции, които могат да се

		извършват в митническите складове или в свободните зони
8.	Стоки от всички видове	Обработка на продукти във вид за вграждане или използване в гражданската авиация, за които се издава сертификат за годност от лице с правомощия за такива операции от въздухоплавателни власти на Република България или от въздухоплавателните власти на друга държава
9.	Стоки от всички видове	Обработка в продукти, които могат да ползват автономно суспендиране на вносните митни сборове на определени оръжия и военно оборудване
10.	Стоки, посочени в чл. 466, ал. 2	Всякакъв вид обработка
11.	Стоки от всички видове, с изключение на тези от глава 1 до 24 включително от КН на Република България или които не подлежат на мерки на търговска политика, или на временни или окончателни антидъмпингови, или на временни или окончателни изравнителни мита	Всякакъв вид обработка, когато предимството в резултат на прилагането на режима при определяне на размера на вносните митни сборове не надвишава левовата равностойност на 20 000 евро за лице, подало искане за разрешаване на режима и за календарна година
12.	Всякакви електронни видове компоненти, части, комплекти (включително подкомпоненти), или материали (независимо дали са електронни или не), които са	Обработка в продукти на информационните технологии, включени в Декларацията за търговия с продукти на информационните технологии, приета със Закона за ратифициране на Декларацията за търговия с продукти на информационните технологии и приложения към нея Списък на задълженията на Република България по търговията с продукти на информационните технологии (ДВ, бр. 111 от 2001 г.)

	безусловно необходимы за електронната функция на обработения продукт	
13.	Твърди фракции от палмово масло от тарифен номер 1511 90 19 0 или Течни фракции от палмово масло от тарифен номер 1511 90 91 0 или Кокосово масло от тарифен номер 1513 11 10 0 или Течни фракции от кокосово масло от тарифен номер от 1513 19 30 0 или Палмистово масло от тари- фен номер 1513 21 11 0 или Течни фракции от палмисто- во масло от тарифен номер от 1513 29 30 0 или Масло от бабасу от тарифен номер 1513 21 19 0	Обработка в: - смеси от мастни киселини от тарифни номера 3823 11 00 0, 3823 12 00 0 , от 3823 19 10 0, от 3823 19 30 0 и от 3823 19 90 0 - мастни киселини от тарифни номера 2915 70 15 0, 2915 70 25 0, от 2915 90 10 0, от 2915 90 80 0, от 2916 15 00 0 и от 2916 19 80 0 - смеси от метилови естери на мастни киселини от тарифен номер от 3824 90 99 0 - метилови естери на мастни киселини от тарифни номера от 2915 70 20 0; от 2915 70 80 0, от 2915 90 80 0, от 2916 15 00 0 и от 2916 19 80 0 - смеси от мастни алкохоли от тарифен номер 3823 70 00 0 - мастни алкохоли от тарифни номера 2905 16 80 0, 2905 17 00 0 и 2905 19 00 9 - глицерол от тарифен номер 1520 00 00 0
14.	Рициново масло от тарифен номер 1515 30 90 0	Обработка в: - хидрогенирани рицинови масла, наречени "opalwax" от тарифен номер

		1516 20 10 0 - 12-хидроксистеаринова киселина (с чистота под 90%) от тарифен номер от 3823 19 10 0 - 12-хидроксистеаринова киселина (при чистота над 90%) от тарифен номер от 2918 19 80 0 - глицерол от тарифен номер 2905 45 00 0
15.	Тютюни от глава 24 на КН на Република България	Обработка в "хомогенизирани" или "възстановени" тютюни от тарифен номер 2403 91 00 0 и/или прахообразни тютюни от тарифен номер 2403 99 90 0.
16.	Сурови или необработени тютюни от подпозиция 2401 10 Сурови или необработени тютюни, частично очистени от твърдите жилки, от подпозиция 2401 20	Обработка в тютюни, частично или изцяло очистени от твърдите жилки, от подпозиция 2401 20 и в отпадъци от тютюн от тарифни номера 2401 30 00 1 и 2401 30 00 9
17.	Продукти от тарифни подпозиции и номера: 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00 0, 2707 99 30 0, 2707 99 91 0, 2707 99 99 0, 2710 11, 2710 19, 2710 91 00 0 и 2710 99 00 0	Обработка в продукти от тарифни номера 2710 19 51 0 или 2710 19 55 0
18.	Сурови масла от тарифен номер 2707 99 11 0	Обработка в продукти от тарифни номера 2707 10 90 0, 2707 20 90 0, 2707 30 90 0, 2707 50 90 0, 2707 99 30 0, 2707 99 99 0, от 2902 20 00 0, от 2902 30 00 0, 2902 41 00 0, 2902 42 00 0, 2902 43 00 0, от 2902 44 00 0
19.	Газьол с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,2 %, от тарифен	Смеси от стоки в колона 1 или смеси от една и/или друга от стоките в колона 1 с газьол със съдържание на сяра под 0,2 % от тарифен номер 2710 19 41 0 или 2710 19 45 0 за получаване на газьол със съдържание на

номер
 2710 19 49 0
 Керосин от тарифен
 номер
 2710 19 25 0
 White spirit от тарифен
 номер
 2710 11 21 0

сѳра под 0,2% от
 тарифен номер 2710 19 41 0 или 2710 19 45 0

20.	Материали от поливинилхлорид от тарифен номер от 3921 90 60 0	Обработка в екрани за прожектиране от тарифен номер 9010 60 00 0
21.	Обувки за пѳрзаяне без плѳзгачи от тарифен номер 6402 19 00 0 Обувки за пѳрзаяне без плѳзгачи от тарифен номер 6403 19 00 0	Обработка в: - кѳнки за лед от тарифен номер 9506 70 10 0 - ролкови кѳнки от тарифен номер 9506 70 30 0
22.	Шаси с кабина от тарифен номер 8704 21 31 0	Приспособяване на автомобили в пожарни коли с екипировка за борба с огѳня и/или животоспасяваща екипировка от тарифен номер 8705 30 00 0

ЧАСТ Б

Икономическите условия се проверяват от Централното митническо управление за следните видове стоки и обработки, които не са включени в част А:

№	Стоки	Обработки
	Всички стоки, които подлежат на временни или окончателни антидѳмпингови мита или на временни или окончателни изравнителни мита	Всякакѳв вид обработка

Приложение № 48 кѳм чл. 486, ал. 3

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 49 кѳм чл. 493, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 50 към чл. 493, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 51 към чл. 500, ал. 5

(Предишно Приложение № 51 към чл. 501, ал. 3, т. 1 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Произведения на изкуството, предмети за колекции или антични предмети

А. "Произведения на изкуството" са:

- картини, колажи и подобни декоративни гравюри, рисунки, живописни картини и графики, изработени изцяло ръчно от художника, различни от планове и чертежи за архитектурни, инженерни, промишлени, търговски, топографски или подобни цели, ръчно декорирани промишлени изделия, театрални декори, ръчно изработени в студио дрехи или подобни рисувани платна (позиция по Митническата тарифа-9701);

- оригинални гравюри, щампи и литографии, които представляват ограничен брой черно-бели или цветни отпечатащи, получени директно от едно или няколко клишета, изработени изцяло ръчно от художника независимо от техниката или използвания материал, но без прилагането на каквато и да е механична или фотомеханична техника (тарифен номер 9702 00 00 0);

- оригинални статуи и скулптури от всякакъв материал, при условие че са изработени изцяло от твореца; скулптурни отливки, чийто брой е ограничен до осем копия и които са под надзора на твореца или законните му наследници (тарифен номер 9703 00 00 0);

- ръчно тъкани и ръчно бродирани гоблени (тарифен номер 5805 00 00 0) и ръчно изработен текстил за стена (позиция по Митническата тарифа 6304), изработени по оригинални проекти на творци, при условие че от всеки са направени не повече от осем копия;

- единични керамични изделия, изработени от твореца и подписани от него;

- медни съдове, изработени изцяло ръчно, ограничени до осем копия, върху които е положен подписът на твореца или работилницата, с изключение на ювелирни, златарски и сребърни изделия;

- фотографии, направени от творец, копирани от него или под негов надзор, подписани и номерирани и ограничени до 30 копия, от всички размери, включително и в рамки.

Б. "Предмети за колекции" са:

- пощенски или таксови марки, пощенски печати, първодневни пликове, пощенски маркирани пликове или картички и други подобни, унищожени или не, но

които не са в обръщение, нито са предназначени да бъдат в обръщение в страната на предназначението (тарифен номер 9704 00 00 0);

- зооложки, ботанически, минералогични, анатомични или други колекции и образци за колекции, или такива с историческа, археологическа, палеонтологическа, етнографска или нумизматична стойност (тарифен номер 9705 00 00 0).

В. "Антични предмети" са предметите на повече от 100 години, различни от произведенията на изкуството или от предметите за колекции (тарифен номер 9706 00 00 0).

Приложение № 52 към чл. 503, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 53 към чл. 504, ал. 3

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 54 към чл. 505, ал. 1

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 55 към чл. 506, ал. 3

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 56 към чл. 516, ал. 5

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 57 към чл. 517, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 58 към чл. 518, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 59 към чл. 505, ал. 1

(Предишно Приложение № 59 към чл. 521, ал. 4, т. 1 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Случаи, при които за поставяне на стоките под режим временен внос чрез подаване на писмена митническа декларация не се изисква представяне на обезпечение

1. Материали, които принадлежат на авио- и корабни компании, на лицензирани железопътни превозвачи или на лицензирани пощенски оператори, използвани от тях в международни превози, доколкото тези материали са снабдени с отличителен знак.

2. Опаковки, внасяни празни, носещи незаличими и несменяеми маркировки.

3. Материали за ликвидиране на последствия от бедствия, предназначени за държавни или за определени с нормативен акт органи или организации.

4. Медицинско, хирургическо и лабораторно оборудване, предназначено за болнично или друго медицинско заведение, което има неотложна нужда от такова оборудване.

5. Поставяне под режим временен внос на стоки, преместени по реда на чл. 334к, доколкото първият титуляр е поставил стоките под режим временен внос в съответствие с разпоредбите на чл. 141-144.

Приложение № 60 към чл. 553, ал. 3

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 61 към чл. 572, ал. 2

Информационен документ за улеснение на временния износ на стоки,
в друга за производство, обработка или поправ

I
Попълва се при износ (*)

(*) Непопълнени редове или клетки се зачеркват или върху тях се изписва думата "Няма".

(**) Заличете, когато не се прилага.

Митническа администрация Митническо учреждение		А Описаните стоки са предназначени за производ ремонт (**) в представени са за износ от (**). (букви) от..... (Адрес Специф	
Б Брой, вид, маркировка и номера на колетите			
	Тарифен номер	Търговско описание	Бру тег.
1	2	3	4
В Вид на предложените операции:			
Г Данни за извършените проверки:			
Д Използвани средства за идентификация:			

II
Попълва се при внос (*)

(*) Непопълнени редове или клетки се зачеркват или върху тях се изписва думата "Няма".

(**) Заличете, когато не се прилага.

Митническа администрация Митническо учреждение		А Описаните в част I стоки са предназначени за п преработка - ремонт (**) в представени от (**).	
--	--	--	--

.....		букви) от.....		(Адрес Специф
Б	Брой, вид, маркировка и номера на колетите	Тарифен номер	Търговско описание	Бру тег.
		1	2	3
В Вид на предложените операции:				
Г Данни за извършените проверки:				
Д Използвани средства за идентификация:				

III
Попълва се при реекспорт (*)

(*) Непопълнени редове или клетки се зачеркват или върху тях се изписва думата "Няма".

(**) Заличете, когато не се прилага.

Митническа администрация Митническо учреждение	А Описание в част II стоки (**). в резултат на производството - преработката на ст Част II (**) които са поправени са представени за реекспорт от от..... (Адрес
---	---

Б	Брой, вид, маркировка и номера на пакетите	Тарифен номер	Специф	
			Търговско описание	Брутеж
1	2	3	4	4

В Вид на предложените операции:

Г Данни за извършените проверки:

Д (НЕ) Установено е, че реекспортираните стоки (**)
са тези, които са били внесени
са произведени или получени от внесените стоки (**)

Използвани средства за идентификация:

САМО ЗА СЛУЖЕБНИ ЦЕЛИ

Бележки относно ползването на информационния документ

1. Износителят е длъжен да осигури възможност на митническите органи на държавата на временен внос да установят идентичността на стоките.
2. При представяне на стоките пред митническите органи се представя редовно попълненият Информационен документ (ИД).
3. Когато стоките се реимпортират на отделни пратки, се прилага следната процедура:
 - а) Временен износ:

Износителят представя дубликат на ИД. Митниците заверяват двете копия (част I) и ги връщат на износителя, който изпраща оригинала на ИД на вносителя, който от своя страна го пази, докато не се изнесе последната пратка по разделения реекспорт. Износителят задържа дубликата на ИД.

б) Временен внос:

Вносителят представя на митническите органи оригинала на ИД, като последните заверяват част II и му връщат заверения документ.

в) Разделен реекспорт:

Извършващият реекспорт попълва допълнителна част III (включително графа Ж) и я представя на митническите органи заедно с оригиналния ИД. След като сравнят оригиналния ИД с част III, митническите органи заверяват новата част. Извършващият реекспорт изпраща допълнителната част III на извършващия реимпорта.

г) Разделен реимпорт:

Извършващият реимпорта представя за проверка и сравнение на митническите органи допълнителната част III и копието си от ИД.

д) Последна пратка при разделен реекспорт:

Реекспортърът попълва част III от оригиналния ИД, включително графа Ж. Митниците удостоверяват оригиналния ИД и го връщат обратно на реекспортъра, който го изпраща на реимпортъра.

е) Последна пратка при разделен реимпорт:

Реимпортърът представя двата екземпляра на ИД на митническите органи.

Приложение № 62 към чл. 595, ал. 2

(Отм. - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

Приложение № 63 към чл. 630

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г., предишно Приложение № 63 към чл. 630 - ДВ, бр. 94 от 2003 г., в сила от 01.11.2003 г.)

1	1. Титуляр (търговско наименование, име и адрес):	УДС
Т И Т	2. Издаващо митническо учреждение: (наименование и адрес):	№ 3. Стоките, опис ☐ местни ☐ чуждестранни

У Л Я Р	(1) Посочва се по начин, изключващ последващи промени		
1	4. Пореден номер - Маркировки и идентификационни номера, брой и вид на колетите - Количествено описание на стоките.		
5. Място:			
Дата:		Подпис:	Печат на издаващо митническо учреждение
2	1. Титуляр (търговско наименование, име и адрес):		УДС
М И Т Н И Ч Е	2. Издаващо митническо учреждение: (наименование и адрес):		№
3. Стоките, описание:			☐ местни

С К О		☐ чуждестранни
	У Ч Р Е Ж Д Е Н И Е	
2	(1) Посочва се по начин, изключващ последващи промени	
4. Пореден номер - Маркировки и идентификационни номера, брой и вид на колетите - Количествено описание на стоките.		
5. Място:		
Дата:	Подпис:	Печат на издава митническо учре

Формулярът съдържа сериен номер. Двата екземпляра на формуляра се попълват и се подават в митническото учреждение в момента на въвеждането на стоките в свободна зона или свободен склад, или в момента на подаването на

митническа декларация в компетентното митническо учреждение, което ги заверява и задържа единия екземпляр. В случай че удостоверението се издава от оператора съгласно чл. 640, ал. 2, в клетка № 5 трябва да се постави предварително печат на компетентното митническо учреждение и подпис на компетентен служител или да се постави от оператора одобрен от митническите органи специален печат. Операторът задържа екземпляр на удостоверението и го съхранява заедно с документите по материалната отчетност.

Приложение № 64 към чл. 692 и 695

(Попр. - ДВ, бр. 154 от 1998 г.)

Количествени норми за безмитен внос

Стока	Пратки от физическо лице до физическо лице
а) Тютюн и тютюневи изделия: -цигари -пурети (пури с максимално единично тегло 3 грама на къс) -пури -тютюн за пушене	50 броя или 25 броя или 10 броя или 50 грама (от един вид или в асортимент, пропорционален на тези различни стоки)
б) Алкохол и алкохолни напитки: -дестилирани напитки и спиртни напитки с над 22% обемно алкохолно съдържание; етилов алкохол, неденатуриран, с обемно алкохолно съдържание 80% или повече -дестилирани напитки и спиртни напитки, аперитиви на основата на вино или алкохол, тафия, саке или подобни напитки с обемно алкохолно съдържание	общо 1 литър или

22% или по-ниско;
 пенливи вина,
 ликьорни вина
 -непенливи вина
 -кафе
 -екстракт от кафе
 -чай
 -екстракт от чай
 -парфюми
 -тоалетна вода
 -медикаменти

общо 1 литър или
 (от един вид или
 асортимент от тези стоки)
 общо 2 литра
 500 грама или
 200 грама
 100 грама или
 40 грама
 50 грама или
 250 мл

Приложение № 65 към чл. 704

Списък на предметите с образователен, научен или културен характер

Код БМТ	Описание на стоките
1	2
3705 от 3705 10 00 0 от 3705 20 00 0	Фотографски плаки и ленти, експонирани и проявени, различни от кинематографските Репродукции на филми, предназначени за производството на книги Микрофилми на: книги, албуми или книги с картинки и книжки за рисуване или оцветяване за тетрадки, сборници с кръстословици, вестници, периодични издания и документи без търговски характер и с отделни илюстрации, печатни страници и коректури ни за издаване на книги
от 3705 90 10 0 от 3705 90 90 0	Репродукции на филми, предназначени за производството на книги Репродукции на филми, предназначени за производството на книги
4903	Албуми или книги с картинки и албуми за рисуване или оцветяване, предназначени за
4911	Други печатни произведения, включително картини, гравюри и фотографии:
от 4911 10 10 0 и	Каталози на книги и други печатни материали, чиято продажба се извършва с цел или търговец на книги със седалище в чужбина
от 4911 10 90 0	
от 4911 10 10 0	Каталози на филми, записи или всякакви други аудио- или видеоматериали с научен или културен характер
и	
от 4911 10 90 0	
от 4911 10 10 0	Плакати и публикации с туристическа пропаганда (брошури, пътеводители, проспекти и други подобни печатни материали), илюстрирани или не, които имат за цел да информират обществеността към пътувания в чужбина, включително издадените от частни лица
и	
от 4911 10 90 0	както и техните микрорепродукции (1)
от 4911 10 10 0	Библиографски информационни материали, предназначени за безвъзмездно разпространение с рекламна цел (1)
и	

от 4911 10 90 0	
от 4911 10 10 0	Каталози на музейни и галерийни изложби
и	
от 4911 10 90 0	
от 4911 99 00 0	Отделни илюстрации, печатни страници или клишета, предназначени за про...
	книги, включително техните микрорепродукции (1)
от 4911 99 00 0	Микрорепродукции на книги, албуми, книги с картинки, книжки за рисуване
	деца, учебни тетрадки, сборници с кръстословици, вестници, списания (пери...
	документи или доклади с нетърговски характер (1)
от 4911 99 00 0	Печатни материали, рекламиращи обучение в чужбина, включително техните
	микрорепродукции (1)
от 4911 99 00 0	Метеорологични и геофизични диаграми
9023	Инструменти, апарати и модели, предназначени за демонстриране (например
	или изложби), които не могат да служат за други цели:
от 9023 00 80 0	Релефни карти за различни области на науката, като геология, зоология, бота...
	гия, палеонтология, археология, етнология, метеорология, климатология и ге...

(1) Не се освобождават от вносни митни сборове артикулите, в които рекламата превишава 25 % от площта им. За плакатите и публикациите с туристическа реклама този процент се отнася само за търговската реклама.

Приложение № 66 към чл. 705, ал. 2

Списък на предметите с образователен, научен или културен характер

Код КН	Описание на стоките
1	2
3705	Фотографски плаки и ленти, експонирани и проявени, различни от кинемато...
от 3705 10 00 0	Предназначени за офсетно размножаване с образователен, научен или култур...
от 3705 20 00 0	Микрофилми с образователен, научен или културен характер (1)
от 3705 90 10 0	Други - за графичните изкуства с образователен, научен или културен характ...
от 3705 90 90 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
3706	Кинематографски филми, експонирани и проявени, неми или със зарегистрир...
	със зарегистриран звук:
от 3706 10 99 0	Други позитиви с широчина 35 mm или повече с образователен, научен или к...
от 3706 90 51 0	Филми за кинохроника с образователен, научен или културен характер (1)
от 3706 90 91 0	Други - с широчина под 10 mm с образователен, научен или културен характ...
от 3706 90 99 0	Други - с широчина 10 mm или повече с образователен, научен или културен
4911	Други печатни произведения, включително картини, гравюри и фотографии:
от 4911 99 00 0	Микрокарти или други носители на информация с образователен, научен или
	характер, използвани от служби за информация и документация чрез компют...
от 4911 99 00 0	Стенни табла, предназначени изключително за провеждане на демонстрации

8524	Плочи, ленти и други носители за записване на звук или за аналогични записи, включително галваничните матрици и форми за производство на плочи, с изключение на продуктите от глава 37:
8524 10 00 0	Грамофонни плочи с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 31 00 0	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи за възпроизвеждане на явеният от звук или образ, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 32 00 0	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи само за възпроизвеждане на образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 39	Дискове за четящи системи чрез сноп лазерни лъчи с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 40	Магнитни ленти за възпроизвеждане на явления, различни от звук или образ, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 51 00 0	Други магнитни ленти с широчина, непревишаваща 4 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 52 00 0	Други магнитни ленти с широчина, превишаваща 4 mm, но непревишаваща 6 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 53 00 0	Други магнитни ленти с широчина, превишаваща 6,5 mm, с образователен, научен или културен характер (1)
8524 60 00	Карти, съдържащи магнитна писта, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 91 10 0	Други носители за възпроизвеждане на явления, различни от звук или образ, с данни или информации от вида, използван в автоматичните машини за обработка на данни, с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 91 90 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
от 8524 99 00 0	Други - с образователен, научен или културен характер (1)
9023	Инструменти, апарати и модели, предназначени за демонстриране (например за изложби), които не могат да служат за други цели:
от 9023 00 10 0	Модели, скици и стенни табла с образователен, научен или културен характер, използвани изключително за демонстриране или за обучение по физика, химия или техника (1)
от 9023 00 10 0	Умалени модели или картинни изображения на абстрактни понятия като напр. молекулярни структури или математически формули с образователен, научен или културен характер, използвани изключително за демонстриране или за обучение по физика, химия или техника (1)
9023 00 80	Модели, скици и стенни табла с образователен, научен или културен характер, използвани изключително за обучение или демонстриране (1)
9023 00 80	Умалени модели или картинни изображения на абстрактни понятия като напр. молекулярни структури или математически формули с образователен, научен или културен характер, използвани изключително за демонстриране или за обучение (1)

(1) Не се освобождават от вносни митни сборове артикулите, в които рекламата превишава 25 % от площта им. За плакатите и публикациите с туристическа реклама този процент се отнася само за търговската реклама.

Списък на биологични и химични вещества

Референтен номер	Код БМТ	Описание
	от 2845 90 90 0	хелий
	от 2845 90 90 0	(кисл
20273	от 2901 29 80 0	3-мет
20274	от 2901 29 80 0	4-мет
20275	от 2901 29 80 0	2-мет
20276	от 2901 29 80 0	3-мет
20277	от 2901 29 80 0	4-мет
25634	от 2902 19 10 0	P-мен (бета-
14769	от 2903 69 00 0	4,4-ди
17305	от 2904 10 00 0	етилм
14364	от 2923 90 00 0	декам
20641	от 2926 90 99 0	1-наф
22830	от 2936 21 00 0	ретин
	от 3204	Орко Сулф
21887	от 3507 90 90 0	фосф

Приложение № 68 към чл. 865, ал. 2

(Ново - ДВ, бр. 68 от 2006 г.)

ИСКАНЕ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ/ОПРОЩАВАНЕ

ОРИГИНАЛ ЗА МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ	1	1. Заявител или негов представител (име и адрес)	2. Искане за възстановяване /опрощаване	
			Номер на митническата декларация	
		3. Код на митническо учреждение на вземане под отчет	4. Код на надзорното митническо учреждение	
		5. Местонахождение на стоките	6. Бележки на надзорното митническо учреждение	
	7. Местоназначение на стоките (искане за предшествъщо направление)			
1		8. Описание на стоките, брой и вид	9. Код от комбинираната номенклатура	
			10. Нето тегло	11. Митническа стойност
			12. Сума на исканото възстановяване/опрощаване на митни сборове в национална валута	
			Брой приложения	
		13. Искане за възстановяване/опрощаване		
		Дополнителният прави искане за възстановяване/опрощаване ⁽¹⁾ на вносни/износни митни сборове съгласно следните разпоредби на Закона за митниците (ЗМ) или на Правилника за прилагане на Закона за митниците (ППЗМ):		
		14. Потвърждение за получаване на искането от митническото учреждение на вземането под отчет	☐ чл. 214 от ЗМ ☐ чл. 861 от ППЗМ ☐ чл. 215 от ЗМ ☐ чл. 216а от ЗМ	
		Място и дата		
		Подпис: Печат		
		15. Бележки	16. Място и дата	
			Подпис на заявителя	

(0) Прочетете бележките на гърба преди да попълните формуляра
 (1) Изтрийте като ненужно
 (2) Отбележете с кръстче в съответната клетка по този начин – (X)

КОПИЕ ЗА ЗАЯВИТЕЛЯ	2	1. Заявител или негов представител (име и адрес)	2. Искане за възстановяване /опрощаване Номер на митническата декларация	
		3. Код на митническо учреждение на вземане под отчет	4. Код на надзорното митническо учреждение	
		5. Местонахождение на стоките	6. Бележки на надзорното митническо учреждение	
		7. Местоназначение на стоките (искане за предшествящо направление)		
2	8. Описание на стоките, брой и вид		9. Код от комбинираната номенклатура	
			10. Нето тегло	11. Митническа стойност
			12. Сума на исканото възстановяване/опрощаване на митни сборове в национална валута	
			Брой приложения	
13. Искане за възстановяване/опрощаване Долуподписаният прави искане за възстановяване/опрощаване ⁽¹⁾ на вносни/износни митни сборове съгласно следните разпоредби на Закона за митниците (ЗМ) или на Правилника за прилагане на Закона за митниците (ППЗМ):				
14. Потвърждение за получаване на искането от митническото учреждение на вземането под отчет		☐ чл. 214 от ЗМ ☐ чл. 861 от ППЗМ ☐ чл. 215 от ЗМ ☐ чл. 216а от ЗМ		
Място и дата				
Подпис: Печат				
15. Бележки		16. Място и дата Подпис на заявителя		

(0) Прочетете бележките на гърба преди да попълните формуляра

(1) Изтрий като неужно

(2) Отбележете с кръстче в съответната клетка по този начин – (X)

Обяснителни бележки за попълване на искането за възстановяване/опрощаване

А. Общи бележки

Клетки от 1 до 13 от формуляра трябва да бъдат попълнени от заявителя или от неговия представител четливо и по неизтриваем начин, за предпочитане на пишеща машина. Формулярът не трябва да съдържа задраскани или поправени думи. Корекции се извършват чрез зачертаване на погрешните данни и добавяне на верните. Корекциите трябва да бъдат направени от заявителя или от неговия представител и да бъдат заверени от митническите органи.

Б. Специфични бележки, които се отнасят до съответните номера на клетките

1. Посочете името или наименованието и пълния адрес, включително пощенски код на заявителя или неговия представител.

Когато заявителят не е лицето, платило или длъжно да плати митните сборове, за които се отнася искането, посочете качеството, в което заявителят действа.

2. Посочете данните от митническата декларация, послужили като основание за вземане под отчет на митните сборове, чието възстановяване или опрощаване се иска.

3. Посочете кода на митническото учреждение, в което е станало вземането под отчет на митните сборове, за което се отнася искането.

4. Тази клетка се попълва, когато стоките са под юрисдикцията на митническо учреждение, различно от посоченото в клетка 3. Посочва се кодът на митническото учреждение.

5. Посочете пълния адрес и пощенския код.

6. Тази клетка се попълва при прилагане на чл. 861 ал. 2, т. 2 ППЗМ. Посочват се количеството, видът и стойността на стоките, които ще останат в страната. Когато стоките се доставят на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане при условията на чл. 876, ал. 1, т. 14, се посочва името или наименованието, пълен адрес и пощенски код.

7. С изключение на случаите по чл. 214 - 215 ЗМ посочете допуснатото от митническите органи направление, под което заявителят желае да постави стоките в зависимост от конкретните възможности съгласно Закона за митниците (реекспорт, поставяне под друг митнически режим, поставяне в свободна зона или свободен склад, унищожаване или предоставяне на юридически лица с предмет на дейност социално подпомагане при условията на чл. 876, ал. 1, т. 14). Ако за новото митническо направление се изисква разрешително, посочете подробности за това разрешително. Отбележете дали е поискано предшествашо митническо направление.

8. Посочете обичайното търговско описание на стоките или тяхното тарифно описание. Описанието трябва да съответства на описанието в митническата декларация, посочена в клетка 2. Отбележете броя, вида, означенията и идентификационните номера на колетите. Ако стоките не са пакетирани, посочете броя на стоките или означете "непакетирано".